

เอกสารภาษีอากร

TAX MAGAZINE | April 2019 | Vol.38 | No.451

พระราชบัญญัติ ยกเว้นเบี่ยปรับ เงินเพิ่มภาษีอากร และความรับผิดทางอาญา

by วัณย์ ปณิธานรักษัชย

ส่งสินค้าเข้าไปฝากเก็บ
ในเขตปลอดอากรเสียภาษีเงินได้หรือไม่
by ชุมพร เสนไสย

ความเป็นไปได้ในการใช้ IT ในการตรวจสอบดอกเบี้ยเงินฝาก
ของบุคคลธรรมดาของกรมสรรพากร
by ดร.เพชรรัตน์ ศุภนิมิตรกุลกิจ

ท้าวสุปีที่ 38th

อ่านบทความ "เอกสารภาษีอากร"
ช่องทางออนไลน์ e-Magazine Index
ได้ที่ www.dst.co.th

ISSN 0125-6580

9 770125 658004

AUDIT

รองรับ MSSQL Database
รองรับ PostgreSQL
Database

PEAR โปรแกรม ERP และ MRP เพื่อการบริหารธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ

Finance

Server เลือกใช้งานได้ทั้ง Windows และ Linux

ระบบบัญชี และ ERP เพื่อการค้าธุรกิจการค้า และบริการ
ระบบ MRP และ ERP เพื่อธุรกิจภาคการผลิต และโรงงานอุตสาหกรรม
PEAR ERP On cloud มีทั้งแบบร่นเช่าใช้เดือนรายเดือน และแบบซื้อ License
เชิญพิสูจน์ความสามารถที่แตกต่าง

- รองรับการออกแบบรายงานวิเคราะห์ได้ไม่จำกัด
- รองรับการเชื่อมโยงข้อมูลกับซอฟต์แวร์อื่นๆ
- มีระบบ Interactive Dashboard สำหรับผู้บริหาร
- และอื่นๆ อีกมากมาย

รองรับ Option พิเศษ เช่น Property Management

ระบบ ERP เพื่อการบริหารการเช่าพื้นที่ อาทิเช่น Community mall,
อาคารสำนักงาน, หอพัก/อพาร์ทเมนท์ และอื่นๆ

- รองรับการทำสัญญาเช่า และข้อเสนอสัญญา
- รองรับการออกใบแจ้งหนี้อัตโนมัติเพียงแค่ปลายนิ้ว
- รองรับการบันทึกมาตรวัด และตรวจสอบการใช้มาตรวัดผิดปกติ
- ตรวจสอบสถานะพื้นที่เช่าของผู้เช่า
- และอื่นๆ อีกมากมาย

บริษัท พิชญโซลูชั่น จำกัด

2092/28 ถ.จันทน์ ซ่งนนท์ ยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทร. 02-286-7862, 092-269-4470, 086-328-1081

e-mail : info@pichayasolution.com URL : www.pichayasolution.com

เลขประจำตัวซอฟต์แวร์เอส
ลำดับที่ 0539

หนังสือแนะนำ

(ราคา 800 บาท)

สมาชิก 720.-

ค่าส่ง 60.-

(ราคา 700 บาท)

สมาชิก 630.-

ค่าส่ง 60.-

(ราคา 450 บาท)

สมาชิก 400.-

ค่าส่ง 50.-

(ราคา 900 บาท)

สมาชิก 810.-

ค่าส่ง 80.-

(ราคา 290 บาท)

สมาชิก 260.-

ค่าส่ง 40.-

(ราคา 290 บาท)

สมาชิก 260.-

ค่าส่ง 40.-

(ราคา 330 บาท)

สมาชิก 300.-

ค่าส่ง 40.-

(ราคา 800 บาท)

สมาชิก 720.-

ค่าส่ง 60.-

(ราคา 400 บาท)

สมาชิก 360.-

ค่าส่ง 40.-

(ราคา 200 บาท)

สมาชิก 180.-

ค่าส่ง 30.-

(ราคา 600 บาท)

สมาชิก 540.-

ค่าส่ง 50.-

(ราคา 220 บาท)

สมาชิก 190.-

ค่าส่ง 30.-

*สั่งซื้อหนังสือครบ 1,000 บาท (ราคาคัดแล้ว) จัดส่งแบบลงทะเบียนฟรี

สั่งซื้อโทร (02) 555-0700 ต่อ 713, (02) 555-0926-7 www.dharmnitibook.com ตลอด 24 ชั่วโมง

E-mail : book@dharmniti.co.th Line : @dharmnitibook

Line : @dharmnitibook

Business Controller

คลังแห่งอาวุธทางธุรกิจ

โปรแกรมสำหรับธุรกิจเฉพาะทาง (Specific Company)

โปรแกรมสำหรับธุรกิจที่มีความซับซ้อนเฉพาะทางหรือธุรกิจขนาดใหญ่
ไม่สามารถใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทั่วไปได้ เช่น..

- โรงงานผู้ผลิต บริษัทผู้รับเหมา บริษัทผู้ส่งออก - นำเข้า
- ให้บริการขนส่ง(รถบรรทุก, เรือ, อากาศ) ศูนย์กระจายสินค้า
- ถาวรต่างจังหวัด ให้เช่าคลังสินค้า ห้องเย็น ให้เช่าพื้นที่ตลาดสด
- ให้เช่าสำนักงาน คอนโดมิเนียม อพาร์ทเมนท์ โรงแรม
- เปเปอร์มาร์ทเกิด ดีพาร์ทเมนท์สโตร์
- จำหน่ายปลีกตามศูนย์การค้าและสาขา ร้านอาหาร ภัตตาคาร
- น้ำมัน/แก๊ส ร้านหนังสือ ศูนย์กีฬา สนามกอล์ฟ
- ระบบสมาชิกต่างๆ โรงเรียน มหาวิทยาลัย
- สถาบันการศึกษาอาชีวะ
- คลินิกแพทย์ สถาบันเสริมสุขภาพและความงาม
- บริหารโครงการอสังหาริมทรัพย์ บริษัทนำเที่ยว
- ธุรกิจรักษาความปลอดภัยและทำความสะอาด
- ขายหน้าประกันภัย
- จัดตลาด แบบ Focus Group ฯลฯ

32ปี แห่งประสบการณ์

และความสำเร็จที่มอบให้แก่ลูกค้า

โปรแกรมสำหรับธุรกิจทั่วไป (Typical Company)

ได้แก่ธุรกิจประเภทซื้อขายไปหรือโรงงานผลิตสินค้าขนาด
กลางหรือขนาดย่อม ได้แก่โปรแกรมระบบ...

- ▶ จัดซื้อและบัญชีเจ้าหนี้ (Purchases and Account Payable)
- ▶ ขายและบัญชีลูกหนี้ (Sales and Account Receivable)
- ▶ บัญชีสินค้าคงคลัง (Inventory Control)
- ▶ บัญชีแยกประเภททั่วไป (General Ledger Account)
- ▶ บัญชีเงินเดือน (Payroll) และ ทรัพยากรมนุษย์ (HR)
- ▶ บัญชีทรัพย์สินถาวร (Fixed Assets)
- ▶ ต้นทุนการผลิต (Production Cost)
- ▶ ERP (Enterprise Resources Planning) (รวมทุกระบบ)
- ▶ โปรแกรมสำหรับสำนักงานบัญชี (Accounting Company)

- มีให้เลือกใช้กับ SERVER ที่เป็นระบบ LAN หรือ ระบบ CLOUD
- รับเป็นที่ปรึกษา วางระบบ และพัฒนาโปรแกรม ให้แก่ธุรกิจทุกประเภทแบบครบวงจร ด้วยทีมงานมืออาชีพ
- รับให้บริการ OUTSOURCING สำหรับธุรกิจที่ไม่มีพนักงาน IT ประจำบริษัท
- รับจัดทำและดูแล WEBSITE และ E-COMMERCE

สนใจ

เชิญติดต่อเพื่อรับคำปรึกษา
และชมการสาธิตโปรแกรมได้ทุกวัน

บริษัท เอชเอ็มไอ (ประเทศไทย) จำกัด

148/27 ถ.สุขุมวิท 22 แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110.

โทรศัพท์ : 02-259-7745-6 , 086-312-3065 โทรสาร : 02-259-2162

E-mail : Sales@hmi.co.th website : http://www.hmi.co.th

ระบบ ERP และ MRP ระดับโลก

ครอบคลุมทุกการทำงาน พร้อมด้วยบริการที่เหนือกว่า
สายแรกของไทย ด้วยประสบการณ์มากกว่า 23 ปี

02-679-1668

www.actran.co.th

Sage X3 core business management Capabilities and technology

CORE APPLICATIONS

 Accounting and financial management	 Purchasing	 Inventory management	 Manufacturing management	 Customer service	 Sales management
---	----------------	--------------------------	------------------------------	----------------------	----------------------

Role-based workspace	Document management and office collaboration	Workflow automation and alerts	Reporting and business analytics
----------------------	--	--------------------------------	----------------------------------

TECHNOLOGY

 Common data source	 Dev tools and web services	 HTML5	 Mobile	 Partner-hosted or on-premises	 Cloud
------------------------	--------------------------------	-----------	------------	-----------------------------------	-----------

INDUSTRY

Distribution	Manufacturing	Process Manufacturing	Services
--------------	---------------	-----------------------	----------

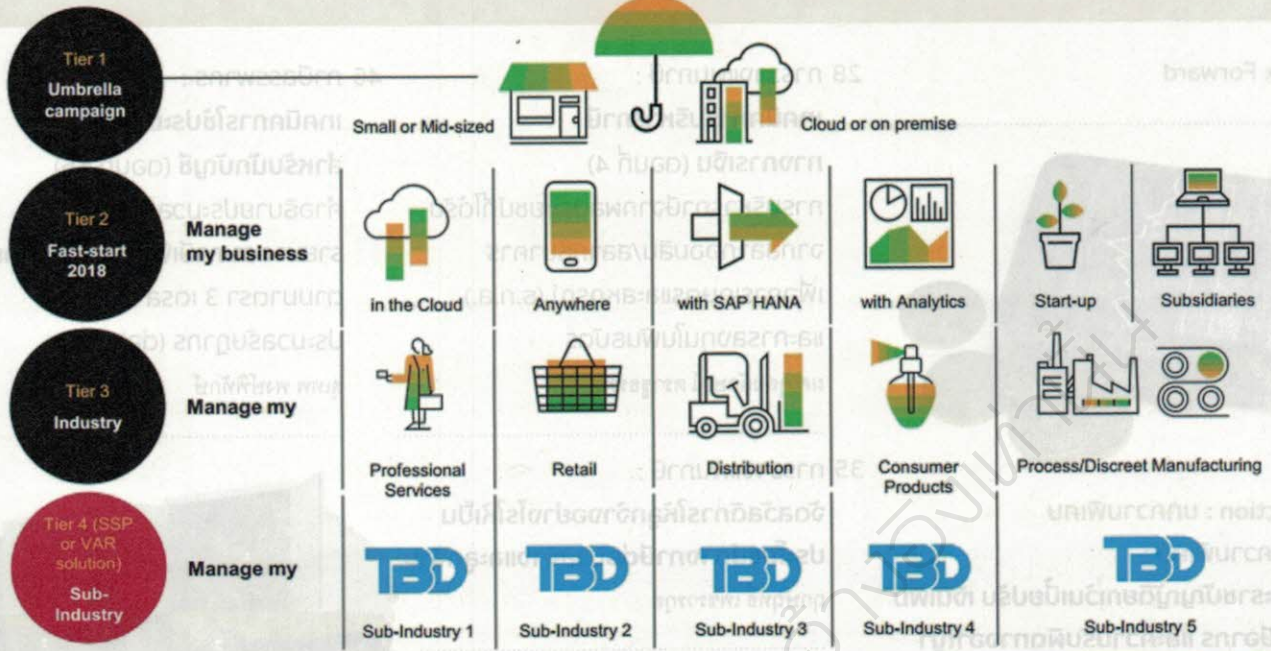
Sage ระบบ ERP และ MRP ที่มีประสิทธิภาพ ยืดหยุ่น รองรับการทำงานของคนในองค์กร
ทุกที่ ทุกเวลา รองรับการทำงาน Web-Based, Cloud Based และมือถือ

บริษัท (เซฟท์) จำกัด ACTRAN Systems Co., Ltd.

9th Floor Thai Wah Tower 1, 21/22 South Sathom Road Tungmahamek, Sathom, Bangkok 10120
www.actran.co.th | e-mail : sales@actran.co.th | Tel : (662) 679-1668 | Fax : (662) 679-1687

Umbrella campaign Manage your Business with SAP Business One

FUNCTIONALITY

Financial Management

Sales and customer Management

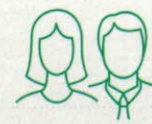
Purchasing and Inventory Control

Production planning

Business Intelligence

Analytics and reporting

SQL Database

HANA Database

BENEFITS

Affordable

Comprehensive

Quick and easy

Powerful

Industry

World wide

ACTRAN Systems Co.,Ltd.

9th Floor Thai Wah Tower 1, 21/22 South Sathorn Road Tungmahamek, Sathorn, Bangkok 10120 | Tel : (662) 679-1668 | Fax : (662) 679-1687

www.actran.co.th | e-mail : sales@actran.co.th

Contents

April 2019 | Vol.38 | No.451

13 Tax Forward

Section : บทความพิเศษ

14 บทความพิเศษ :

**พระราชบัญญัติยกเว้นเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม
ภาษีอากร และความรับผิดทางอาญา
วินัย ปลอดภัยรัชชัย**

Section : Tax Talk

19 Tax Talk :

The Exchange of Information : EOI

Sukawan Ruksomboonde

24 Seminar & Training

Section : การวางแผนภาษี

26 การวางแผนภาษี :

ภาษีเงินได้ดิจิทัล (ตอนที่ 8)

ดร.สุวรรณ วลัยเสถียร

28 การวางแผนภาษี :

เทคนิคการบริหารภาษี

ทางการเงิน (ตอนที่ 4)

การบริหารภาษีจากผลประโยชน์ที่ได้รับ
จากสลากออมสิน/สลากธนาคาร
เพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ร.ก.ส.)
และการลงทุนในพันธบัตร

ผศ.ดุสิตลักษณ์ ตราชูธรรม

35 การวางแผนภาษี :

จัดสวัสดิการให้ลูกจ้างอย่างไรให้เป็น

ประโยชน์ทางภาษีต่อนายจ้างและลูกจ้าง

ฤกษ์ฤทธิ เพชรวรรณกุล

Section : ภาษีอากร

41 ภาษีสรรพากร :

**ส่งสินค้าเข้าไปฝากเก็บในเขตปลอดอากร
เสียภาษีเงินได้หรือไม่**

ชุมพร เสนไธย

46 ภาษีสรรพากร :

เทคนิคการใช้ประมวลรัษฎากร

สำหรับนักบัญชี (ตอนที่ 16)

คำอธิบายประมวลรัษฎากร
รายมาตรา ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย
ตามมาตรา 3 ตรีส แห่ง
ประมวลรัษฎากร (ต่อ)

สุเทพ พงษ์พิทักษ์

55 ภาษีสรรพากร :

**ความเป็นไปได้ในการใช้ IT ในการตรวจสอบ
ดอกเบี่ยเงินฝากของบุคคลธรรมดา
ของกรมสรรพากร**

ดร.เพชรรัตน์ ศุภนิมิตกรกุลกิจ

26 การวางแผนภาษี :

ภาษีเงินได้ดิจิทัล (ตอนที่ 8)

ดร.สุวรรณ วลัยเสถียร

ข่าวพื้กั๋หุ้่น

เลขที่ใบอนุญาต : สสช.192/2551

หนังสือพิมพ์ในเครือธรรมนิติ

ก้าวสู่ปีที่ 11

รับลงประกาศและโฆษณาทุกชนิดทั่วประเทศ ตีพิมพ์รายวัน ออกวันจันทร์-ศุกร์

**กฎหมาย
ยังไม่ยกเลิก**

การลงประกาศหนังสือเชิญประชุมผู้ถือหุ้น ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1175

คำบอกกล่าวเรียก "ประชุมใหญ่" ให้ลงพิมพ์โฆษณาในหนังสือพิมพ์แห่งท้องถิ่นอย่างน้อยหนึ่งคราว ก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่า 7 วัน และส่งทางไปรษณีย์ตอบรับไปยังผู้ถือหุ้นทุกคนที่มีชื่อในทะเบียนของบริษัทก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่า 7 วัน เว้นแต่เป็นคำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่เพื่อลงมติพิเศษ ให้กระทำการตั้งแต่วันนั้น ก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่า 14 วัน

**สะดวก
รวดเร็ว
ช่องทาง
ออนไลน์**

www.newsbizthai.com

1. บริการรับลงประกาศโฆษณาทุกชนิด

- เชิญประชุมผู้ถือหุ้นบริษัท รับรองงบการเงิน
- แจ้งประกาศเลิกบริษัท, เลิกห้าง, ชำระบัญชี
- ควบบริษัท, เปลี่ยนแปลงที่ตั้งสำนักงานใหม่
- จ่ายเงินปันผล, เปลี่ยนแปลงกรรมการ
- เพิ่มทุน, ลดทุน
- เปลี่ยนหนังสือบริคณห์ฯ, แก้ไขวัตถุประสงค์
- ประกาศคำสั่งศาล
- บังคับจำนอง, โกงถอน, ล้มละลาย
- आयुต์รพยสิน
- ฯลฯ

2. บริการจัดทำ จัดพิมพ์ จัดส่ง

- จัดทำ :** หนังสือเชิญประชุมผู้ถือหุ้น ตามแบบฟอร์มมาตรฐาน
- จัดพิมพ์ :** ลงโฆษณาหนังสือเชิญประชุมฯ ในหนังสือพิมพ์ (ขนาดกรอบโฆษณา 4.0 x 5.3 นิ้ว)
- จัดส่ง :** หนังสือเชิญประชุมถึงผู้ถือหุ้น ทางไปรษณีย์ (แบบลงทะเบียนตอบรับ)

จำนวนผู้ถือหุ้น	ค่าบริการ
3-10 ราย	150 บาท/ราย
11-50 ราย	140 บาท/ราย
51-100 ราย	130 บาท/ราย
101 รายขึ้นไป	120 บาท/ราย

3. บริการห้องประชุม บริการจัดประชุมผู้ถือหุ้น

ห้องประชุม 10-24 ท่าน ราคา 660 บาท/ท่าน
 ห้องประชุม 25-49 ท่าน ราคา 450 บาท/ท่าน
 ห้องประชุม 50-70 ท่าน ราคา 380 บาท/ท่าน

ครั้งวัน : รวมค่าสถานที่จัดห้องประชุม พร้อมอาหารว่าง 1 มื้อ

สอบถามเจ้าหน้าที่ : Tel. 02-555-0923-25 Fax 02-555-0933-36

Contents

April 2019 | Vol.38 | No.451

61 ภาษีสรรพากร :

หลักกฎหมายภาษี

ในการโอนอสังหาริมทรัพย์

(ตอนแรก)

ธงชัย ยางงาม

69 ภาษีท้องถิ่น :

ความรู้เกี่ยวกับภาษีป้าย

(ตอนที่ 25)

อวิรุทธ์ ชาตชัยกิตติกร

Section : คำพิพากษา

75 คำพิพากษาศาลฎีกาและหมายเหตุ :

หลักเกณฑ์การพิจารณา

เงินได้พึงประเมิน

ตามมาตรา 40 (2) กับ (6)

ศ.ชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม

ผศ.ศุภลักษณ์ ตราชูธรรม

พิจิต ตราชูธรรม

Section : บัญชี

81 บัญชีภาษีอากร :

รายการที่มีสิทธิหักได้เพิ่มขึ้น

จากรายการที่จ่ายจริง

สมเดช ไวจันทร์เสถียร

95 บัญชีภาษีอากร :

การเรียนรู้ตลอดชีวิต

เพื่อพิชิตให้เป็น

นักบัญชีมืออาชีพ (ตอนที่ 23)

การรับรู้รายได้ - เกณฑ์สิทธิ

กับเกณฑ์คงค้าง

สุพัฒน์ อุปนิชิต

104 บัญชีภาษีอากร :

กำไรทางบัญชีกับกำไรทางภาษี

(ตอนที่ 2)

อาจารย์รุจิรัตน์ ปาสีพัฒนสกุล

111 ตรวจสอบบัญชี :

การสอบทานการเปิดเผยข้อมูล

ดร.สิงห์ชัย อรุณวุฒิมงคล

Section : News

120 News

123 มติ คสม.

125 กฎหมายใหม่

132 ตอบข้อหารือกรมสรรพากร

Section : ทั่วไป

141 Healthcare Corner :

ข้อเข่าเสื่อม อาการที่วัยทำงานพึงระวัง

by Raindrop

144 Member Corner

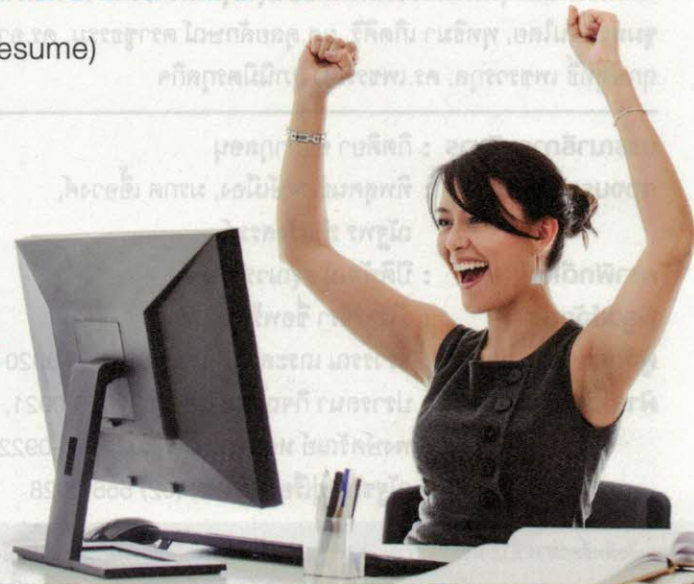

พิเศษ

Three columns of job listings. The first column is titled 'งานพิเศษ' (Special Jobs) and lists positions like 'ช่างซ่อมรถ' (Car Mechanic) and 'ช่างซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า' (Appliance Repair). The second column is titled 'งานประจำ' (Full-time Jobs) and lists positions like 'พนักงานขาย' (Sales) and 'พนักงานต้อนรับ' (Receptionist). The third column is titled 'งานฟรีแลนซ์' (Freelance Jobs) and lists positions like 'นักเขียน' (Writer) and 'กราฟิกดีไซน์เนอร์' (Graphic Designer). Each listing includes a company logo.

สำหรับสมาชิก
วารสาร **เอกสารภาชีอากร** และ **HR Society Magazine**
รับฟรี “แพ็คเกจลงประกาศรับสมัครงานนาน 6 เดือน”
(ไม่จำกัดจำนวนการลงประกาศและค้นหา Resume)
ลงทะเบียนใช้งานได้ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ลงทะเบียนหรือคลิกดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.jobdst.com
ติดต่อสอบถามเพิ่มเติม Ins. 02 555 0930 - 32 อีเมล info@jobdst.com

วนมาถึงเดือนที่อากาศร้อนที่สุดของปีกันอีกแล้วนะคะ ไม่ใช่แค่อากาศร้อนเท่านั้นที่เป็นสัญลักษณ์ของเดือนเมษายน แต่ยังเป็นเดือนที่มีเทศกาลสำคัญของคนไทยเทศกาลหนึ่งด้วยอย่างเทศกาลสงกรานต์ ซึ่งเทศกาลนี้ก็เป็นทั้งวันรวมตัวครอบครัว วันสำหรับเที่ยวพักผ่อน รวมถึงเป็นวันที่หลายคนยึดถือเป็นฤกษ์ดีในการเริ่มต้นทำสิ่งต่างๆ เนื่องจากเป็นวันขึ้นปีใหม่ของไทย เรียกว่าเป็นเดือนแห่งวันหยุดและการเฉลิมฉลองที่หลายคนรอคอยค่ะ

ถึงจะเป็นเดือนที่มีวันหยุดหลายวัน แต่ **เอกสารภาษีอากร** ก็ยังไม่หยุดที่จะนำเสนอเนื้อหาสาระน่าสนใจให้กับท่านสมาชิกค่ะ ฉบับนี้เรามีเรื่องที่น่าสนใจที่เพิ่งถูกพูดถึงไปเมื่อกลางมีนาคมที่ผ่านมา อย่าง **"พระราชบัญญัติยกเว้นเบี้ยปรับ เงินเพิ่มภาษีอากร และความรับผิดทางอาญา"** โดยอาจารย์วินัย ปรณิธานรักษ์ชัย ซึ่งในเดือนมีนาคม กรมสรรพากรได้ร่วมมือกันกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้าและสภาวิชาชีพ

บัญชี จัดทำคู่มือแนวทางการยื่นแบบปรับปรุงข้อมูลทางภาษีที่มีผลกระทบต่อทั้งงบการเงินให้สอดคล้องกันกับพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยเนื้อหาในเล่มได้สรุปสาระสำคัญไว้อย่างละเอียด ตามด้วยบทความในคอลัมน์อื่นๆ ที่เต็มเปี่ยมด้วยเนื้อหาคุณภาพ รอให้ท่านสมาชิกได้พลิกไปอ่านกันเช่นเคยค่ะ

ฉบับนี้ขอแลกกันด้วยคำอวยพร ขอให้ท่านสมาชิกทุกท่านเย็นกายเย็นใจ เดินทางปลอดภัย มีแต่ความสุขสดชื่นกันถ้วนหน้านะคะ

กิตติยา อากาศอุณห
บรรณาธิการบริหาร

เจ้าของ : บริษัท สำนักพัฒนาการบริหารธรรมนิติ จำกัด **ที่ปรึกษา :** ประภาศ คงเอียด, ศ.ดร.สมบัติ ธำรงธัญวงศ์, วิชัย จึงรักเกียรติ, ไพศาล พิษมงคล, พิพัฒน์ ชันทอง, รัตนวัตร สุวรรณากิริมย์, ดร.สุวรรณ วลัยเสถียร
ที่ปรึกษากฎหมาย : บริษัท สำนักกฎหมายธรรมนิติ จำกัด **นักเขียนกิตติมศักดิ์ :** ดร.สุวรรณ วลัยเสถียร, รศ.ดร.วรศักดิ์ ทุมมานนท์, ดร.สิงห์ชัย อรุณวุฒิมงคล, ไพศาล พิษมงคล, สมเดช วจนคุรีเสถียร, รศ.เพิ่มบุญ แก้วเขียว, สุรพล ด้วลยวิเศษจิต, ชุมพร เสนไสย, พุทธิมา เกิดศิริ, ผศ.ดุยลักษณ์ ตราชูธรรม, ดร.อาทิตย์ ศรีทวารสิทธิ์, สุเทพ พงษ์พิทักษ์, อวิรุทธ์ ชาญชัยกิตติกร, ฤกษ์ฤทธิ์ เพชรวรกุล, ดร.เพชรรัตน์ ศุภนิมิตรกุลกิจ

บรรณาธิการบริหาร : กิตติยา อากาศอุณห
กองบรรณาธิการ : ทิพสุคนธ์ วงษ์เมื่อง, มรกต เชื้อวงศ์,
ณัฐพร รจิตรังสรรค์
กราฟิกดีไซน์ : ปิติพัฒน์ อรุณวรวิวัฒน์
พิสูจน์อักษร : จันทวีจิรา ชื้อพร้อม
ผู้จัดการฝ่ายโฆษณา : อรวรรณ เถระสวัสดิ์ โทร. (02) 555-0920
ฝ่ายโฆษณา : ปารารถนา กิจญาณ โทร. (02) 555-0921,
พงษ์ศรีณีย์ หอมขจร โทร. (02) 555-0922,
ณัฐชา อยู่เรืองศรี โทร. (02) 555-0928

ฝ่ายขายสมาชิก
และบริการสมาชิก : โทร. (02) 555-0901-9
อัตราค่าสมาชิก : 1 ปี (12 ฉบับ) 2,100 บาท
(ราคานี้รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม 7%)
สมาชิกแจ้งย้ายที่อยู่ : กรุณาติดต่อ ฝ่ายบริการสมาชิก
โทร. (02) 555-0901-5

สงวนลิขสิทธิ์ตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521/2537 ไม่อนุญาตให้คัดลอกส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ นอกจากนี้จะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าของลิขสิทธิ์เท่านั้น
บทความ ข้อความ ความคิดเห็น หรือข้อเขียนใดที่ปรากฏในวารสารนี้เป็นความเห็นส่วนตัวของผู้เขียนไม่เกี่ยวข้องกับบริษัทฯ แต่ประการใด

ผลิตโดย บริษัท สำนักพัฒนาการบริหารธรรมนิติ จำกัด 178 อาคารธรรมนิติ ชั้น 4 ซอยเพิ่มทรัพย์ (ประชาชื่น 20) ถนนประชาชื่น
แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ 10800 โทร. (02) 555-0901-9 แฟกซ์ (02) 555-0911-4

ระบบภาษีหัก ณ ที่จ่าย อิเล็กทรอนิกส์ (e-Withholding Tax)

เป็นอีกหนึ่งโครงการตามแผนยุทธศาสตร์ National e-Payment ของภาครัฐที่จะบูรณาการระบบภาษีอิเล็กทรอนิกส์ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดทำและนำส่งเอกสารทางอิเล็กทรอนิกส์ และอำนวยความสะดวกให้กับผู้เสียภาษี กระบวนการ e-Withholding Tax เกิดขึ้นเมื่อมีการชำระเงินผ่านระบบของ ธนาคาร (e-Payment) โดยผู้จ่ายเงินจะให้ธนาคารเป็นตัวแทน ในการโอนเงินให้แก่ผู้รับเงินและที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการ โอนเงินภาษีหัก ณ ที่จ่าย (ในกรณีที่ต้องหัก ณ ที่จ่าย นำส่ง) ให้ สรรพากร พร้อมจัดทำข้อมูลการหักภาษี ณ ที่จ่าย ให้กรมสรรพากร

ข้อดีของระบบ e-Withholding Tax คือ ช่วยลดต้นทุนให้กับ ภาครัฐและเอกชนได้หลายด้าน ไม่ว่าจะเป็น

- **ด้านทรัพยากร** ผู้จ่ายเงินไม่ต้องยื่นภาษีหัก ณ ที่จ่าย และจัดทำหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย เป็นกระดาษ (Paperless)

- **ด้านระยะเวลา** ลดขั้นตอนต่างๆ ในการจัดทำเอกสาร และการชำระภาษีของนักบัญชีและผู้ประกอบการ

- **ด้านความถูกต้องของข้อมูล** ทั้งผู้จ่ายและผู้รับสามารถ ตรวจสอบข้อมูลภาษีของตนเองได้จาก Web Portal ของกรมสรรพากรได้ทุกที่ทุกเวลา

e-Withholding Tax มีผลกระทบหรือ การเปลี่ยนแปลงต่อกระบวนการการปฏิบัติงาน ทางบัญชีการเงินและงานที่เกี่ยวข้องอย่างไร ?
ไปประเด็นข้อสงสัยกรณีกิจการใช้ระบบ

e-Withholding Tax พร้อมสรุปสาระสำคัญและกระบวนการ ทำงาน e-Withholding Tax ในมุมที่ผู้ปฏิบัติงานทางบัญชีการเงิน ไม่ควรพลาด

หลักสูตร “e-Withholding Tax : ระบบภาษีหัก ณ ที่จ่าย อิเล็กทรอนิกส์”

วิทยากร	: อ.มุกดาวดี เทียนทอง
กำหนดการสัมมนา	: วันอังคารที่ 23 เมษายน 2562 (เวลา 09.00 น. - 16.30 น.)
สถานที่	: โรงแรมสวิสโฮเทล กรุงเทพฯ (ถ.รัชดาภิเษก)
อัตราค่าสัมมนา	: ราคาสมาชิก (Tax, HR) 4,500 + VAT 315 = 4,815 บาท บุคคลทั่วไป 5,200 + VAT 364 = 5,564 บาท

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ แผนกรับจองสัมมนา โทร. 02-555-0700 กด 1 หรือดูรายละเอียดและจองสัมมนา online ได้ที่ www.dst.co.th

พระราชบัญญัติยกเว้น เบี้ยปรับ เงินเพิ่มภาษีอากร และความรับผิดทางอาญา

รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติยกเว้นเบี้ยปรับ เงินเพิ่มภาษีอากร และความรับผิดทางอาญา เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการเกี่ยวกับภาษีอากรตาม

ประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2562 ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562 เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตาม

บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ดังนี้

¹ นักตรวจสอบภาษีชำนาญการ กรมสรรพากร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อแก้ไขปัญหาการไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปี พ.ศ. 2559 และปี พ.ศ. 2560 เดือนภาษีมกราคม พ.ศ. 2559 ถึงเดือนภาษีธันวาคม พ.ศ. 2561 และตราสารที่ต้องเสียอากรเป็นตัวแทนซึ่งได้กระทำระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2559 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2561

2. แก้ไขปัญหาการจัดทำบัญชีและงบการเงินที่ไม่สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงของกิจการ อันส่งผลกระทบต่อการทำธุรกรรมทางการเงินระหว่างบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลและสถาบันการเงิน และเป็นผลกระทบต่อความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้ในการจัดเก็บภาษี

3. เพื่อสนับสนุนให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวเข้าสู่ระบบภาษีเพื่อการพัฒนาฐานภาษีที่ยั่งยืน อันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการจัดเก็บภาษีอากร

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยกเว้นเบี้ยปรับ เงินเพิ่มภาษีอากร และความรับผิดทางอาญา เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติเกี่ยวกับภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร

יקุฎา

โดยที่มีความจำเป็น ต้องมีกฎหมายเพื่อยกเว้นเบี้ยปรับ เงินเพิ่มภาษีอากร และความรับผิดทางอาญาให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อสนับสนุนให้บริษัทหรือ

ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวเข้าสู่ระบบภาษีเพื่อการพัฒนาฐานภาษีที่ยั่งยืน อันเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการจัดเก็บภาษีอากรจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติยกเว้น เบี้ยปรับ เงินเพิ่มภาษีอากร และ ความรับผิดทางอาญา เพื่อ สนับสนุนการปฏิบัติการเกี่ยวกับ ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2562 มีเนื้อหารวมจำนวน 9 มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. กำหนดให้ภายใต้บังคับมาตรา 7 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ไม่ได้ยื่นแบบแสดงรายการหรือที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการไว้แล้วแต่ไม่ถูกต้องก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ดำเนินการตามมาตรา 6 แล้วให้ได้รับยกเว้นเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มสำหรับภาษีอากรตามประเภทภาษีอากรและรอบระยะเวลาบัญชีหรือเดือนภาษีหรือประเภทตราสารตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 6 (2) หรือ (3) แล้วแต่กรณี โดยการยกเว้นเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มดังกล่าวไม่ให้ใช้บังคับสำหรับกรณีที่ได้รับหนังสือแจ้งการประเมินหรือหนังสือแจ้งให้เสียอากรและค่าเพิ่มอากรแล้ว (ร่างมาตรา 4)

2. กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จะได้รับยกเว้นเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มตามมาตรา 4 ดังต่อไปนี้

(1) มีรายได้จากกิจการหรือเนื่องจากการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีสุดท้ายซึ่งมีกำหนดครบ 12 เดือน โดยวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดก่อนหรือในวันที่ 30 กันยายน

พ.ศ. 2561 ไม่เกิน 500,000,000.00 บาท (ห้าร้อยล้านบาท) ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ตามมาตรา 65 แห่งประมวลรัษฎากร

(2) ได้มีการยื่นรายการภาษีเงินได้สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีตาม (1) ไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(3) ไม่เป็นผู้ออกไปกำกับภาษีหรือผู้ใช้ใบกำกับภาษีที่กรมสรรพากรได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนว่าได้มีการกระทำความผิดอาญาเกี่ยวกับใบกำกับภาษีตามประมวลกฎหมายอาญาไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา 5)

3. กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการสำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จะได้รับยกเว้นเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มตามมาตรา 4 ดังต่อไปนี้

(1) ลงทะเบียนต่อกรมสรรพากรภายในวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2562 ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

(2) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีอากรหรือยื่นขอเสียอากรเป็นตัวแทนพร้อมทั้งชำระภาษีอากรที่ยังไม่ได้ชำระหรือยังไม่ครบถ้วนทั้งจำนวนภายในวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2562 ดังต่อไปนี้

(ก) ภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลของรอบระยะเวลาบัญชีที่มีวันเริ่มต้นในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2559 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2560

(ข) ภาษีมูลค่าเพิ่มหรือภาษีธุรกิจเฉพาะสำหรับรายรับประจำเดือนภาษีตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2559 จนถึงเดือนภาษีก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(ค) อากรแสตมป์สำหรับ

ตราสารที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดให้ชำระอากรเป็นตัวเงินแทนการปิดแสตมป์อากรซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้กระทำตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2559 จนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(3) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีอากรทุกประเภทตามประมวลรัษฎากรที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีหน้าที่หักหรือนำส่งสำหรับธุรกรรมที่เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2559 จนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ พร้อมทั้งนำส่งภาษีอากรที่ยังไม่ได้นำส่งหรือยังไม่ส่งไม่ครบถ้วนทั้งจำนวนภายในวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2562 (ร่างมาตรา 6)

4. กำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้รับยกเว้นเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มตามมาตรา 4 ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษี แบบนำส่งภาษี และแบบขอเสียอากรเป็นตัวเงินสำหรับภาษีอากรทุกประเภทตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในประมวลรัษฎากรผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตให้ครบถ้วน สำหรับการยื่นแบบตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2562 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2563 เว้นแต่มีเหตุอันสมควรตามที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด แต่กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้หมดสิทธิได้รับยกเว้นเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มตามมาตรา 4 และให้กรมสรรพากรดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่เกี่ยวข้องต่อไป

(ร่างมาตรา 7)

5. กำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้รับยกเว้นเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มตามมาตรา 4 เมื่อได้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 6 แล้วให้พ้นจากความรับผิดทางอาญาตามประมวลรัษฎากรที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา 8)

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติยกเว้นเบี้ยปรับ เงินเพิ่มภาษีอากรและความรับผิดทางอาญา เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการเกี่ยวกับภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2562 มีดังนี้

1. เพื่อยกเว้นเบี้ยปรับ เงินเพิ่มภาษีอากร และความรับผิดทางอาญาให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม อันจะเป็นการบรรเทาภาระภาษีอากรและช่วยให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวสามารถเข้าสู่ระบบภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดการพัฒนา ระบบฐานภาษีและการบริหารจัดการเก็บภาษีอากรที่ยั่งยืน

2. เพื่อให้ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถจัดทำบัญชีและงบการเงินได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงของกิจการ

3. เพื่อสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในด้านของการขยายโอกาสในการทำธุรกรรมทางการเงินและการ

ขออนุมัติสินเชื่อกับสถาบันการเงิน อันจะเป็นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศให้เติบโตได้อย่างยั่งยืน อีกทั้งช่วยให้ภาครัฐสามารถจัดเก็บภาษีได้เพิ่มมากขึ้น ส่งผลดีต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในภาพรวม

4. เพื่อให้มีข้อมูลของผู้เสียภาษีที่ครบถ้วนและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยจะเป็นประโยชน์ต่อภาครัฐในการนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อออกมาตรการสนับสนุนผู้เสียภาษีในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้าลักษณะตามที่กำหนดในกฎหมาย หากได้ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดให้ได้รับยกเว้นเบี้ยปรับและเงินเพิ่มภาษีอากรในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเพิ่มเติม อันเป็นการบรรเทาภาระภาษีอากรและช่วยให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล โดยเฉพาะบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าสู่ระบบภาษีต่อไป

2. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้จัดทำบัญชีและงบการเงินให้ถูกต้องสอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงของกิจการ และยื่นแบบแสดงรายการภาษีผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งจะเป็นการอำนวยความสะดวกต่อผู้เสียภาษีในการดำเนินธุรกิจ

3. รัฐบาลจะสามารถจัดเก็บภาษีเงินได้ได้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งภาษีเงินได้เป็นรายได้หลักของรัฐบาลที่จะต้องนำไปใช้พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ กฎหมายดังกล่าวจึงเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยรวม

พ.ร.บ.ยกเว้นเบี้ยปรับ เงินเพิ่มภาษีอากร และความรับผิดทางอาญา (§ 1)

วันอังคารที่ 30 เมษายน 2562 (เวลา 09.00-16.30 น.)

ณ โรงแรมแกรนด์ เมอร์เคียว พอร์จูน (ถ.รัชดาภิเษก)

โดย...วิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านกฎหมายภาษีอากร

โทร. (02) 555-0700 กด 1 www.dst.co.th

ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นเบี่ยปรับ เงินเพิ่มภาษีอากร และความรับผิดทางอาญา เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการเกี่ยวกับภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2562 ที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อพิจารณาบังคับ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ยกเว้นเบี่ยปรับ เงินเพิ่มภาษีอากร และความรับผิดทางอาญา เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการเกี่ยวกับภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร

พ.ศ.

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการยกเว้นเบี่ยปรับ เงินเพิ่มภาษีอากร และความรับผิดทางอาญา เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการเกี่ยวกับภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกเว้นเบี่ยปรับ เงินเพิ่มภาษีอากร และความรับผิดทางอาญา เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการเกี่ยวกับภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

"บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด" หมายความว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา 37 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิ

"ภาษีอากร" หมายความว่า ภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด 4 ภาษีธุรกิจเฉพาะตามหมวด 5 และอากรแสตมป์ตามหมวด 6 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร

มาตรา 4 ภายใต้บังคับมาตรา 7 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ไม่ยื่นแบบแสดงรายการ หรือที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการไว้แล้วแต่ไม่ถูกต้องก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ดำเนินการตามมาตรา 6 แล้ว ให้ได้รับยกเว้นเบี่ยปรับหรือเงินเพิ่มสำหรับภาษีอากร ตามประเภทภาษีอากรและรอบระยะเวลาบัญชีหรือเดือนภาษีหรือประเภทตราสารตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 6 (2) หรือ (3) แล้วแต่กรณี

การยกเว้นเบี่ยปรับหรือเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่ง ไม่ให้ใช้บังคับสำหรับกรณีที่ได้รับหนังสือแจ้งการประเมินหรือหนังสือแจ้งให้เสียอากรและค่าเพิ่มอากรแล้ว

มาตรา 5 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จะได้รับยกเว้นเบี่ยปรับหรือเงินเพิ่ม ตามมาตรา 4 ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(1) มีรายได้จากกิจการหรือเนื่องจากการกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีสุดท้ายซึ่งมีกำหนดครบ 12 เดือน โดยวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดก่อนหรือในวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2561 ไม่เกิน 500 ล้านบาท ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา 65 แห่งประมวลรัษฎากร

(2) ได้มีการยื่นรายการภาษีเงินได้สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีตาม (1) ไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(3) ไม่เป็นผู้ออกไปกำกับภาษี หรือผู้ใช้ไปกำกับภาษีที่กรมสรรพากรได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนว่าได้มีการกระทำความผิดอาญาเกี่ยวกับใบกำกับภาษีตามประมวลกฎหมายอาญาไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 6 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จะได้รับยกเว้นเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มตามมาตรา 4 ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ลงทะเบียนต่อกรมสรรพากรภายในวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2562 ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

(2) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีอากรหรือยื่นขอเสียอากรเป็นตัวเงิน พร้อมทั้งชำระภาษีอากรที่ยังไม่ได้ชำระหรือยังชำระไม่ครบถ้วนทั้งจำนวนภายในวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2562 ดังต่อไปนี้

(ก) ภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลรอบระยะเวลาบัญชีที่มีวันเริ่มต้นในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2559 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2560

(ข) ภาษีมูลค่าเพิ่มหรือภาษีสรรพสามิตเฉพาะ สำหรับรายรับประจำเดือนภาษีตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2559 จนถึงเดือนภาษีก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(ค) อากรแสตมป์ สำหรับตราสารที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดให้ชำระอากรเป็นตัวเงินแทนการปิดแสตมป์อากรซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้กระทำตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2559 จนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(3) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีอากรทุกประเภทตามประมวลรัษฎากรที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีหน้าที่หักหรือนำส่ง สำหรับธุรกรรมที่เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2559 จนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ พร้อมทั้งนำส่งภาษีอากรที่ยังไม่ได้นำส่งหรือยังนำส่งไม่ครบถ้วนทั้งจำนวนภายในวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2562

มาตรา 7 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้รับยกเว้นเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มตามมาตรา 4 ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีแบบนำส่งภาษี และแบบขอเสียอากรเป็นตัวเงินสำหรับภาษีอากรทุกประเภทตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในประมวลรัษฎากรผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตให้ครบถ้วน สำหรับการยื่นแบบตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2562 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2563 เว้นแต่มีเหตุอันสมควรตามที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้หมดสิทธิได้รับยกเว้นเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มตามมาตรา 4 และให้กรมสรรพากรดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่เกี่ยวข้องต่อไป

มาตรา 8 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้รับยกเว้นเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มตามมาตรา 4 เมื่อได้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 6 แล้ว ให้พ้นจากความรับผิดทางอาญาตามประมวลรัษฎากรที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 9 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

โดยหลังจากที่ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นเบี้ยปรับ เงินเพิ่มภาษีอากร และความรับผิดทางอาญา เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการเกี่ยวกับภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2562 ผ่านการพิจารณาจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว สรรพากรจะ

ออกประกาศอธิบดีสรรพากร เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการลงทะเบียนต่อกรมสรรพากรตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ 1 ฉบับ และประกาศอธิบดีกรมสรรพากร กำหนดเหตุลักษณะที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอีก 1 ฉบับ

ดังนั้น บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวตามประกาศอธิบดีสรรพากรทั้ง 2 ฉบับ ก็จะได้รับยกเว้นเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม ตามกฎหมายดังกล่าวทันที ☺

The Exchange of Information : EOI

a. Background

Last year, the Revenue Department proposed a law on Exchange of Information (EOI law) which was open for public consultation from 25 July 2018 to 9 August 2018.² The draft was approved in principle by the Cabinet on 30 October 2018. The EOI law aims to provide the Revenue Department powers to obtain and exchange information under the Double Tax Agreements (DTAs) via the means that are in accordance with the international standards, i.e. the standards set by the Global Forum and the Inclusive Framework.

To understand what the proposed law is trying to accomplish, we have to firstly understand the terms regarding the exchange of information

under the DTAs that Thailand has entered into with respective jurisdictions.

b. Exchange of Information under DTAs

Before getting into the EOI provision stipulated in the 61 - DTAs that Thailand has entered into with other jurisdictions, let us explore the model provision published by the OECD for the better understanding of the EOI provision under the DTAs.

(i) Article 26 of the OECD Model Tax Convention on Income and on Capital

Article 26 of the OECD Model Tax Convention on Income and on Capital : Condensed Version 2017 (the OECD Model Convention) provides the right

¹ LL.B. (1st Class Honors, Chulalongkorn University); LL.M. (Columbia Law School).

² <http://www.rd.go.th/publish/27872.0.html>

and obligation of the Contracting States regarding the exchange of information as follows.

“1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation :

a) to carry out administrative measures at

variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.”³

Accordingly, the requested Contracting States have the obligation to perform the followings.

1. Gather the requested information as is “foreseeably relevant” (the requested Contracting State can deny to provide information in cases where the requests are “fishing expeditions”⁴) for the carrying out of

³ OECD (2017), Model Tax Convention on Income and on Capital: Condensed Version 2017, OECD Publishing https://read.oecd-ilibrary.org/taxation/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-condensed-version-2017_mtc_cond-2017-en#page3

⁴ “Speculative request that have no apparent nexus to an open inquiry or investigation.” – Commentary on Article 26 of the OECD Model Convention.

- the provision of the Convention, or
- the administration or enforcement of the any kind of domestic tax laws imposed on behalf of
- the Contracting State, or
- the political subdivisions or local authorities.

It is to be noted that the information exchanged under this article is not limited to information regarding the persons or taxes covered under the Convention. This means that even though the Convention covers only taxes on income and capital gains, the Contracting States are still able to exchange information with respect to other taxes that they impose, for example, information in relation to value added tax, excise tax, etc.⁵ In addition, the exchanged information does not have to be taxpayer — specific; other sensitive information which is related to tax administration or compliance improvement can also be exchanged under this provision.

Importantly, the requested Contracting State has to be able to gather and provide information to the requesting Contracting State though it does not have domestic tax interest in the matter.⁶ Moreover, it has to have power to obtain information held by a bank, financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.⁷

Notwithstanding the obligation above, the requested Contracting State does *not* have to provide the information requested in the following cases:⁸

- to obtain and provide the requested information, the requested State has to carry out administrative measures that are not in line with its domestic laws or administrative practice;

- the information requested is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of the requesting State (principle of reciprocity);⁹

- to supply the requested information would constitute the disclosure of any trade, business,¹⁰ industrial, commercial or professional secret¹¹ or trade process, or the disclosure of the information would be contrary to public policy.

2. Exchange the information. There are three possible, but not limited to, methods of exchanging information under the article.

(2.1) Exchange of Information on Request : EOIR (applicable only when the regular sources of information under internal taxation procedure has been relied upon)

With respect to the EOIR, the Contracting States can agree on the time limit for the provision

⁵ The paragraph was amended in 2000. Before the amendment, the provision only authorized the information to be exchanged and used only in relation to the taxes covered by the Convention under the general rules of Article 2 of the OECD Model Convention. - Commentary on Article 26 of the OECD Model Convention, para. 10.1.

⁶ Article 26 of the OECD Model Convention, para. 4. This paragraph was added to the OECD Model Convention in 2005. Prior to the addition, this obligation was not expressly stated in the Article, but was followed by member countries which use special examining or investigative powers under their domestic laws for purposes of levying domestic taxes.

⁷ Article 26 of the OECD Model Convention, para. 5. This paragraph was added to the OECD Model Convention in 2005, but does not mean that previous version of the Article did not authorize the exchange of such information.

⁸ Article 26 of the OECD Model Convention, para. 3.

⁹ Commentary on Article 26 of the OECD Model Convention, para. 15.

¹⁰ Trade or business secret generally means facts and circumstances which are of "considerable economic importance" and the unauthorized use may lead to serious damage, e.g. disclosure of information revealing the proprietary formula used in the manufacture of a product, or the disclosure of the pending patent application, etc.

¹¹ The Contracting States can agree not to supply information that would reveal confidential communications between a client and an attorney, solicitor or other admitted legal representative where such communications are produced for the purposes of seeking or providing legal advice, or use in existing or contemplated legal proceedings. Commentary on Article 26 of the OECD Model Convention, paras.19.3 - 19.4.

of the requested information. Ideally, if there is no such agreement on the time limit, the information, except for the cases where the delay is due to legal impediments, is to be provided

- within two months of the receipt of the information requested, in cases where the requested Contracting State already has the information requested in its possession; and

- within six months of the receipt of the information requested, in cases where the requested Contracting State does not have the information requested in its possession.¹²

(2.2) Automatic Exchange of Information : AEOI (to be discussed later in the article)

(2.3) Spontaneous Exchange of Information : SEOI (applicable to cases where a Contracting State exchanges the information it supposes to be of interest to the other Contracting State).

3. Keep the information obtained in the communication under this provision confidential.

This means that (1) the information the requested Contracting State receives from the requesting Contracting State,¹³ (2) the information the requesting Contracting State receives from the requested Contracting State, and (3) the information the Contracting States receive automatically or spontaneously from the other Contracting State, are to be kept confidential, as well as other information acquired from the communication between the States under Article 26 of the Model Convention.

It is to be noted that the information is to be treated as secret in the same manner as information

obtained under their domestic laws. Thus, one Contracting State has to only secure the information in the same way it treats its own obtained information under its domestic law. Moreover, there is no actual punishment should one Contracting State fails to keep the information secret; yet, the other Contracting State can suspend assistance under the provision until proper assurance is given.¹⁴

Notwithstanding the above restrictions, the Contracting State can disclose the information obtained for its domestic use should the cases concern with

- the assessment or collection of taxes,
- the enforcement or prosecution in respect of taxes,
- the determination of appeals in relation to the taxes,
- the oversight of the above,
- the disclosure in public court proceedings or in judicial decisions,¹⁵ and
- other purposes (if such information can be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorizes such use.)

(ii) DTAs between Thailand and Other Jurisdictions

Some DTAs that Thailand has entered with other jurisdictions can be classified into groups with respect to their terms of the EOI provision :

1. DTAs which is similar to the OECD Model Convention (2017).

The right and obligation of Thailand and

¹² Commentary on Article 26 of the OECD Model Convention, para. 10.4.

¹³ The requested Contracting State can only disclose the minimum information in order to obtain or provide the information requested to the requesting Contracting State. For example, the requested Contracting State can disclose certain information in the competent authority letters of the requesting Contracting State to other agency just enough to be able to obtain the information requested, but not to disclose the "letter" itself.

¹⁴ Commentary on Article 26 of the OECD Model Convention, para. 11.

¹⁵ From that moment, such information can be used for other purposes as it can be quoted from the court files or decisions, or used as evidence. Commentary on Article 26 of the OECD Model Convention, para. 13.

the Contracting States shall be in line with what discussed above in **b. (i)**.

2. DTAs which the information is restricted by Articles 1 and/or 2 of the OECD Model Convention.

In this case, Thailand and the other Contracting State only authorizes to exchange and use the information exchanged only in relation to the persons and/or the taxes covered by the Convention under the general rules of Articles 1 and/or 2, respectively.

3. DTAs which do not include the exceptions to disclose information.

Some DTAs do not allow the Contracting States to use or disclose the information obtained for its domestic use concerning tax matters. Therefore, in such DTAs, Thailand cannot use the information obtained for its domestic tax matters.

4. DTAs which do not include paragraph 4 (domestic interest) and/or paragraph 5 (bank secrecy) of the OECD Model Convention.

This might be construed that the Contracting States under the DTAs can deny to supply information in cases where the information is not relevant to the requested State's domestic tax interest, and/or the information held by a bank, financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

(iii) International Standards regarding the Exchange of Information

However, since Thailand has joined the Inclusive Framework on Base Erosion and Profit Shifting (BEPS) (the Inclusive Framework) and the Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes (the Global Forum) in 2016 and 2017, respectively, Thailand has to ensure that it meets the standards set by the Inclusive

Framework and the Global Forum.

1. The Inclusive Framework.¹⁶

Members of the Inclusive Framework will be participating in the review processes on the implementation of the minimum standards. One of the minimum standards is to adopt Country-by - Country Reporting (CbCR). The information obtained from the CbCR is to be exchanged automatically between relevant countries. Thailand, as a member of the Inclusive Framework, has to fulfill this obligation by ensuring that the domestic laws allow Thai authority to obtain and exchange the CbCR information to relevant countries.

2. The Global Forum.¹⁷

Members of the Global Forum are subject to peer review regarding the implementation of the EOI standard; Thailand, as the member of the Global Forum, will be subject to the first peer review in 2020. In order to get good ratings from the review, Thailand has to be able to obtain and exchange information in accordance with the EOIR and the CRS standards.

c. Comment

The world is moving fast that one can say that it is sometimes hard to keep up. Yet, no one would want to be the one who misses the train, right ? I believe Thailand thinks so as well. It can be seen that Thailand has tried to keep up with the world by joining other countries to be the members of international forums. However, memberships come with obligations. As Thailand is trying to fulfill its obligations, private sectors might want to keep an eye on the matters as they might be affected by these new standards Thailand is required to meet. Guess the private sectors would not want to miss the train as well, right ? ⏻

¹⁶ Sathavorasit, Arthit, and Ruksomboonde, Sukawan, 2017. *"Inclusive Framework,"* Dharmaniti Tax Magazine Vol.36/ No.430/ July 2017, pp. 22-25 (ISBN 0125-6580).

¹⁷ Ruksomboonde, Sukawan, 2017. *"Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes,"* Dharmaniti Tax Magazine Vol.36/ No.431/ August 2017, pp. 18-21 (ISBN 0125-6580).

ถาม - ตอบ

ประเด็นการปิดงบการเงินประจำปี

นิติบุคคลมีหน้าที่ต้องจัดทำบัญชีให้เป็นไปตาม พ.ร.บ. การบัญชี 2543 และมาตรฐานการบัญชี ชำระค่าภาษีอากร ณ วันปิดบัญชี หรือเมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี เมื่อสิ้นงวดบัญชี บริษัทหรือนิติบุคคลจะต้องมีการปิดบัญชีและจัดทำงบการเงินเพื่อแสดงฐานะทางการเงินของกิจการ ซึ่งในการปิดงบการเงินนั้นประจำปีนั้น มีหลายๆ จุดที่นักบัญชีต้องพึงระมัดระวังเพราะอาจเกิดความผิดพลาดในการปิดงบการเงินได้ ฉะนั้นแล้วหลักเกณฑ์เบื้องต้นซึ่งเป็นพื้นฐานของการปิดงบการเงิน นักบัญชีหลายๆ ท่านยังสับสนในเรื่องวันและระเบียบข้อปฏิบัติ ลองมาทบทวนกับดูอีกครั้ง

1. นิติบุคคล จะต้องปิดบัญชีประจำปีให้แล้วเสร็จภายในกัวันระหว่าง 60 วัน หรือ 150 วัน
คำตอบ : ต้องปิดบัญชีให้แล้วเสร็จภายใน 60 วัน
2. กรณีที่เป็นบริษัทจำกัด จะต้องนำงบการเงินประจำปี เสนอเพื่ออนุมัติในที่ประชุมใหญ่สามัญผู้ถือหุ้นภายใน 120 วัน หรือ 4 เดือน
คำตอบ : ภายใน 4 เดือน
3. กรณีเป็นบริษัทจำกัด ในการประชุมใหญ่สามัญผู้ถือหุ้น ต้องโฆษณาในหนังสือพิมพ์แห่งท้องที่และส่งหนังสือเชิญประชุมทางไปรษณีย์ตอบรับก่อนวันนัดประชุมล่วงหน้ากัวัน
คำตอบ : ไม่น้อยกว่า 7 วัน
4. บริษัทจำกัด ภายหลังจากงบการเงินได้รับการอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่สามัญผู้ถือหุ้น บริษัทต้องยื่นงบการเงินต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าภายใน 30 วัน หรือ 1 เดือน
คำตอบ : ภายใน 1 เดือน นับแต่วันงงบการเงินได้รับอนุมัติ
5. ภายหลังจากการประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นประจำปี ทางบริษัทจะต้องยื่นสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นภายในระยะเวลาที่กัวันตามที่กฎหมายกำหนด
คำตอบ : ภายใน 14 วัน
ประเด็นที่น่าสนใจเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปิดงบการเงิน
6. การจัดทำสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (บอจ.5) ควรตรวจสอบรายชื่อให้เป็นปัจจุบันตรงกับสมุดทะเบียนผู้ถือหุ้น หรือไม่สมควรคิดสำเนาเดิมตามปีก่อนมากรอก เพราะอาจเกิดความผิดพลาดได้
7. รายงานความเห็นของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ทั้งกรรมการ และนักบัญชีควรให้ความสำคัญของการอ่านรายงานผู้สอบบัญชีรับอนุญาต หากว่ามีข้อสงสัยควรนัดพบผู้สอบเพื่อสอบถาม

ภาษีเงินดิจิทัล (ตอนที่ 8)

เราได้เขียนบทความเกี่ยวกับเงินดิจิทัล และการเก็บภาษีของกรมสรรพากรไปแล้ว 2 ตอน ก็คือ

(1) ภาษีของกำไรจากการซื้อขาย Bitcoin หรือเงินดิจิทัลทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(2) ภาษีของการขุด Bitcoin

(3) ในตอนนี้เราจะเขียนเกี่ยวกับ ภาษีการทำธุรกรรมของเงินดิจิทัลในรูปแบบที่ 3 คือ การนำเงินดิจิทัลออกเสนอขายแก่ประชาชน ซึ่งเราเรียกว่า ICO หรือ Initial Coin Offering มีนักธุรกิจในประเทศไทย เคยออก ICO มาแล้วครั้งหนึ่งหรือ 2 ครั้ง

ซึ่งในสมัยที่มีราคาสูงเมื่อประมาณ 12-18 เดือนที่แล้ว กล่าวคือ ราคาเงินดิจิทัล ขึ้นไปจนถึงเกือบ Token ละ 20,000 เหรียญสหรัฐ หรือราว 650,000 บาท แต่ปัจจุบันราคาได้หล่นลงมาอย่างฮวบฮาบ อยู่ที่ 3,825 เหรียญสหรัฐ หรือเท่ากับ เงินไทยประมาณ 118,000 บาทต่อ Token เท่านั้น ทำให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องเงินดิจิทัลหายไปจากตลาด เพราะว่า ผู้ที่เข้าไปลงทุนค้าขายซึ่งส่วนใหญ่เป็น นักเก็งกำไรขาดทุนกันถ้วนหน้า ล้มหายตายจากกันไปตามๆ กัน ดังนั้น ถ้าราคาของ Bitcoin หรือเงินดิจิทัลในสกุลอื่นๆ

อยู่ที่ประมาณ 118,000 บาทต่อหนึ่ง Token ย่อมไม่เป็นที่น่าสนใจของผู้ลงทุน หรือนักเก็งกำไรแต่ประการใด เพราะเสี่ยงต่อการขาดทุนมากกว่าที่จะกำไร จึงย้ายไปลงทุนในทรัพย์สินประเภทอื่น

นอกจากนี้ ชาวของ Bitcoin ในตลาด ก็เป็นชาวที่ไม่ดีเสียส่วนใหญ่ อาทิเช่น

1. มีผู้สนใจนำ Bitcoin เข้าไปซื้อขายในตลาดที่คล้ายๆ กับตลาดหลักทรัพย์ แต่ไม่สามารถขออนุญาตต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ของหลายประเทศ หรือ ก.ล.ต. เช่น ของสหรัฐอเมริกาได้ เนื่องจาก

มีความผันผวนและความไม่แน่นอน รวมทั้งมูลค่าที่ยากที่จะประเมินให้ได้ตรงกับความเป็นจริง

2. บริษัทใหญ่ๆ หลายแห่งซึ่งเคยมีแผนจะออกเงินดิจิทัลของตนเอง อาทิ เช่น บริษัท Facebook ซึ่งมีรายได้จากการโฆษณาปีหนึ่งกว่า 3 ล้านล้านบาท ผู้บริหารของ Facebook จึงประเมินว่าลูกค้าที่ทำการโฆษณาใช้บริการซึ่งมีอยู่ทั่วโลก เมื่อชำระเงินให้แก่ Facebook เป็นสกุลเงินต่างๆ จะต้องมียกจ่ายในลักษณะเป็นการแลกเปลี่ยนเงินตราหรือการส่งเงินตราข้ามประเทศ รวมแล้วประมาณ 3% ซึ่งเทียบกับยอดเงิน 3 ล้านล้านบาท ก็เท่ากับ 9 หมื่นล้านบาท ด้วยเหตุนี้ เพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายให้กับลูกค้าที่จะต้องจ่ายค่าโฆษณาเผยแพร่สินค้าหรือกิจกรรมผ่านเว็บของ Facebook บริษัทจึงมีดำริที่จะออกเงินดิจิทัลของตนเอง เพราะหากลูกค้าจ่ายโดยเงินดิจิทัลสกุลนี้แล้ว ก็จะไม่มียกจ่ายเรื่องการแลกเปลี่ยนเงินตราหรือค่าส่งเงิน เป็นต้น หากสามารถประหยัดลงได้เพียงสองในสามของจำนวนเดิมก็จะเท่ากับปีละ 6 หมื่นล้านบาท ซึ่งก็เป็นจำนวนมากโขอยู่ แต่ Facebook ก็ล้มเลิกโครงการดังกล่าวเพราะติดภารกิจโครงการอื่นๆ ซึ่งสำคัญและเร่งด่วนกว่า จึงยังไม่ออก Bitcoin ของตนเองในระยะนี้

โดยเหตุผลอุปสรรคเกี่ยวกับกฎระเบียบและการควบคุมดูแลของหน่วยงานที่กำกับธุรกรรมเกี่ยวกับเงินดิจิทัล รวมทั้งราคาที่ปรับลดลงมาอย่างมากมากกว่า 70% ทำให้ความสนใจในเรื่องการเสนอขายเงินดิจิทัลผ่าน ICO หมดความนิยมไปด้วย เพราะไม่มีนักลงทุน

หรือตลาดมารองรับ

(4) การลงทุนประเภทที่ 4 ในเงินดิจิทัล คือ การซื้อหุ้นของบริษัทซึ่งผลิตการ์ดจอเพื่อใช้ในการขุด Bitcoin ในสมัยที่ Bitcoin มีราคาสูงมากถึง Token ละ 600,000-700,000 บาท ก็มีคนนิยมขุด Bitcoin มาก เนื่องจากคุ้มกับค่าใช้จ่ายไม่ว่าจะเป็นการลงทุนของเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ การจัดหาสถานที่ รวมทั้งการจ่ายค่าไฟฟ้า ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายตัวใหญ่ของการขุด Bitcoin ดังนั้น การ์ดจอซึ่งผลิตโดยบริษัท Advance Micro Device หรือ AMD และบริษัท NVIDIA หรือ NVDA จึงเป็นที่ต้องการอย่างมากในตลาดทั่วโลก มีลูกค้าแย่งซื้อมากมาย

ผมจำได้ว่าในสมัยที่เงินดิจิทัลเฟื่องฟูมีการจัดมหกรรมเกี่ยวกับเครื่องขุด Bitcoin ในประเทศไทยและเพื่อดึงดูดให้คนมาเข้าชมงานมากๆ ผู้จัดงานก็ได้ประกาศว่าจะมีการขายการ์ดจอที่มีคุณภาพสูงในราคาถูก แต่ก็ตกการ์ดจอหลายๆ หมื่นบาท ซึ่งในขณะนั้นไซ้แต่ว่าราคาจะแพงอย่างเดียวแต่ก็ยังหาซื้อไม่ได้ด้วย จึงมีคนหลังไหลไปเข้าชมงานและการ์ดจอที่มีจำนวนจำกัดก็ขายเกลี้ยงภายในเวลาไม่กี่นาที

แต่ขณะนี้เงิน Bitcoin มีราคาที่ตกต่ำมาก ราคาหุ้นของ AMD และ NVDA จึงหล่นลงมาด้วย หุ้นของ NVDA เคยขึ้นสูงจนเกือบหุ้นละ 300 เหรียญสหรัฐ ก็ปรับฐานลงมาไม่ต่ำกว่า 50% ขณะนี้ซื้อขายอยู่เพียงประมาณ 160 เหรียญสหรัฐต่อหุ้น แม้ว่า NVDA จะประกาศว่า ธุรกิจของเรามีชีวิตชีวาทำขายการ์ดจอสำหรับการขุด Bitcoin ขายอย่างเดียว NVDA ยังมีผลิตภัณฑ์ที่ใช้สำหรับ Artificial

Intelligence หลายอย่าง อาทิเช่น

1) Self-Driving Car คือ เป็นสมองกลที่จะช่วยให้รถไร้คนขับสามารถทำงานได้ เสมือนเครื่องเป็นผู้ขับแทน

2) GPU คือ Graphics Processing Unit คือหน่วยประมวลผลด้านกราฟิก 3 มิติ เราสามารถที่จะเห็น GPU ได้ในการ์ดจอแยกที่เสียบอยู่ในเครื่องคอมพิวเตอร์หรือติดตั้งมาบนเมนบอร์ด ซึ่ง GPU นี้กำเนิดมาจากการพัฒนากราฟิก 3 มิติ โดยบริษัท AMD และ NVDA

ประโยชน์ของ GPU คือ การสั่งงานเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งสมัยก่อนในการแก้สมการต่างๆ จะทำเป็นมิติเดียว คือ Single Unit แต่ผลิตภัณฑ์ของ NVDA สามารถทำงานครั้งหนึ่งได้ 3 มิติในเวลาเดียวกัน ซึ่งจะรวดเร็ว และประหยัดเงินรวมทั้งพลังงานกว่า ดังนั้น ผลิตภัณฑ์ของ NVDA ก็จะมีราคาแพง เพราะมีคุณภาพสูง

แต่กระนั้นก็ดี ปรากฏว่าเมื่อตลาดเงินดิจิทัลวายหมดแล้วรายได้ส่วนนี้ของ NVDA จึงเหือดหายไปด้วย ทำให้ราคาดัชนีตกลงมาถึง 50% ดังนั้น การลงทุนเกี่ยวกับ Bitcoin โดยการซื้อหุ้นของบริษัทที่ทำการ์ดจอสำหรับการขุด Bitcoin ก็มีความเสี่ยงเท่าๆ กับการลงทุนใน Bitcoin โดยตรงเช่นกัน

กล่าวโดยสรุป เมื่อมูลค่าของเงินดิจิทัลตกต่ำถึงขนาดนี้ การเข้ามาค้าขายการเก็งกำไร หรือการลงทุนในเงินดิจิทัล ก็ไม่เป็นที่สนใจของตลาดต่อไป นักลงทุนส่วนใหญ่จะย้ายไปลงทุนหรือเก็งกำไรเกี่ยวกับเรื่องหุ้นหรือหลักทรัพย์ประเภทอื่น รวมทั้งตลาดอนุพันธ์มากกว่า

(อ่านต่อฉบับหน้า)

เทคนิคการบริหารภาษีทางการเงิน (ตอนที่ 4)
**การบริหารภาษีจากผลประโยชน์ที่ได้รับจาก
 สลากออมสิน/สลากธนาคารเพื่อการเกษตร
 และสหกรณ์ (ร.ก.ส.) และการลงทุนในพันธบัตร**

บทความฉบับนี้ ขอเสนอเทคนิคการบริหารภาษีจากผลประโยชน์ที่ได้รับจากสลากออมสิน/สลาก ธ.ก.ส. และการลงทุนในพันธบัตร

1. สลากออมสิน/สลาก ธ.ก.ส.

หลักเกณฑ์	รายละเอียด
ระยะเวลารับฝาก	ตั้งแต่ 20 มกราคม 2562 เป็นต้นไป
คุณสมบัติผู้ฝาก	- บุคคลธรรมดา อายุตั้งแต่ 7 ปีขึ้นไป - นิติบุคคลทุกประเภท
อายุสลาก	3 ปี (สิทธิการถูกรางวัล 36 ครั้ง)
ราคาต่อหน่วย	50 บาท
ค่าส่วนลดการถอนก่อนครบกำหนด	ถอนก่อนครบ 3 เดือน หักส่วนลด 1 บาท/หน่วย
การออกรางวัล	ทุกวันที่ 16 ของเดือน *หยุดจำหน่ายทุกวันที่ 16 ของเดือน*
การรับเงินรางวัล	- สามารถรับเงินรางวัลได้ ในวันถัดจากวันที่ออกรางวัล - นำใบสลากฉบับที่ถูกรางวัลมารับเงินรางวัลหรือขอโอนเงินรางวัลเข้าบัญชีเงินฝาก

สลากออมสิน/สลาก ธ.ก.ส. เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการลงทุนระยะยาวความเสี่ยงต่ำที่นักลงทุนจะได้รับผลประโยชน์จากดอกเบี้ยสลากออมสิน/สลาก ธ.ก.ส. ตามหลักเกณฑ์ของสลากออมสิน/สลาก ธ.ก.ส. ที่ออกในแต่ละช่วงเวลา และยังมีโอกาสถูกรางวัลสลากออมสิน/ธ.ก.ส. ตั้งแต่เงินรางวัลไปจนถึงรางวัลใหญ่ๆ ด้วย

1.1 รางวัลสลากออมสิน/สลาก ธ.ก.ส.

รางวัลสลากออมสิน/สลาก ธ.ก.ส. ไม่ว่าจะได้รับในลักษณะเป็นเงินรางวัลหรือเป็นของรางวัลก็ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามหลักเกณฑ์ของประมวลรัษฎากร มาตรา 42 (11) และกฎกระทรวง (ฉบับที่ 126) พ.ศ. 2509 ข้อ 2 (48)

ประมวลรัษฎากร มาตรา 42 เงินได้พึงประเมินประเภทต่อไปนี้ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้

(11) “รางวัลเพื่อการศึกษาหรือค้นคว้าในวิทยาการ **รางวัลสลากกินแบ่งหรือสลากออมสินของรัฐบาล** รางวัลที่ทางราชการจ่ายให้ในการประกวดหรือแข่งขัน ซึ่งผู้รับมิได้มีอาชีพในการประกวดหรือแข่งขัน หรือสิ้นบรางวัลที่ทางราชการจ่ายให้เพื่อประโยชน์ในการปราบปรามการกระทำความผิด”

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509)

ออกตามความในประมวลรัษฎากร

ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

ข้อ 2 ให้กำหนดเงินได้ต่อไปนี้เป็นเงินได้ตาม (17) ของมาตรา 42 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496

(48) รางวัลบัตรออมทรัพย์ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

1.2 ดอกเบี้ยสลากออมสิน/สลาก ธ.ก.ส.

ระยะเวลารับฝาก	ดอกเบี้ย (บาท/หน่วย)	กองคืนได้รับ (บาท)
ฝากครบ 3 เดือน ไม่ครบ 1 ปี	0	50.00
ฝากครบ 1 ปี ไม่ครบ 2 ปี	0.125	50.125
ฝากครบ 2 ปี ไม่ครบ 3 ปี	0.25	50.25
ฝากครบ 3 ปี	0.60	50.60

นักลงทุนที่ถือครองสลากออมสิน/สลาก ธ.ก.ส. ครบกำหนดระยะเวลาตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในสลากออมสินแต่ละงวดจะมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยสลากออมสิน/ดอกเบี้ยสลาก ธ.ก.ส. แม้จะถือเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (4) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร แต่ก็ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดาตามหลักเกณฑ์ของประมวลรัษฎากร มาตรา 42 (8) (ก) และกฎกระทรวง (ฉบับที่ 126) พ.ศ. 2509 ข้อ 2 (22) ตามลำดับ

ประมวลรัษฎากร มาตรา 42 เงินได้พึงประเมินประเภทต่อไปนี้จะให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้
(8) (ก) ดอกเบี้ยสลากออมสิน...

กฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 และมาตรา 134 (4) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2494 และมาตรา 42 (17) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 2 ให้กำหนดเงินได้ต่อไปนี้เป็นเงินได้ตาม (17) ของมาตรา 42 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496

(22) ดอกเบี้ยเงินฝากประเภทออมทรัพย์ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 187 (พ.ศ. 2534) ความเดิมยังคงใช้บังคับที่ได้มีการออกบัตรก่อน 8 พฤศจิกายน 2534)

สรุป

1. รางวัลสลากออมสินได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร มาตรา 42 (11)
2. รางวัลสลาก ธ.ก.ส. ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดาตามกฎหมายกระทรวง (ฉบับที่ 126) พ.ศ. 2509 ข้อ 2 (48)
3. ดอกเบี้ยสลากออมสินได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร มาตรา 42 (8) (ก)
4. ดอกเบี้ยสลาก ธ.ก.ส. ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดาตามกฎหมายกระทรวง (ฉบับที่ 126) พ.ศ. 2509 ข้อ 2 (22)

หมายเหตุ การซื้อสลากออมสินในนามของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ บริษัทฯ ต้องถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตรา 1% ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 69 ทวิ และบริษัทฯ ต้องนำรางวัลสลากออมสินไปรวมคำนวณเป็นรายได้ในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 65 แห่งประมวลรัษฎากร
(หนังสือตอบข้อหารือกรมสรรพากรที่ กค 0706/5713 ลงวันที่ 8 มิถุนายน 2550)

ประมวลรัษฎากร มาตรา 69 ทวิ

“ภายใต้บังคับมาตรา 70 ถ้ารัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 ให้กับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใด ให้คำนวณหักภาษีเงินได้ไว้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 1 ภาษีที่หักไว้นี้ให้ถือเป็นเครดิตในการคำนวณภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามรอบระยะเวลาบัญชีที่หักไว้นั้น ในการนี้ให้นำมาตรา 52 มาตรา 53 มาตรา 54 มาตรา 58 และมาตรา 59 มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

อ้างอิง

- เลขที่หนังสือ** : กค 0706/5713
- วันที่** : 8 มิถุนายน 2550
- เรื่อง** : ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณีได้รับเงินรางวัลจากสลากออมสิน และสลาก ธ.ก.ส.
- ข้อกฎหมาย** : มาตรา 50 (1) มาตรา 56 มาตรา 65 และมาตรา 69 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร
- ข้อหารือ** : บริษัท ย. จำกัด ได้มีข้อกำหนดในการเข้าทำงานกับบริษัทฯ โดยให้พนักงานต้องมีหนังสือค้ำประกันจากธนาคาร หรือนำเงินสดมาฝากค้ำประกันการทำงานกับบริษัทฯ ตามจำนวนเงินที่บริษัทฯ กำหนด ซึ่งบริษัทฯ เห็นว่า เงินที่พนักงานนำมาค้ำประกัน พนักงานควรจะได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากเงินประกันดังกล่าว บริษัทฯ จึงได้นำเงินดังกล่าวไปซื้อสลากออมสินหรือสลาก ธ.ก.ส. โดยซื้อในนามของบริษัทฯ และแยกสลากของพนักงานแต่ละคน เมื่อสลากของพนักงานแต่ละคนถูกรางวัล บริษัทฯ ก็จะนำเงินรางวัลนั้นมาจ่ายคืนให้กับพนักงานที่ถูกรางวัลทั้งจำนวน บริษัทฯ จึงขอทราบว่
1. เงินรางวัลดังกล่าว บริษัทฯ ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล หรือไม่
 2. กรณีบริษัทฯ จ่ายเงินรางวัลคืนให้พนักงาน พนักงานที่ได้รับเงินรางวัลจะต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือไม่
- แนววินิจฉัย** : 1. กรณีบริษัทฯ กำหนดให้พนักงานต้องมีหนังสือค้ำประกันจากธนาคาร หรือเงินสดมาเป็นประกันการทำงานตามจำนวนที่กำหนด โดยบริษัทฯ ต้องคืนให้พนักงานเมื่อสิ้นสุดสัญญาจ้าง เงินค้ำประกันดังกล่าวไม่ถือเป็นรายได้จากการประกอบกิจการ บริษัทฯ ต้องนำมาบันทึกบัญชีเป็นเจ้าหนี้ แต่เมื่อบริษัทฯ นำเงินค้ำประกันดังกล่าวไปซื้อสลากออมสิน หรือสลาก ธ.ก.ส. ในนามของบริษัทฯ บริษัทฯ จึงเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในสลากดังกล่าว ตามมาตรา 453 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้นเมื่อบริษัทฯ ถูกรางวัลจากสลากดังกล่าว บริษัทฯ ต้องนำรายได้ที่ได้รับไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามมาตรา 65 แห่งประมวลรัษฎากร โดยบริษัทฯ ต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 1 ตามมาตรา 69 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร และบริษัทฯ มีสิทธินำเงินรางวัลที่จ่ายให้พนักงาน มาถือเป็นค่าใช้จ่ายได้ไม่ต้องห้าม ตามมาตรา 65 ตริ แห่งประมวลรัษฎากร

2. กรณีบริษัท นำเงินรางวัลที่ได้รับจ่ายให้พนักงาน เงินที่พนักงานได้รับเข้าลักษณะเป็นเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใดๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน ตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร บริษัท มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50 (1) แห่งประมวลรัษฎากร พนักงานต้องนำเงินที่ได้รับไปรวมคำนวณ ในการยื่นแบบแสดงรายการตามมาตรา 56 แห่งประมวลรัษฎากรด้วย

เลขที่ : 70/35009

2. การลงทุนในพันธบัตร

2.1 ความหมายของพันธบัตร (Bond)

เป็นสัญญาที่ออกโดยผู้กู้ยืม โดยจะมีสัญญาข้อผูกมัดที่ว่า ผู้ออกพันธบัตร (หรือผู้กู้ยืม) จะต้องจ่ายผลตอบแทน (ดอกเบี้ย) ให้กับผู้ถือพันธบัตร (ผู้ให้กู้) ตามอัตราและระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพันธบัตร

2.2 ชนิดของพันธบัตร

2.2.1 พันธบัตรที่ไม่มีระบุดอกเบี้ย (Zero Coupon Bond) คือ พันธบัตรที่ไม่มีการจ่ายผลตอบแทน หรือดอกเบี้ยให้กับผู้ถือ เป็นงวดๆ หากแต่จ่ายในรูปของการรับซื้อคืนในราคาที่สูงขึ้น จากราคาที่ผู้ออกขายให้ผู้ถือในตอนแรก ณ วันครบกำหนดไถ่ถอน

2.2.2 พันธบัตรที่ระบุดอกเบี้ย (Coupon Bond) คือ พันธบัตรที่มีสัญญาข้อผูกมัดที่ว่าผู้ออกพันธบัตรจะต้องจ่ายผลตอบแทน (ดอกเบี้ย) ให้กับผู้ถือพันธบัตรตามอัตราและระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพันธบัตร และรับซื้อพันธบัตรคืนที่ราคาหน้าตัวที่วันครบกำหนดอายุไถ่ถอน

2.2.3 พันธบัตรที่มีการจ่ายดอกเบี้ยในแบบอัตราดอกเบี้ยลอยตัว (Floating rate bond) คือ พันธบัตรที่ลดอัตราเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยของผู้ถือพันธบัตรให้ต่ำที่สุด โดยอัตราดอกเบี้ยที่ผู้ออกพันธบัตรจะจ่ายให้กับผู้ถือนั้น จะเป็นอัตราที่สอดคล้องกับอัตราดอกเบี้ยของตลาดขณะนั้น

2.2.4 พันธบัตรที่สามารถเรียกคืนได้ (Collable bond) คือ พันธบัตรที่ผู้ออกสามารถขอซื้อคืนตามราคาที่กำหนดไว้ก่อนวันครบกำหนดไถ่ถอน

2.3 รูปแบบพันธบัตรที่มีการซื้อขายในตลาด

2.3.1 พันธบัตรรัฐบาล (Government Bond) : ตราสารหนี้ทั้งระยะสั้นและยาว ซึ่งออกโดยกระทรวงการคลังและบริหารโดยธนาคารแห่งประเทศไทย

2.3.2 พันธบัตรรัฐวิสาหกิจ (State Enterprise Bond) : ตราสารหนี้ทั้งระยะสั้นและยาว ซึ่งออกโดยรัฐวิสาหกิจและบริหารโดยสำนักบริหารหนี้สาธารณะ

2.3.3 หุ้นกู้ (Corporate Bond) : ตราสารหนี้ทั้งระยะสั้นและยาว ซึ่งออกโดยบริษัทเอกชน โดยทั่วไปจะจ่ายดอกเบี้ย 2 งวดต่อปี และไถ่ถอนคืนเมื่อถึงวันครบกำหนดไถ่ถอน

2.3.4 ตั๋วเงินคลัง (T-Bills) : ตราสารหนี้ระยะสั้นที่ไม่มีการจ่ายดอกเบี้ย ซึ่งผลตอบแทนของตราสารหนี้ชนิดนี้จะออกมาในรูปแบบการรับซื้อคืนในราคาที่สูงขึ้นจากราคาที่ผู้ออกขายให้ผู้ถือในตอนแรก¹

2.4 ผลประโยชน์ที่นักลงทุนได้รับจากพันธบัตร

นักลงทุน (ผู้ถือพันธบัตร) จะได้รับดอกเบี้ย (Coupon) ตามเงื่อนไขที่ผู้ออกพันธบัตรกำหนดไว้ เช่น ถือพันธบัตรที่มีราคา 1,000 บาท มีอัตราดอกเบี้ย 7% ผู้ถือพันธบัตรจะได้รับดอกเบี้ย 7% ของเงินต้น 1,000 บาท เท่ากับได้รับดอกเบี้ย 70 บาทต่อปี

2.5 ภาระภาษีจากดอกเบี้ยพันธบัตร

นักลงทุน (ผู้ถือพันธบัตร) ที่ได้รับดอกเบี้ยพันธบัตร ต้องเสียภาษี ดังนี้

2.5.1 ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย

¹ <https://www.kgieworld.co.th>

1) นักลงทุน (ผู้ถือพันธบัตร) ที่เป็นบุคคลธรรมดาซึ่งมิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย ให้คำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตรา ร้อยละ 15.0 ของเงินได้ (ประมวลรัษฎากร มาตรา 50 (2) (ก))

2) นักลงทุน (ผู้ถือพันธบัตร) ที่เป็นบุคคลธรรมดาซึ่งเป็นผู้อยู่ในประเทศไทย² ให้คำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตรา ร้อยละ 15.0 ของเงินได้ (ประมวลรัษฎากร มาตรา 50 (2) (ข))

ประมวลรัษฎากร มาตรา 50

ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตาม มาตรา 40 หักภาษีเงินได้ไว้ทุกคราวที่จ่ายเงินได้พึงประเมินตามวิธีดังต่อไปนี้

(2) “ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (3) และ (4) ให้คำนวณหักตามอัตรา ภาษีเงินได้ เว้นแต่

(ก) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (3) และ (4) นอกจากที่ระบุไว้ใน (ข) (ค) (ง) และ (จ) ที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งมิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้

(ข) ในกรณีเงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา 48 (3) (ก) และ (ค) ให้คำนวณ หักในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้”

3) นักลงทุน (ผู้ถือพันธบัตร) ที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

ก. ได้รับดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล ให้คำนวณหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 1 ของเงินได้ (ประมวลรัษฎากร มาตรา 69 ทวิ)

ประมวลรัษฎากร มาตรา 69 ทวิ

“ภายใต้บังคับมาตรา 70 ถ้ารัฐบาล องค์กรของรัฐ เทศบาล สุขาภิบาล หรือ องค์กรบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 ให้ กับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใด ให้คำนวณหักภาษีเงินได้ไว้ ณ ที่จ่าย ในอัตรา ร้อยละ 1 ภาษีที่หักไว้นี้ให้ถือเป็นเครดิตในการคำนวณภาษีเงินได้ของบริษัทหรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามรอบระยะเวลาบัญชีที่หักไว้ นั้น ในการนี้ให้นำมาตรา 52 มาตรา 53 มาตรา 54 มาตรา 58 และมาตรา 59 มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

ข. ได้รับดอกเบี้ยพันธบัตรจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ให้หักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 1 ตามข้อ 4 (3) (ก) ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2528 เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

² ประมวลรัษฎากร มาตรา 41 วรรคสาม “ผู้ใดอยู่ในประเทศไทยชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลา รวมเวลาทั้งหมดถึง 180 วันในปีภาษีใด ให้ถือว่าผู้นั้น เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย”

คำสั่งกรมสรรพากรที่ ก.ป. 4/2528

ข้อ 4 (3) “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งมีใช้ผู้จ่ายเงินได้ที่มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ตาม (1) เป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (4) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร เฉพาะที่เป็นดอกเบี่ยพันธบัตร ดอกเบี่ยหุ้นกู้ ดอกเบี่ยตัวเงิน ดอกเบี่ยเงินกู้ยืม ...ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็น

(ก) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการในประเทศไทยนอกจากที่ระบุใน (ข) แต่ไม่รวมถึงธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ และบริษัทบริหารสินทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์ หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 1.0”

อนึ่ง นักลงทุน (ผู้ถือพันธบัตร) ที่เป็นมูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 47 (7) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร ได้รับดอกเบี่ยพันธบัตร ให้หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 10.0 ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ของข้อ 4 (3) (ข) ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2528

2.5.2 ภาษีเงินได้

1) นักลงทุน (ผู้ถือพันธบัตร) ที่เป็นบุคคลธรรมดาที่มีสิทธิเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ 15 ของเงินได้โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (1) และ (2) ก็ได้ (ประมวลรัษฎากร มาตรา 48 (3) (ก))

ประมวลรัษฎากร มาตรา 48

(3) “ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (1) และ (2) ก็ได้ สำหรับเงินได้ตามมาตรา 40 (4) (ก) และ (ข) ดังต่อไปนี้
(ก) ดอกเบี่ยพันธบัตร ...”

2) นักลงทุน (ผู้ถือพันธบัตร) ที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต้องนำรายได้จากดอกเบี่ยพันธบัตรไปรวมคำนวณเป็นรายได้ในการคำนวณกำไรสุทธิตามมาตรา 65 แห่งประมวลรัษฎากร

อ้างอิง

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509)

ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 และมาตรา 134 (4) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2494 และมาตรา 42 (17) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 2 ให้กำหนดเงินได้ต่อไปนี้เป็นเงินได้ตาม (17) ของมาตรา 42 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496

“(21) เงินได้ดังต่อไปนี้

(ก) ดอกเบี่ยพันธบัตรหรือดอกเบี่ยหุ้นกู้”

(อ่านต่อฉบับหน้า)

กตจะผนวกครอบครัวเข้าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มไมโครลิสต์อสังหาริมทรัพย์ ซึ่งมีพื้นที่นอกเมืองที่ราคาต่ำกว่าพื้นที่ในเมือง

น.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (LL.M. (In Taxation) University of Washington, ปัจจุบันเป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท Benja Advisory Company Limited ที่ให้คำปรึกษาด้านการร่างสัญญาทางธุรกิจ ปรับโครงสร้างองค์กรธุรกิจ ร่วมทุนและการวางแผนภาษีในการซื้อขายหุ้นและกิจการ ในอดีตเคยทำงาน

จัดสวัสดิการให้ลูกจ้างอย่างไร ให้เป็นประโยชน์ทางภาษี ต่อนายจ้างและลูกจ้าง

¹ น.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (LL.M. (In Taxation) University of Washington, ปัจจุบันเป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท Benja Advisory Company Limited ที่ให้คำปรึกษาด้านการร่างสัญญาทางธุรกิจ ปรับโครงสร้างองค์กรธุรกิจ ร่วมทุนและการวางแผนภาษีในการซื้อขายหุ้นและกิจการ ในอดีตเคยทำงานในตำแหน่งเป็นผู้ช่วยกรรมการบริหารของบริษัทสำนักภาษี เคทีเอ็มจี ภูมิไชย จำกัด ติดต่อได้ที่ lirlit.benjaadvisory@gmail.com

ในปัจจุบันนี้ ผู้ประกอบการหลายท่านมักสอบถามผู้เขียนว่า ควรจัดสวัสดิการให้แก่ลูกจ้างตนอย่างไรเพื่ออำนวยความสะดวกในการทำงานของลูกจ้าง ให้ลูกจ้างมีสภาพความเป็นอยู่ในการทำงานที่ดีขึ้นและเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานของลูกจ้าง เพื่อประโยชน์ของนายจ้าง ซึ่งในบทความฉบับนี้ ผู้เขียนขอแบ่งพิจารณาในเรื่องรูปแบบสวัสดิการแก่ลูกจ้างออกเป็น 4 หัวข้อใหญ่ๆ ดังนี้

- รูปแบบที่ 1 การที่นายจ้างสร้างบ้านพักแก่ลูกจ้างอยู่ฟรีโดยไม่ต้องเสียค่าเช่า
- รูปแบบที่ 2 การที่นายจ้างให้กู้ยืมเงินแก่ลูกจ้างโดยไม่คิดดอกเบี้ยหรือคิดดอกเบี้ยในอัตราที่ต่ำกว่าราคาตลาด
- รูปแบบที่ 3 การที่นายจ้างจัดหาธนาคารให้ลูกจ้างกู้ยืมเงินโดยตรง ซึ่งคิดดอกเบี้ยเงินกู้จากลูกจ้างในอัตราพิเศษ
- รูปแบบที่ 4 การที่นายจ้างจ่ายเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลให้แก่ลูกจ้าง

ซึ่งโดยปกติแล้ว สวัสดิการต่างๆ ที่ลูกจ้างได้รับจากนายจ้าง จะถูกจัดให้เป็นเงินได้พึงประเมินของลูกจ้าง ซึ่งจะต้องนำมารวมคำนวณภาษี ทั้งนี้ ตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร ที่ได้ระบุว่า เงินได้พึงประเมิน หมายความว่า เงินได้อันเข้าลักษณะพึงเสียภาษี ให้หมายความรวมถึงตลอดถึงทรัพย์สิน หรือประโยชน์อย่างอื่นที่ผู้มีเงินได้ได้รับมาเป็นของตน ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงินด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่ว่าจะเข้าข่ายเป็นกรณีที่บทบัญญัติของกฎหมายกำหนดว่าเงินได้นั้นเป็นเงินได้ที่ได้รับการยกเว้นภาษี ดังนั้น ด้วยผลของมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากรดังกล่าว สวัสดิการที่ลูกจ้างได้รับจากนายจ้าง ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน (ถ้าไม่เข้าข่ายเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษี) จึงต้องถือเป็นเงินได้พึงประเมิน ซึ่งจะต้องนำมารวมคำนวณภาษีในนามของลูกจ้างเสมอ

ในขณะเดียวกัน เรื่องของสวัสดิการก็มีมุมมองของนายจ้างที่ต้องพิจารณาด้วยเช่นกันว่า บริษัทจะสามารถนำค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการจัดสวัสดิการต่างๆ แก่ลูกจ้างของตนมาหักเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อลดจำนวนกำไรสุทธิและภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทลงได้หรือไม่ เพียงใด ซึ่งโดยปกติ ถ้าบริษัทได้ระบุเรื่องรายจ่ายค่าสวัสดิการต่างๆ ไว้ในระเบียบสวัสดิการของบริษัทแล้วและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด บริษัทย่อมสามารถนำค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการจัดสวัสดิการต่างๆ แก่ลูกจ้างมาหักเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษีในนามของบริษัทได้

รูปแบบของสวัสดิการกับภาระภาษี

รูปแบบที่ 1 การที่นายจ้างสร้างบ้านพักแก่ลูกจ้างอยู่ฟรีโดยไม่ต้องเสียค่าเช่า

โดยหลักแล้ว บริษัทที่เป็นนายจ้างสามารถนำค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการบริษัทได้จ่ายออกไปเพื่อสร้างบ้านพักให้ลูกจ้างของตนอยู่อาศัยมาหักเป็นค่าใช้จ่ายได้ในรูปของค่าสิทธิหออและค่าเสื่อมราคาตามพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 145 ไม่เกิน 5% ต่อปี มิใช่หักเป็นรายจ่ายได้ทั้งจำนวนในทันทีในปีที่บริษัทจ่ายค่าก่อสร้างบ้านพักแก่ผู้รับเหมาก่อสร้าง

สำหรับในด้านลูกจ้างนั้น การที่ลูกจ้างได้อยู่บ้านของนายจ้างฟรีโดยไม่ต้องเสียค่าเช่านั้นจะต้องถือว่าลูกจ้างได้มาซึ่งเงินได้พึงประเมินที่ต้องนำเงินได้นั้นไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีตามตารางสรุปดังนี้

รูปแบบของสวัสดิการ	นายจ้าง	ลูกจ้าง
กรณีที่นายจ้างสร้างบ้านพักให้ลูกจ้างอยู่ฟรี	นายจ้างสามารถขอหักเป็นรายจ่ายได้ในอัตรา 5% ต่อปี	ถือเป็นเงินได้ของลูกจ้างในจำนวนเท่ากับ อัตราร้อยละ 20 ของเงินเดือนตลอดทั้งปีที่ลูกจ้างผู้นั้นได้รับ โดยไม่รวมเงินโบนัสที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างเป็นรายปี ทั้งนี้ ตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในคำสั่ง ป.23/2533

จากตารางข้างต้น ท่านผู้อ่านจะเห็นได้ว่า ในกรณีที่บริษัทที่เป็นนายจ้างจัดสวัสดิการในรูปของการสร้างบ้านพักให้ลูกจ้างของตนอยู่อาศัยฟรีโดยไม่ต้องเสียค่าเช่าเช่นนั้น กรมสรรพากรจะถือว่า ลูกจ้างได้รับประโยชน์เพิ่ม ซึ่งถือเป็นเงินได้เพิ่มขึ้นของลูกจ้างในจำนวนเท่ากับ

อัตราร้อยละ 20 ของเงินเดือนตลอดทั้งปีที่ลูกจ้างผู้นั้นได้รับ ดังนั้น ถ้าลูกจ้างมีเงินเดือนที่สูง ลูกจ้างผู้นั้นได้รับประโยชน์ หรือมีเงินได้ในจำนวนที่เพิ่มขึ้นตามจำนวนเงินเดือนที่ลูกจ้างได้รับ ซึ่งจะมากกว่าประโยชน์จริงที่ลูกจ้างจะได้รับ ซึ่งอาจจะกลายเป็นภาระทางการเงินแก่ลูกจ้างได้ ดังนั้น นายจ้างและลูกจ้างจึงควรพิจารณาร่วมกันว่า ควรจัดสวัสดิการบ้านพักให้แก่ลูกจ้างในรูปแบบใดจึงจะดีที่สุด เช่น อาจจะพิจารณาจ่ายค่าเช่าบ้านให้แก่ลูกจ้างแทนเพื่อให้ลูกจ้างนำไปใช้ในการหาที่พักอาศัยอยู่เองต่อไป เป็นต้น

รูปแบบที่ 2 การที่นายจ้างให้กู้ยืมเงินแก่ลูกจ้างโดยไม่คิดดอกเบี้ยหรือคิดดอกเบี้ยในอัตราที่ต่ำกว่าราคาตลาด

ในความเป็นจริง ลูกจ้างอาจจะมีเหตุอันจำเป็นที่จะต้องมาขอกู้เงินจากนายจ้างและเสนอเงื่อนไขว่าตนจะขอชำระคืนไม่ว่าทั้งหมดในคราวเดียว หรือขอผ่อนชำระต่อนายจ้างเป็นงวดๆ ไป และเมื่อนายจ้างก็มุ่งช่วยเหลือลูกจ้างอยู่แล้วจึงไม่มีความประสงค์ที่จะคิดดอกเบี้ยเงินกู้ยืมจากลูกจ้าง การให้กู้ยืมเงินดังกล่าวจึงมีข้อพิจารณาทางด้านภาษีอากรดังนี้

ในด้านของบริษัทที่เป็นนายจ้าง แม้ว่าบริษัทจะอยู่ภายใต้บังคับของกฎเกณฑ์ที่เรียกว่า "Transfer Pricing Rule" ที่ต้องเรียกหรือคิดค่าตอบแทนจากผู้สัญญาอีกฝ่ายในราคาตลาด หากไม่คิดค่าตอบแทน หรือคิดต่ำกว่าราคาตลาด กรมสรรพากรย่อมมีอำนาจประเมินรายได้ของบริษัทเพิ่มขึ้นเพื่อให้บริษัทมีผลกำไรและเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในจำนวนที่สูงขึ้นก็ได้ แต่ในกรณีที่บริษัทให้ลูกจ้างกู้ยืมเงินโดยไม่คิดดอกเบี้ยหรือคิดดอกเบี้ยในอัตราที่ต่ำกว่าราคาตลาดเพื่อเป็นสวัสดิการนั้น จะพบว่า ถ้าบริษัทได้กำหนดเรื่องนี้เป็นส่วนหนึ่งของระเบียบสวัสดิการ ("Work Rule and Regulation") ของบริษัทตั้งแต่ต้นตลอดจนได้ประกาศให้ลูกจ้างทราบไว้เป็นการทั่วไปแล้ว กรมสรรพากรจะเข้าไปประเมินรายได้ของบริษัทเสมือนกับว่าบริษัทให้เงินกู้และคิดดอกเบี้ยจากลูกจ้างในอัตราดอกเบี้ยตามราคาตลาดไม่ได้ เพราะถือว่าเป็นกรณีที่มีเหตุผลอันสมควรแล้ว (หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0706/4260 ลงวันที่ 24 เมษายน 2550)

ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว ผู้เขียนขอตั้งข้อสังเกตว่า กรมสรรพากรจะถือว่าบริษัทมีเหตุผลอันสมควรในการคิดดอกเบี้ยเงินกู้ต่ำกว่าราคาตลาดแก่ลูกจ้างก็ต่อเมื่อลูกจ้างผู้นั้นยังคงทำงานเป็นลูกจ้างของบริษัทอยู่ต่อไปเท่านั้น ถ้าลูกจ้างผู้นั้นออกจากการงาน แต่บริษัทยังคงให้ลูกจ้างเดิมกู้ยืมเงินต่อไป กรมสรรพากรจะถือว่าบริษัทให้เงินกู้ยืมแก่ลูกจ้างโดยคิดดอกเบี้ยในอัตราต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรแล้ว (หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0811/16254 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2540) ดังนั้น ทางออกที่ดีที่สุดสำหรับบริษัทที่เป็นนายจ้างเพื่อลดความเสี่ยงทางภาษีที่อาจเกิดขึ้นกับตนก็คือ ถ้าหากบริษัทเป็นผู้ให้กู้ ลูกจ้างเป็นผู้กู้และลูกจ้างออกจากการงานบริษัทที่เป็นนายจ้างและผู้ให้กู้ควรบริหารจัดการขอให้ลูกจ้างชำระหนี้เงินกู้ที่ค้างอยู่ทั้งหมดคืนแก่บริษัทในทันทีซึ่งจะดีที่สุด

ในด้านของลูกจ้างนั้น จะพบว่า ลูกจ้างไม่มีเงินได้เพิ่มขึ้นจากการกู้ยืมจากบริษัทที่เป็นนายจ้างเนื่องจากว่าลูกจ้างมีหน้าที่ต้องคืนเงินกู้ให้กับบริษัทที่เป็นนายจ้างในอนาคตในจำนวนที่เท่ากับที่ได้รับมา จึงไม่ถือว่าลูกจ้างมีเงินได้เกิดขึ้นในวันที่ลูกจ้างได้รับเงินกู้ดังกล่าวนี้มาจากบริษัทที่เป็นนายจ้าง ตามตารางสรุปดังนี้

รูปแบบของสวัสดิการ	นายจ้าง	ลูกจ้าง
การให้ลูกจ้างกู้ยืมเงินโดยไม่คิดดอกเบี้ยหรือคิดดอกเบี้ยในอัตราที่ต่ำกว่าราคาตลาด	ถือว่านายจ้างได้รับรายได้ประเภทดอกเบี้ยโดยไม่ตกอยู่ภายใต้การประเมินของกรมสรรพากรตามมาตรา 65 ทวิ (4) แห่งประมวลรัษฎากร	ไม่ถือว่าเงินกู้เป็นเงินได้ของลูกจ้าง

หมายเหตุ : ผู้เขียนยังมีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่าในกรณีที่นายจ้างให้กู้เงินแก่ลูกจ้างและนายจ้างได้คิดดอกเบี้ยเงินกู้จากลูกจ้างในอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ต่ำกว่าท้องตลาด จะถือเป็นเงินได้ของลูกจ้างหรือไม่เพียงใด ในเรื่องนี้เนื่องจากผลประโยชน์จากการเงินกู้ในลักษณะนี้เป็นประโยชน์เพิ่มที่ไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้ตามความเป็นจริง ดังนั้น กรมสรรพากรจึงให้ความเห็นว่ามีผลประโยชน์จากการได้กู้เงินโดยเสียดอกเบี้ยในอัตราที่ต่ำกว่าท้องตลาดในลักษณะนี้จึงจัดเป็นสวัสดิการของนายจ้างเพื่อช่วยเหลือลูกจ้าง จึงไม่เข้าลักษณะเป็นเงินได้ที่ลูกจ้างต้องนำมาคำนวณภาษีเงินได้ในนามของลูกจ้าง (หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0802/13461 ลงวันที่ 3 สิงหาคม 2537)

รูปแบบที่ 3 การที่นายจ้างจัดหนาคารให้ลูกจ้างกู้ยืมเงินโดยตรง ซึ่งคิดดอกเบี้ยเงินกู้จากลูกจ้างในอัตราพิเศษ

ในบางครั้ง บริษัทที่เป็นนายจ้างมีความประสงค์ที่จะช่วยเหลือลูกจ้างของตน แต่ไม่ต้องการมี หรือประสบปัญหาทางด้านภาษี ตามมาโดยไม่จำเป็น ถ้าทำผิดเงื่อนไข จนถือว่าไม่มีเหตุผลอันสมควรที่จะปล่อยกู้โดยไม่คิดดอกเบี้ยหรือคิดในอัตราที่ต่ำกว่าราคาตลาด แก่ลูกจ้างของตนตั้งที่กล่าวแล้วข้างต้น หรือบริษัทอาจจะมีปัญหาข้อพิพาทกับลูกจ้างของตนเองในภายหลังก็ได้ ถ้าลูกจ้างไม่สามารถ ผ่อนชำระเพื่อคืนเงินกู้คืนแก่บริษัทที่เป็นนายจ้างไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ฉะนั้น วิธีแก้ไขปัญหาก็วิธีหนึ่งก็คือการที่บริษัทที่เป็น นายจ้างช่วยจัดหนาคารเป็นผู้ให้เงินกู้แก่ลูกจ้างแทนตนเอง โดยใช้จัดทำบันทึกข้อตกลง 3 ฝ่ายร่วมกันว่า บริษัทที่เป็นนายจ้างตกลง จ่ายเงินเดือนให้แก่ลูกจ้างผ่านบัญชีที่ลูกจ้างเปิดใหม่ไว้กับธนาคารเพื่อให้ธนาคารมีสิทธิหักเงินในบัญชีดังกล่าวได้ทันทีตามเงื่อนไข ส่วนตัวที่ลูกจ้างได้ตกลงไว้กับธนาคาร ทั้งนี้ เพื่อลดความเสี่ยงของธนาคารที่จะไม่ได้รับชำระหนี้คืนจากลูกจ้างโดยธนาคารจะเสนอ เงื่อนไข หรือผลประโยชน์เรื่องอัตราดอกเบี้ยเงินกู้อัตราพิเศษแก่ลูกจ้างเป็นการตอบแทนเพื่อแลกเปลี่ยนกับการที่ลูกจ้างยินยอมให้ ธนาคารมีสิทธิหักเงินในบัญชีดังกล่าวของลูกจ้าง

รูปแบบที่ 4 การที่นายจ้างจ่ายเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลให้แก่ลูกจ้าง

ในทางธุรกิจ ลูกจ้างอาจจะเจ็บป่วยและไม่มีเงินไว้จ่ายค่ารักษาพยาบาล จึงมักมีคำถามตามมาเสมอว่า ถ้าบริษัทที่เป็นนายจ้าง ยินดีออกเงินค่ารักษาพยาบาลเพื่อช่วยเหลือลูกจ้างของตนแล้ว การให้ความช่วยเหลือเรื่องค่ารักษาพยาบาลดังกล่าว จะมีข้อพิจารณา ทางด้านภาษีอากรแก่นายจ้างและลูกจ้างอย่างไร

ในกรณีดังกล่าว ผู้เขียนมีความเห็นว่า หากบริษัทที่เป็นนายจ้างได้ระบุนความประสงค์ของบริษัทในเรื่องเงินช่วยเหลือค่ารักษา พยาบาลไว้ในระเบียบสวัสดิการของบริษัทและกำหนดให้แก่ลูกจ้างทุกคนมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลดังกล่าวเป็นการ ทั่วไปแล้ว จะพบว่าบริษัทที่เป็นนายจ้างย่อมสามารถนำเอาเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลที่ตนจ่ายให้แก่ลูกจ้างตามจำนวนที่กำหนด ไว้ในระเบียบสวัสดิการมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทได้

ในด้านของลูกจ้างนั้น จะเห็นได้ว่า แม้ว่าเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลจะมีลักษณะเป็นเงินได้ของลูกจ้าง แต่อย่างไรก็ดี มีกฎหมายภาษีอยู่ข้อหนึ่งคือข้อ 2 (4) ก แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 ได้กำหนดว่าเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลเป็นเงินได้ที่ได้รับ ยกเว้นภาษี ด้วยเหตุนี้ ลูกจ้างจึงไม่ต้องนำเอาเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในนาม ของลูกจ้างเอง ดังที่สรุปได้ตามตารางสรุปดังนี้

รูปแบบของสวัสดิการ	นายจ้าง	ลูกจ้าง
กรณีที่นายจ้างได้จ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลให้แก่ลูกจ้าง	ถือเป็นรายจ่ายได้ตามจำนวนที่กำหนดไว้ในระเบียบสวัสดิการ	ถือเป็นเงินได้ แต่เป็นเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษี ลูกจ้างจึงไม่ต้องนำเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

โปรดสังเกตว่า การที่บริษัทที่เป็นนายจ้างให้เงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลแก่ลูกจ้างนั้นเป็นกรณีที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนภาษีอากรได้ 2 ต่อด้วยกัน ซึ่งเรียกว่า "Double Dip" เพราะกฎหมายภาษีอากรให้สิทธิบริษัทซึ่งเป็นนายจ้างสามารถนำเอาเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลไปหักเป็นรายจ่ายเพื่อลดภาระภาษีของบริษัทลงได้ และในขณะเดียวกันก็ให้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับลูกจ้างที่ได้รับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลที่ได้รับจากบริษัทที่เป็นนายจ้างด้วย

กรณีศึกษาเรื่องการให้เงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล

บริษัทแห่งหนึ่งได้จัดสวัสดิการให้แก่ลูกจ้างเกี่ยวกับเงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล โดยระเบียบของบริษัทฯ ได้กำหนดวงเงินกรณีเจ็บป่วยทั่วไปของลูกจ้างทุกระดับไว้ไม่เกินคนละ 50,000 บาทต่อปี แต่ปรากฏว่าในบางกรณีค่ารักษามีจำนวนเกิน 50,000 บาท ซึ่งเกินกว่าที่กำหนดไว้ในระเบียบของบริษัทฯ แต่เนื่องจากลูกจ้างผู้นั้นเป็นผู้ที่ทำงานให้กับบริษัทฯ มาเป็นเวลานาน และเป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในการปฏิบัติงานของบริษัทฯ เป็นอย่างมาก บริษัทฯ จึงให้ความช่วยเหลือในค่ารักษาพยาบาลที่เกิดขึ้นทั้งหมด บริษัทฯ จึงขอทราบค่ารักษาพยาบาลที่บริษัทฯ จ่ายให้แก่ลูกจ้างในส่วนที่มากกว่า 50,000 บาท ซึ่งเป็นจำนวนเกินกว่าที่กำหนดไว้ในระเบียบของบริษัทฯ บริษัทฯ มีสิทธินำมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทฯ ได้หรือไม่ นอกจากนี้ ค่ารักษาพยาบาลที่บริษัทฯ จ่ายให้แก่ลูกจ้างตามจำนวนที่พนักงานได้จ่ายไปจริงในการรักษาพยาบาล ลูกจ้างจะได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใช่หรือไม่

ในกรณีข้างต้น กรมสรรพากรได้วางแนววินิจฉัยไว้ว่า กรณีบริษัทฯ มีระเบียบการจ่ายค่ารักษาพยาบาลให้ลูกจ้างทุกระดับไว้ไม่เกินคนละ 50,000 บาทต่อปี เมื่อบริษัทฯ จ่ายค่ารักษาพยาบาลให้ลูกจ้างคนใดเกิน 50,000 บาท ซึ่งเกินกว่าที่กำหนดไว้ในระเบียบของบริษัทฯ เงินค่ารักษาพยาบาลส่วนที่เกินกว่า 50,000 บาท จึงถือเป็นรายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัวและมีใสรายจ่ายเพื่อหากำไรหรือเพื่ออภีการโดยเฉพาะ บริษัทฯ จึงไม่มีสิทธินำมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

ส่วนค่ารักษาพยาบาลที่ลูกจ้างได้รับจากบริษัทฯ เข้าลักษณะเป็นเงินได้ส่วนที่เป็นค่ารักษาพยาบาลที่นายจ้างจ่ายให้หรือจ่ายแทนลูกจ้างซึ่งได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในนามของลูกจ้างทั้งจำนวน (หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0706/10504 ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2548)

unสรุป

ขอฝากทุกท่านว่า การให้สวัสดิการแก่ลูกจ้างถือเป็นเรื่องสำคัญเพราะจะเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานให้แก่ลูกจ้าง แต่อย่างไรก็ดี การให้สวัสดิการแก่ลูกจ้างก็มีอยู่หลายวิธี ในแต่ละวิธีก็มีภาระภาษีเกิดขึ้นแก่บริษัทและลูกจ้างในจำนวนที่มากน้อยที่ไม่เท่ากัน แต่อย่างไรก็ดี ท่านก็สามารถบริหารจัดการเรื่องเหล่านี้ได้ โดยปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาว่าการให้สวัสดิการในลักษณะใดที่จะเหมาะสมกับบริษัทของท่านที่สุดครับ

— ผู้ทำบัญชี —

ต้องอบรม... 1 ปี
ให้ครบ 12 ชั่วโมง

เก็บชั่วโมง CPD

“ธรรมนิติ” ผู้นำด้านการอบรม CPD ราคาพิเศษ

เริ่มต้นที่...

900.-

▶ www.dst.co.th

▶ 02-555-0700 กด 1, 02-587-6860-4

▶ 02-555-0710

▶ Dharmniti Seminar & Training

▶ @dharmnitiseminar, @dharmnitihr

Download
ตารางสัมมนา

ส่งสินค้าเข้าไปฝากเก็บ ในเขตปลอดอากรเสียภาษีเงินได้หรือไม่

เขตปลอดอากรเกี่ยวข้องกับภาษีที่กรมสรรพากรจัดเก็บจะมีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีทางตรงได้แก่ ภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีทางอ้อมซึ่งได้แก่ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้สำหรับการใช้เขตปลอดอากรเป็นที่เก็บหรือเป็นที่พักสินค้าสำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่อยู่นอกเขตดังกล่าวและส่งสินค้าเข้าไปในเขตดังกล่าวเพื่อจัดเก็บจะมีภาระของภาษีทางตรงได้แก่ ภาษีเงินได้นิติบุคคลว่าจะต้องเสียหรือไม่ และภาษีทางอ้อมได้แก่ ภาษีมูลค่าเพิ่มจะต้องเสียหรือไม่ ทั้งๆที่ไม่ได้เป็นการขายสินค้าให้แก่ลูกค้าคนใด ซึ่งต้องพิจารณาตามข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

“เขตปลอดอากร” ตามประมวลรัษฎากร ยังถือว่าเป็นเขตที่อยู่ในประเทศไทยหรือในราชอาณาจักรตามความหมายของคำนิยามของคำว่า “ประเทศไทย” หรือราชอาณาจักรไทย ตามมาตรา 2 แห่งประมวลรัษฎากร และความหมายของเขตปลอดอากรในการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล ประมวลรัษฎากรไม่ได้ให้ความหมายไว้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีดังกล่าว ดังนั้น การขายสินค้านี้ระหว่างบริษัทที่อยู่ในเขตด้วยตนเองหรือการขายสินค้านี้ระหว่างบริษัทที่อยู่ในเขตกับนอกเขตดังกล่าวก็ถือว่าเป็นการขายสินค้าในประเทศไทย ไม่ใช่การส่งออกสินค้าไปต่างประเทศแต่อย่างใด ดังนั้น การนำสินค้าเข้าไปฝากเก็บในคลังสินค้าที่อยู่ในเขตปลอดอากรจึงเป็นการเก็บสินค้าในประเทศไทยอยู่ ไม่ใช่เป็นการส่งไปฝากเก็บในต่างประเทศแต่อย่างใด

ในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้มีคำนิยามของเขตปลอดอากรไว้ด้วยกัน

ได้แก่ 3 เขตที่ถือเป็นเขตปลอดอากรตามมาตรา 77/1 (21) แห่งประมวลรัษฎากร ได้แก่

1. เขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

2. เขตประกอบการเสรี (เดิมเป็นเขตอุตสาหกรรมส่งออก) ตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

3. เขตที่มีกฎหมายกำหนดให้ยกเว้นอากรขาเข้า สำหรับเขตดังกล่าวนี้ในชั้นของการตรากฎหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมในประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 35) พ.ศ. 2544) ได้กำหนดไว้ในอนาคตถ้ามีเขตลักษณะดังกล่าวก็ไม่ต้องมีการแก้ไขประมวลรัษฎากร โดยให้ถือเป็นเขตปลอดอากรได้เลย

ในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มที่เกี่ยวข้องกับเขตปลอดอากรสำหรับสินค้านั้น มีบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องก็คือมาตรา 77/2 และมาตรา 77/1 (8) (9) และมาตรา 77/1 (14) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งกำหนดไว้ดังนี้

มาตรา 77/2

“มาตรา 77/2 การกระทำการกิจการดังต่อไปนี้ในราชอาณาจักร ให้อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามบทบัญญัติในหมวดนี้

(1) การขายสินค้าหรือการให้บริการโดยผู้ประกอบการ

(2) การนำเข้าสินค้าโดยผู้นำเข้า การให้บริการในราชอาณาจักรให้หมายถึง บริการที่ทำในราชอาณาจักร โดยไม่คำนึงว่าการใช้บริการนั้นจะอยู่ในต่างประเทศหรือในราชอาณาจักร

การให้บริการที่ทำในต่างประเทศ และได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร ให้ถือว่าการให้บริการนั้นเป็นการให้บริการในราชอาณาจักร”

มาตรา 77/1 (8) นิยามคำว่า “ขาย”

“ขาย” หมายความว่า จำหน่ายจ่าย โอนสินค้า ไม่ว่าจะมิใช่ประโยชน์หรือค่าตอบแทนหรือไม่ และให้หมายความรวมถึง

(ก) สัญญาให้เช่าซื้อสินค้า สัญญาซื้อขายผ่อนชำระที่กรรมสิทธิ์ในสินค้ายังไม่โอนไปยังผู้ซื้อเมื่อได้ส่งมอบสินค้าให้ผู้ซื้อแล้ว หรือสัญญาจะขายสินค้าที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

(ข) ส่งมอบสินค้าให้ตัวแทนเพื่อขาย

(ค) ส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักร

(ง) นำสินค้าไปใช้ไม่ว่าประการใดๆ เว้นแต่การนำสินค้าไปใช้เพื่อการประกอบกิจการของตนเองโดยตรงตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(จ) มีสินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามมาตรา 87 (3) หรือมาตรา 87 วรรคสอง

(ฉ) มีสินค้าคงเหลือและหรือทรัพย์สินที่ผู้ประกอบการมีไว้ในประกอบการกิจการ ณ วันเลิกประกอบการ แต่ไม่รวมถึงสินค้าคงเหลือและหรือทรัพย์สินดังกล่าวของผู้ประกอบการซึ่งได้ควบเข้ากัน หรือได้อินกิจการทั้งหมดให้แก่กัน ทั้งนี้ ผู้ประกอบการใหม่อันได้ควบเข้ากัน หรือผู้รับโอนกิจการต้องอยู่ในบังคับที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3

(ข) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 77/1 (9) นิยามคำว่า "สินค้า"

(9) "สินค้า" หมายความว่า ทรัพย์สินที่มีรูปร่างและไม่มีรูปร่าง ที่อาจมีราคาและถือเอาได้ไม่ว่าจะมีไว้เพื่อขาย เพื่อใช้ หรือเพื่อการใดๆ และให้หมายความรวมถึงสิ่งของทุกชนิดที่นำเข้ามา

มาตรา 77/1 (14) นิยาม

ความหมายของคำว่า "ส่งออก"

"ส่งออก" หมายความว่า ส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักรเพื่อส่งไปต่างประเทศ และให้หมายความรวมถึง

(ก) การนำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรเฉพาะสินค้าที่ต้องเสียอากรขาออกหรือที่ได้รับยกเว้นอากรขาออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(ข) การขายสินค้าของคลังสินค้าที่ถนนประเพณีร้านค้าปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรที่ขายให้แก่ผู้ที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

จึงเห็นได้ว่า การส่งสินค้าเข้าไปในเขตปลอดอากร ถ้าเป็นสินค้าที่ต้องเสียอากรขาออกหรือได้รับยกเว้นอากรขาออกในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มถือเป็นการส่งออกสินค้าซึ่งต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มโดยได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 โดยการส่งสินค้าเข้าไปในเขตดังกล่าวนั้นไม่ว่าจะส่งเข้าไปเนื่องจากการขายสินค้าให้ลูกค้าซึ่งอยู่ในเขตดังกล่าว หรือส่งเข้าไปเก็บสินค้าในเขตดังกล่าวถือเป็น

การส่งออก (ต้องผ่านศุลกากร) แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ การที่ส่งสินค้าเข้าไปในเขตดังกล่าว ในกรณีที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 แล้ว สำหรับภาษีเงินได้นิติบุคคลจะต้องเสียด้วยหรือไม่ ปัญหาดังกล่าวนี้นี้ต้องไปพิจารณาในประเด็นเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลก่อนว่า มีบทบัญญัติมาตราใดเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลที่กำหนดให้ถือว่าการส่งสินค้าเข้าไปในเขตปลอดอากรโดยไม่ใช่เป็นการส่งเข้าไปขายให้ลูกค้านั้น กฎหมายให้ถือเป็นการขายที่ต้องนำมาคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลด้วย

หากพิจารณาบทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดให้การส่งออกถือเป็นการขายโดยที่ไม่ได้มีการขายจริงที่ต้องคำนวณรายได้เพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้นได้มีบทบัญญัติมาตรา 70 ตรี แห่งประมวลรัษฎากร กำหนดไว้ดังนี้

"มาตรา 70 ตรี บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใด ส่งสินค้าออกไปต่างประเทศให้แก่ หรือตามคำสั่งของสำนักงานใหญ่ สาขา บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกัน ตัวการ ตัวแทน นายจ้าง หรือลูกจ้าง ให้ถือว่า การที่ได้ส่งสินค้าไปนั้นเป็นการขายในประเทศไทยด้วย และให้ถือราคาสินค้าตามราคาตลาดในวันส่งไปเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ส่งไปนั้น

ความในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับในกรณีที่สินค้านั้น

- (1) เป็นของที่ส่งไปเป็นตัวอย่าง หรือเพื่อการวิจัยโดยเฉพาะ
- (2) เป็นของผ่านแดน
- (3) เป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรแล้วส่งกลับออกไปให้ผู้ส่งเข้ามาภายใน 1 ปี นับแต่วันที่สินค้านั้น

เข้ามาในราชอาณาจักร

(4) เป็นของที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรแล้วส่งกลับคืนเข้ามาให้ผู้ส่งในราชอาณาจักรภายใน 1 ปี นับแต่วันที่ส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร"

มาตรา 70 ตรี เป็นบทบัญญัติที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลกรณีส่งสินค้าออกไปต่างประเทศ แม้ไม่ใช่การขายให้ลูกค้าจริง แต่กฎหมายให้ถือเป็นการขายในประเทศไทยด้วย (เว้นแต่เข้าข้อยกเว้นตาม (1) - (4) ซึ่งต้องคำนวณมูลค่าตามราคาตลาดนำมาคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล)

ตัวอย่างตามแนววินิจฉัยของกรมสรรพากร บริษัทฯ ประกอบกิจการผลิตถุงกอล์ฟและกระเป๋ากีฬาเพื่อการส่งออก โดยได้รับการส่งเสริมการลงทุน แต่การผลิตและส่งออกสินค้าตามใบสั่งซื้อของลูกค้าต้องใช้เวลาประมาณ 45 - 60 วัน ทำให้เกิดความล่าช้าและไม่ทันความต้องการของตลาด ดังนั้น บริษัทฯ จึงผลิตสินค้าล่วงหน้าจำนวนมากและส่งไปเก็บไว้ในโกดังสินค้า ซึ่งบริษัทฯ ได้เช่าไว้ในประเทศสหรัฐอเมริกาเพื่อให้ลูกค้าส่วนใหญ่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาได้รับสินค้าอย่างรวดเร็ว บริษัทฯ จึงหรือว่า

1. กรณีจะปฏิบัติอย่างไรเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารหลักฐานสำหรับการเช่าโกดังสินค้าเพื่อประโยชน์ในการนำมาบันทึกค่าใช้จ่าย

2. ค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ เช่น ค่าภาษีอากร ค่าโทรศัพท์ ค่าโทรสาร ค่าไปรษณีย์ ค่าบรรจุหีบห่อ ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าเบี้ยประกันภัย ค่าซ่อมแซม และค่าบริการต่างๆ บริษัทฯ สามารถนำมาคำนวณเป็นค่าใช้จ่ายได้หรือไม่

3. ค่าเช่าโกดังเก็บสินค้าต้องหัก และนำส่งภาษี ณ ที่จ่าย หรือไม่

4. เงินเดือนพนักงานผู้ดูแลโกดัง จะต้องคำนวณภาษีอย่างไร ในแบบ ภ.ง.ด.1 และ ภ.ง.ด.1 ก.

5. การส่งสินค้าออกไปต่างประเทศ ผ่านกรมศุลกากรถือเป็นการขายที่ต้องนำมาแสดงในแบบ ภ.พ.30 หรือไม่ และลงรายงานภาษีขายอย่างไร เนื่องจากเป็นการส่งสินค้าออกไปเพื่อเก็บไว้เป็นสินค้าสำเร็จรูปที่ยังมิได้มีการขาย

6. การลงรายการในบัญชีคุมสินค้า ต้องปฏิบัติอย่างไร

7. สินค้าคงเหลือ ณ สิ้นปี จะถือเฉพาะที่อยู่ในประเทศไทยหรือรวมถึงต่างประเทศด้วย

แนววินิจฉัย

1. ภาษีเงินได้นิติบุคคล บริษัทฯ ส่งสินค้าออกไปยังประเทศสหรัฐอเมริกา โดยส่งไปเก็บไว้ในโกดังที่บริษัทฯ เซาไว้เพื่อรอการจำหน่ายให้ลูกค้า กรณีดังกล่าวถือว่าการที่ได้ส่งสินค้าไปนั้นเป็นการขายในประเทศไทยด้วย และ

ให้ถือราคาสินค้าตามราคาตลาดในวันที่ส่งไปเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ส่งไปนั้น ตามมาตรา 70 ตรี แห่งประมวลรัษฎากร และบริษัทฯ ไม่ต้องนำสินค้าที่เก็บไว้ในโกดังที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ดังกล่าวมารวมคำนวณราคาสินค้าคงเหลือในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ตามมาตรา 65 ทวิ (6) แห่งประมวลรัษฎากร ส่วนค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ หากเป็นรายจ่ายเพื่อหากำไรหรือเพื่อกิจการโดยเฉพาะของบริษัทฯ และเป็นรายจ่ายเพื่อกิจการในประเทศไทย โดยเฉพาะ ย่อมนำมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรขาดทุนสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ไม่ต้องห้ามตามมาตรา 65 ตรี (13) และ (14) แห่งประมวลรัษฎากร และเอกสารหลักฐานของค่าใช้จ่ายดังกล่าวจะต้องเป็นหลักฐานที่ชัดเจนแท้จริงของกิจการ โดยมีหลักฐานหรือหนังสือรับรองโดยเจ้าหน้าที่ของต่างประเทศ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องหรือโดยบุคคลอื่นที่อธิบดีกรมสรรพากรเชื่อถือได้ และหลักฐานหรือหนังสือดังกล่าวนั้นจะต้องมีรายละเอียดเพียงพอที่แสดงให้เห็นว่า

เป็นรายจ่ายที่จำเป็นและสมควรแก่การดำเนินธุรกิจ ทั้งนี้ ในทำนองเดียวกับหลักเกณฑ์การพิจารณารายจ่ายที่สาขาในประเทศไทยได้จ่ายไปให้สำนักงานใหญ่หรือสาขาอื่นในต่างประเทศเพื่อเป็นค่าตอบแทนในการให้ความช่วยเหลือหรือการให้บริการแก่กิจการของสาขาในประเทศไทยที่จะนำมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ และไม่เข้าลักษณะเป็นรายจ่ายต้องห้าม ตามมาตรา 65 ตรี (14) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งกำหนดในข้อ 2 ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.13/2529 เรื่อง การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและกระทำการกิจการในประเทศไทยตามมาตรา 66 และมาตรา 76 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2529

สำหรับค่าเช่าโกดังที่บริษัทฯ จ่ายให้คู่สัญญาที่อยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา เงินค่าเช่าดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นกำไรจากธุรกิจตามข้อ 7 แห่งอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนระหว่างประเทศไทยกับประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อผู้ให้เช่ามิได้มีสถานประกอบการถาวรในประเทศไทย เงินค่าเช่าดังกล่าวไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ในประเทศไทย บริษัทฯ จึงไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษีจากเงินได้ที่จ่ายตามมาตรา 70 แห่งประมวลรัษฎากร

บริษัทฯ ซึ่งเป็นนายจ้างในประเทศไทย เป็นผู้จ่ายเงินได้ตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่พนักงานหรือลูกจ้างที่ปฏิบัติงานในต่างประเทศโดยตรง เข้าลักษณะเป็นเงินได้ เนื่องจากกิจการของนายจ้างในประเทศไทย พนักงานหรือลูกจ้างดังกล่าว

เป็นผู้มีเงินได้ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามมาตรา 41 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลรัษฎากร บริษัทฯ ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50 (1) แห่งประมวลรัษฎากร

2. ภาษีมูลค่าเพิ่ม

บริษัทฯ ส่งสินค้าออกไปยังประเทศสหรัฐอเมริกาเพื่อเก็บไว้ในโกดังก่อนที่จะจำหน่ายให้ลูกค้าต่อไป การส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักรดังกล่าวถือเป็นการขายตามมาตรา 77/1 (8) (ค) แห่งประมวลรัษฎากร บริษัทฯ จึงต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 77/2 (1) แห่งประมวลรัษฎากร บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องลงรายการในรายงานภาษีขายตามมูลค่าสินค้าส่งออกโดยให้ใช้ราคา เอฟ.โอ.บี. ของสินค้า และจะต้องลงรายการภายใน 3 วันทำการนับแต่วันที่ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น รวมทั้งบริษัทฯ มีหน้าที่ต้องลงรายการในรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามปริมาณสินค้าที่ขายไปจริงภายใน 3 วันทำการนับแต่วันที่จ่ายสินค้า ทั้งนี้ ตามมาตรา 87 แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ 7 (9) และข้อ 9 ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 89) เรื่อง กำหนดแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการจัดทำรายงาน การลงรายการ ในรายงาน การเก็บใบกำกับภาษีและเอกสารหลักฐานอื่นที่ใช้ประกอบการลงรายงานภาษีซื้อตามมาตรา 87 และ มาตรา 87/3 วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2542 (หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0706/5353 ลงวันที่ 12 มิถุนายน 2546) แต่บทบัญญัติ มาตรา 70 ตรี ดังกล่าวไม่ได้เกี่ยวข้อง

กับการส่งสินค้าเข้าไปในเขตปลอดอากร เพราะเขตปลอดอากรเป็นเขตที่อยู่ในประเทศไทยไม่ใช่ต่างประเทศ จึงนำมาใช้บังคับไม่ได้

ดังนั้น การส่งสินค้าเข้าไปฝากเก็บในเขตปลอดอากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล บริษัทฯหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่งสินค้าเข้าไปฝากเก็บนั้น จึงไม่มีภาระที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลแต่อย่างใด ซึ่งจะแตกต่างจากภาระภาษีมูลค่าเพิ่มที่จะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 กรณีเช่นนี้บริษัทฯ ที่มีรายการเช่นนี้จึงต้องกระทบยอดความต่างดังกล่าวไว้ชี้แจงเจ้าพนักงานประเมินและเจ้าพนักงานประเมินก็ไม่มีอำนาจที่จะประเมินรายได้ในกรณีนี้เพื่อจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลได้แต่อย่างใด ซึ่งเรื่องดังกล่าวกรมสรรพากรได้มีแนววินิจฉัยไว้ดังนี้

บริษัท อ. ประกอบกิจการให้บริการเกี่ยวกับคลังสินค้าในการรับฝากสินค้าในเขตปลอดอากร กรณีลูกค้าของบริษัทฯ ซึ่งอยู่นอกเขตปลอดอากร ต้องการส่งสินค้าเข้ามาเก็บรักษาโดยฝากไว้กับบริษัทฯ ต่อมาลูกค้าจะออก Invoice ซึ่งระบุราคาของสินค้าที่ฝากเป็นเงินบาทและราคา FOB เพื่อใช้อ้างอิงราคาของสินค้า

ที่ฝากเก็บในคลังสินค้าในเขตปลอดอากร ไม่ใช่ Commercial Invoice ซึ่งในเอกสาร Invoice ไม่ระบุเงื่อนไขในการชำระเงิน เนื่องจากไม่ใช่การซื้อขาย และบริษัทฯ จะมีการออกเอกสารเรียกเก็บเงินค่ารับฝากจากลูกค้าเพื่อเป็นการอ้างอิงข้อมูลการใช้บริการคลังสินค้าระหว่างลูกค้ากับบริษัทฯ

การที่บริษัทฯ ให้บริการเกี่ยวกับการรับฝากสินค้าในคลังสินค้าซึ่งอยู่ในเขตปลอดอากร โดยลูกค้าของบริษัทฯ ซึ่งอยู่นอกเขตปลอดอากรได้ส่งสินค้าเข้ามาฝากเก็บรักษาไว้กับบริษัทฯ ต่อมาบริษัทฯ ได้ออก Invoice เพื่ออ้างอิงมูลค่าของราคาของสินค้าที่ฝากในคลังสินค้า แต่ไม่ระบุเงื่อนไขในการชำระเงินเนื่องจากไม่ใช่การซื้อขายสินค้า หากเป็นเพียงการส่งสินค้าไปฝากไว้กับบริษัทฯ ตามข้อเท็จจริงข้างต้น มูลค่าของสินค้าที่ระบุใน Invoice ไม่ถือเป็นรายได้ของลูกค้าของบริษัทฯ จึงไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้ของลูกค้าของบริษัทฯ ในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 65 แห่งประมวลรัษฎากรแต่อย่างใด (หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0706/8406 ลงวันที่ 6 ตุลาคม 2549)

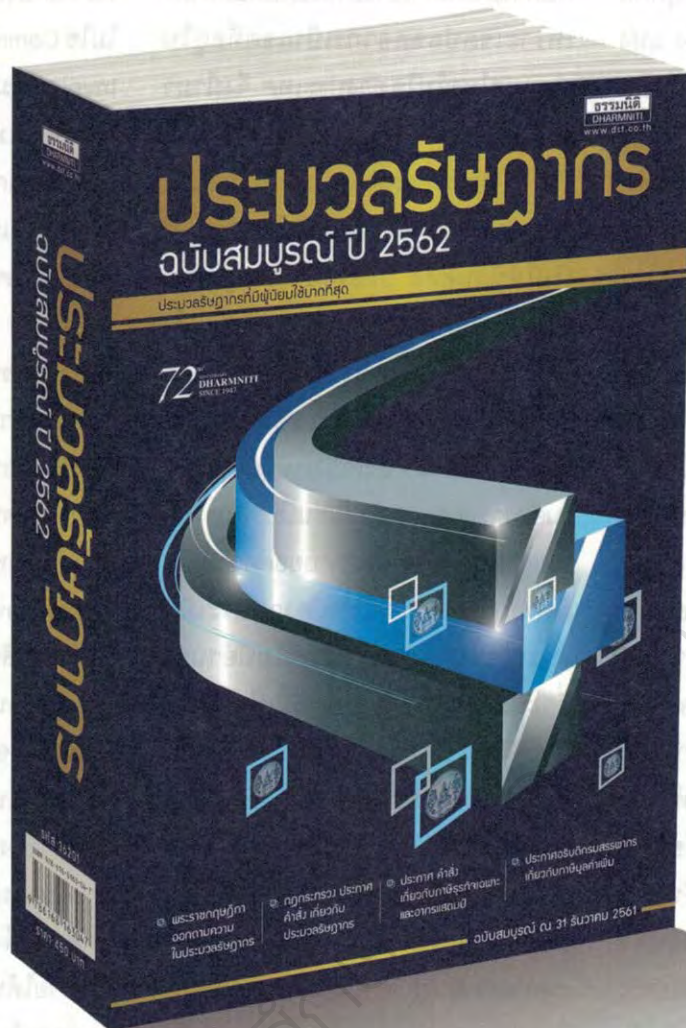

แนะนำหลักสูตร

เจาะลึก 169 ประเด็นปัญหาภาษีแบบครบวงจรที่ผู้ทำบัญชีและนักบัญชีไม่ควรพลาด

วันพฤหัสบดีที่ 25 เมษายน 2562 (เวลา 09.00-16.30 น.)
 ณ Intercontinental Bangkok Hotel (ถ.วิไลจิต)
โดย...อาจารย์ยุพพร เสนไทย
 โทร. (02) 555-0700 โทร 1 www.dst.co.th

เทคนิคการใช้ ประมวลรัษฎากรสำหรับนักบัญชี (ตอนที่ 16)

คำอธิบายประมวลรัษฎากร รายมาตรา
ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย
ตามมาตรา 3 เตรส แห่งประมวลรัษฎากร (ต่อ)

รายหนึ่งๆ มีจำนวนทั้งสิ้นไม่ถึง 1,000 บาท

21.1 การจ่ายเงินได้พึงประเมินที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2528ฯ ลงวันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติมตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.101/2544 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2544 เป็นต้นมา ต้องมีจำนวนตามสัญญารายหนึ่งๆ ตั้งแต่ 1,000 บาทขึ้นไป แม้การจ่ายนั้นจะได้แบ่งจ่ายครั้งหนึ่งๆ ไม่ถึง 1,000 บาท

ในกรณีการจ่ายเงินได้พึงประเมินให้แก่ผู้รับตามสัญญารายหนึ่งๆ มีจำนวนทั้งสิ้นไม่ถึง 1,000 บาท ไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย

คำว่า "สัญญารายหนึ่งๆ" หมายความว่า ในกรณีที่ มีการตกลงทำสัญญากันในแต่ละคราวๆ นั้น หากมีจำนวนเงินได้ พึงประเมินที่ต้องจ่ายให้แก่ผู้มีเงินได้รายหนึ่งๆ ต้องมีจำนวน ทั้งสิ้นถึง 1,000 บาท ให้คำนวณหักภาษีเงินได้ไว้ ณ ที่จ่าย ตาม **มาตรา 3 เดรส** ซึ่งหากแม้ในการจ่ายคราวหนึ่งๆ จะมีจำนวน ไม่ถึง 1,000 บาทก็ตาม ก็ให้คำนวณหักภาษีเงินได้ไว้ ณ ที่จ่าย เช่นกัน

ในทางตรงกันข้าม หากในแต่ละสัญญาที่ตกลงกัน มีจำนวนเงินได้พึงประเมินที่จ่ายไม่ถึง 1,000 บาท เมื่อมีการ จ่ายเงินได้พึงประเมินตามสัญญาดังกล่าว ก็ไม่ต้องคำนวณ หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย และแม้จะได้จ่ายร่วมกับสัญญาอื่น ซึ่ง ทำให้จำนวนเงินที่จ่ายในคราวนั้นถึง 1,000 บาทก็ตาม ผู้จ่าย เงินได้ก็ไม่มีหน้าที่ต้องคำนวณหักภาษีเงินได้ไว้ ณ ที่จ่าย

21.2 กรมสรรพากรได้คำชี้แจงกรมสรรพากรเรื่อง การหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. 101/2544 เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 มี หน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2544 ชี้แจงการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย เพิ่มเติมดังนี้

21.2.1 การจ่ายเงินได้พึงประเมินที่ต้องหักภาษี เงินได้ ณ ที่จ่าย ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2528 ลงวันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2528 ต้องมีจำนวนตามสัญญารายหนึ่งๆ ตั้งแต่ 1,000 บาทขึ้นไป แม้การจ่ายนั้นจะได้แบ่งจ่ายครั้งหนึ่งๆ ไม่ถึง 1,000 บาท กรณีดังกล่าว หมายความว่า

หรือ ครั้งหนึ่งๆ มีการตกลงจ่ายค่าจ้างหรือสินค้าไม่ถึง 1,000 บาท ผู้จ่ายเงินไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตัวอย่างเช่น

(ก) กรณีการจ่ายค่าบริการที่เข้าลักษณะ เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) ให้กับธนาคารตาม กฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และบริษัทตามกฎหมาย ว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจ เครดิตฟองซิเอร์ โดยเป็นการจ่ายค่าบริการที่ไม่เข้าลักษณะ เป็นสัญญาระยะเวลา หากค่าบริการแต่ละรายการที่ให้บริการ (Transaction) ในแต่ละครั้ง มีจำนวนไม่ถึง 1,000 บาท ผู้จ่ายเงิน ไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

(ข) กรณีเจ้าของสินค้าทำสัญญาว่าจ้าง ผู้ขนส่งสินค้า โดยที่สัญญาดังกล่าวไม่เข้าลักษณะเป็นสัญญา ระยะเวลา หากค่าบริการแต่ละเที่ยวที่ขนส่งสินค้ามีจำนวนไม่ถึง 1,000 บาท ผู้จ่ายเงินไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

(2) กรณีการทำสัญญารายหนึ่งๆ หรือ ครั้งหนึ่งๆ มีการตกลงจ่ายค่าจ้างหรือสินค้าตั้งแต่ 1,000 บาท ขึ้นไป แม้จะแบ่งจ่ายเป็นหลายครั้ง ครั้งละไม่ถึง 1,000 บาท ผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตัวอย่างเช่น บริษัท ก. จำกัด ทำสัญญาเช่าอาคารพาณิชย์ 3 ชั้น จำนวน 1 คูหา จาก นาง พ. เป็นระยะเวลา 20 ปี โดยชำระค่าเช่าเป็นรายเดือน เดือน ละ 950 บาท กรณีดังกล่าว แม้ว่าบริษัท ก. จำกัด จะชำระค่าเช่า ในเดือนหนึ่งๆ ไม่ถึง 1,000 บาทก็ตาม แต่โดยที่สัญญาเช่ามีระยะ ระยะเวลา 20 ปี ซึ่งเมื่อรวมค่าเช่าตลอดอายุสัญญาเช่าแล้วเป็นจำนวน ตั้งแต่ 1,000 บาทขึ้นไป ดังนั้น เมื่อบริษัท ก. จำกัด ชำระค่าเช่าให้ กับนาง พ. บริษัท ก. จำกัด จึงมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

(3) กรณีการให้บริการตามสัญญาระยะเวลา ซึ่งไม่สามารถคำนวณค่าบริการที่จะได้รับทั้งสิ้นเป็นจำนวนที่แน่นอน แต่ผู้รับบริการจะต้องชำระค่าบริการภายในระยะเวลาที่ กำหนด หากการจ่ายค่าบริการไม่ถึง 1,000 บาท ผู้จ่ายเงินไม่มี หน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย แต่หากการจ่ายค่าบริการ ครั้งต่อไปซึ่งเมื่อนำไปรวมกับค่าบริการครั้งที่ผ่านมาก็มีการจ่าย ไปแล้วเป็นจำนวนตั้งแต่ 1,000 บาทขึ้นไป ผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ต้อง หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย โดยจะต้องนำเงินค่าบริการที่จ่ายในครั้ง ก่อนๆ มารวมคำนวณเพื่อหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ด้วย ตัวอย่างเช่น

(ก) กรณีการชำระค่าบริการการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่และโทรศัพท์ติดตามตัว ซึ่งแม้ว่าการชำระค่าบริการในครั้งหนึ่งๆ จะไม่ถึง 1,000 บาท แต่โดยที่การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่และโทรศัพท์ติดตามตัวเข้าลักษณะเป็นการให้บริการตามสัญญาระยะยาว ผู้จ่ายเงินจึงมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

(ข) กรณีเจ้าของเครดิตการ์ดชำระหนี้ค่าสินค้าหรือค่าบริการด้วยเครดิตการ์ด ธนาคารหรือบริษัทเครดิตการ์ดจะจ่ายเงินให้กับร้านค้าและเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากร้านค้า ซึ่งแม้ว่าการชำระค่าธรรมเนียมในครั้งหนึ่งๆ จะไม่ถึง 1,000 บาท แต่โดยที่การให้บริการชำระค่าสินค้าหรือค่าบริการด้วยเครดิตการ์ดเข้าลักษณะเป็นการให้บริการตามสัญญาระยะยาว ร้านค้าซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินจึงมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

(ค) กรณีการให้บริการของธนาคารแทนผู้จ่ายเงินโดยการโอนเงินเข้าบัญชีของผู้รับเงินหรือจ่ายเช็คให้กับผู้รับเงิน เมื่อธนาคารเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้จ่ายเงิน ซึ่งแม้ว่าการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในครั้งหนึ่งๆ จะไม่ถึง 1,000 บาท แต่โดยที่การให้บริการดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นการให้บริการตามสัญญาระยะยาว ผู้จ่ายเงินจึงมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

(4) กรณีการทำสัญญาที่ผู้จ่ายเงินรายหนึ่งรายใดทำสัญญาในลักษณะทำนองเดียวกันหลายๆ สัญญากับผู้รับเงินรายเดียว ซึ่งแต่ละสัญญามีจำนวนไม่ถึง 1,000 บาท หากการจ่ายเงินหลายๆ สัญญาดังกล่าวรวมกันเป็นจำนวนตั้งแต่ 1,000 บาทขึ้นไป ผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตัวอย่างเช่น บริษัท ข. จำกัด ทำสัญญาประกันวินาศภัยทรัพย์สินกับบริษัทรับประกันภัย โดยจำแนกเป็น 3 สัญญา ได้แก่ สัญญาประกันวินาศภัยอาคาร สัญญาประกันวินาศภัยเครื่องจักร และสัญญาประกันวินาศภัยรถยนต์ ซึ่งหากบริษัท ข. จำกัด ได้จ่ายชำระค่าเบี้ยประกันวินาศภัยทั้ง 3 สัญญารวมกันเป็นจำนวนตั้งแต่ 1,000 บาทขึ้นไป บริษัท ข. จำกัด มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย (ข้อ 1)

21.2.2 กรณีการจ่ายค่าบริการที่ต้องมีการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ให้กับธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ โดยเป็นการจ่ายผ่านระบบการหักเงินจากบัญชีธนาคารของผู้จ่ายเงิน ผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ทุกครั้งที่มีการหักเงินจากบัญชีธนาคารของผู้จ่ายเงิน โดยมีหน้าที่ต้องออกหนังสือรับรอง

การหักภาษี ณ ที่จ่าย ให้แก่ธนาคารผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ในทันทีทุกครั้งที่มีการหักภาษี ณ ที่จ่าย และมีหน้าที่ต้องยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ซึ่งการออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย ให้ระบุนวัน เดือน หรือปีภาษีที่จ่ายเงินได้ เป็นวันเดียวกันกับวันที่มีการหักเงินจากบัญชีธนาคารของผู้จ่ายเงิน

กรณีผู้จ่ายเงินมีความประสงค์แต่งตั้งให้ธนาคารผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย เป็นตัวแทนเพื่อดำเนินการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย และลงลายมือชื่อในหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย แทนผู้จ่ายเงิน พร้อมทั้งยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย และชำระภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย แทนผู้จ่ายเงินก็สามารถทำได้ โดยจะต้องจัดทำสัญญาการตั้งตัวแทนและมอบอำนาจให้กระทำการแทนเป็นลายลักษณ์อักษร ทั้งนี้ ธนาคารซึ่งเป็นตัวแทนจะต้องออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย ในนามของผู้จ่ายเงิน และจะต้องยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ในนามของผู้จ่ายเงิน

กรณีธนาคารผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย รายหนึ่งรายใดได้รับแต่งตั้งเป็นตัวแทนเพื่อดำเนินการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย แทนผู้จ่ายเงินตัวการหลายตัวการ ตัวแทนต้องออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย เป็นรายฉบับทุกครั้งที่ยจ่ายเงิน และตัวแทนจะต้องยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ในนามของผู้จ่ายเงินเป็นรายฉบับแต่ละรายผู้จ่ายเงิน

กรณีธนาคารผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ซึ่งเป็นตัวแทน ได้ดำเนินการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย แทนผู้จ่ายเงิน ซึ่งเป็นตัวการแล้ว ตัวแทนจะต้องส่งมอบสำเนาหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย สำเนาแบบ ภ.ง.ด.53 และใบเสร็จรับเงินของกรมสรรพากรให้กับผู้จ่ายเงินซึ่งเป็นตัวการด้วย (ข้อ 2)

21.2.3 กรณีการจ่ายค่าบริการที่ต้องมีการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ให้กับผู้ให้บริการ โดยผู้จ่ายเงินได้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของผู้ให้บริการซึ่งเป็นผู้รับเงิน ผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ทุกครั้งที่มีการโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของผู้รับเงิน โดยมีหน้าที่ต้องออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย ให้แก่ผู้รับเงินในทันทีทุกครั้งที่มีการหักภาษี ณ ที่จ่าย และมีหน้าที่ต้องยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ซึ่งการออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย ให้ระบุนวัน เดือน หรือปีภาษีที่จ่ายเงินได้ เป็นวันเดียวกันกับวันที่มีการโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของผู้รับเงิน

กรณีผู้จ่ายเงินมีความประสงค์แต่งตั้งผู้ให้

บริการซึ่งเป็นผู้รับเงินเป็นตัวแทน เพื่อดำเนินการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย และลงลายมือชื่อในหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย แทนผู้จ่ายเงิน พร้อมทั้งยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย และชำระภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย แทนผู้จ่ายเงินก็สามารถกระทำได้ โดยจะต้องจัดทำสัญญาการตั้งตัวแทนและมอบอำนาจให้กระทำการแทนเป็นลายลักษณ์อักษร ทั้งนี้ ผู้รับเงินซึ่งเป็นตัวแทนจะต้องออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย ในนามของผู้จ่ายเงิน และจะต้องยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ในนามของผู้จ่ายเงิน ตามแบบใบเสร็จรับเงินหักภาษี ณ ที่จ่าย กรณีผู้รับเงินรายหนึ่งรายใดได้รับแต่งตั้งเป็นตัวแทนเพื่อดำเนินการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย แทนผู้จ่ายเงิน ตัวการหลายตัวการ ตัวแทนต้องออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย เป็นรายฉบับทุกครั้งที่ยื่นรายการ และตัวแทนต้องยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ในนามของผู้จ่ายเงินเป็นรายฉบับแต่ละรายผู้จ่ายเงิน (ข้อ 3)

21.2.4 กรณีการประกอบกิจการธุรกิจแพ็คเกจจิ้งซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับการให้กู้เงินที่เป็นการประกอบกิจการโดยปกติของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดกิจการที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะและกำหนดฐานภาษีสำหรับกิจการที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะบางกรณี (ฉบับที่ 358) พ.ศ. 2542 รายได้สำหรับการประกอบธุรกิจแพ็คเกจจิ้งที่เป็นดอกเบี้ย ส่วนลด หรือค่าธรรมเนียมที่ผู้ประกอบการธุรกิจแพ็คเกจจิ้งเรียกเก็บจากวงเงินให้สินเชื่อ วงเงินการให้กู้ยืม และวงเงินทรรองจ่าย รายได้ดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นดอกเบี้ยเงินกู้ยืมตามมาตรา 40 (4) (ก) ผู้จ่ายเงินให้กับผู้ประกอบการแพ็คเกจจิ้งมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

กรณีผู้ประกอบการแพ็คเกจจิ้งเรียกเก็บค่าบริการที่เข้าลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) ซึ่งเข้าลักษณะต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2528 ลงวันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2528 ผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย (ข้อ 4)

21.2.5 กรณีเจ้าของสินค้า (Shipper) ได้ว่าจ้างผู้ขนส่งสินค้าในต่างประเทศซึ่งเป็นประเทศที่มีชายแดนติดต่อกับประเทศไทย เพื่อขนส่งสินค้าออกจากประเทศไทยโดยทางบก ซึ่งผู้ขนส่งสินค้าในต่างประเทศว่าจ้างผู้ขนส่งสินค้าในราชอาณาจักรขนส่งสินค้าจากสถานที่ตั้งในราชอาณาจักรไปยังด่านศุลกากรชายแดนติดต่อกับประเทศไทย และผู้ขนส่งสินค้าในต่างประเทศจะดำเนินการขนส่งสินค้าจากชายแดนติดต่อกับประเทศไทยไปยังท่าเรือในต่างประเทศ เพื่อส่งมอบสินค้าให้กับสายการบินเรือต่างประเทศต่อไป กรณีดังกล่าวถือว่าผู้ขนส่งสินค้าในต่างประเทศเข้ามาประกอบกิจการให้บริการในราชอาณาจักร ดังนั้น เจ้าของสินค้าซึ่งจ่ายเงินค่าขนส่งสินค้าให้กับผู้ขนส่งสินค้าในต่างประเทศ จึงมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย จากจำนวนเงินที่จ่ายทั้งหมด (ข้อ 5)

21.3 ต่อมากรมสรรพากรได้มีคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.112/2545 เรื่อง การหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย กรณีการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) เฉพาะที่เป็นการจ่ายเงินได้จากการให้บริการของธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ ลงวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2545 กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย กรณีการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) เฉพาะที่เป็นการจ่ายเงินได้จากการให้บริการของธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ ตามข้อ 12/1 ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2528 ดังต่อไปนี้

21.3.1 กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) เฉพาะที่เป็นค่าบริการให้กับธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ โดยเป็นการจ่ายค่าบริการที่ไม่เข้าลักษณะเป็นสัญญาระยะเวลา หากค่าบริการที่ให้บริการ (Transaction) ในแต่ละครั้งมีจำนวนไม่ถึง 1,000 บาท ผู้จ่ายเงิน

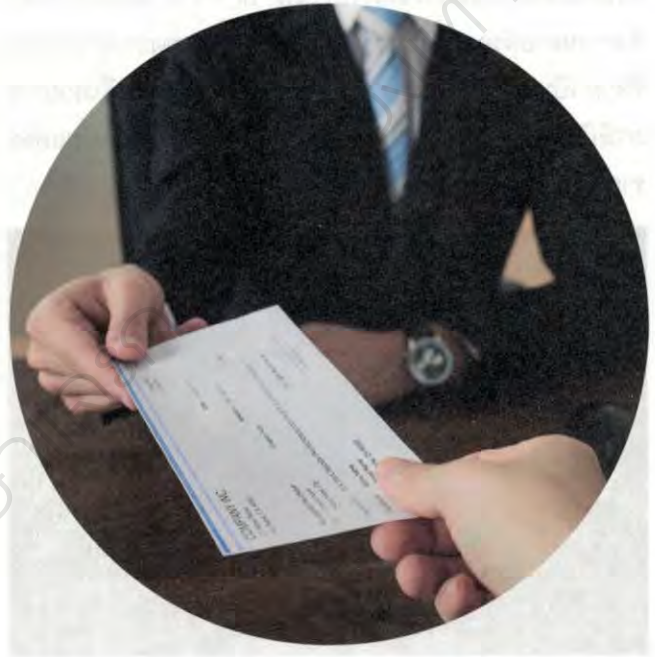
ไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย แต่หากค่าบริการในแต่ละครั้ง มีจำนวนตั้งแต่ 1,000 บาทขึ้นไป ผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 3.0 ของค่าบริการ

ค่าบริการที่ไม่เข้าลักษณะเป็นสัญญาระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง หมายถึง ค่าบริการที่คู่สัญญาสามารถคำนวณค่าบริการที่ได้รับทั้งสิ้นเป็นจำนวนที่แน่นอนได้ในการทำสัญญารายหนึ่งๆ หรือครั้งหนึ่งๆ ตัวอย่างเช่น

- (1) ค่าธรรมเนียมตราพดด้
 - (2) ค่าธรรมเนียมในการโอนเงินทางโทรเลขทางไปรษณีย์ และทางโทรศัพท์ หรือทางคอมพิวเตอร์
 - (3) ค่าธรรมเนียมในการออกตั๋วเงิน รับรองตั๋วเงิน คำประกันตั๋วเงิน
 - (4) ค่าธรรมเนียมในการออกตั๋วเงินภายในประเทศ และตั๋วเงินในต่างประเทศ
 - (5) ค่าธรรมเนียมคำประกันเลตเตอร์ออฟเครดิต
 - (6) ค่าธรรมเนียมในการคืนเช็ค
 - (7) ค่าธรรมเนียมในการตรวจสอบสภาพหลักทรัพย์
 - (8) ค่าธรรมเนียมในการโอนเงินต่างประเทศ
- เข้าบัญชีผู้รับโอน
- (9) ค่าธรรมเนียมเคาน์เตอร์เช็ค
 - (10) ค่าธรรมเนียมในการเรียกเก็บเงินตามเช็ค
 - (11) ค่าธรรมเนียมเช็คของข่วัญ
 - (12) ค่าธรรมเนียมในการออกหนังสือคำประกันลูกค้า
 - (13) ค่าให้บริการใช้โทรศัพท์
 - (14) ค่าใช้คู่สายแต่ละครั้ง
 - (15) ค่าใช้จ่ายยกเลิกตั๋วเงิน
 - (16) ค่าธรรมเนียมจากการที่ลูกค้านำตัวแลกเงินจากต่างประเทศมาแลกกับธนาคาร
 - (17) ค่าบริการที่ปรึกษาทางธุรกิจ
 - (18) ค่าบริการจำหน่ายหลักทรัพย์ (ข้อ 1)

21.3.2 กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น จ่ายค่าบริการตามข้อ 21.3.1 ให้กับธนาคาร ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ซึ่งแต่ละสัญญา หรือรายการที่ให้บริการ

(Transaction) ในแต่ละครั้งมีจำนวนไม่ถึง 1,000 บาท หากการจ่ายเงินหลายๆ สัญญาดังกล่าว หรือหลายๆ รายการที่ให้บริการ (Transaction) รวมกันเป็นจำนวนตั้งแต่ 1,000 บาทขึ้นไป ผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 3.0 ของค่าบริการทั้งหมด ตัวอย่างเช่น ธนาคาร ก. จำกัด (มหาชน) ได้ออกใบแจ้งหนี้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากบริษัท ข. จำกัด ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายคู่สาย 700 บาท ค่าใช้จ่ายยกเลิกตั๋วเงิน 800 บาท ค่าธรรมเนียมในการโอนเงินทางโทรเลข 1,900 บาท ค่าธรรมเนียมในการคำประกันเลตเตอร์ออฟเครดิต 1,400 บาท และค่าธรรมเนียมในการคืนเช็ค 200 บาท หากบริษัท ข. จำกัด

จ่ายค่าบริการรวมทั้งสิ้น 5,000 บาท บริษัท ข. จำกัด มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 3.0 ของค่าบริการจำนวน 5,000 บาท (ข้อ 2)

21.3.3 กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ได้ทำสัญญารายหนึ่งๆ หรือครั้งหนึ่งๆ กับธนาคาร ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ โดยมีการตกลงจ่ายค่าบริการตั้งแต่ 1,000 บาทขึ้นไป แม้จะแบ่งจ่ายหลายครั้ง ครั้งละไม่ถึง 1,000 บาท บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 3.0 ของค่าบริการ ตัวอย่างเช่น บริษัท ข. จำกัด ทำสัญญาใช้ตู้เงินรับ

ของธนาคาร ก. จำกัด (มหาชน) เป็นระยะเวลา 5 ปี โดยชำระค่าบริการเป็นรายเดือนเดือนละ 900 บาท กรณีดังกล่าว แม้ว่าบริษัท ข. จำกัด จะชำระค่าบริการในเดือนหนึ่งๆ ไม่ถึง 1,000 บาทก็ตาม แต่โดยที่สัญญาให้บริการมีระยะเวลา 5 ปี ซึ่งเมื่อรวมค่าบริการตลอดอายุสัญญาแล้วเป็นจำนวนตั้งแต่ 1,000 บาทขึ้นไป ดังนั้น เมื่อบริษัท ข. จำกัด ชำระค่าบริการเดือนละ 900 บาท บริษัท ข. จำกัด มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 3.0 ของค่าบริการจำนวน 900 บาท (ข้อ 3)

21.3.4 กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) เฉพาะที่เป็นค่าบริการให้กับธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ โดยเป็นการจ่ายค่าบริการที่เข้าลักษณะเป็นสัญญาระยะยาว หากการจ่ายค่าบริการไม่ถึง 1,000 บาท ผู้จ่ายเงินไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย แต่หากการจ่ายค่าบริการในครั้งต่อไปซึ่งเมื่อนำไปรวมกับค่าบริการครั้งที่ผ่านมามีการจ่ายไปแล้วเป็นจำนวนตั้งแต่ 1,000 บาทขึ้นไป ผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 3.0 ของค่าบริการ โดยจะต้องนำเงินค่าบริการที่จ่ายในครั้งก่อนๆ มารวมคำนวณเพื่อหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ด้วย

ค่าบริการที่เข้าลักษณะเป็นสัญญาระยะยาว หมายถึง ค่าบริการที่คู่สัญญาไม่สามารถคำนวณค่าบริการที่ได้รับทั้งสิ้นเป็นจำนวนที่แน่นอนได้ในการทำสัญญารายหนึ่งๆ หรือครั้งหนึ่งๆ ตัวอย่างเช่น

- (1) ค่าธรรมเนียมในการใช้บัตรเอทีเอ็ม
- (2) ค่าธรรมเนียมในการโอนเงินระหว่างบัญชีออมทรัพย์เข้าบัญชีกระแสรายวัน
- (3) ค่าธรรมเนียมรักษาสัญญาบัญชีกระแสรายวัน
- (4) ค่าธรรมเนียมบริการชำระค่าโทรศัพท์
- (5) ค่าคู่สายที่ใช้ในการออนไลน์บัตรเอทีเอ็มระหว่างจังหวัด
- (6) ค่าคู่สายที่ใช้ในการออนไลน์บัตรเอทีเอ็มที่เรียกเก็บจากธนาคารอื่น
- (7) ค่าธรรมเนียมรักษาสภาพบัญชี
- (8) ค่าธรรมเนียมการใช้บัตรเครดิต
- (9) ค่าธรรมเนียมในการโอนเงินเดือนของ

พนักงานเข้าบัญชีธนาคารของพนักงาน (ข้อ 4) (10) ค่าธรรมเนียมการให้บริการโอนเงินรายย่อยทางอิเล็กทรอนิกส์ (Media Clearing)

(11) ค่าธรรมเนียมจากการให้บริการผ่านระบบ BAHTNET (ข้อ 4)

21.3.5 กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น จ่ายค่าบริการตามข้อ 21.3.1, 21.3.2, 21.3.3 และ 21.3.4 ให้กับธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ไม่ว่าจะเป็นการจ่ายผ่านระบบการหักเงินจากบัญชีธนาคารของผู้จ่ายเงินหรือไม่ก็ตาม ผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ทุกครั้งที่มีการจ่ายเงิน โดยมีหน้าที่ต้องออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย ให้แก่ธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ในทันทีทุกครั้งที่มีการหักภาษี ณ ที่จ่าย และมีหน้าที่ต้องยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย

กรณีการจ่ายค่าบริการผ่านระบบการหักเงินจากบัญชีธนาคารของผู้จ่ายเงิน ผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ทุกครั้งที่มีการหักเงินจากบัญชีธนาคารของผู้จ่ายเงิน ซึ่งการออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย จะต้องระบุวัน เดือน หรือปีภาษีที่จ่ายเงินได้ เป็นวันเดียวกันกับวันที่มีการหักเงินจากบัญชีธนาคารของผู้จ่ายเงิน

กรณีมีการจ่ายค่าบริการตามวรรคหนึ่งในแต่ละเดือนเป็นจำนวนหลายคราว ทำให้ผู้จ่ายเงินไม่สามารถหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย และออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย ได้ทันภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด เพื่อเป็นการลดภาระการออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย ผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ไม่จำเป็นต้องออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย สำหรับการจ่ายค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการต่างๆ ในทันทีทุกครั้งที่มีการหักภาษี ณ ที่จ่าย โดยสามารถออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย หนึ่งครั้งต่อเดือน แต่ผู้จ่ายเงินยังคงมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ทุกครั้งที่มีการจ่ายเงินได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา 50 ทวิ วรรคสาม และมีหน้าที่ต้องยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย (ข้อ 5)

21.3.6 กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือ

นิติบุคคลอื่น จ่ายค่าบริการตามข้อ 21.3.1, 21.3.2, 21.3.3 และ 21.3.4 ให้กับธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ โดยเป็นการจ่ายผ่านระบบการหักเงินจากบัญชีธนาคารของผู้จ่ายเงิน และผู้จ่ายเงินมีความประสงค์แต่งตั้งให้ธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย เป็นตัวแทนเพื่อดำเนินการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย และลงลายมือชื่อในหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย แทนผู้จ่ายเงิน พร้อมทั้งยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย และชำระภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย แทนผู้จ่ายเงิน ก็สามารถกระทำได้ โดยจะต้องจัดทำสัญญาการตั้งตัวแทนและมอบอำนาจให้กระทำการแทนเป็นลายลักษณ์อักษร ทั้งนี้ ธนาคารหรือบริษัทซึ่งเป็นตัวแทนจะต้องออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย ในนามของผู้จ่ายเงินและต้องยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ในนามของผู้จ่ายเงิน

ธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ตามวรรคหนึ่ง สามารถเป็นตัวแทนเพื่อดำเนินการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย แทนผู้จ่ายเงิน ตัวการหลายตัวการได้ ซึ่งธนาคารหรือบริษัทในฐานะเป็นตัวแทนต้องออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย และยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ในนามของผู้จ่ายเงิน โดยให้ดำเนินการตามข้อ 21.3.7 (ข้อ 6)

21.3.7 กรณีธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ตามข้อ 21.3.6 ได้มีหนังสือแจ้งไปยังบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งเป็นคู่สัญญาเดิม โดยมีสาระสำคัญว่า ธนาคารหรือบริษัทผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย จะเป็นผู้ดำเนินการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย สำหรับค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการแทน ออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย แทน และยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย แทน โดยกำหนดระยะเวลาให้ผู้จ่ายเงินตอบรับ เมื่อผู้จ่ายเงินตอบรับแล้ว ถือว่าหนังสือแจ้งดังกล่าวเป็นข้อตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรแต่งตั้งให้ธนาคารหรือบริษัทเป็นตัวแทนแล้ว

กรณีธนาคารตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคาร

พาณิชย์ และบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ตามข้อ 21.3.6 ได้ดำเนินการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย แทนผู้จ่ายเงินแล้ว ผู้จ่ายเงินไม่จำเป็นต้องออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย สำหรับการจ่ายค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการในทันทีทุกครั้งที่มีการหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50 ทวิ วรรคสาม ซึ่งทำให้ธนาคารหรือบริษัทซึ่งเป็นตัวแทนไม่จำเป็นต้องออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย เป็นรายฉบับทุกครั้งที่ยจ่ายเงิน แต่ทั้งนี้ ธนาคารหรือบริษัทต้องจัดทำรายละเอียดรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย เพื่อเป็นหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย ด้วย และเมื่อดำเนินการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย แทนผู้จ่ายเงินแล้ว ธนาคารหรือบริษัทจะต้องระบุข้อความเพิ่มเติมในใบกำกับภาษีของค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการ โดยมีสาระสำคัญว่า ธนาคารหรือบริษัทได้ดำเนินการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 3.0 เป็นจำนวนเงิน... บาท แทนผู้จ่ายเงินแล้ว และจะดำเนินการนำส่งภาษีดังกล่าวต่อกรมสรรพากรภายในวันที่ 7 ของเดือนถัดไป ซึ่งธนาคารหรือบริษัทจะต้องจัดให้มีการ SCAN หรือพิมพ์ลายมือชื่อผู้รับมอบอำนาจในใบกำกับภาษีดังกล่าวด้วย

รายละเอียดรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ดังกล่าว สามารถจัดทำเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ แต่จะต้องมีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (1) คำว่า "รายละเอียดรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ประจำเดือน... พ. ศ. ..." ในที่ที่เห็นได้เด่นชัด
- (2) ชื่อ ที่อยู่ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของธนาคารหรือบริษัทผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย โดยมีข้อความว่า "ในฐานะผู้กระทำการแทนผู้จ่ายเงินได้ตามรายชื่อที่ระบุไว้ในเอกสารนี้"
- (3) ประเภทเงินได้ เช่น ค่าธรรมเนียมการใช้บัตรเครดิต หรือค่าธรรมเนียมในการโอนเงินทางโทรเลข
- (4) ชื่อ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้จ่ายเงิน ซึ่งเป็นตัวการหลายตัวการ จำนวนเงินที่จ่าย และจำนวนภาษีที่หักไว้
- (5) ลายมือชื่อผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย

22. การกำหนดให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามาใช้บังคับโดยอนุโลม

ตามมาตรา 3 เตรส มีข้อความกำหนดให้นำมาตรา 52 มาตรา 53 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 59 มาตรา 60 และมาตรา 63 มาใช้บังคับโดยอนุโลม หมายความว่า ผู้จ่ายเงินได้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามการต่างๆ เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ได้แก่

22.1 การนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 52 และ มาตรา 53 โดยให้ผู้มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย นำส่งภาษีที่ต้องหักไว้ตามแบบ ภ.ง.ด.3 กรณีจ่ายให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และ ภ.ง.ด.53 กรณีจ่ายให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาท้องที่ภายใน 7 วัน นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินได้พึงประเมินไม่ว่าจะหักภาษีไว้แล้วหรือไม่

22.2 การยื่นแบบแสดงรายการนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 59 และการยื่นรายการสรุปการจ่ายเงินได้ และการหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 58

22.3 กรณีผู้จ่ายเงินได้มิได้หักและนำส่ง หรือได้หักและนำส่งแต่ไม่ครบถ้วน ผู้จ่ายเงินได้ต้องรับผิดชอบร่วมกับผู้มีเงินได้

ในการเสียภาษีที่ต้องชำระตามจำนวนเงินภาษีที่มีได้หักและนำส่งหรือตามจำนวนที่ขาดไป แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้จ่ายเงินได้ได้หักภาษีไว้แล้ว แต่มิได้นำส่ง ผู้จ่ายเงินได้ต้องรับผิดชอบที่จะต้องชำระภาษีหัก ณ ที่จ่าย เท่ากับจำนวนที่ผู้จ่ายเงินได้ได้หักไว้แล้วนั้นแต่เพียงฝ่ายเดียว ตามมาตรา 54

22.4 อำนาจการเก็บเงินภาษีโดยวิธีหักไว้ ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50 และมาตรา 53 ไม่เป็นเหตุเสื่อมสิทธิของเจ้าพนักงานประเมินในการที่จะเรียกเก็บเงินภาษีนั้นโดยวิธีอื่น ตามมาตรา 55

22.5 เพื่อประโยชน์ในการคำนวณยอดเงินได้พึงประเมินของผู้ต้องเสียภาษี ให้ถือว่าเงินภาษีที่ได้หักและนำส่งเป็นเงินได้พึงประเมินที่ผู้ต้องเสียภาษีได้รับ และถือเป็นเครดิตของผู้ต้องเสียภาษีในการคำนวณภาษี ตามมาตรา 60

22.6 กรณีผู้มีเงินได้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย และนำส่งไว้เป็นจำนวนเงินเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ให้มีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนต่อเจ้าพนักงานประเมินภายใน 3 ปี นับแต่วันสุดท้ายแห่งปี

ซึ่งถูกหักภาษีเงินได้ไป ทั้งกรณีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามมาตรา 63

23. บทสรุป

23.1 ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 3 เทรส ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ 143 (พ.ศ. 2522) และคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2522 เป็นวิธีการเสียภาษีเงินได้โดยถูกหักไว้ ณ ที่จ่าย ของผู้มีเงินได้ทั้งที่เป็นบุคคลธรรมดา และบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล รวมทั้งมาตรา 3 วัตถุประสงค์ อันเป็นวิธีการเกี่ยวแก่ภาษีอากรประเมินที่ควรบัญญัติไว้ในส่วน 1 การยื่นรายการและการเสียภาษีอากร หมวด 2 วิธีการเกี่ยวแก่ภาษีอากรประเมิน ในลักษณะ 2 ภาษีอากรฝ่ายสรรพากร โดยถือเป็นกฎหมายทั่วไปของหมวดภาษีอากรประเมินว่าด้วยภาษีเงินได้ตามหมวด 3 โดยต้องใช้ควบคุมคู่ไปกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50 และภาษีเงินได้นิติบุคคลหัก ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 69 ทวิ และมาตรา 69 ตรี

มาตรา 3 เทรส เพิ่มเติมโดยมาตรา 3 แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2521 และใช้ข้อความเดิมมาโดยตลอด

23.2 สำหรับมาตรา 3 วัตถุประสงค์ เพิ่มเติมครั้งแรก โดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2525 ดังนี้

“มาตรา 3 วัตถุประสงค์ ในกรณีที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 3 เทรส มาตรา 50 มาตรา 69 ทวิ มาตรา 78 บัณฑิต และมาตรา 78 สัตตรส ให้ผู้มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย หักภาษี ณ ที่จ่าย และนำส่งก่อนไม่ว่าการจ่ายเงินนั้นจะเกิดขึ้นจากคำสั่งหรือคำสั่งบังคับของศาลหรือตามกฎหมายหรือเหตุอื่นใดก็ตาม”

ต่อมาในปี 2526 ได้มีการตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2526 ยกเลิกความในมาตรา 3 วัตถุประสงค์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2525 โดยให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 29 พฤศจิกายน 2526 เป็นต้นมาจวบจนปัจจุบัน

“มาตรา 3 วัตถุประสงค์ ในกรณีที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร ให้ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย หักภาษี ณ ที่จ่าย และนำส่งก่อนไม่ว่าการจ่ายเงินนั้นจะเกิดขึ้นจากคำสั่งหรือคำสั่งบังคับของศาลหรือตามกฎหมายหรือเหตุอื่นใดก็ตาม”

(อ่านต่อฉบับหน้า)

แนะนำหลักสูตร

e-Withholding Tax : ระบบภาษีหัก ณ ที่จ่าย อิเล็กทรอนิกส์

วันอังคารที่ 23 เมษายน 2562 (เวลา 09.00-16.30 น.)

ณ โรงแรมสวิสโฮเต็ล กรุงเทพฯ (ถ.รัชดาภิเษก)

โดย...อาจารย์มุกดาหวดี เกียรติทอง

โทร. (02) 555-0700 กด 1 www.dst.co.th

แนะนำหลักสูตร

Tax Mapping เทคนิคการจัดทำแผนที่ภาษีอากร เพื่อลดข้อผิดพลาดทางภาษี

วันอังคารที่ 23 เมษายน 2562 (เวลา 09.00-16.30 น.)

ณ โรงแรมเจดับบลิว แบริออค กรุงเทพฯ (ถ.สุขุมวิท ซ.2)

โดย...อาจารย์สุเทพ พงษ์พิทักษ์

โทร. (02) 555-0700 กด 1 www.dst.co.th

ความเป็นไปได้ในการใช้ IT ในการตรวจสอบดอกเบียเงินฝากของ บุคคลธรรมดาของกรมสรรพากร

เปิดหัวข้อบทความในเรื่องนี้ หลายๆ ท่าน อาจมองว่า เรื่องที่ผู้เขียนจะกล่าวนี้เป็นประเด็นเดิมๆ ที่มีมานาน และไม่มีอะไรใหม่ให้ตื่นเต้น จริงๆ แล้ว ประเด็นภาษีอากรเกี่ยวกับดอกเบี้ย

เงินฝากเป็นเรื่องเดิมที่ทุกท่านที่ได้ฝากเงินไว้กับสถาบันการเงิน ประเภทธนาคาร ไม่ว่าจะเป็นของรัฐบาลหรือเอกชนน่าจะทราบ ถึงหลักกฎหมายตามประมวลรัษฎากรอย่างกว้างๆ กันอยู่แล้ว

แต่สิ่งที่ปรากฏและเป็นปัญหาในปัจจุบัน คือ ผู้ฝากเงินพยายามใช้ช่องว่างของกฎหมายเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ในกรณีที่ดอกเบี้ยเงินฝากเกินจำนวนที่กฎหมายกำหนด โดยผู้ฝากเงินมักนิยมปิดสมุดบัญชีเงินฝากก่อนดอกเบี้ยเงินฝากของบัญชีเงินฝากเกินจำนวนที่กฎหมายกำหนด ซึ่งหากพิจารณาลักษณะการทำธุรกรรมกับธนาคารในปัจจุบันที่มีระบบการฝากถอน หรือโอนเงินที่ง่ายและสะดวก ทำให้ผู้ฝากเงินสามารถโอนเงินจากบัญชีเงินฝากที่ตนได้เปิดบัญชีเงินฝากไว้ในแต่ละธนาคารได้เพียงปลายนิ้วสัมผัส เช่น การใช้ระบบอินเทอร์เน็ตแบงก์กิ้งผ่านทางเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันของธนาคารต่างๆ ในการทำธุรกรรมต่างๆ เป็นต้น ซึ่งประโยชน์ของระบบเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ธนาคารได้จัดให้กับผู้ฝากเงินนี้เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้ผู้ฝากเงินสามารถบริหารจัดการเกี่ยวกับดอกเบี้ยเงินฝากให้ไม่เกินจำนวนที่กฎหมายกำหนดได้ง่ายขึ้นด้วย ซึ่งเมื่อไม่นานมานี้ กรมสรรพากรได้มีแนววินิจฉัยเกี่ยวกับกรณีผู้ฝากเงิน (ลูกค้า) ของธนาคารตกลงเปิดบัญชีเงินฝาก Online Deposit ซึ่งเป็นบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์ที่ลูกค้าสามารถเปิดบัญชีและทำรายการฝากหรือถอนเงินได้ด้วยตนเองผ่านบริการอินเทอร์เน็ตแบงก์กิ้งของธนาคาร โดยลูกค้าสามารถถอนเงินได้โดยการโอนเงินออกจากบัญชีเงินฝาก Online Deposit ประเภทออมทรัพย์ไปยังบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์อื่นที่มีอยู่กับธนาคารได้เท่าที่กรณีดังกล่าว กรมสรรพากรได้วินิจฉัยว่า เข้าลักษณะเป็นเงินฝากที่ต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถามประเภทออมทรัพย์ที่ไม่ใช่เช็คในการถอน ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม ผ่านระบบการหักหรือโอนเงินจากบัญชีดังกล่าวไปยังบัญชีเงินฝากกระแสรายวันหรือบัญชีเงินฝากอื่นใด หากบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์ดังกล่าวมีจำนวนดอกเบี้ยรวมกันทั้งสิ้นไม่เกิน 20,000 บาท ตลอดปีภาษีนั้นย่อมได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับดอกเบี้ยเงินฝากประเภทออมทรัพย์ดังกล่าว เป็นต้น¹ แนววินิจฉัยดังกล่าวทำให้ธนาคารและผู้ฝากเงินมีความชัดเจนเกี่ยวกับการทำธุรกรรมฝากเงินประเภทออมทรัพย์ โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อประโยชน์ของดอกเบี้ยเงินฝากที่ผู้ฝากเงินจะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้มากยิ่งขึ้น

ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับดอกเบี้ยเงินฝากยังคงเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไข เพื่อปิดช่องว่างในการหลบเลี่ยงการเสียภาษี

และเพื่อให้ทันกับยุค Thailand 4.0 โดยการแก้ไขปัญหาดังกล่าว กรมสรรพากรอาจต้องใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology (IT)) มาใช้ในการประมวลผลดอกเบี้ยเงินฝากที่ธนาคารหรือสหกรณ์ออมทรัพย์ต่างๆ ส่งข้อมูลมาให้ ทั้งนี้ เพื่อช่วยให้การใช้กฎหมายที่มีอยู่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการเสียภาษีดังกล่าว

1. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับดอกเบี้ยเงินฝาก

ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักรถือเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (4) (ก) แห่งประมวลรัษฎากรปกติ ดอกเบี้ยเงินฝากดังกล่าวธนาคารหรือสหกรณ์ออมทรัพย์ (บางกรณี) ผู้จ่ายเงินได้ มีหน้าที่ต้องหัก ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 15 จากผู้ฝากเงินที่เป็นบุคคลธรรมดา รวมถึงคณะบุคคลและกองมรดก (บางกรณี) ตามมาตรา 50 (2) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร โดยผู้รับดอกเบี้ยมีสิทธิเลือกที่จะนำดอกเบี้ยเงินฝากนั้นไปรวมคำนวณในแบบ ภ.ง.ด.90 หรือไม่ก็ได้ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 48 (3) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งผู้มีเงินได้จะเลือกนำดอกเบี้ยเงินฝากนั้นไปรวมคำนวณกับเงินได้ประเภทอื่นหรือไม่นั้น ผู้มีเงินได้ต้องลงคำนวณก่อนว่า หากนำดอกเบี้ยเงินฝากไปรวมคำนวณแล้วต้องเสียภาษีเพิ่ม หรือไม่ควรจะนำไปรวมคำนวณในแบบ ภ.ง.ด.90 แต่หากคำนวณแล้วปรากฏว่า ผู้มีเงินได้มีสิทธิได้รับเงินภาษีคืนจากกรมสรรพากร ผู้มีเงินได้ควรนำดอกเบี้ยเงินฝากที่ตนได้รับมานั้นไปรวมคำนวณในแบบ ภ.ง.ด.90

อนึ่ง สิ่งที่มีเงินได้พึงเข้าใจอีกประการหนึ่ง คือ ดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์หรือประจำบางกรณีนั้น ประมวลรัษฎากรกำหนดยกเว้นภาษีให้ผู้มีเงินได้ หากเข้าเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด ซึ่งในปี 2560 กรมสรรพากรได้ออกกฎหมายโดยกำหนดให้ผลตอบแทนเงินฝากที่ได้รับจากการฝากเงินตามหลักการของศาสนาอิสลามทั้งกรณีประเภทออมทรัพย์และประเภทประจำปลอดภาษี ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ ในลักษณะทำนองเดียวกับดอกเบี้ยเงินฝากประเภทออมทรัพย์และประเภทประจำปลอดภาษีของธนาคารพาณิชย์และสหกรณ์ออมทรัพย์ด้วยสรุปตารางได้ดังนี้

¹ กค 0702/70 ลงวันที่ 5 มกราคม 2561

ประเภทบัญชี	ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย (บุคคลธรรมดา)	
	อัตราภาษี	ยกเว้น
1. เงินฝากออมทรัพย์	15%	ไม่ต้องเสียภาษี กรณีดอกเบี้ยเงินฝาก ผลตอบแทนเงินฝาก ที่ได้รับการฝากเงินตามหลักการของศาสนาอิสลามที่ต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถามตามหลักการชะรีอะฮ์จากธนาคารในจำนวนรวมกันทั้งสิ้นไม่เกิน 20,000 บาท ตลอดปีภาษี ² ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากร ประกาศกำหนด ³ (หากเกิน 20,000 บาท ตลอดปีภาษี ผู้มีเงินได้ต้องนำดอกเบี้ยนั้นมาคำนวณภาษีทั้งจำนวนตั้งแต่บาทแรก)
2. เงินฝากประจำปลอดภาษี	15%	ไม่ต้องเสียภาษี ดังนี้ 1. ดอกเบี้ยเงินฝากที่เกิดจากการฝากเงินกับธนาคารในประเทศไทย สหกรณ์ออมทรัพย์ ตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ในประเทศไทย หรือ ผลตอบแทนเงินฝากตามหลักการของศาสนาอิสลามตามหลักการ มุฏอเราะบะฮ์ที่เกิดจากการฝากเงินเป็นรายเดือนติดต่อกันมีระยะเวลา ไม่น้อยกว่า 24 เดือน นับแต่วันที่ฝาก โดยมียอดเงินฝากแต่ละคราว เท่ากันแต่ไม่เกิน 25,000 บาท ต่อเดือน และรวมทั้งหมดแล้วต้องไม่เกิน 600,000 บาท ⁴ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากร ประกาศกำหนด ⁵ 2. ดอกเบี้ยเงินฝากประจำหรือผลตอบแทนเงินฝากตามหลักการ ของศาสนาอิสลามตามหลักการมุฏอเราะบะฮ์ที่ได้รับการฝากเงินกับ ธนาคารในประเทศที่มีระยะเวลาการฝากตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป และผู้มีเงินได้ ได้รับดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนจากการฝากเงินเมื่อมีอายุไม่ต่ำกว่าตั้งแต่ 55 ปีบริบูรณ์ โดยเมื่อรวมดอกเบี้ยเงินฝากประจำทุกประเภทหรือ ผลตอบแทนเงินฝากแล้วต้องมีจำนวนไม่เกิน 30,000 บาท ตลอดปีภาษี นั้น ⁶ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากร ประกาศ กำหนด ⁷ (หากมีจำนวนเกิน 30,000 บาท ตลอดปีภาษี ผู้มีเงินได้ต้องนำ ดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนเงินฝากนั้นมาคำนวณภาษีทั้งจำนวนตั้งแต่บาทแรก)

² มาตรา 42 (17) แห่งประมวลรัษฎากร และข้อ 2 (38) กฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 339 (พ.ศ. 2561) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

³ เดิม ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 55) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้ สำหรับดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักรที่ต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถามประเภทออมทรัพย์ ลงวันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2538 ปัจจุบัน กรมสรรพากรอยู่ระหว่างดำเนินการร่างประกาศอธิบดีกรมสรรพากรฉบับใหม่

⁴ พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 644) พ.ศ. 2561 เป็นการยกเลิกพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 301) พ.ศ. 2539

⁵ เดิม ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 64) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้ สำหรับดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารและดอกเบี้ยเงินฝากสหกรณ์ออมทรัพย์ ซึ่งเป็นการฝากเงินในประเทศ ลงวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2539 ปัจจุบัน กรมสรรพากรอยู่ระหว่างดำเนินการร่างประกาศอธิบดีกรมสรรพากรฉบับใหม่

⁶ มาตรา 42 (17) แห่งประมวลรัษฎากร และข้อ 2 (69) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 339 (พ.ศ. 2561) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

⁷ เดิม ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 137) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร เฉพาะดอกเบี้ยเงินฝากประจำที่มีระยะเวลาการฝากตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป ลงวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2548 ปัจจุบัน กรมสรรพากรอยู่ระหว่างดำเนินการร่างประกาศอธิบดีกรมสรรพากรฉบับใหม่

2. แนวโน้มการใช้ IT ในการตรวจสอบข้อมูลดอกเบี้ยเงินฝาก

ในปัจจุบัน ผู้มีเงินได้ที่ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากเกินจำนวนที่กฎหมายกำหนด (โดยเฉพาะกรณีเงินฝากประเภทออมทรัพย์) จะต้องถูกธนาคาร ผู้จ่ายดอกเบี้ย หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตรา ร้อยละ 15 ซึ่งในทางปฏิบัติ ผู้มีเงินได้ซึ่งเป็นผู้ฝากเงินอาจเปิดบัญชีเงินฝากกับหลายธนาคารและมีรายได้จากดอกเบี้ยเงินฝากรวมกันเกินจำนวนที่กฎหมายกำหนด กรณีดังกล่าว ผู้มีเงินได้มีหน้าที่ **ต้องแจ้งธนาคารผู้จ่ายดอกเบี้ยให้หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย** ตามอัตราที่กฎหมายกำหนด แต่ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ เนื่องจากปัจจุบัน ข้อมูลการฝากเงินของลูกค้าต่างธนาคารไม่มีการเชื่อมโยงกัน

ในแต่ละธนาคาร ทำให้ธนาคารผู้รับฝากเงินแต่ละแห่งไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลจำนวนดอกเบี้ยเงินฝากของผู้ฝากเงินของธนาคารอื่นได้ นอกจากธนาคารของตนเอง ประกอบกับผู้ฝากเงิน (ซึ่งเป็นผู้รู้ว่าตนเองได้รับดอกเบี้ยจากธนาคารที่ตนมีเงินฝากรวมกันทั้งหมดเท่าใด) ไม่ได้แจ้งธนาคารผู้จ่ายดอกเบี้ย (ไม่ว่าจะโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม) ให้หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ทำให้ธนาคารแต่ละแห่งที่จ่ายดอกเบี้ยเงินฝากไม่เกินจำนวนที่กฎหมายกำหนด (20,000 บาท) ไม่ได้หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย จากผู้ฝากเงินแต่อย่างใด หรือในบางกรณี อาจพบว่า ผู้ฝากเงินได้เปิดบัญชีเงินฝากกับธนาคารเพียงแห่งเดียว แต่เพื่อรักษาลูกค้าของตน พนักงานธนาคารบางแห่งจึงเสนอแนะแนวทางหลบเลี่ยงภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ให้แก่ลูกค้าของตน เช่น กรณีดอกเบี้ยเงินฝากประเภทออมทรัพย์ ประมวลรัษฎากรกำหนดให้ยกเว้นภาษีจากดอกเบี้ยเงินฝาก หากผู้มีเงินได้มีจำนวนดอกเบี้ยเงินฝากรวมกันไม่เกิน 20,000 บาท ซึ่งในทางปฏิบัติ ธนาคารจะจ่ายดอกเบี้ยให้ผู้ฝากเงินปีละ 2 ครั้ง และเมื่อใกล้ถึงวันที่ดอกเบี้ยจะครบกำหนดเดือนไซ่ที่ต้องเสียภาษี พนักงานธนาคารจะทำการแจ้งให้ลูกค้าให้มาทำการปิดบัญชีและเปิดบัญชีเงินฝากเล่มใหม่กับธนาคาร การกระทำดังกล่าวถือเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่ลูกค้าของธนาคาร แต่ทำให้รัฐสูญเสียรายได้จำนวนมากและเป็นเรื่องที่พนักงานธนาคารไม่ควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง

ด้วยสาเหตุดังกล่าว ในอนาคตอันใกล้นี้ กรมสรรพากร จะได้มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ได้พัฒนาขึ้นเฉพาะเพื่อใช้รวบรวมข้อมูลจำนวนดอกเบี้ยเงินฝาก เช่น ประเภทออมทรัพย์ ของผู้ฝากเงินที่ได้เปิดบัญชีเงินฝากดังกล่าวไว้กับธนาคารต่างๆ โดยข้อมูลของจำนวนดอกเบี้ยที่รวบรวมได้ กรมสรรพากรจะทำการแจ้งให้ธนาคารแต่ละแห่งทราบก่อนถึงกำหนดวันจ่ายดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคาร เพื่อธนาคารจะได้หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามที่กฎหมายกำหนดต่อไป

หลายท่านสงสัยว่า ปัจจุบันธนาคารแต่ละแห่งได้ส่งข้อมูลดอกเบี้ยเงินฝากของผู้ฝากเงินให้กรมสรรพากรหรือไม่ ซึ่งเมื่อพิจารณากฎหมายตามประมวลรัษฎากรตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรฉบับต่างๆ ที่เกี่ยวกับการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับดอกเบี้ยเงินฝาก เห็นว่า กฎหมายได้กำหนดหน้าที่ให้ธนาคาร (รวมทั้งสหกรณ์ออมทรัพย์ (สำหรับเงินฝากประเภทการฝากประจำที่มีระยะเวลาการฝากตั้งแต่ 24 เดือนขึ้นไป)) แจ้งกรมสรรพากรสรุปได้ดังนี้

1. ธนาคารซึ่งจ่ายดอกเบี้ยเงินฝากประเภทออมทรัพย์ (รวมทั้งสหกรณ์ออมทรัพย์ (สำหรับเงินฝากประเภทการฝากประจำที่มีระยะเวลาการฝากตั้งแต่ 24 เดือนขึ้นไป)) ต้องส่งข้อมูลของผู้ฝากเงินด้วยสื่อบันทึกข้อมูลในรูปแบบต่างๆ เช่น CD หรือกระดาษ (กรณีไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์) พร้อมกับรายละเอียดที่ผู้ฝากเงินแจ้งต่อธนาคารให้สำนักงานสรรพากรพื้นที่ในเขตท้องที่ที่ธนาคารซึ่งเป็นผู้จ่ายดอกเบี้ยตั้งอยู่ (กรณีดอกเบี้ยเงินฝากประเภทออมทรัพย์ และประเภทประจำปลอดภาษีที่มีระยะเวลาการฝากตั้งแต่ 24 เดือนขึ้นไป)⁸

2. ธนาคารผู้จ่ายดอกเบี้ยเงินฝากประจำไม่เกิน 30,000 บาท ตลอดปีภาษี เฉพาะดอกเบี้ยเงินฝากประจำที่มีระยะเวลาการฝากตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป และผู้มีเงินได้มีอายุไม่ต่ำกว่า 55 ปีบริบูรณ์ ให้แจ้งข้อมูลต่อกองเทคโนโลยีสารสนเทศ กรมสรรพากร โดยให้ส่งเป็นสื่อบันทึกข้อมูล เช่น CD, Handy Drive เป็นต้น ตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด⁹

เนื่องจากกฎหมายเกี่ยวกับดอกเบี้ยเงินฝากได้มีการใช้มาเป็นระยะเวลานานแล้ว ซึ่งในเวลาทีออกกฎหมายนั้น ระบบ

เทคโนโลยีสารสนเทศยังไม่ได้พัฒนาเช่นปัจจุบัน อีกทั้งสถานที่ที่ให้ส่งข้อมูลดอกเบี้ยเงินฝากให้กรมสรรพากรมี 2 แห่ง ได้แก่ สำนักงานสรรพากรพื้นที่ และกองเทคโนโลยีสารสนเทศ (ตามประเภทของเงินที่ฝาก) ดังนั้น การเชื่อมโยงข้อมูลดอกเบี้ยเงินฝากของสถาบันการเงินแต่ละแห่งจึงทำได้ค่อนข้างยากและต้องใช้เวลาในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล แต่อย่างไรก็ดี เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว กรมสรรพากรจึงจำเป็นต้องทำหน้าที่เป็น **ตัวกลาง** ในการรวบรวมข้อมูลดอกเบี้ยเงินฝากของผู้ฝากเงิน โดยอาจต้องให้สถาบันการเงินแต่ละแห่งส่งข้อมูลดอกเบี้ยเงินฝากให้กองเทคโนโลยีสารสนเทศ กรมสรรพากร แห่งเดียว เพื่อความรวดเร็วและถูกต้องของข้อมูล โดยวิธีการส่งข้อมูลอาจให้ส่งด้วยวิธีการที่กรมสรรพากรกำหนด และใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้นมาเป็นการเฉพาะ ซึ่งสถาบันการเงินสามารถส่งข้อมูลได้ทันที โดยไม่ต้องบันทึกข้อมูลลงสื่อบันทึกข้อมูลอีกต่อไป แต่อย่างไรก็ดี หากสถาบันการเงินหรือสหกรณ์ออมทรัพย์บางแห่งที่ยังไม่มีความพร้อมในระบบการส่งข้อมูลดังกล่าว ก็สามารถส่งข้อมูลด้วยสื่อบันทึกข้อมูลตามระยะเวลาที่กำหนดให้แก่

⁸ ข้อ 8 ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 55)ฯ ลงวันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2538 และข้อ 7 ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 64)ฯ ลงวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2539

⁹ ข้อ 6 ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 137)ฯ ลงวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2548

กองเทคโนโลยีสารสนเทศ กรมสรรพากร ได้เช่นกัน การดำเนินการในรูปแบบใหม่ดังกล่าวจะทำให้การจัดเก็บภาษีมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ปัญหาต่างๆ ลดน้อยลงหรือหมดไปในที่สุด

สรุป

การดำเนินการของกรมสรรพากรดังกล่าวจะทำให้ธนาคารรวมทั้งสหกรณ์ออมทรัพย์ต่างๆ ที่มีหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดสามารถปฏิบัติตามกฎหมายได้ โดยไม่มีข้อโต้แย้งใดๆ ทั้งสิ้นในอนาคต ซึ่งหากธนาคารหรือสหกรณ์ออมทรัพย์ใดที่ได้รับข้อมูลดอกเบี้ยเงินฝากจากกรมสรรพากรว่า ลูกค้าของธนาคารมีดอกเบี้ยเงินฝากเกินจำนวนที่กฎหมายกำหนด หรือไม่เป็นไปตามเงื่อนไข

ตามที่กฎหมายกำหนดโดยธนาคารหรือสหกรณ์ออมทรัพย์ซึ่งเป็นผู้จ่ายดอกเบี้ยไม่ได้หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 15 ถือว่าธนาคารหรือสหกรณ์ออมทรัพย์หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ขาดไปสำหรับดอกเบี้ยเงินฝากหรือผลตอบแทนเงินฝากส่วนที่ได้จ่ายไปแล้ว ธนาคารหรือสหกรณ์ออมทรัพย์จึงมีหน้าที่นำส่งภาษีส่วนที่ขาดพร้อมกับเงินเพิ่มร้อยละ 1.5 ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีส่วนที่ขาดตามมาตรา 27 แห่งประมวลรัษฎากร อีกทั้งต้องระวางโทษปรับ (กรณีไม่ยื่นรายการภายในเวลาที่กำหนด) ตามมาตรา 17 และมาตรา 35 แห่งประมวลรัษฎากรอีกด้วย จึงเป็นสิ่งที่ธนาคารหรือสหกรณ์ออมทรัพย์ต้องทำความเข้าใจกฎหมายให้ชัดเจนและต้องปฏิบัติให้ถูกต้องด้วย

หมายเหตุ : แก้ไขข้อผิดพลาดในเนื้อหาบทความเรื่อง “สะดวก ง่าย ประหยัดกับร่างพระราชบัญญัติ (e-Payment) ตามประมวลรัษฎากร” (ตีพิมพ์ในวารสารเอกสารภาษีอากร ฉบับเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562) โดยขอแก้ไขเนื้อหาบางส่วนที่ปรากฏในบทความหน้า 21 ดังนี้

ร่างกฎหมายได้กำหนดลักษณะของ**ธุรกรรมลักษณะเฉพาะ**ว่าหมายถึง ธุรกรรมที่มีการฝากหรือรับโอนเงินทุกบัญชีรวมกันตามเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ดังนี้

1. ฝากหรือรับโอนเงินทุกบัญชีรวมกันตั้งแต่ 3,000 ครั้งขึ้นไป **หรือ**
2. ฝากหรือรับโอนเงินตั้งแต่ 400 ครั้ง **และมียอดรวมของธุรกรรมฝากหรือรับโอนรวมกันตั้งแต่ 2 ล้านบาท**ขึ้นไป

สถาบันการเงินและผู้ประกอบการที่อยู่ในข่ายตามที่กฎหมายกำหนดมีหน้าที่ต้องส่งรายงานข้อมูลของบุคคลที่มีธุรกรรมลักษณะเฉพาะต่อกรมสรรพากรครั้งแรกภายในวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2563 โดยมีข้อสังเกตดังนี้

1. การฝากหรือรับโอนเงินที่จะเข้าเกณฑ์ หมายถึง ยอดเงินโอนเข้าบัญชีเท่านั้น (เฉพาะขาเข้า) ไม่รวมเงินโอนออก (ขาออก)
2. จำนวนการรับฝากหรือโอนเงินจะต้องเข้าเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ในปี 2563 หากพ่อค้าขายของออนไลน์มีการโอนเงินเข้าบัญชีธนาคาร จำนวน 2,800 ครั้ง และมียอดเงินในบัญชีรวมทั้งสิ้น **1.5 ล้านบาท** ไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่ร่างกฎหมายกำหนด จึงไม่ต้องรายงานข้อมูลให้กรมสรรพากรแต่อย่างใด แต่หากข้อเท็จจริงเปลี่ยนไปว่า ในปีดังกล่าว พ่อค้าออนไลน์รายดังกล่าวมีเงินโอนเข้าบัญชี 500 ครั้ง และมียอดเงินที่โอนเข้าบัญชีรวมจำนวน **2.5 ล้านบาท** ธนาคารต้องรายงานข้อมูลของพ่อค้าออนไลน์ให้กรมสรรพากรทราบ
3. คำว่า “ตั้งแต่” หมายถึงรวมถึง นับจำนวนนั้นด้วย นั่นหมายความว่า การฝากหรือรับโอนเงินทุกบัญชีรวมกันตั้งแต่ 3,000 ครั้งขึ้นไปจึงหมายถึงรวมถึงจำนวน 3,000 ด้วย

4. จำนวนครั้งของการรับฝากหรือโอนเงินเข้าบัญชีไม่ได้จำกัดจำนวนเงินที่รับโอนต่อครั้ง ดังนั้น หากมีเงินโอนเข้าบัญชีธนาคารครั้งละ 5 บาท 10 บาท หรือ 100 บาท ทุกวัน วันละหลายๆ ครั้ง โดยรวมกันทุกบัญชีที่**อยู่ในความครอบครองของตน**แล้วมีจำนวนรวมกัน 3,000 ครั้งต่อปี ก็เข้าข่ายที่ธนาคารต้องรายงานข้อมูลให้กรมสรรพากรทราบ

คำว่า “...**อยู่ความครอบครองของตน**...” หมายถึง บัญชีธนาคารที่ได้รับฝากหรือรับโอนเงินเข้าบัญชีของแต่ละธนาคารโดยไม่รวมบัญชีเงินฝากของธนาคารอื่น เช่น ในปี 2563 นาย ก. มีบัญชีเงินฝากกับธนาคาร ข. และธนาคาร ค. โดยนาย ก. ได้รับเงินโอนเข้าบัญชีเงินที่ตนได้ฝากไว้กับธนาคาร ก. จำนวน 2,500 ครั้ง ยอดเงินฝากจำนวนทั้งสิ้น **1 ล้าน** และธนาคาร ข. จำนวน 1,000 ครั้ง ยอดเงินฝากจำนวนทั้งสิ้น **1.5 ล้าน** ธนาคาร ก. และ ข. ไม่ต้องรายงานข้อมูลของนาย ก. ให้กรมสรรพากรทราบแต่อย่างใด

5. กรมสรรพากรยังต้องออกกฎกระทรวงซึ่งเป็นกฎหมายลำดับรองเพื่อกำหนดรายการข้อมูลของบุคคลที่มีธุรกรรมลักษณะเฉพาะที่ต้องรายงานภายใน 180 วันหลังจากกฎหมายมีผลใช้บังคับ ซึ่งต้องติดตามรายละเอียดของกฎกระทรวงต่อไป

หลักกฎหมายภาษี ในการโอนอสังหาริมทรัพย์ (ตอน II รก)

การโอนอสังหาริมทรัพย์มีภาระภาษีตามประมวลรัษฎากรอย่างไรบ้างนั้นเป็นปัญหาในหลักปฏิบัติของเจ้าพนักงานเป็นอย่างมาก กระผมเห็นว่าควรทำความเข้าใจในปัญหาข้อกฎหมายทั้งหมดในประมวลรัษฎากร ก่อนที่เราจะทำความเข้าใจเกี่ยวกับภาระภาษี เรามาทำความเข้าใจสังหาริมทรัพย์ตามหลักประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

กำหนดให้อสังหาริมทรัพย์เป็นทรัพย์สินอย่างหนึ่งตามมาตรา 137 และมาตรา 138 ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กำหนดให้เป็นวัตถุที่มีรูปร่าง หรือวัตถุไม่มีรูปร่าง ซึ่งอาจมีราคาและอาจถือเอาได้ และอสังหาริมทรัพย์ตามหลักประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ตามมาตรา 139 กำหนดไว้ว่า หมายความว่า ที่ดิน และทรัพย์สินอันติดอยู่กับที่ดินมีลักษณะเป็นการถาวรหรือประกอบ

เป็นอันเดียวกับที่ดินนั้น และหมายความรวมถึงทรัพย์สินอันเกี่ยวกับที่ดินหรือทรัพย์สินอันติดต่อกับที่ดินหรือประกอบเป็นอันเดียวกับที่ดินนั้นด้วย และอสังหาริมทรัพย์ต้องมีการถือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง เมื่อจะทำการโอนกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์จะต้องมีการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน ดังนั้น การโอนอสังหาริมทรัพย์จะมีภาระภาษีตามประมวลรัษฎากรดังนี้

ภาระภาษีเงินได้

1. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

1.1 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ดังนี้

1) บุคคลธรรมดา คือ สภาพบุคคลย่อมเริ่มแต่เมื่อคลอดแล้วอยู่รอดเป็นทารก ตามมาตรา 15 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อมีสภาพบุคคลแล้วมีเงินได้พึงประเมินจึงมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

2) ผู้ถึงแก่ความตาย คือ สภาพบุคคลสิ้นสุดลงเมื่อตาย ตามมาตรา 15 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งในปีที่ตายมีเงินได้พึงประเมินจึงมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในนามของผู้ตาย

3) กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง คือ ทรัพย์สินของผู้ตายย่อมกลายเป็นมรดกตกทอดไปยังทายาท ถ้ามรดกนั้นแบ่งแยกไม่ได้ก็จะเป็นกองมรดกที่มีเงินได้พึงประเมิน จึงมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในนามของกองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง

4) ห้างหุ้นส่วนสามัญที่ไม่ใช่นิติบุคคล คือ สัญญาซึ่งบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปตกลงเข้ากันเพื่อกระทำการร่วมกันด้วยประสงค์จะแบ่งปันกำไรอันพึงจะได้แต่กิจการที่ทำนั้น ตามมาตรา 1012 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

5) คณะบุคคลที่มีชื่อนิติบุคคล คือ บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปตกลงกระทำการร่วมกัน อันมิใช่เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ

1.2 เงินได้พึงประเมินสำหรับการโอนอสังหาริมทรัพย์

เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร หมายความว่า เงินได้อันเข้าลักษณะพึงเสียภาษีในหมวดนี้ เงินได้ที่กล่าวนี้ให้หมายความรวมถึงทรัพย์สิน หรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้รับซึ่งอาจคำนวณได้เป็นเงิน เงินภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้สำหรับเงินได้พึงประเมินประเภทต่างๆ ตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร และเครดิตภาษีตาม

มาตรา 47 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากรด้วยการโอนอสังหาริมทรัพย์ หมายถึง เป็นการขาย ตามความหมายของคำว่า ขาย ตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งกำหนดไว้ว่า ขาย หมายความว่า รวมถึงขายฝาก แลกเปลี่ยน ให้ การโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ ไม่ว่าด้วยวิธีการใด และไม่ว่าจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ แต่ไม่รวมถึง

(1) ขาย แลกเปลี่ยน ให้ หรือการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ให้ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจที่มีใช้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข และราคาหรือมูลค่าตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(2) การโอนโดยทางมรดกให้แก่ทายาทซึ่งกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์

ราคาขาย หมายความว่า รวมถึงราคาที่เจ้าพนักงานประเมินกำหนดตามมาตรา 49 ทวิ

สิทธิครอบครอง หมายความว่า รวมถึงสิทธิครอบครองในการถือครองอสังหาริมทรัพย์

ดังนั้น เงินได้พึงประเมินสำหรับการโอนอสังหาริมทรัพย์ เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) กำหนดไว้ว่า เงินได้จากการธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง หรือการอื่นนอกจากที่ระบุไว้ใน (1) ถึง (7) แล้ว แต่เงินได้พึงประเมินสำหรับการโอนอสังหาริมทรัพย์จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องนำไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่กำหนดไว้ตามมาตรา 42 (26) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งกำหนดไว้ว่า เงินได้จากการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทนให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งไม่รวมถึงบุตรบุญธรรมเฉพาะเงินได้จากการโอนให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมายนั้นในส่วนที่ไม่เกิน 20 ล้านบาทต่อบุตร 1 คนตลอดปีภาษีนั้น และตามมาตรา 42 (17) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ 2 (17) (18) (26) (28) (29) (62) (71) และ (80) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

(17) เงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดกหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับจากการให้โดยเสน่หา ที่ตั้งอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร เทศบาล สุขาภิบาล หรือเมืองพัทยา หรือการปกครองท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ ทั้งนี้ เฉพาะเงินได้จากการขายในส่วนไม่เกิน 2 แสนบาทตลอดปีภาษีนั้น

(18) เงินได้จากการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ให้แก่บุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของตนโดยไม่มีค่าตอบแทน บุตรโดยชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวไม่รวมบุตรบุญธรรมด้วย

(26) เงินได้จากการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทนให้แก่มูลนิธิซึ่งพัฒนา

(28) เงินได้จากการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทนให้แก่มูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

(29) เงินค่าตอบแทนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ทั้งนี้ เฉพาะที่ดินที่ต้องเวนคืนและอสังหาริมทรัพย์อื่นบนที่ดินที่ต้องเวนคืน

(62) เงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ดังต่อไปนี้

(ก) บ้าน โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างอื่นซึ่งโดยปกติใช้ประโยชน์เพื่อเป็นที่อยู่อาศัย

(ข) อสังหาริมทรัพย์ตาม (ก) พร้อมทั้งดิน

(ค) ห้องชุดสำหรับการอยู่อาศัยในอาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด

ทั้งนี้ เฉพาะสำหรับกรณีการทำสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ซึ่งผู้มีเงินได้ใช้เป็นที่อยู่อาศัยอันเป็นแหล่งสำคัญ โดยมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี นับแต่วันที่ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์นั้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด

การได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง ต้องปรากฏว่าภายในกำหนดเวลา 1 ปีก่อนหรือนับแต่วันที่ทำสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว ผู้มีเงินได้ได้ทำสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์แห่งใหม่ซึ่งมีลักษณะตาม (ก) (ข) หรือ (ค) เพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยของตน และให้ได้รับยกเว้นเท่ากับจำนวนมูลค่าของอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว แต่ไม่เกินจำนวนมูลค่าของอสังหาริมทรัพย์แห่งใหม่ ทั้งนี้ ให้ถือตามราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน

(71) เงินได้จากการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทนให้แก่สภาการศึกษา

(80) เงินได้จากการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทนให้แก่มูลนิธิส่งเสริมเด็กของสภาการศึกษาไทย ทั้งนี้ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553 เป็นต้นไป

การนำเงินได้พึงประเมินสำหรับการโอนอสังหาริมทรัพย์มารวมคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากร ผู้มีเงินได้พึงประเมินจะต้องนำเงินได้ตามราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดินตามมาตรา 49 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งกำหนดไว้ว่า ในกรณีที่เป็นการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยมีหรือไม่มีค่าตอบแทน ไม่ว่าจะราคาที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดของอสังหาริมทรัพย์นั้นจะเป็นอย่างไรก็ตาม ให้เจ้าพนักงานประเมินกำหนดราคาขายอสังหาริมทรัพย์นั้นโดยถือราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งเป็นราคาที่ซื้อขายในวันที่มีการโอนนั้น ดังนั้น ราคาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์จะสูงหรือต่ำ ผู้ขายอสังหาริมทรัพย์ก็ต้องใช้ราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดินเป็นเงินได้พึงประเมินมารวมคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 ผู้มีเงินได้มีสิทธิหักค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 46 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งมาตรา 8 (42) แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมิน (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2502 กำหนดไว้ว่า การขายที่ดินเงินผ่อนหรือการให้เช่าซื้อที่ดิน ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเหมาร้อยละ 60 ของเงินได้พึงประเมิน เว้นแต่ผู้มีเงินได้แสดงหลักฐานต่อเจ้าพนักงานประเมินและพิสูจน์ได้ว่ามีค่าใช้จ่ายมากกว่านั้น ก็ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นและสมควร ทั้งนี้ให้นำมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตรี แห่งประมวลรัษฎากร มาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2502 และการกำหนดค่าใช้จ่ายสำหรับการคำนวณหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50 (5) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งมาตรา 50 กำหนดไว้ว่า ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคลผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 หักภาษีเงินได้ไว้ทุกคราวที่จ่ายเงินได้พึงประเมินตามวิธีดังต่อไปนี้

(5) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) เฉพาะที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งขายอสังหาริมทรัพย์ ให้คำนวณหักดังต่อไปนี้

(ก) สำหรับอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดกหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับจากการให้โดยเสนหา ให้คำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา 48 (4) (ก) เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใดให้หักเป็นเงินภาษีไว้เท่านั้น

(ข) สำหรับอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยทางอื่นนอกจาก (ก) ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา แล้วคำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา 48 (4) (ข) เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใดให้หักเป็นเงินภาษีไว้เท่านั้น

โดยผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินจะต้องคำนวณหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 48 (4) แห่งประมวลรัษฎากร มาตรา 48 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งกำหนดไว้ว่า เงินได้พึงประเมินต้องเสียภาษีเงินได้ดังต่อไปนี้

(4) ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีโดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (1) และ (2) ก็ได้ เฉพาะเงินได้ตามมาตรา 40 (8) ที่ได้รับจากการขายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดกหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมิได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไรดังต่อไปนี้

(ก) เงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดกหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับจากการให้โดยเสนหา ให้หักค่าใช้จ่ายร้อยละ 50 ของเงินได้ เหลือเท่าใดถือเป็นเงินได้สุทธิแล้วหารด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใด ให้คำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้ ได้เท่าใดคูณด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ผลลัพธ์ที่ได้เป็นเงินภาษีที่ต้องเสีย

(ข) เงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยทางอื่นนอกจาก (ก) ให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา เหลือเท่าใดถือเป็นเงินได้สุทธิแล้วหารด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใดให้คำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้ ได้เท่าใดให้คูณด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ผลลัพธ์ที่ได้เป็นเงินภาษีที่ต้องเสีย

ในกรณีที่เสียภาษีโดยไม่นำไปรวมคำนวณภาษีตาม (1) และ (2) เมื่อคำนวณภาษีแล้วต้องเสียไม่เกินร้อยละ 20 ของราคาขาย

ในกรณีที่เสียภาษีโดยนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (1) และ (2) ให้หักค่าใช้จ่ายร้อยละ 50 ของเงินได้ตาม (ก)

หรือตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาตาม (ข) แล้วแต่กรณี เหลือเท่าใดนำไปรวมคำนวณภาษีกับเงินได้อย่างอื่น

คำว่า "จำนวนปีที่ถือครอง" ใน (ก) หรือ (ข) หมายถึง จำนวนปีนับตั้งแต่ปีที่ได้กรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ถึงปีที่โอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์นั้น ถ้าเกิน 10 ปี ให้นับเพียง 10 ปี และเศษของปีให้นับเป็น 1 ปี

ผู้มีเงินได้เมื่อถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50 (5) แห่งประมวลรัษฎากร และคำนวณหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 48 (4) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งจำนวนภาษีที่ต้องหัก ณ ที่จ่าย มีจำนวนภาษีต้องไม่เกินร้อยละ 20 ของราคาขายแล้วผู้มีเงินได้มีสิทธิเลือกไม่ต้องนำเงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวไปรวมคำนวณกับเงินได้อื่นตามมาตรา 48 (1) และ (2) แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อสิ้นปีภาษีก็ได้

โดยกรมสรรพากรได้กำหนดแนวทางปฏิบัติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและอากรแสตมป์ กรณีการขายการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ไว้ในคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.100/2543 ดังนี้

ข้อ 1 คำว่า "ขาย" ในการจัดเก็บภาษีเงินได้
หมายความรวมถึงขายฝาก แลกเปลี่ยน ให้ โอนกรรมสิทธิ์หรือ
สิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ ไม่ว่าจะด้วยวิธีใดและไม่ว่าจะ
มีค่าตอบแทนหรือไม่ ตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร
แต่ไม่รวมถึง

(1) การขาย แลกเปลี่ยน ให้ โอนกรรมสิทธิ์
หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ให้แก่ส่วนราชการ
หรือรัฐวิสาหกิจที่มีไซบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในกรณี
ดังต่อไปนี้

(ก) การให้ การโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิ
ครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทน

(ข) การแลกเปลี่ยนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิ
ครอบครองในอสังหาริมทรัพย์กับส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจที่
มีไซบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เฉพาะในกรณีที่ส่วนราชการ
หรือรัฐวิสาหกิจนั้นได้มีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นอย่างอื่น นอกจาก
อสังหาริมทรัพย์ที่แลกเปลี่ยนนั้น

(2) การโอนโดยทางมรดกให้แก่ทายาทซึ่ง
กรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์

ข้อ 2 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
หมายถึง บุคคลธรรมดาผู้ถึงแก่ความตาย กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง
ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีไซนิติบุคคล

ข้อ 3 การขายอสังหาริมทรัพย์ กรณีที่มีการ
ถือกรรมสิทธิ์รวม ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตาม
ข้อ 3 มีหน้าที่ต้องเสียภาษี ดังนี้

(1) กรณีการถือกรรมสิทธิ์รวมเกิดขึ้นเนื่องจาก
การได้รับมรดก การให้โดยเสนหา การครอบครองปรปักษ์ หรือ
จากการที่เจ้าของอสังหาริมทรัพย์ให้บุคคลอื่นเข้าถือกรรมสิทธิ์
รวมในภายหลัง ให้บุคคลแต่ละคนถือกรรมสิทธิ์รวมเสียภาษี
เงินได้ในฐานะบุคคลธรรมดา โดยแยกเงินได้ตามส่วนของแต่ละคน
ที่มีส่วนอยู่ในอสังหาริมทรัพย์ที่ถือกรรมสิทธิ์รวม

(2) กรณีการถือกรรมสิทธิ์รวมเกิดขึ้นเนื่องจาก
การทำนิติกรรมซื้อขาย ขายฝาก หรือแลกเปลี่ยน โดยเข้าถือ
กรรมสิทธิ์รวมพร้อมกันให้เสียภาษีเงินได้ในฐานะห้างหุ้นส่วน
สามัญหรือคณะบุคคลที่มีไซนิติบุคคล แต่หากไม่ได้มีการเข้าถือ
กรรมสิทธิ์รวมพร้อมกัน ให้บุคคลแต่ละคนถือกรรมสิทธิ์รวม
เสียภาษีเงินได้ในฐานะบุคคลธรรมดา โดยแยกเงินได้ตามส่วน
ของแต่ละคนที่มีส่วนอยู่ในอสังหาริมทรัพย์ที่ถือกรรมสิทธิ์รวม

ข้อ 4 การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
จากการขายอสังหาริมทรัพย์ ให้คำนวณจากราคาขาย
อสังหาริมทรัพย์ที่เจ้าพนักงานประเมินกำหนดขึ้น ในกรณี
โอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ โดยมีหรือ
ไม่มีค่าตอบแทนไม่ว่าราคาที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดของ
อสังหาริมทรัพย์นั้นจะเป็นอย่างไรก็ตาม โดยถือตามราคาประเมิน
ทุนทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม
ตามประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งเป็นราคาที่ซื้อขายในวันที่มีการโอน
นั้น ตามมาตรา 49 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ 5 วิธีปฏิบัติในการเสียภาษีเงินได้บุคคล
ธรรมดา ผู้จ่ายเงินได้ให้แก่ผู้รับซึ่งขายอสังหาริมทรัพย์ มีหน้าที่
หักภาษี ณ ที่จ่าย และนำส่งเงินภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับ
จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในขณะที่มีการจดทะเบียน ดังนี้

(1) สำหรับอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดก หรือ
อสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับจากการให้โดยเสนหา ให้หักค่าใช้จ่าย
ร้อยละ 50 ของเงินได้ เหลือเท่าใดให้ถือเป็นเงินได้สุทธิแล้วหาร
ด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใดให้คำนวณภาษี
ตามอัตราภาษีเงินได้ ได้เท่าใดให้คูณด้วยจำนวนปีที่ถือครอง
ผลลัพธ์ที่ได้เป็นเงินภาษีที่ต้องเสีย

(2) สำหรับอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยทางอื่น
นอกจาก (1) ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาตามที่กำหนดโดย
พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วย
การกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมินจากการ
ขายอสังหาริมทรัพย์ เหลือเท่าใดถือเป็นเงินได้สุทธิ แล้วหารด้วย
จำนวนปีที่ถือครอง ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใดให้คำนวณภาษีตาม
อัตราภาษีเงินได้ ได้เท่าใดให้คูณด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ผลลัพธ์
ที่ได้เป็นเงินภาษีที่ต้องเสีย

คำว่า "จำนวนปีที่ถือครอง" ตามวรรคหนึ่ง (1)
และ (2) หมายถึง จำนวนปีนับตั้งแต่ปีที่ได้กรรมสิทธิ์หรือสิทธิ
ครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ถึงปีที่โอนกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิ
ครอบครองในอสังหาริมทรัพย์นั้น ถ้าเกิน 10 ปี ให้นับเพียง 10 ปี
และเศษของปีให้นับเป็น 1 ปี

กรณีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง
ในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทนถือว่าผู้โอนเป็นผู้จ่าย
เงินได้ ผู้โอนมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย และนำส่งเงินต่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่ผู้รับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในขณะที่มีการ
จดทะเบียน โดยถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่ง

ภาษีหัก ณ ที่จ่าย ตาม (1) และ (2) เฉพาะกรณีเงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมิได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไรที่ต้องชำระในขณะที่มีการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ณ สำนักงานที่ดิน เมื่อคำนวณภาษีแล้วต้องไม่เกินร้อยละ 20 ของราคาขาย

ข้อ 6 ผู้มีเงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ตามข้อ 5 จะเลือกเสียภาษีโดยไม่นำไปรวมคำนวณภาษีกับเงินได้อื่นตามมาตรา 48 (1) และ (2) แห่งประมวลรัษฎากรได้ ดังนี้

(1) เงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดก อสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับจากการให้โดยเสน่หา หรืออสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมิได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร ซึ่งได้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย นำส่งไว้แล้ว

(2) เงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมิได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไรแต่ได้ยื่นรายการแสดงเงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว และคำนวณภาษีโดยหักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควร โดยจำนวนภาษีที่คำนวณได้ต้องไม่เกินร้อยละ 20 ของราคาขาย และเมื่อนำภาษีหัก ณ ที่จ่าย ตามข้อ 5 มาหักออกแล้วมีภาษีที่ชำระไว้เกิน ผู้มีเงินได้มีสิทธิขอคืนภาษี

เงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ตามวรรคหนึ่ง หมายความว่ารวมถึงเงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าลักษณะเป็นการขายอสังหาริมทรัพย์ ตามพระราชบัญญัติการออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการขายอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นทางการค้าหรือหากำไร (ฉบับที่ 342) พ.ศ. 2541 ซึ่งได้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย และนำส่งตามข้อ 5 ไว้แล้ว

ข้อ 7 ผู้มีเงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา 4 (6) แห่งพระราชบัญญัติการออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการขายอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นทางการค้าหรือหากำไร (ฉบับที่ 342) พ.ศ. 2541 ที่ได้กระทำภายใน 5 ปี นับแต่วันที่ได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้น ซึ่งได้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย นำส่งตามข้อ 5 และได้เสียภาษีธุรกิจเฉพาะไว้แล้ว เมื่อถึงกำหนดยื่นรายการเพื่อเสียภาษีเงินได้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ เฉพาะกรณีผู้มีเงินได้ดังกล่าวไม่ขอรับเงินภาษีที่ถูกหักไว้ นั่นคือเงิน หรือไม่ขอเครดิตเงินภาษีที่ถูกหักไว้ นั่นคือไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

ข้อ 8 ผู้มีเงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมุ่งในทางการค้าหรือหากำไร ซึ่งได้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย

และนำส่งไว้ตามข้อ 5 ต้องนำเงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์มารวมคำนวณภาษีกับเงินได้อื่นตามมาตรา 48 (1) และ (2) แห่งประมวลรัษฎากร โดยต้องคำนวณหักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควร

ข้อ 9 การโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ดังต่อไปนี้ ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

(1) การโอนโดยทางมรดกซึ่งกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ให้แก่ทายาท ไม่ว่าจะเป็นทายาทโดยธรรมหรือทายาทโดยพินัยกรรม

(2) การโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ให้แก่บุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของตนเอง โดยไม่มีค่าตอบแทน บุตรชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม

(3) การโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดกหรือที่ได้รับจากการให้โดยเสน่หาที่ตั้งอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร เทศบาล สุขาภิบาล หรือเมืองพัทยาหรือการปกครองท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น โดยเฉพาะ ทั้งนี้ เฉพาะการโอนในส่วนที่ไม่เกิน 200,000 บาท ตลอดปีภาษีนั้น

(4) การโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่มีไชบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เฉพาะกรณีที่ได้รับคำตอบเป็นสิทธิในการใช้ทรัพย์สินที่โอนนั้นเพื่อกิจการผลิตสินค้าของตนเอง

(5) การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ทั้งนี้ เฉพาะที่ดินที่ต้องเวนคืนและอสังหาริมทรัพย์อื่นบนที่ดินที่ต้องเวนคืน

(6) กรณีสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ต้องตกไปเป็นของบุคคลอื่นตามมาตรา 1367 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือโดยการถูกแย่งการครอบครองและมีได้ฟ้องคดีเพื่อเอาคืนซึ่งการครอบครองนั้นภายใน 1 ปี นับแต่เวลาถูกแย่งการครอบครองตามมาตรา 1375 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือโดยการสละเจตนาครอบครองหรือไม่ยึดถืออสังหาริมทรัพย์นั้นต่อไป ซึ่งเป็นเหตุให้การครอบครองสิ้นสุดลงตามมาตรา 1377 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เจ้าของสิทธิครอบครองเดิมไม่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีเงินได้

อสังหาริมทรัพย์ที่บุคคลอื่นได้สิทธิครอบครอง

ไปตามวรรคหนึ่งเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ได้สิทธิครอบครองจะต้องนำมาคำนวณภาษีเงินได้ตามปกติ

(7) กรณีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ต้องตกไปเป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลอื่นโดยการครอบครองปรักษตาม มาตรา 1382 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เจ้าของกรรมสิทธิ์เดิมไม่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีเงินได้

อสังหาริมทรัพย์ที่ได้เป็นกรรมสิทธิ์โดยการครอบครองปรักษตามวรรคหนึ่ง เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร ของผู้ได้กรรมสิทธิ์ ซึ่งจะต้องนำมาคำนวณภาษีเงินได้ตามปกติ

(8) การแบ่งสินสมรสที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ซึ่งมีราคาของแต่ละฝ่ายเท่ากัน ไม่ถือเป็นการ "ขาย" ตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้

(9) การแก้ไขหรือการเพิ่มเติมชื่อคู่สมรสในเอกสารสิทธิเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ซึ่งเป็นสินสมรส ไม่ถือเป็นการ "ขาย" ตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้

(10) กรณีครอบครองอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ใกล้เคียงกัน เนื้อที่เท่ากัน แต่ถือโฉนดที่ดินไว้ผิด สับเปลี่ยนกันเมื่อได้ขอให้เจ้าพนักงานที่ดินแก้ไขชื่อในโฉนดให้เป็นการถูกต้องแล้วโดยมิได้มีเจตนาแลกเปลี่ยนที่ดินกัน ไม่ถือเป็นการ "ขาย" ตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้

(11) กรณีปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าเป็นตัวแทนถือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์แทนตัวการ เมื่อตัวแทนจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์คืนให้แก่ตัวการ โดยไม่ได้รับเงินหรือประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนการโอนดังกล่าว ไม่ถือเป็นการ "ขาย" ตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้

ข้อ 10 การโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ในกรณีดังต่อไปนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ต้องกำหนดจำนวนเงินเพิ่มขึ้นในการจัดเก็บอากรแสตมป์ ตามมาตรา 123 ตรี แห่งประมวลรัษฎากร

(1) กรณีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยการขายให้แก่ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาลตามความในมาตรา 2 แห่งประมวลรัษฎากร เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หรือรัฐวิสาหกิจ ให้ถือว่าจำนวนเงินที่ผู้จ่ายเงินดังกล่าวจ่ายนั้นเป็นจำนวนเงินที่ได้รับจากการขายอสังหาริมทรัพย์นั้นตามปกติแล้ว

(2) กรณีการขายทอดตลาดอสังหาริมทรัพย์ซึ่งส่วนราชการหรือหน่วยงานตามที่กล่าวใน (1) เป็นผู้ทอดตลาด ให้ถือว่าจำนวนเงินค่าขายทอดตลาดนั้นเป็นจำนวนเงินที่ได้รับจากการขายอสังหาริมทรัพย์นั้นตามปกติแล้ว

(3) กรณีที่มีการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ให้ถือว่าจำนวนเงิน

ค่าทดแทนจากการเวนคืนดังกล่าวเป็นจำนวนเงินที่ได้รับจากการขายอสังหาริมทรัพย์นั้นตามปกติแล้ว

ตัวอย่างของการคำนวณหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย สำหรับการขายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดกหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับจากการให้โดยเสน่หา หรือการขายอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยทางอื่นที่ได้มาโดยมิได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร ดังต่อไปนี้

1. นายเอกมีที่ดินที่ได้รับมาทางมรดกถือครองกรรมสิทธิ์มาแล้ว 15 ปี และเป็นที่ดินตั้งอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร นายเอกได้ขายที่ดินดังกล่าวให้นายโท ในราคาจำนวน 2,000,000 บาท ในปี 2557 แต่ราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดินมีราคาจำนวน 1,000,000 บาท นายโทจ่ายเงินให้นายเอก จำนวน 2,000,000 บาทนั้น นายโทจะต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย และนำส่งเจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบสิทธิและนิติกรรมไว้จำนวนเท่าไร

วิธีการคำนวณดังนี้

1. เงินได้จากการขายใช้ราคาประเมิน	1,000,000 บาท
2. หักค่าใช้จ่ายเหมาร้อยละ 50	500,000 บาท
3. คงเหลือเงินได้	500,000 บาท
4. หาดด้วยจำนวนปีที่ถือครอง 10 ปี	50,000 บาท
5. ค่าธรรมเนียมภาษีตามอัตราภาษีเงินได้	2,500 บาท
6. คุณด้วยจำนวนปีที่ถือครอง 10 ปี	25,000 บาท
นายโท จะต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย และนำส่งจำนวน	25,000 บาท

2. กรณีตามตัวอย่าง 1. หากนายเอกซื้อที่ดินมาถือครองกรรมสิทธิ์เพียง 2 ปี และเป็นที่ดินตั้งอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร นายเอกได้ขายที่ดินดังกล่าวให้นายตรี ในราคาจำนวน 2,000,000 บาท ในปี 2557 แต่ราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดินมีราคาจำนวน 1,000,000 บาท นายตรีจ่ายเงินได้ให้นายเอก จำนวน 2,000,000 บาท นั้นนายตรีจะต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย และนำส่งเจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบสิทธิและนิติกรรมไว้จำนวนเท่าไร

วิธีการคำนวณดังนี้

1. เงินได้จากการขายใช้ราคาประเมิน	1,000,000 บาท
2. หักค่าใช้จ่ายเหมาร้อยละ 84	840,000 บาท
3. คงเหลือเงินได้	160,000 บาท
4. หาดด้วยจำนวนปีที่ถือครอง 2 ปี	80,000 บาท
5. ค่าธรรมเนียมภาษีตามอัตราภาษีเงินได้	4,000 บาท
6. คุณด้วยจำนวนปีที่ถือครอง 2 ปี	8,000 บาท
นายตรี จะต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย และนำส่งจำนวน	8,000 บาท

เมื่อผู้มีเงินได้ถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย แล้วผู้มีเงินได้มีสิทธิเลือกจะนำเงินได้ที่ได้รับไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือไม่ก็ได้ตามมาตรา 48 (4) แห่งประมวลรัษฎากร หรือกรณีที่มีเงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา 4 (6) แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไร (ฉบับที่ 342) พ.ศ. 2541 ซึ่งได้ถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50 (5) แห่งประมวลรัษฎากร และได้เสียภาษีธุรกิจเฉพาะไว้แล้วเมื่อถึงกำหนดยื่นรายการเพื่อเสียภาษีเงินได้ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินได้พึงประเมินจากการขายอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามมาตรา 48 (1) และ (2) แห่งประมวลรัษฎากร ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่มีเงินได้ดังกล่าวไม่ขอรับเงินภาษีที่ถูกหักไว้ นั่นคือ หรือไม่ขอเครดิตเงินภาษีที่ถูกหักไว้ นั่นคือว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วนตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 376) พ.ศ. 2544 หากนำไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือคำนวณหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 48 (4) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งจำนวนภาษีที่ต้องหัก ณ ที่จ่าย มีจำนวนภาษีต้องเกินร้อยละ 20 ของราคาขายแล้วผู้มีเงินได้ต้องนำเงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวไปรวมคำนวณกับเงินได้อื่นตามมาตรา 48 (1) และ (2) แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อสิ้นปีภาษี ผู้มีเงินได้มีสิทธินำภาษีเงินได้ที่ถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไปหักออกจากภาษีที่ต้องเสียและภาษีที่ถูกหักไว้มากกว่าภาษีที่ต้องเสีย ผู้มีเงินได้มีสิทธิขอคืนภาษีได้ภายใน 3 ปี นับแต่พ้นกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามมาตรา 63 แห่งประมวลรัษฎากร

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ความรู้เกี่ยวกับภาษีป้าย (ตอนที่ 25)

บทความตอนนี้ ผู้เขียนขอกล่าวถึง “ป้ายของสมาคมหรือมูลนิธิ” จะได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 มาตรา 8 (12) สำหรับการจัดตั้งสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 78 บัญญัติว่า การก่อตั้งสมาคมเพื่อกระทำการใดๆ อันมีลักษณะต่อเนื่องร่วมกันและมีใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน ต้องมีข้อบังคับและจดทะเบียนตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ กล่าวคือ

¹ ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลจังหวัดสมุทรปราการ, นบ. (รวมคำแหง), นบท, รปศ. (นิต้า), นม. (กฎหมายมหาชน) ม.อัสสัมชัญ Certificated of International Business Transactions and Taxation, Duke Center for International Development, Duke University Durham, North Carolina, USA. Certificated of International Taxation Queen Mary, University of London, UK.

ภาพที่ 1²

มาตรา 79 ข้อบังคับของสมาคมอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อสมาคม
- (2) วัตถุประสงค์ของสมาคม
- (3) ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ และที่ตั้งสำนักงานสาขาทั้งปวง
- (4) วิธีรับสมาชิก และการขาดจากสมาชิกภาพ
- (5) อัตราค่าบำรุง
- (6) ข้อกำหนดเกี่ยวกับคณะกรรมการของสมาคม ได้แก่ จำนวนกรรมการ การตั้งกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ และการประชุมของคณะกรรมการ
- (7) ข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดการสมาคม การบัญชี และทรัพย์สินของสมาคม
- (8) ข้อกำหนดเกี่ยวกับการประชุมใหญ่

ภาพที่ 2³

มาตรา 80 สมาคมต้องใช้ชื่อซึ่งมีคำว่า “สมาคม” ประกอบกับชื่อของสมาคม

มาตรา 81 การขอจดทะเบียนสมาคมนั้น ให้ผู้จะเป็นสมาชิกของสมาคมจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน ร่วมกันยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่สำนักงานใหญ่ของสมาคมจะตั้งขึ้น พร้อมกับแนบข้อบังคับของสมาคม รายชื่อ ที่อยู่ และอาชีพของผู้จะเป็นสมาชิกไม่น้อยกว่า 10 คน และรายชื่อ ที่อยู่และอาชีพของผู้จะเป็นกรรมการของสมาคมมากับคำขอด้วย

มาตรา 82 เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอจดทะเบียนพร้อมทั้งข้อบังคับแล้วเห็นว่าคำขอนั้นถูกต้องตามมาตรา 81 และข้อบังคับถูกต้องตามมาตรา 79 และวัตถุประสงค์ของสมาคมไม่ขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือไม่เป็นภัยอันตรายต่อความสงบสุขของประชาชนหรือความมั่นคงของรัฐ และรายการซึ่งจัดแจ้งในคำขอหรือข้อบังคับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสมาคม และผู้จะเป็นกรรมการของสมาคมนั้นมีฐานะและความประพฤติเหมาะสมในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสมาคม ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนและออกใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนให้แก่สมาคมนั้น และประกาศการจัดตั้งสมาคมในราชกิจจานุเบกษา

ถ้านายทะเบียนเห็นว่าคำขอหรือข้อบังคับไม่ถูกต้องตามมาตรา 81 หรือมาตรา 79 หรือรายการซึ่งจัดแจ้งในคำขอหรือข้อบังคับไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสมาคม หรือผู้จะเป็นกรรมการของสมาคมมีฐานะหรือความประพฤติไม่เหมาะสมในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสมาคม ให้มีคำสั่งให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้อง เมื่อแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงถูกต้องแล้ว ให้นายทะเบียนและออกใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนให้แก่สมาคมนั้น

ถ้านายทะเบียนเห็นว่าไม่อาจรับจดทะเบียนได้ เนื่องจากวัตถุประสงค์ของสมาคมขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจเป็นภัยอันตรายต่อความสงบสุขของประชาชนหรือความมั่นคงของรัฐ หรือผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนไม่แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่งของนายทะเบียน ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนและแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่รับจดทะเบียนไปยังผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนโดยมิชักช้า

² <https://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=silhouette&month=07-2005&date=06&group=1&gblog=5>

³ <https://baania.com/th/project/>

ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่รับจดทะเบียนนั้นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายทะเบียนภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งไม่รับการจดทะเบียน ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยวินิจฉัยอุทธรณ์ และแจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายใน 90 วัน นับแต่วันที่นายทะเบียนได้รับหนังสืออุทธรณ์ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้เป็นที่สุด

ภาพที่ 3⁴

มาตรา 83 สมาคมที่ได้จดทะเบียนแล้วเป็นนิติบุคคล

มาตรา 84 การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับของสมาคมจะกระทำก็ได้แต่โดยมติของที่ประชุมใหญ่ และสมาคมต้องนำข้อบังคับที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมไปจดทะเบียนต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่สำนักงานใหญ่ของสมาคมตั้งอยู่ภายใน 14 วัน นับแต่วันที่ได้ลงมติ และให้นำความในมาตรา 82 มาใช้บังคับโดยอนุโลมเหมือนนายทะเบียนได้จดทะเบียนแล้วให้มีผลใช้บังคับได้

มาตรา 85 การแต่งตั้งกรรมการของสมาคมขึ้นใหม่ทั้งหมดหรือการเปลี่ยนแปลงกรรมการของสมาคมให้กระทำตามข้อบังคับของสมาคม และสมาคมต้องนำไปจดทะเบียนต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่สำนักงานใหญ่ของสมาคมตั้งอยู่ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่มีการแต่งตั้งหรือเปลี่ยนแปลงกรรมการของสมาคม

ถ้านายทะเบียนเห็นว่ากรรมการของสมาคมตามวรรคหนึ่งผู้ใด มีฐานะหรือความประพฤติไม่เหมาะสมในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสมาคม นายทะเบียนจะไม่รับจดทะเบียน

กรรมการของสมาคมผู้นั้นก็ได้ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่รับจดทะเบียนกรรมการของสมาคม นายทะเบียนต้องแจ้งเหตุผลที่ไม่รับจดทะเบียนให้สมาคมทราบภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ยื่นคำขอจดทะเบียน และให้นำความในมาตรา 82 วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในระหว่างที่ยังไม่มีการจดทะเบียนกรรมการของสมาคมชุดใหม่ ถ้าข้อบังคับของสมาคมมิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้กรรมการของสมาคมชุดเดิมปฏิบัติหน้าที่กรรมการของสมาคมต่อไปจนกว่าจะได้มีการจดทะเบียนกรรมการของสมาคมชุดใหม่

ภาพที่ 4⁵

มาตรา 86 คณะกรรมการของสมาคมเป็นผู้ดำเนินกิจการของสมาคมตามกฎหมายและข้อบังคับ ภายใต้การควบคุมดูแลของที่ประชุมใหญ่

มาตรา 87 คณะกรรมการของสมาคมเป็นผู้แทนของสมาคมในกิจการอันเกี่ยวกับบุคคลภายนอก

มาตรา 88 บรรดากิจการที่คณะกรรมการของสมาคมได้กระทำไป แม้จะปรากฏในภายหลังว่ามีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการตั้งหรือคุณสมบัติของกรรมการของสมาคม กิจการนั้นย่อมมีผลสมบูรณ์

⁴ http://thainews.prd.go.th/th/website_th/archive/news_detail/WNSOC6002230010117/2/272990

⁵ <https://www.facebook.com/chiangmaikingart/photos/pcb.685495461815499/685495388482173/?type=3&theater>

มาตรา 89 สมาชิกของสมาคมมีสิทธิที่จะตรวจตรากิจการ และทรัพย์สินของสมาคมในระหว่างเวลาทำการของสมาคมได้

มาตรา 90 สมาชิกของสมาคมต้องชำระค่าบำรุงเต็ม จำนวนในวันที่สมัครเข้าเป็นสมาชิกหรือในวันเริ่มต้นของระยะเวลาชำระค่าบำรุง แล้วแต่กรณี เว้นแต่ข้อบังคับของสมาคมจะ กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ภาพที่ 5⁶

มาตรา 91 สมาชิกของสมาคมจะลาออกจากสมาคมเมื่อใดก็ได้ เว้นแต่ข้อบังคับของสมาคมจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา 92 สมาชิกแต่ละคนมีความรับผิดชอบในหนี้ของสมาคมไม่เกินจำนวนค่าบำรุงที่สมาชิคนั้นค้างชำระอยู่

มาตรา 93 คณะกรรมการของสมาคมต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญอย่างน้อยปีละครั้ง

มาตรา 94 คณะกรรมการของสมาคมจะเรียกประชุมใหญ่วิสามัญเมื่อใดก็ได้ก็สุดแต่จะเห็นสมควร

สมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิก

ทั้งหมด หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่า 100 คน หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในข้อบังคับจะทำหนังสือร้องขอต่อ คณะกรรมการของสมาคมให้ประชุมใหญ่วิสามัญก็ได้ ในหนังสือ ร้องขอนั้นต้องระบุว่าจะประสงค์ให้เรียกประชุมเพื่อการใด เมื่อ คณะกรรมการของสมาคมได้รับหนังสือร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่ วิสามัญตามวรรคสอง ให้คณะกรรมการของสมาคมเรียก ประชุมใหญ่วิสามัญโดยจัดให้มีการประชุมขึ้นภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ

ถ้าคณะกรรมการของสมาคมไม่เรียกประชุมภายในระยะเวลา ตามวรรคสาม สมาชิกที่เป็นผู้ร้องขอให้เรียกประชุมหรือ สมาชิกอื่นรวมกันมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนสมาชิกที่กำหนด ตามวรรคสองจะเรียกประชุมเองก็ได้

มาตรา 95 ในการเรียกประชุมใหญ่ คณะกรรมการของ สมาคมต้องส่งหนังสือนัดประชุมไปยังสมาชิกทุกคนซึ่งมีชื่อใน ทะเบียนของสมาคมก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่า 7 วัน หรือ ลงพิมพ์โฆษณาอย่างน้อย 2 ครั้งในหนังสือพิมพ์ที่แพร่หลาย ในท้องที่ฉบับหนึ่งก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่า 7 วันก็ได้

⁶ <https://www.chiangmainews.co.th/page/archives/809684>

การเรียกประชุมใหญ่ต้องระบุสถานที่ วัน เวลา และระเบียบวาระการประชุมและจัดส่งรายละเอียดและเอกสารที่เกี่ยวข้องตามควรไปพร้อมกันด้วย สำหรับการเรียกประชุมใหญ่โดยการพิมพ์โฆษณา รายละเอียดและเอกสารดังกล่าวต้องจัดไว้และพร้อมที่จะมอบให้แก่สมาชิกที่ร้องขอ ณ สถานที่ที่ผู้เรียกประชุมกำหนด

มาตรา 96 การประชุมใหญ่ของสมาคมต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่ข้อบังคับของสมาคมจะกำหนดองค์ประชุมไว้เป็นอย่างอื่น

ในการประชุมใหญ่ครั้งใด ถ้าไม่ได้องค์ประชุมตามที่กำหนดไว้และการประชุมใหญ่นั้นได้เรียกตามคำร้องขอของสมาชิก ก็ให้งดการประชุม แต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่ที่สมาชิกมีได้เป็นผู้ร้องขอ ให้คณะกรรมการของสมาคมเรียกประชุมใหญ่อีกครั้งหนึ่งโดยจัดให้มีการประชุมขึ้นภายใน 14 วัน นับแต่วันที่นัดประชุมครั้งแรก การประชุมครั้งหลังนี้ไม่บังคับว่าจำเป็นต้องครบองค์ประชุม

มาตรา 97 มติของที่ประชุม ให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ เว้นแต่กรณีข้อบังคับของสมาคมกำหนดเสียงข้างมากไว้เป็นพิเศษโดยเฉพาะ

สมาชิกคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ภาพที่ 6⁷

มาตรา 98 สมาชิกจะมอบอำนาจให้สมาชิกผู้ใดมาเข้าประชุมและออกเสียงลงคะแนนแทนตนก็ได้ เว้นแต่ข้อบังคับของสมาคมจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา 99 ในกรณีที่จะมีมติในเรื่องใด ถ้าส่วนได้เสียของกรรมการหรือสมาชิกของสมาคมผู้ใดขัดกับประโยชน์ได้เสียของสมาคม กรรมการหรือสมาชิกของสมาคมผู้นั้นจะออกเสียงลงคะแนนในเรื่องนั้นไม่ได้

มาตรา 100 ในการประชุมใหญ่ครั้งใด ถ้าได้มีการนัดประชุมหรือการลงมติโดยไม่ปฏิบัติตาม หรือฝ่าฝืนข้อบังคับของสมาคมหรือบทบัญญัติในส่วนนี้ สมาชิก หรือพนักงานอัยการอาจร้องขอให้ศาลสั่งเพิกถอนมติในการประชุมใหญ่ครั้งนั้นได้ แต่ต้องร้องขอต่อศาลภายใน 1 เดือน นับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ลงมติ

ภาพที่ 7⁸

มาตรา 101 สมาคมย่อมเลิกด้วยเหตุหนึ่งเหตุใด ดังต่อไปนี้

- (1) เมื่อมีเหตุตามที่กำหนดในข้อบังคับ
- (2) ถ้าสมาคมตั้งขึ้นไว้เฉพาะระยะเวลาใด เมื่อสิ้นระยะเวลาเวลานั้น
- (3) ถ้าสมาคมตั้งขึ้นเพื่อกระทำการใด เมื่อกิจการนั้นสำเร็จแล้ว
- (4) เมื่อที่ประชุมใหญ่มีมติให้เลิก
- (5) เมื่อสมาคมล้มละลาย
- (6) เมื่อนายทะเบียนถอนชื่อสมาคมออกจากทะเบียนตามมาตรา 102

มาตรา 102 เมื่อศาลสั่งให้เลิกตามมาตรา 104

มาตรา 102 ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งถอนชื่อสมาคมออกจากทะเบียนได้ในกรณีดังต่อไปนี้

⁷ <https://www.swcm.ac.th/news>

⁸ <http://www.amarintv.com/news-update/news-8231/180183/>

(1) เมื่อปรากฏในภายหลังการจดทะเบียนว่าวัตถุประสงค์ของสมาคมขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจเป็นภัยอันตรายต่อความสงบสุขของประชาชนหรือความมั่นคงของรัฐ และนายทะเบียนได้สั่งให้แก้ไขแล้วแต่สมาคมไม่ปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

(2) เมื่อปรากฏว่าการดำเนินกิจการของสมาคมขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจเป็นภัยอันตรายต่อความสงบสุขของประชาชนหรือความมั่นคงของรัฐ

(3) เมื่อสมาคมหยุดดำเนินกิจการติดต่อกันตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป

(4) เมื่อปรากฏว่าสมาคมให้ หรือปล่อยให้บุคคลอื่นซึ่งมิใช่กรรมการของสมาคมเป็นผู้ดำเนินกิจการของสมาคม

(5) เมื่อสมาคมมีสมาชิกเหลือน้อยกว่า 10 คนมาเป็นเวลาติดต่อกันกว่า 2 ปี

มาตรา 103 เมื่อนายทะเบียนมีคำสั่งให้ถอนชื่อสมาคมใดออกจากทะเบียนตามมาตรา 102 แล้วให้นายทะเบียนแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลไปยังสมาคมนั้นโดยมิชักช้า และประกาศการเลิกสมาคมในราชกิจจานุเบกษา

กรรมการคนหนึ่งคนใดหรือสมาชิกของสมาคมจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายทะเบียนภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง และให้นำความในมาตรา 82 วรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 104 เมื่อมีกรณีตามมาตรา 102 ผู้มีส่วนได้เสียอาจร้องขอให้นายทะเบียนถอนชื่อสมาคมออกจากทะเบียนได้ ถ้านายทะเบียนไม่ปฏิบัติตามคำร้องขอโดยไม่แจ้งเหตุผลให้ผู้ร้องขอทราบภายในเวลาอันสมควร หรือนายทะเบียนได้แจ้งเหตุผลให้ทราบแล้วแต่ผู้ร้องขอไม่พอใจในเหตุผลดังกล่าว ผู้ร้องขอนั้นจะร้องขอต่อศาลให้สั่งเลิกสมาคมนั้นเสียก็ได้

มาตรา 105 เมื่อสมาคมมีเหตุต้องเลิกตามมาตรา 101 (1) (2) (3) หรือ (4) ให้คณะกรรมการของสมาคมที่อยู่ในตำแหน่งขณะมีการเลิกสมาคม แจ้งการเลิกสมาคมต่อนายทะเบียนภายใน 14 วัน นับแต่วันที่มีการเลิกสมาคม

ในกรณีนี้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดให้สมาคมล้มละลายตามมาตรา 101 (5) หรือมีคำสั่งถึงที่สุดให้เลิกสมาคมตามมาตรา 104 ให้ศาลแจ้งคำพิพากษาหรือคำสั่งดังกล่าวให้นายทะเบียนทราบด้วย

ให้นายทะเบียนประกาศการเลิกสมาคมในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 106 ในกรณีที่มีการเลิกสมาคม ให้มีการชำระบัญชีสมาคมและให้นำบทบัญญัติในบรรพ 3 ลักษณะ 22 ว่าด้วยการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด และบริษัทจำกัด มาใช้บังคับแก่การชำระบัญชีสมาคมโดยอนุโลม

มาตรา 107 เมื่อได้ชำระบัญชีแล้ว ถ้ามีทรัพย์สินเหลืออยู่เท่าใด จะแบ่งให้แก่สมาชิกของสมาคมนั้นไม่ได้ ทรัพย์สินที่เหลือนั้นจะต้องโอนให้แก่สมาคมหรือมูลนิธิ หรือนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการสาธารณกุศล ตามที่ได้ระบุชื่อไว้ในข้อบังคับของสมาคม หรือถ้าข้อบังคับไม่ได้ระบุชื่อไว้ก็ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมใหญ่ แต่ถ้าข้อบังคับของสมาคมหรือที่ประชุมใหญ่มิได้ระบุผู้รับโอนทรัพย์สินดังกล่าวไว้ หรือระบุไว้แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้ ให้ทรัพย์สินที่เหลืออยู่นั้นตกเป็นของแผ่นดิน

ภาพที่ 8⁹

มาตรา 108 ผู้ใดประสงค์จะขอตรวจเอกสารเกี่ยวกับสมาคมที่นายทะเบียนเก็บรักษาไว้ หรือจะขอให้นายทะเบียนคัดสำเนาเอกสารดังกล่าว พร้อมด้วยคำรับรองว่าถูกต้อง ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน และเมื่อได้เสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้วให้นายทะเบียนปฏิบัติตามคำขอนั้น

มาตรา 109 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามบทบัญญัติในส่วนนี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนกับออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับ

(1) การยื่นคำขอจดทะเบียนและการรับจดทะเบียน

(2) ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน การขอตรวจเอกสาร การคัดสำเนาเอกสารและค่าธรรมเนียมการขอให้นายทะเบียนดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับสมาคม รวมทั้งการยกเว้นค่าธรรมเนียมดังกล่าว

(3) การดำเนินกิจการของสมาคมและการทะเบียนสมาคม

(4) การอื่นใดเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติในส่วนนี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

⁹ http://www.chiangdaosao.com/news_detail.php?id=113

(อ่านต่อฉบับหน้า)

หลักเกณฑ์การพิจารณาเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) กับ (6)

- * ผู้พิพากษาอาวุโสในศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์, อดีตประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน, ประธานศาลอุทธรณ์, ผู้พิพากษาศาลฎีกา ฯลฯ
- ** อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, มหาวิทยาลัยขอนแก่น ฯลฯ
- *** อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยขอนแก่น, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ฯลฯ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2636/2560

นาย พ.

กรมสรรพากร กับพวก

โจทก์

จำเลย

คำวินิจฉัยย่อ

เงินได้ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 40 (2) เป็นเงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้ ส่วนมาตรา 40 (6) เป็นเงินได้จากวิชาชีพอิสระรวมถึงการบัญชี ซึ่งในการคำนวณภาษีเงินได้ประเภทต่างๆ กฎหมายยอมให้หักค่าใช้จ่ายไม่เหมือนกัน เมื่อเงินได้เกี่ยวกับการรับทำงานให้ของผู้ประกอบวิชาชีพล้วนเป็นการรับจ้างบริการในลักษณะเดียวกัน การจะพิจารณาว่าเงินได้ดังกล่าวเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทใด นอกจากจะต้องพิจารณาถึงลักษณะของงานที่ทำว่าเป็นการประกอบวิชาชีพโดยตนเองอาศัยความรู้ความชำนาญและได้รับเงินตามปริมาณผลงานที่ทำหรือไม่แล้ว ยังต้องพิจารณาจากค่าใช้จ่ายที่ก่อให้เกิดรายได้ของผู้ประกอบวิชาชีพประกอบกันด้วย เพราะหากไม่พิจารณาจากค่าใช้จ่ายด้วยแล้ว ผู้ประกอบวิชาชีพที่มีเงินได้จากลักษณะงานที่มีค่าใช้จ่ายน้อยก็จะอ้างว่าเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (6) เพื่อหักค่าใช้จ่ายมากเกินไปกว่าค่าใช้จ่ายที่ก่อให้เกิดเงินได้จริง เมื่อเงินได้พึงประเมินที่บริษัท ห. จ่ายให้แก่โจทก์เป็นค่าที่ปรึกษาวางระบบบัญชี มาจากการรับทำงานให้ที่ได้รับค่าตอบแทนเป็นรายเดือน โดยไม่เกี่ยวกับปริมาณงาน และไม่ปรากฏว่าโจทก์มีค่าใช้จ่าย เงินได้ดังกล่าวจึงเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) หาใช่เงินได้ตามมาตรา 40 (6) ไม่

คำพิพากษาย่อ

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้เพิกถอนการประเมินตามหนังสือแจ้งภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด.12) เลขที่ ... และคำวินิจฉัยอุทธรณ์เลขที่ สภ.2/อธ.212/9/2555 และขอให้จำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 คืนหลักประกันการขออุทธรณ์ภาษีอากรพร้อมยกเลิกการระงับการจำหน่าย จ่าย โอนเงินในบัญชีเงินฝากของโจทก์

จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ให้การขอให้ยกฟ้อง
จำเลยที่ 2 ขาดนัดยื่นคำให้การ

ศาลภาษีอากรกลางพิพากษายกฟ้องโจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ

โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา

ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า โจทก์จบการศึกษาสาขาบัญชีบัณฑิต และเป็นสมาชิกสภาวิชาชีพบัญชี ตามสำเนาปริญญาบัตรและสำเนาบัตรของสภาวิชาชีพบัญชี จำเลยที่ 1 เป็นนิติบุคคลมีฐานะเป็นกรม สังกัดกระทรวงการคลัง มีหน้าที่และควบคุมการจัดเก็บภาษีอากรตามกฎหมาย จำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 เป็นกรมการพิจารณาอุทธรณ์ โจทก์รับจ้างเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการวางระบบบัญชีให้แก่กลุ่มบริษัท ห. และยังมีรายได้อื่น โจทก์ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด.90) ประจำปีภาษี 2552 แสดงเงินได้ค่าที่ปรึกษาวางระบบบัญชีที่ได้รับจากบริษัท ห. จำนวน 1,040,000 บาท เป็นเงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากร มาตรา 40 (6) รวมทั้งมีเงินได้ที่ได้รับจากบริษัทอื่น และภาษีหัก ณ ที่จ่าย ซึ่งเมื่อคำนวณภาษีแล้ว โจทก์ขอคืนภาษีที่ชำระเกินจำนวน 61,696.33 บาท ตามสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด.90) ประจำปีภาษี 2552 จำเลยที่ 1 ได้คืนเงินภาษีตามที่ขอคืนแก่โจทก์แล้ว ตามสำเนาหนังสือแจ้งคืนเงินภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ค.21) และสำเนาเช็คคืนภาษี ต่อมาเจ้าพนักงานประเมินของจำเลยที่ 1 มีหนังสือแจ้งการประเมินภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้โจทก์ชำระภาษีเพิ่มเติมจำนวน 66,776.83 บาท เงินเพิ่มจำนวน 13,021.48 บาท รวม 79,798.31 บาท โดยเห็นว่า เงินได้จากการเป็นที่ปรึกษาวางระบบบัญชีจำนวน 1,040,000 บาท ดังกล่าว เป็นเงินได้ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 40 (2) โจทก์ได้รับหนังสือดังกล่าวทางไปรษณีย์เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2554 ตามหนังสือแจ้งภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด.12) และใบตอบรับทางไปรษณีย์ เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2554 โจทก์ยื่นอุทธรณ์คัดค้านการประเมิน ตามสำเนาใบรับอุทธรณ์และสำเนาคำอุทธรณ์ คณะกรรมการพิจารณา

อุทธรณ์วินิจฉัยว่า การประเมินของเจ้าพนักงานประเมินชอบด้วยกฎหมายแล้ว ให้ยกอุทธรณ์ โจทก์ได้รับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ทางไปรษณีย์เมื่อวันที่ 2 มกราคม 2556 ตามสำเนาคำวินิจฉัยอุทธรณ์ และใบตอบรับทางไปรษณีย์ โจทก์ไม่เห็นด้วยกับการประเมินและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ จึงนำคดีนี้มาฟ้อง

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ว่า เงินได้พึงประเมินที่บริษัท ห. จ่ายให้แก่โจทก์เป็นค่าที่ปรึกษาทางด้านบัญชีจำนวน 1,040,000 บาท เป็นเงินได้พึงประเมินจากการรับทำงานให้ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 40 (2) หรือเป็นเงินได้พึงประเมินจากวิชาชีพอิสระตามประมวลรัษฎากร มาตรา 40 (6) นั้น เห็นว่าตามประมวลรัษฎากร มาตรา 40 แบ่งเงินได้ไว้ 8 ประเภท เงินได้ประเภทที่ 2 ตามมาตรา 40 (2) เป็นเงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้ ส่วนประเภทที่ 6 ตามมาตรา 40 (6) เป็นเงินได้จากวิชาชีพอิสระรวมถึงการบัญชี ซึ่งในการคำนวณภาษีเงินได้ประเภทต่างๆ กฎหมายยอมให้หักค่าใช้จ่ายไม่เหมือนกัน เฉพาะเงินได้ตามมาตรา 40 (2) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ 40 แต่ไม่เกิน 60,000 บาท ตามมาตรา 42 ทวิ (เดิม) ส่วนเงินได้ตามมาตรา 40 (6) มาตรา 44 ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา และ

ในพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมิน (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2502 มาตรา 6 ระบุให้เงินได้จากวิชาชีพอิสระนอกจากการประกอบโรคศิลปะ ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ 30 โดยไม่จำกัดจำนวน และหากแสดงหลักฐานโดยพิสูจน์ได้ว่ามีค่าใช้จ่ายมากกว่านั้น ก็ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นและสมควร ดังนั้น เมื่อเงินได้เกี่ยวกับการรับทำงานให้ของผู้ประกอบวิชาชีพล้วนเป็นการรับจ้างบริการในลักษณะเดียวกัน การจะพิจารณาว่าเงินได้ดังกล่าวเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทใด นอกจากจะต้องพิจารณาถึงลักษณะของงานที่ทำว่าเป็นการประกอบวิชาชีพโดยตนเองอาศัยความรู้ความชำนาญและได้รับเงินตามปริมาณผลงานที่ทำหรือไม่แล้ว ยังต้องพิจารณาจากค่าใช้จ่ายที่ก่อให้เกิดรายได้ของผู้ประกอบวิชาชีพประกอบกันด้วย เพราะหากไม่พิจารณาจากค่าใช้จ่ายด้วยแล้ว ผู้ประกอบวิชาชีพที่มีเงินได้จากลักษณะงานที่มีค่าใช้จ่ายน้อยก็จะอ้างว่าเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (6) เพื่อหักค่าใช้จ่ายมากกว่าค่าใช้จ่ายที่ก่อให้เกิดเงินได้จริง ทำให้เสียภาษีน้อยกว่าที่ควรจะต้องเสีย อันจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการจัดเก็บภาษีสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพอิสระที่ลักษณะงานมีค่าใช้จ่ายมาก แต่กลับหักค่าใช้จ่าย

ได้ในลักษณะเดียวกับผู้ที่มีค่าใช้จ่ายน้อย ส่วนกรณีของโจทก์ เมื่อพิจารณาจากลักษณะของงานที่ทำ แม้โจทก์จะนำสืบโดยมีตัวโจทก์มาเบิกความว่า เงินได้พึงประเมินที่บริษัท ห. จ่ายให้แก่โจทก์ มาจากการให้บริการเป็นที่ปรึกษาวางระบบบัญชี เป็นงานที่ต้องทำต่อเนื่องจนแล้วเสร็จ และได้รับค่าตอบแทนเป็นการเหมาแต่ยอมตกลงให้แบ่งจ่ายเป็นรายงวดตามปริมาณผลงานตามสัญญาจ้างผู้เชี่ยวชาญวางระบบบัญชี และมีระดับการแบ่งจ่ายแต่ละงวดไม่เท่ากัน งวดที่ 1 ถึง 3 จ่ายงวดละ 80,000 บาท งวดที่ 4 ถึง 16 จ่ายงวดละ 100,000 บาท ตามปริมาณงานและหากเกิดความเสียหายจริง บริษัท ห. ก็สามารถระงับการจ่ายเงินและฟ้องเรียกค่าเสียหายได้ก็ตาม แต่โจทก์ไม่มีพยานบุคคลของบริษัท ห. มานำเสนอสนับสนุน และจากทางนำสืบของจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 กลับปรากฏจากคำเบิกความของนางสาว ว. เจ้าพนักงานประเมินของจำเลยที่ 1 ว่า เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2554 โจทก์ได้ไปพบและให้การต่อนางสาว ว. เพื่อชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการประกอบกิจการโดยให้การในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่บริษัท ห. จ่ายให้แก่โจทก์ในปีภาษี 2552 ว่า โจทก์มีเงินได้จากค่าที่ปรึกษาด้านบัญชีจากบริษัท ห. เดือนละ 80,000 บาท และเดือนละ 100,000 บาท รวมปีละ 1,040,000 บาท โดยไม่มีการ

ทำสัญญาจ้างเป็นลายลักษณ์อักษร ลักษณะงานที่ทำมีหน้าที่ช่วยดูแลระบบบัญชี วางระบบบัญชี ให้คำปรึกษาด้านบัญชี คำนวณการคิดต้นทุนการผลิตสินค้า ตรวจสอบการเงิน วางแผนภาษี ฯลฯ โดยการเข้าไปทำงานจะทำงานด้วยตนเอง ไม่มีทีมงาน เนื่องจากบริษัท มีพนักงานของบริษัทฯ ทำอยู่แล้วในแผนกบัญชี จึงเป็นเพียงที่ปรึกษาด้านระบบฯ ที่กล่าวไว้ การจ่ายค่าตอบแทนบริษัทฯ จะจ่ายเป็นรายเดือน เท่าๆ กันทุกเดือน โดยไม่เกี่ยวกับปริมาณงานแต่อย่างใด และไม่ได้คิดค่าตอบแทนเป็นงานฯ หรือเป็นโครงการ เนื่องจากบริษัทฯ ไม่สามารถจ้างเป็นโครงการได้ และสิ้นปีไม่ได้รับโบนัส ตามคำให้การโจทก์ ซึ่งทำคำให้การดังกล่าวก็มีข้อความระบุว่า โจทก์ได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว ยอมรับว่าถูกต้องเป็นความจริงทุกประการ จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานต่อเจ้าพนักงานและพยาน และโจทก์ก็ได้ลงลายมือชื่อไว้ โดยโจทก์ไม่เคยโต้แย้งว่าไม่เคยให้การไว้เช่นนั้น ดังนั้น การที่โจทก์เบิกความว่า โจทก์เป็นผู้มีความรู้ทางด้านบัญชีและภาษีอากรได้ตกลงทำสัญญาจ่ายค่าตอบแทนเป็นการเหมาและยอมให้แบ่งจ่ายเป็นรายงวดตามปริมาณผลงานไว้ ทำให้คำเบิกความและพยานเอกสารของโจทก์ขัดแย้งกับคำให้การในชั้นเจ้าพนักงานไม่น่าเชื่อถือ เมื่อพิจารณาประกอบกับหนังสือรับรองการหักภาษี

ณ ที่จ่าย ของบริษัท น. ระบุว่า เงินได้ที่จ่ายให้แก่โจทก์เป็นเงินได้
พึงประเมินตามประมวลรัษฎากร มาตรา 40 (2) พยานหลักฐาน
ของจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 จึงมีน้ำหนักมากกว่าพยานหลักฐาน
ของโจทก์ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า โจทก์ได้รับค่าที่ปรึกษาวางระบบ
บัญชีดังกล่าวเป็นรายเดือน 3 เดือนแรก เดือนละ 80,000 บาท
และเดือนต่อๆ มา เดือนละ 100,000 บาท โดยไม่ได้ขึ้นอยู่กับ
ปริมาณงาน ส่วนประเด็นเรื่องค่าใช้จ่ายนั้น แม้โจทก์จะนำสืบว่า
มีต้นทุน ได้แก่ คอมพิวเตอร์พกพา ค่าใช้จ่ายในการสื่อสาร และ
ค่าพาหนะ แต่ก็ไม่ได้นำสืบว่าเป็นจำนวนมากน้อยเพียงใด และ
เกี่ยวข้องกับการได้มาของเงินได้อย่างไร ในส่วนต้นทุนอื่น ได้แก่
ค่าการศึกษา การฝึกอบรม และการส่งสมประสงค์ที่
โจทก์นำสืบมา ก็ไม่ใช่ค่าใช้จ่ายอันก่อให้เกิดเงินได้ที่โจทก์จะ
อ้างได้ นอกจากนี้ โจทก์ยังเบิกความตอบทนายจำเลยทั้งสี่ตามค่าน
ยอมรับว่า โจทก์ไม่มีลูกจ้างหรือคนงาน โจทก์ทำงานด้วยตนเอง
ถือว่าโจทก์นำสืบไม่ได้ถึงค่าใช้จ่าย ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า เงินได้
พึงประเมินที่บริษัท น. จ่ายให้แก่โจทก์เป็นค่าที่ปรึกษาวางระบบ
บัญชี มาจากการรับทำงานให้ที่ได้รับค่าตอบแทนเป็นรายเดือน
โดยไม่เกี่ยวกับปริมาณงาน และไม่ปรากฏว่าโจทก์มีค่าใช้จ่าย
เงินดังกล่าวจึงเป็นเงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากร
มาตรา 40 (2) หาใช่เงินได้จากวิชาชีพอิสระอันเป็นเงินได้

พึงประเมินตามมาตรา 40 (6) ดังที่โจทก์อ้างไม่ ที่ศาลภาษีอากร
กลางวินิจฉัยว่า การประเมินและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ชอบแล้ว
ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรเห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของโจทก์
ฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ
(สมชาย สีนเกษม - ไสลเกษ วัฒนพันธุ์ - ประสิทธิ์ สนามชวด)

หมายเหตุ

เงินได้จากการรับทำงานให้ตามมาตรา 40 (2) และเงินได้
จากวิชาชีพอิสระตามมาตรา 40 (6) แม้จะเป็นเงินได้ที่ได้มาโดย
ใช้น้ำพักน้ำแรงเหมือนกัน แต่หักค่าใช้จ่ายได้ไม่เท่ากัน เงินได้
จากการรับทำงานให้ตามมาตรา 40 (2) หักค่าใช้จ่ายเป็นการ
เหมาได้เพียงวิธีเดียวร้อยละ 40 แต่ไม่เกิน 100,000 บาทต่อปี
(ประมวลรัษฎากร มาตรา 42 ทวิ ที่แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว) ส่วนเงินได้
จากวิชาชีพอิสระตามมาตรา 40 (6) หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้
ร้อยละ 60 (กรณีการประกอบโรคศิลปะ) และร้อยละ 30 ของเงินได้
พึงประเมิน (กรณีอื่น) โดยไม่มีเพดานเหมือนได้จากการรับทำงาน
ให้ตามมาตรา 40 (2) ที่มีเพดานไม่เกิน 100,000 บาท หรือผู้มี
เงินได้จะเลือกหักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควรมากกว่า
ร้อยละ 60 หรือ 30 แล้วแต่กรณีก็ได้ แต่ต้องมีหลักฐานพิสูจน์
ต่อเจ้าพนักงานประเมิน หากหลักฐานที่นำมาพิสูจน์มีค่าใช้จ่าย
น้อยกว่าอัตราค่าใช้จ่ายเหมาร้อยละ 60 หรือ 30 แล้วแต่กรณี
ก็คงหักค่าใช้จ่ายได้เพียงเท่าที่นำมาพิสูจน์ (ประมวลรัษฎากร
มาตรา 44 ประกอบพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวล
รัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้
พึงประเมิน (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2502 มาตรา 6 ที่แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว)
ประมวลรัษฎากรไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณา
ว่าเงินได้ใดเป็นเงินได้จากการรับทำงานให้ตามมาตรา 40 (2)
และเงินได้จากวิชาชีพอิสระตามมาตรา 40 (6) แต่มาตรา 40 (6)
ได้ระบุคุณสมบัติเฉพาะของผู้มีเงินได้ไว้ คือ ต้องเป็นผู้มีความรู้
ความชำนาญด้านการประกอบโรคศิลปะ กฎหมาย วิศวกรรม
สถาปัตยกรรม บัญชี หรือประณีตศิลปกรรม ผู้มีเงินได้ที่จะมีเงินได้
จากวิชาชีพอิสระตามมาตรา 40 (6) จึงต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติเฉพาะ
ดังกล่าว ในขณะที่ผู้มีเงินได้จากการรับทำงานให้ตามมาตรา 40 (2)
ไม่ต้องมีคุณสมบัติเฉพาะดังกล่าว ผู้มีเงินได้ซึ่งไม่มีคุณสมบัติเฉพาะ
ดังกล่าวจึงไม่อาจมีเงินได้จากวิชาชีพอิสระตามมาตรา 40 (6) ได้
แต่ผู้มีเงินได้ซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะดังกล่าวมีเงินได้จากการรับ

ทำงานให้ตามมาตรา 40 (2) ได้ตามแนวปฏิบัติของกรมสรรพากร ให้พิจารณาว่าเงินได้ที่ได้รับนั้นคิดตามปริมาณผลงานที่ทำหรือไม่ หากไม่ได้คิดตามปริมาณผลงานที่ทำ แต่คิดเป็นจำนวนแน่นอนตายตัว กรมสรรพากรจะถือเป็นเงินได้จากการรับทำงานให้ตามมาตรา 40 (2) แนวปฏิบัติของกรมสรรพากรนี้ศาลฎีกาเห็นด้วย ดังมีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 502/2526 (ประชุมใหญ่) วินิจฉัยว่า "เงินได้ที่ได้จากกำไรไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เป็นรายเดือน เป็นค่าตอบแทนการปฏิบัติหน้าที่ประจำในการรักษาผู้ป่วยซึ่งเป็นพนักงานและลูกจ้าง ณ สถานพยาบาลของการไฟฟ้าฯ เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) จึงหักค่าใช้จ่ายได้ตามมาตรา 42 ทวิ วรรคหนึ่ง มิใช่เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (6) ที่จะหักค่าใช้จ่ายได้ตามมาตรา 44"

นอกจากจะอาศัยการจ่ายค่าตอบแทนตามปริมาณผลงานกับการจ่ายค่าตอบแทนจำนวนแน่นอนตายตัวเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาว่าเป็นเงินได้ประเภทใดระหว่างเงินได้จากการรับทำงานให้ตามมาตรา 40 (2) กับเงินได้จากวิชาชีพอิสระตามมาตรา 40 (6) แล้ว ศาลฎีกายังอาศัยค่าใช้จ่ายของผู้มีเงินได้เป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาด้วย หากผู้มีเงินได้สามารถพิสูจน์ได้ว่ามีค่าใช้จ่ายในการได้มาซึ่งเงินได้มาก ศาลฎีกาจะถือเป็นเงินได้จากวิชาชีพอิสระตามมาตรา 40 (6) แต่ถ้าพิสูจน์ไม่ได้ ศาลฎีกาจะถือเป็นเงินได้จากการรับทำงานให้ตามมาตรา 40 (2) ดังมีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5960/2549 วินิจฉัยไว้ดังนี้

"เงินได้พึงประเมินจะเป็นประเภทใดตามประมวลรัษฎากร มาตรา 40 นั้น ต้องพิจารณาถึงรายจ่ายและลักษณะของงานที่ทำประกอบด้วย เงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากร มาตรา 40 (2) ซึ่งเป็นเงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้ ลักษณะงานที่ทำมีค่าใช้จ่ายไม่มาก ประมวลรัษฎากร จึงกำหนดให้หักค่าใช้จ่ายได้น้อย ส่วนเงินได้ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 40 (6) เป็นเงินได้จากวิชาชีพอิสระ คือ การประกอบอาชีพของตนเอง และต้องอาศัยวิชาความรู้ความชำนาญ อันเป็นงานที่ต้องมีค่าใช้จ่ายสูงกว่าเงินได้ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 40 (2) ประมวลรัษฎากรจึงยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้มากกว่า โจทก์ทั้งสองไม่ได้ประกอบโรคศิลปะ โดยเปิดคลินิกเป็นของตนเอง แต่เป็นการทำงานให้แก่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์นอกเวลาทำการปกติ และโรงพยาบาลหรือคลินิกเอกชนอื่น โจทก์ทั้งสองนำสืบไม่ได้ว่า ผู้ป่วยที่มารับการรักษาจากโจทก์ทั้งสองมิใช่ผู้ป่วยของโรงพยาบาล ทั้งยอมรับว่าคลินิกพิเศษนอกเวลาราชการที่

โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์และโรงพยาบาลหรือคลินิกเอกชนอื่น เป็นผู้เก็บเงินและออกใบเสร็จรับเงินในนามของคลินิกดังกล่าว ไม่ได้ออกในนามของโจทก์ทั้งสอง ยิ่งกว่านั้นก่อนที่คลินิกพิเศษนอกเวลาราชการที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์และโรงพยาบาลหรือคลินิกเอกชนอื่น จะจ่ายเงินให้แก่โจทก์ทั้งสองก็ได้หักภาษี ณ ที่จ่าย ไว้ ย่อมแสดงให้เห็นเป็นชัดเจนว่าโจทก์ทั้งสองมิได้มีนิติสัมพันธ์ทางการเงินกับผู้ป่วยโดยตรง โจทก์ทั้งสองจึงเป็นเพียงผู้เรียกเก็บค่ารักษาพยาบาลจากผู้ป่วยเท่านั้น และเมื่อพิจารณาถึงค่าใช้จ่าย โจทก์ทั้งสองก็ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าโจทก์ทั้งสองมีค่าใช้จ่ายมากเพียงใดที่จะแสดงว่าเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบวิชาชีพอิสระอันจะถือว่ารายได้ของโจทก์ทั้งสองอันเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (6) แห่งประมวลรัษฎากร ดังนั้น หากโจทก์ทั้งสองเสียภาษีแตกต่างกับแพทย์ที่ไปทำสัญญาว่าจ้างแพทย์ที่โรงพยาบาลเอกชนหรือแพทย์เวรก็จะเกิดความไม่เป็นธรรมในการเสียภาษีขึ้น ที่คณะกรรมการการพิจารณาอุทธรณ์วินิจฉัยว่าเงินได้ที่โจทก์ทั้งสองได้รับเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) แห่งประมวลรัษฎากร จึงชอบแล้ว"

ผู้เขียนเห็นว่า เงินได้จากการรับทำงานให้ตามมาตรา 40 (2) หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้เพียงวิธีเดียวร้อยละ 40 แต่ไม่เกิน 100,000 บาท หากผู้มีเงินได้ซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะดังกล่าวสามารถพิสูจน์ได้ว่ามีค่าใช้จ่ายมากกว่าค่าใช้จายเป็นการเหมาดังกล่าว เงินได้ที่ได้รับก็ถือเป็นเงินได้จากวิชาชีพอิสระตามมาตรา 40 (6) แม้เงินได้นั้นจะมีได้รับตามปริมาณผลงานที่ทำก็ตาม

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2636/2560 ที่หมายเหตุนี้เดินตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 502/2526 (ประชุมใหญ่) และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5960/2549 ดังกล่าว จึงอาจสรุปได้ว่าเงินได้ที่จะถือเป็นเงินได้จากวิชาชีพอิสระตามมาตรา 40 (6) ลักษณะของงานที่ต้องอาศัยความรู้ความชำนาญในวิชาชีพใดวิชาชีพหนึ่ง ใน 6 วิชาชีพ ได้แก่ การประกอบโรคศิลปะ กฎหมาย วิศวกรรม สถาปัตยกรรม บัญชี หรือประณีตศิลปกรรม และจะต้องได้รับค่าตอบแทนตามปริมาณผลงานที่ทำ มิได้รับเป็นจำนวนแน่นอนตายตัว อย่างไรก็ตาม กรณีที่ได้รับเป็นจำนวนแน่นอนตายตัว หากผู้มีเงินได้สามารถพิสูจน์ได้ว่ามีค่าใช้จ่ายมากกว่าค่าใช้จายเป็นการเหมาร้อยละ 40 แต่ไม่เกิน 100,000 บาท แล้ว ผู้เขียนเห็นว่า เงินได้ที่ได้รับน่าจะถือเป็นเงินได้จากวิชาชีพอิสระตามมาตรา 40 (6) ไม่ควรถือเป็นเงินได้จากการรับทำงานให้ตามมาตรา 40 (2) เพราะไม่เป็นธรรม ☺

รายจ่าย ที่มีสิทธิหักได้เพิ่มขึ้น จากรายจ่าย ที่จ่ายจริง

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเมื่อมีการจ่ายค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการประกอบกิจการไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับต้นทุนของสินค้าหรือบริการ ค่าใช้จ่ายในการขาย หรือค่าใช้จ่ายในการบริหาร จะถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิตามที่กิจการได้มีการจ่ายจริง เช่น กิจการจ่ายเงิน 100 บาท ก็ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ 100 บาท แต่มีค่าใช้จ่ายบางประเภทที่ประมวลรัษฎากรได้ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรที่กิจการจ่ายได้แล้วมีสิทธินำมาหักเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษีอากรได้เพิ่มขึ้นจากที่จ่ายจริง เช่น กิจการจ่ายจริงเป็นเงิน 100 บาท ในทางภาษีอากรให้สิทธิประโยชน์ในทางภาษีอากรถือเป็นรายจ่ายได้เพิ่มขึ้นอีก 100 บาท ทำให้กิจการถือเป็นรายจ่ายในทางภาษีอากรได้ 200 บาท โดยทางบัญชีจะบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายเท่าที่จ่ายจริง 100 บาท ส่วนที่เพิ่มขึ้นอีก 100 บาทนั้นจะนำไปปรับปรุงกำไรสุทธิ (หักออก) ในแบบ ภ.ง.ด.50 อันมีผลทำให้กำไรสุทธิของกิจการลดลง เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลลดลงด้วย รายจ่ายที่มีสิทธิหักได้เพิ่มขึ้นจากรายจ่ายที่จ่ายจริงที่น่าสนใจมีดังต่อไปนี้

1. รายจ่ายเพื่อกำการวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม

รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมให้ภาคเอกชนลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมและช่วยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ได้ปรับปรุงหลักเกณฑ์การยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กรณีที่มีรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเพื่อการทำวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 297) พ.ศ. 2539 เพื่อส่งเสริมและจูงใจให้ภาคเอกชนจัดให้มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนมากยิ่งขึ้น หลักเกณฑ์ยกเว้นมีดังนี้

1. ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ สำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นจำนวนร้อยละ 100 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายไป เพื่อทำการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนตามที่อธิบดีประกาศกำหนด การได้รับยกเว้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
2. ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ สำหรับเงินได้ของบริษัทหรือ

ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นจำนวนร้อยละ 100 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายไป เพื่อทำการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2558 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2562 เพิ่มขึ้นจากสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ แต่เมื่อรวมสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้แล้ว ต้องไม่เกินอัตราส่วนของรายได้ของกิจการที่ต้องนำมารวมคำนวณกำไรสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีเดียวกัน ตามลำดับต่อไปนี้

- (1) ร้อยละ 60 เฉพาะส่วนของรายได้ที่ไม่เกิน 50 ล้านบาท
 - (2) ร้อยละ 9 เฉพาะส่วนของรายได้ที่เกิน 50 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท
 - (3) ร้อยละ 6 เฉพาะส่วนของรายได้ที่เกิน 200 ล้านบาท
3. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ เนื่องจากรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเพื่อทำการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมตามพระราชกฤษฎีกานี้ ต้องไม่นำรายจ่ายดังกล่าวไปใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกิจการที่ได้รับ การส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

2. รายจ่ายค่าซื้อหรือจ้างทำ ค่าใช้บริการ โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ส่งเสริมให้ผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย ในการดำเนินงานและบริหารจัดการธุรกิจเพิ่มมากขึ้น ได้ยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายไปเป็นค่าซื้อหรือจ้างทำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือค่าใช้บริการโปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีดังนี้

1. ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท และมีรายได้จากการขายสินค้าและการให้บริการในรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 30 ล้านบาท สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละ 100 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหรือจ้างทำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือค่าใช้บริการโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ให้แก่ผู้ขายหรือผู้รับจ้างทำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือผู้ให้บริการโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนจากสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล เฉพาะในส่วนที่ไม่เกิน 100,000 บาท สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2560 แต่ไม่เกินวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2562

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

2. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จะได้รับยกเว้นภาษีตาม 1. ต้องไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในประมวลรัษฎากร ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วน

3. รายจ่ายในการส่งลูกจ้างเข้ารับการศึกษาและฝึกอบรม

ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้ส่งลูกจ้างของตนไปรับการศึกษาหรือฝึกอบรม หรือที่ได้ฝึกอบรมให้แก่ลูกจ้างของตน รวมทั้งสมควรยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่ผู้ดำเนินการฝึกตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานในการฝึกเตรียมเข้าทำงานเพื่อประโยชน์ของกิจการตนเพื่อส่งเสริมให้มีการพัฒนาฝีมือแรงงานมากยิ่งขึ้น หลักเกณฑ์ที่สำคัญมีดังนี้

1. ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ดังต่อไปนี้

(1) สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละ 100 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเข้ารับการศึกษาหรือฝึกอบรมในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่ทางราชการจัดตั้งขึ้นหรือที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(2) สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละ 100 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมให้แก่ลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

2. ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ ให้แก่ผู้ดำเนินการฝึกตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ดังต่อไปนี้

(1) สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละ 100 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงานเพื่อประโยชน์ของกิจการของผู้ดำเนินการฝึก

หลักเกณฑ์เงื่อนไขการกำหนดสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ขอบเขต และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

1. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่งลูกจ้างเข้ารับการศึกษารวมหรือฝึกอบรมในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นจำนวนร้อยละ 100 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็น

ค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเข้ารับการศึกษารวมหรือฝึกอบรมนั้น ต้องส่งลูกจ้างเข้ารับการศึกษารวมหรือฝึกอบรมในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 4 ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 และข้อ 8

2. สถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่จะให้บริการการศึกษาหรือฝึกอบรมต้องเป็นสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานเฉพาะที่มีฐานะเป็นมูลนิธิ สมาคม บริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือนิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายเฉพาะ

3. การให้บริการการศึกษาหรือฝึกอบรมต้องเป็นการศึกษาหรือฝึกอบรมในประเทศไทยเพื่อพัฒนาคุณภาพ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ฝีมือของลูกจ้างให้สูงขึ้น ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของกิจการของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นนายจ้าง

4. หลักสูตรที่สถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานตามข้อ 2 ใช้ในการให้บริการการศึกษาหรือฝึกอบรมลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ต้องมีลักษณะดังนี้

(1) กรณีสถานศึกษา

(ก) ต้องจัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการสำหรับการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าอุดมศึกษา หรือ

(ข) ต้องจัดการศึกษาตามหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการสำหรับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา หรือ

(ค) ต้องจัดการศึกษาตามหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการสำหรับโรงเรียนนอกระบบ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือ

(ง) ต้องจัดการฝึกอบรมให้แก่สาธารณชนเป็นการทั่วไป (Public Training) หรือให้แก่ลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกันตามหลักสูตรที่สถานศึกษานั้นๆ ได้จัดขึ้น

(2) กรณีสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานต้องจัดการฝึกอบรมให้แก่สาธารณชนเป็นการทั่วไป (Public Training) หรือให้แก่ลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกันหรือบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์ทางธุรกิจเป็นเครือขายกัน เช่น ตัวแทนจำหน่ายสินค้า ศูนย์บริการซ่อมสินค้า เป็นต้น

5. ค่าใช้จ่ายที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจ่ายให้สถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานตามข้อ 2 เพื่อส่ง

4. รายจ่ายที่ได้รับสิทธิจากการส่งเสริมการลงทุน

รายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้แก่

(1) รายจ่ายค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา เป็นจำนวนร้อยละ 100 ของจำนวนเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้เสียไปเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

(2) รายจ่ายในการติดตั้ง หรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามหลักเกณฑ์ ที่คณะกรรมการพิจารณากำหนดจากกำไรไม่เกินร้อยละ 25 ของเงินที่ลงทุนแล้ว

5. รายจ่ายในการจ้างคนพิการ

เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมให้มีการจ้างแรงงานคนพิการ และเพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ บริการขนส่ง หรือบริการสาธารณะอื่น อันจะทำให้คนพิการสามารถปฏิบัติงานได้ มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งพาตนเองได้ สมควรยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการซึ่งรับคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เข้าทำงาน และยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่เจ้าของอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ บริการขนส่ง หรือผู้ให้บริการสาธารณะอื่น ให้แก่คนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังนี้

1. ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ ให้แก่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการซึ่งรับคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เข้าทำงาน สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละ 100 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างคนพิการดังกล่าว

2. ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ ให้แก่เจ้าของอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ บริการขนส่ง หรือผู้ให้บริการสาธารณะอื่น ซึ่งได้จัดอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ บริการขนส่ง หรือบริการสาธารณะอื่น ให้แก่คนพิการในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละ 100 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดให้มีอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการดังกล่าว

6. รายจ่ายในการจ้างคนพิการเกินกว่า

ร้อยละ 60 ของลูกจ้าง

ที่ได้จ่ายเป็นค่าจ้างให้คนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เข้าทำงานเกินกว่าร้อยละ 60 ของลูกจ้าง เป็นจำนวนร้อยละ 100 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายไป ตามพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 519)

แนวปฏิบัติค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับคนพิการ

เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมให้คนพิการได้รับสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ และส่งเสริมให้มีการจ้างแรงงานคนพิการเพิ่มขึ้น สมควรยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่ผู้มีเงินได้ที่จัดให้คนพิการได้รับสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการและยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการเพิ่มขึ้น สำหรับนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการซึ่งรับคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเข้าทำงาน มีดังนี้

“คนพิการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่างๆ และมีความจำเป็นเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่ง ด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ ตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประกาศกำหนด

“การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ” หมายความว่า การเสริมสร้างสมรรถภาพหรือความสามารถของคนพิการให้มีสภาพที่ดีขึ้น หรือดำรงสมรรถภาพหรือความสามารถที่มีอยู่เดิมไว้ โดยอาศัยกระบวนการทางการแพทย์ การศาสนา การศึกษา สังคม อาชีพ หรือกระบวนการอื่นใด เพื่อให้คนพิการได้มีโอกาสทำงานหรือดำรงชีวิตในสังคมอย่างเต็มศักยภาพ

“การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต” หมายความว่า

การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ การจัดสวัสดิการ การส่งเสริม และพิทักษ์สิทธิ การสนับสนุนให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตอิสระ มีศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ และเสมอภาคกับบุคคลทั่วไป มีส่วนร่วมทางสังคมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

ตามพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 499 และฉบับที่ 519 ได้กำหนดหลักเกณฑ์การให้สิทธิประโยชน์ไว้ดังนี้

1. ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ ให้แก่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการซึ่งรับคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเข้าทำงาน สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละ 10 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างคนพิการดังกล่าว

2. ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ ให้แก่เจ้าของอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ บริการขนส่ง หรือผู้ให้บริการสาธารณะอื่น ซึ่งได้จัดอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ บริการขนส่ง หรือบริการสาธารณะอื่น ให้แก่คนพิการ ในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละ 10 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดให้มีอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการดังกล่าว

3. ให้ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่าย ในการจัดให้คนพิการได้รับสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จาก สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการ และความช่วยเหลืออื่นจากรัฐตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ดังต่อไปนี้

(1) สำหรับบุคคลธรรมดา ให้ยกเว้นภาษีสำหรับเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักลดหย่อนตามมาตรา 47 (1) (2) (3) (4) (5) หรือ (6) แห่งประมวลรัษฎากร เป็นจำนวน ร้อยละ 10 ของเงินได้ที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดให้คนพิการ ได้รับสิทธิประโยชน์ แต่เมื่อรวมกับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นสำหรับการจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษาสำหรับโครงการ ที่กระทรวงศึกษาธิการให้ความเห็นชอบแล้ว ต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักลดหย่อน ดังกล่าว

(2) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ยกเว้น ภาษีสำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละ 10 ของรายจ่ายที่จ่ายเป็น ค่าใช้จ่ายในการจัดให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์ แต่เมื่อรวม

กับรายจ่ายที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษาสำหรับ โครงการที่กระทรวงศึกษาธิการให้ความเห็นชอบ และรายจ่าย ที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดสร้างและการบำรุงรักษาสนาม เด็กเล่น สวนสาธารณะ หรือสนามกีฬาของเอกชนที่เปิดให้ ประชาชนใช้เป็นกรทั่วไปโดยไม่เก็บค่าบริการใดๆ หรือสนาม เด็กเล่น สวนสาธารณะ หรือสนามกีฬาของทางราชการแล้ว ต้อง ไม่เกินร้อยละ 10 ของกำไรสุทธิก่อนหักรายจ่ายเพื่อการกุศล สาธารณะหรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ และรายจ่ายเพื่อการ ศึกษาหรือเพื่อการกีฬาตามมาตรา 65 ตี (3) แห่งประมวลรัษฎากร

4. ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ ให้แก่นายจ้างหรือเจ้าของสถาน ประกอบการซึ่งรับคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการตามกฎหมาย ว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเข้าทำงาน เกินกว่าร้อยละ 60 ของลูกจ้างในสถานประกอบการนั้น โดยมี ระยะเวลาจ้างเกินกว่า 180 วันในปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชี ที่มีเงินได้ สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละ 10 ของรายจ่ายที่ ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างคนพิการดังกล่าว เพิ่มขึ้นจากสิทธิ ยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา 3 (ข้อ 3.) แห่งพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 499) พ.ศ. 2553 ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยกเว้น ภาษีเงินได้

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยกเว้นภาษี เงินได้สำหรับเงินได้ที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดให้คนพิการ ได้รับสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวก อันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่น จากรัฐตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ

1. เงินได้ที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดให้คนพิการได้รับ สิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็น สาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐตาม กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หรือภาษีเงินได้นิติบุคคล ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ 2 และข้อ 3

2. เงินได้ที่จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ ตามมาตรา 3 แห่ง พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการ ยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 519) พ.ศ. 2554

(1) สำหรับบุคคลธรรมดาให้ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักลดหย่อนตามมาตรา 47 (1) (2) (3) (4) (5) หรือ (6) แห่งประมวลรัษฎากรเป็นจำนวนร้อยละ 10 ของเงินที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์ แต่เมื่อรวมกับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นสำหรับการจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษาสำหรับโครงการที่กระทรวงศึกษาธิการให้ความเห็นชอบแล้ว ต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักลดหย่อนดังกล่าว

(2) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลให้ยกเว้นภาษีสำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละ 10 ของรายจ่ายที่เป็นจำนวนเงินหรือมูลค่าทรัพย์สินที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์ แต่เมื่อรวมกับรายจ่ายที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษาสำหรับโครงการที่กระทรวงศึกษาธิการให้ความเห็นชอบ และรายจ่ายที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดสร้างและการบำรุงรักษาสวนเด็กเล่น สวนสาธารณะหรือสนามกีฬาของเอกชนที่เปิดให้ประชาชนใช้เป็นสันทนาการทั่วไปโดยไม่เก็บค่าบริการใดๆ หรือสนามเด็กเล่น สวนสาธารณะหรือสนามกีฬาของทางราชการแล้ว ต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของกำไรสุทธิก่อนหักรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะหรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬาตามมาตรา 65 ตี (3) แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับรายจ่ายที่เป็นทรัพย์สิน จะต้องเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องโดยตรง และได้มาในระหว่างเวลาการดำเนินงานของโครงการของรัฐในการจัดให้คนพิการได้รับสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

3. บุคคลธรรมดา บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จะได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 519) พ.ศ. 2554 จะต้องแสดงหลักฐานเป็นหนังสือที่พิสูจน์ได้ว่าได้จ่ายค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามโครงการของรัฐให้แก่หน่วยงานของรัฐซึ่งจัดให้คนพิการได้รับสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐนั้น

การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับรายจ่ายเกี่ยวกับคนพิการ

ค่าใช้จ่ายในการจ้างคนพิการเข้าทำงาน หรือรายจ่ายอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา 33 มาตรา 34 และมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 มาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร มีแนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการซึ่งรับคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเข้าทำงาน มีสิทธินำค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายเนื่องจากการจ้างคนพิการเข้าทำงานมาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากรได้ ดังนี้

1.1 กรณีนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการรับคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเข้าทำงาน นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการนั้นมีสิทธินำค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายเนื่องจากการจ้างคนพิการเข้าทำงาน นำมาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้เป็นจำนวน 2 เท่าของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเนื่องจากการจ้างคนพิการเข้าทำงาน ทั้งนี้ ตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 499) พ.ศ. 2553

1.2 กรณีนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการรับคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเข้าทำงานเกินกว่าร้อยละ 60 ของลูกจ้างในสถานประกอบการนั้น โดยมีระยะเวลาจ้างเกินกว่า 180 วันในปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่มีเงินได้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการนั้น มีสิทธินำค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายเนื่องจากการจ้างคนพิการเข้าทำงานมาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้เป็นจำนวน 3 เท่าของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเนื่องจากการจ้างคนพิการเข้าทำงาน ทั้งนี้ ตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 499) พ.ศ. 2553 และพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 519) พ.ศ. 2554

ตัวอย่างที่ 1

บริษัท ก. รับนาย ข. ซึ่งเป็นคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการเข้าทำงานเป็นพนักงานประจำของบริษัท โดยบริษัท ก. จ่ายค่าจ้างให้นาย ข. จำนวน 20,000 บาทต่อเดือน หรือ 240,000 บาทต่อปี บริษัท ก. มีสิทธินำค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายเป็นค่าจ้างนาย ข. นำมาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่มีการจ้างได้ทั้งสิ้นจำนวน 480,000 บาท

ตัวอย่างที่ 2

ในรอบระยะเวลาบัญชีตั้งแต่ 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม บริษัท ก. มีพนักงานในบริษัททั้งหมด 100 คน เป็นพนักงานที่เป็นคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการทั้งหมด 61 คน โดยได้จ้างพนักงานที่เป็นคนพิการดังกล่าวตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน ถึง 31 มีนาคมของปีถัดไป รวมทั้งสิ้น 275 วัน ในรอบระยะเวลาบัญชีซึ่งเกินกว่า 180 วันในรอบระยะเวลาบัญชี ดังนั้น บริษัท ก. จ่ายค่าจ้างให้พนักงานที่เป็นคนพิการคนละ 20,000 บาทต่อเดือนหรือคนละ 180,000 บาทในรอบระยะเวลาบัญชี ดังกล่าว บริษัท ก. จึงมีสิทธินำค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายเป็นค่าจ้างพนักงานที่เป็นคนพิการมาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่มีการจ้างได้ทั้งสิ้นจำนวน 540,000 บาทต่อพนักงานที่เป็นคนพิการ 1 คน

ค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายเนื่องจากการจ้างคนพิการเข้าทำงานหมายความว่าค่าใช้จ่ายที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการมีหน้าที่ต้องจ่ายตามข้อผูกพันที่กำหนดในสัญญาจ้างแรงงาน เช่น เงินเดือน ค่าล่วงเวลา โบนัส ค่ารักษาพยาบาล เงินประกันสังคม เป็นต้น

2. นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการที่มีได้จ้างคนพิการเข้าทำงานตามจำนวนที่กำหนด ตามมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 (มาตรา 33 กำหนดให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 100 คนขึ้นไปรับคนพิการเข้าทำงาน ในอัตราส่วนลูกจ้างที่ไม่ใช่คนพิการทุก 100 คนต่อคนพิการ 1 คน เศษของ 100 คนถ้าเกิน 50 คน ต้องรับคนพิการเพิ่มอีก 1 คน) แต่ได้ส่งเงินเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามจำนวนที่กฎหมายกำหนดตามมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการมีสิทธินำเงินที่ส่งเข้ากองทุนตามมาตรา 34 ดังกล่าว มาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ เพราะเป็นรายจ่ายที่จ่ายตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

3. นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการที่มีได้จ้างคนพิการเข้าทำงานตามมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และไม่ส่งเงินเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ตามมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการอาจปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 การปฏิบัติตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 อาจกระทำได้โดยการให้สัมปทานจัดสถานที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการ จัดจ้างเหมาะสมช่วงงาน หรือจ้างเหมาบริการโดยวิธีกรณีพิเศษ ฝึกงาน หรือจัดให้มีอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกล่ามภาษามือ หรือให้ความช่วยเหลืออื่นใดแก่คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการ หากนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการมีค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายไปจริงตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจการของตนเอง นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการนั้น มีสิทธินำค่าใช้จ่ายนั้นมาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ แต่รายจ่ายดังกล่าวจะต้องไม่เกินจำนวนเงินที่ต้องจ่ายเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

4. นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการมีสิทธินำรายจ่ายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติ

ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 มาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากรได้ ดังนี้

(1) การให้สัมปทาน คือ การให้สิทธิแก่คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการได้ครอบครองหรือใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินในการประกอบอาชีพ เช่น การให้ใช้ประโยชน์จากอาคาร สถานที่ หรือทรัพย์สินของสถานประกอบการ การให้สิทธิในลิขสิทธิ์ในการจำหน่ายสินค้า การจัดสรรเวลาออกอากาศ สถานีโทรทัศน์ วิทยุ การดำเนินการในลักษณะดังกล่าว เป็นกรณีนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการให้คนพิการได้ใช้ประโยชน์จากสังหาริมทรัพย์ หรืออสังหาริมทรัพย์ของตน ไม่ใช่กรณีการจ่ายค่าใช้จ่ายใดๆ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการไม่มีสิทธินำมูลค่าการให้คนพิการได้ใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินนั้น มาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

ตัวอย่าง

บริษัท ก. มีที่ดินเป็นของตนเองได้ทำสัญญาให้สัมปทานใช้พื้นที่ในการทำการเกษตรปลูกผักแก่ผู้ดูแลคนพิการเป็นระยะเวลา 1 ปี โดยไม่มีค่าตอบแทนคิดเป็นมูลค่า 109,500 บาท โดยผู้ดูแลคนพิการจะเป็นผู้หาประโยชน์และเป็นผู้ได้รับรายได้จากการขายผักตลอดระยะเวลาการให้สัมปทาน บริษัท ก. ให้คนพิการได้ใช้ประโยชน์จากที่ดินของตน ไม่ใช่กรณีการจ่ายค่าใช้จ่ายใดๆ บริษัท ก. ไม่มีสิทธินำมูลค่าการให้คนพิการได้ใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้น มาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

(2) การจัดสถานที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการ คือ การให้สถานที่เพื่อให้คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการได้ใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ การดำเนินการในลักษณะดังกล่าวเป็นกรณีนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการให้คนพิการได้ใช้ประโยชน์จากอสังหาริมทรัพย์ของตน ไม่ใช่กรณีการจ่ายค่าใช้จ่ายใดๆ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการไม่มีสิทธินำมูลค่าการให้คนพิการได้ใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินนั้น มาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

ตัวอย่าง

บริษัท ก. มีอาคารสถานประกอบการได้ทำสัญญาให้คนพิการใช้พื้นที่อาคารบริเวณโรงอาหารของบริษัทเป็นระยะเวลา 1 ปี เพื่อให้คนพิการขายอาหารจำนวน 1 ร้าน โดยไม่มีค่าตอบแทนคิดเป็นมูลค่า 109,500 บาท ผลประโยชน์เงินรายได้ที่เกิดจากการจำหน่ายอาหารให้ตกเป็นของคนพิการ บริษัท ก. ให้คนพิการได้

ใช้ประโยชน์จากอาคารของตน ไม่ใช่กรณีการจ่ายค่าใช้จ่ายใดๆ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการไม่มีสิทธินำมูลค่าการให้คนพิการได้ใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินนั้น มาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

(3) การจัดจ้างเหมาช่วงงานหรือการจ้างเหมาบริการ โดยวิธีการพิเศษ คือ การจ้างคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการโดยตรงในงานที่มุ่งผลสำเร็จของงาน หากนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการได้จ่ายค่าใช้จ่ายไปเพื่อการจัดจ้างเหมาช่วงงานหรือจ้างเหมาบริการที่เป็นไปเพื่อกิจการของตน นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการนั้นมีสิทธินำค่าใช้จ่ายตามจำนวนที่ได้จ่ายไปนั้น มาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล หากการจ้างเหมาช่วงงานหรือจ้างเหมาบริการนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการนั้นไม่มีสิทธินำค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าจ้างเหมาช่วงงานหรือจ้างเหมาบริการมาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล เพราะไม่ใช่รายจ่ายเพื่อหากำไรหรือเพื่อกิจการโดยเฉพาะ ต้องห้ามตามมาตรา 65 ตรี (13) แห่งประมวลรัษฎากร

ตัวอย่างที่ 1

บริษัท ก. ได้ทำสัญญาจ้างเหมาคนพิการเพื่อให้จัดทำของที่ระลึกของบริษัทเพื่อแจกเนื่องในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ โดยบริษัทจะเป็นผู้จัดหาวัสดุอุปกรณ์ให้คนพิการ โดยบริษัทจะจ่ายเงินค่าจ้างทำของที่ระลึกในราคา 109,500 บาทต่อคนพิการ 1 คน บริษัท ก. มีสิทธินำเงินค่าจ้างเหมาคนพิการดังกล่าวมาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้

ตัวอย่างที่ 2

บริษัท ก. ได้ทำสัญญาจ้างเหมาคนพิการเพื่อให้ไปทำงานในบริษัท ข. หรือส่วนราชการใดๆ เป็นระยะเวลา 1 ปี โดยมีมูลค่าสัญญาจ้างจำนวน 109,500 บาทต่อคนพิการ 1 คน บริษัท ก. ไม่มีสิทธินำเงินค่าจ้างเหมาคนพิการดังกล่าวมาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้

(4) การฝึกงาน คือ การฝึกงานให้แก่คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการในหลักสูตรที่เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ การถ่ายทอดวิทยาการเทคโนโลยี องค์ความรู้ เพื่อให้นำไปใช้ประกอบอาชีพ หากนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการได้มีการจ่ายเงินเพื่อการฝึกงานให้แก่คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการนั้นมีสิทธินำค่าใช้จ่ายตามจำนวนที่ได้จ่ายไปนั้นมาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

ตัวอย่าง

บริษัท ก. จัดให้มีการอบรมอาชีพพนักงาน Call center สำหรับคนพิการ โดยจ้างทีมงานฝึกอบรมจากบริษัท ข. โดยบริษัท ก. จ่ายเงินค่าจ้างทีมงานฝึกอบรมให้แก่บริษัท ข. จำนวน 109,500 บาทต่อคนพิการ 1 คน บริษัท ก. มีสิทธินำค่าใช้จ่ายการจ้างทีมงานฝึกอบรมที่ได้จ่ายไปจริง จำนวน 109,500 บาท มาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้

(5) การจัดให้มีอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวก คือ การจัดให้มีอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่คนพิการที่ทำงานในสถานประกอบการ ให้มีสิทธิทำงานได้ตามความเหมาะสม นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการมีสิทธินำรายจ่ายตามจำนวนที่ได้จ่ายไปเพื่อการจัดให้มีอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวก มาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

ตัวอย่าง

บริษัท ก. มีพนักงานลูกจ้างทั้งสิ้นจำนวน 2,100 คน ได้จ้างคนพิการทำงานในสถานประกอบการจำนวน 20 คน และได้จัดให้มีทางลาดสำหรับคนพิการ โดยบริษัท ก. จ่ายเงินค่าจัดทำทางลาดคนพิการเป็นจำนวน 109,500 บาท ดังนั้น บริษัท ก. มีสิทธินำมูลค่าต้นทุนของทางลาดที่ได้จัดทำนั้นมาหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ และเนื่องจากกรณีดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นการจัดอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการในอาคาร สถานที่ ให้แก่คนพิการในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ บริษัท ก. จึงได้รับสิทธิตามพระราชบัญญัติการออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 499) พ.ศ. 2553

(6) การจัดให้มีบริการล่ามภาษามือ คือ การจัดหาบุคคลซึ่งจัดจ้างเป็นล่ามภาษามือต่อกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เพื่ออำนวยความสะดวกในการสื่อสารระหว่างคนพิการทางการได้ยินกับบุคคลอื่นในสถานประกอบการของตน นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการนั้น มีสิทธินำค่าใช้จ่ายตามจำนวนที่ได้จ่ายไปเพื่อการจัดให้มีล่ามภาษามือมาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

ตัวอย่างที่ 1

บริษัท ก. มีพนักงานลูกจ้างทั้งสิ้นจำนวน 2,100 คน ได้จ้างคนพิการทางการได้ยินเข้าทำงานในสถานประกอบการจำนวน 20 คน และได้จ่ายเงินค่าจ้างล่ามภาษามือ 1 คน เป็นจำนวน

109,500 บาทต่อ 1 ปี เพื่ออำนวยความสะดวกในการสื่อสารในสถานประกอบการ บริษัท ก. มีสิทธินำค่าใช้จ่ายในการจัดให้มีบริการล่ามภาษามือดังกล่าว มาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้

ตัวอย่างที่ 2

บริษัท ก. จ่ายเงินค่าจัดให้มีบริการล่ามภาษามือเป็นจำนวน 109,500 บาท เพื่อจ้างล่ามภาษามือไปให้บริการในงานปีใหม่ของโรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง หรือสถานที่ของหน่วยงานของรัฐอื่นใด บริษัท ก. ไม่มีสิทธินำค่าใช้จ่ายในการจัดให้มีบริการล่ามภาษามือดังกล่าวมาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้

(7) การช่วยเหลืออื่นใด คือ การสนับสนุนด้านการเงิน วัสดุ ครุภัณฑ์ เครื่องมือหรือทรัพย์สินอื่น รวมทั้งการซื้อสินค้าจากคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการโดยตรงเพื่อให้มีอาชีพ ฝึกอาชีพ เตรียมความพร้อมในการทำงาน นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการที่สนับสนุนด้านการเงิน วัสดุ ครุภัณฑ์ เครื่องมือหรือทรัพย์สินอื่นแก่คนพิการและผู้ดูแลคนพิการนั้น มีสิทธินำค่าใช้จ่ายดังกล่าวมาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

ตัวอย่างที่ 1

บริษัท ก. สนับสนุนให้เครื่องดนตรีแก่คนพิการเพื่อประกอบอาชีพนักดนตรี โดยจ่ายเงินเพื่อซื้อกีตาร์ 1 ตัว ราคา 109,500 บาท บริษัท ก. มีสิทธินำค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องดนตรีดังกล่าว มาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้

ตัวอย่างที่ 2

บริษัท ก. สนับสนุนเงินให้แก่คนพิการเป็นจำนวน 109,500 บาท ในลักษณะเป็นเงินสงเคราะห์ให้เปล่าให้คนพิการนำเงินดังกล่าวไปใช้โดยมิได้มีวัตถุประสงค์เป็นการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับคนพิการ บริษัท ก. ไม่มีสิทธินำค่าใช้จ่ายดังกล่าวมาลงเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ เนื่องจากเป็นการจ่ายในลักษณะของการสงเคราะห์คนพิการ มิใช่การสนับสนุนเพื่อให้มีอาชีพ ฝึกอาชีพ หรือเตรียมความพร้อมในการทำงาน

ในด้านรายได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กรณีที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการ ให้บริการแก่คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการโดยไม่มีค่าตอบแทน อันเป็นการดำเนินการตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและ

พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 เนื่องจากเป็นการปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด กรณีถือเป็นเหตุอันสมควรเจ้าพนักงานประเมินไม่มีอำนาจประเมินตามมาตรา 65 ทวิ (4) แห่งประมวลรัษฎากร

5. รายจ่ายตามมาตรา 33 มาตรา 34 และมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการจะต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้ เพื่อแสดงต่อเจ้าพนักงานประเมินกรมสรรพากร

(1) กรณีการจ้างคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการเข้าทำงาน ได้แก่ สัญญาจ้างแรงงาน และหลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่คนพิการที่จ้างเข้าทำงาน

(2) กรณีการจ่ายเงินเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ได้แก่ ใบเสร็จรับเงินที่ออกโดยกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

(3) กรณีการให้สัมปทาน จัดสถานที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการ จัดจ้างเหมาช่างงานหรือจ้างเหมาบริการโดยวิธีกรณีพิเศษ ผูกงาน หรือจัดให้มีอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกล่ามภาษามือหรือให้ความช่วยเหลืออื่นใดแก่คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการ ได้แก่ หนังสือแจ้งผลการใช้สิทธิตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 ซึ่งอนุญาตให้ใช้สิทธิตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จากกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน รวมทั้งเอกสารประกอบการขอใช้สิทธิ และหลักฐานการจ่ายเงินเพื่อดำเนินการดังกล่าว

7. รายจ่ายค่าจัดให้มีอุปกรณ์ให้แก่คนพิการ

รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมให้มีการจ้างแรงงานคนพิการ และเพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ บริการขนส่ง หรือบริการสาธารณะอื่น อันจะทำให้คนพิการสามารถปฏิบัติงานได้ มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งพาตนเองได้ สมควรยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการซึ่งรับคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เข้าทำงาน และยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่เจ้าของอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ บริการขนส่ง หรือผู้ให้บริการสาธารณะอื่น ให้แก่คนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ มีดังนี้

1. ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ ให้แก่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการซึ่งรับคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เข้าทำงาน สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละ 100 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างคนพิการดังกล่าว

2. ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ ให้แก่เจ้าของอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ บริการขนส่ง หรือผู้ให้บริการสาธารณะอื่น ซึ่งได้จัดอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ บริการขนส่ง หรือบริการสาธารณะอื่น ให้แก่คนพิการในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละ 100 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดให้มีอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกหรือบริการดังกล่าว

8. รายจ่ายในการจัดหาหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของกิจการ

รัฐบาลมีนโยบายที่จะส่งเสริมให้ประชาชนรักการอ่าน เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสามารถสร้างพลังขับเคลื่อนให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการอ่าน อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต ดังนั้น เพื่อเป็นการจูงใจให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนและส่งเสริมการอ่านอย่างทั่วถึง อีกทั้งยังเป็นการช่วยประหยัดงบประมาณของรัฐในการจัดหาหนังสือให้แก่หอสมุด ห้องสมุด หรือแหล่งหนังสืออื่นๆ ที่ให้บริการแก่นักเรียน นักศึกษา และประชาชน สมควรยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บุคคลธรรมดาและบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้เป็นจำนวนเท่ากับรายจ่ายตามจำนวนและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการจัดหาหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่าน มีหลักเกณฑ์ดังนี้

1. ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ ดังต่อไปนี้

(1) สำหรับบุคคลธรรมดา ให้ยกเว้นสำหรับเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักลดหย่อนตามมาตรา 47 (1) (2) (3) (4) (5) หรือ (6) แห่งประมวลรัษฎากร เป็นจำนวน 2 เท่าของจำนวนเงินที่บุคคลธรรมดาได้จ่ายให้แก่สถานศึกษาของทางราชการ สถานศึกษาขององค์กรการของรัฐบาล โรงเรียนเอกชนที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อใช้ในการจัดหาหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่าน แต่เมื่อรวมกับรายจ่ายที่จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่าย

เพื่อสนับสนุนการศึกษาสำหรับโครงการที่กระทรวงศึกษาธิการให้ความเห็นชอบแล้ว ต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักลดหย่อนนั้น

(2) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ยกเว้นสำหรับเงินได้เป็นจำนวน 2 เท่าของรายจ่ายที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้จ่ายให้แก่สถานศึกษาของทางราชการ สถานศึกษาขององค์การของรัฐบาล โรงเรียนเอกชนที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพื่อใช้ในการจัดหาหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่าน ไม่ว่าจะได้จ่ายเป็นเงินหรือทรัพย์สิน แต่เมื่อรวมกับรายจ่ายที่จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษาสำหรับโครงการที่กระทรวงศึกษาธิการให้ความเห็นชอบ และรายจ่ายที่จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดสร้างและการบำรุงรักษาสนามเด็กเล่น สวนสาธารณะ หรือสนามกีฬาของเอกชนที่เปิดให้ประชาชนใช้เป็นการทั่วไป โดยไม่เก็บค่าบริการใดๆ หรือสนามเด็กเล่น สวนสาธารณะ หรือสนามกีฬาของทางราชการแล้ว ต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของกำไรสุทธิก่อนหักรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะหรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการศึกษา ตามมาตรา 65 ตรี (3) แห่งประมวลรัษฎากร การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

2. ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละ 10 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดหาหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่าน สำหรับหอสมุดหรือห้องสมุดของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น เฉพาะในส่วนที่ไม่เกิน 50,000 บาท

ในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

“สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่าน” หมายความว่า หนังสือที่บันทึกสารสนเทศด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งบันทึกข้อมูลด้วยสื่อประเภทสารแม่เหล็กซึ่งเป็นแผ่นจานแม่เหล็กชนิดอ่อน (Floppy disk) หรือบันทึกข้อมูลด้วยสื่อประเภทจานแสง (Optical disk) ทั้งนี้ เฉพาะที่มีการบันทึกข้อความลักษณะเดียวกันกับหนังสือและเพื่อส่งเสริมการอ่าน

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จะได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละ 10 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดหาหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่าน สำหรับหอสมุดหรือห้องสมุดของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น เฉพาะในส่วนที่ไม่เกิน 50,000 บาท ในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

(1) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจัดหาหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่าน สำหรับหอสมุดหรือห้องสมุดของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ต้องมีหลักฐานการได้มาซึ่งหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่าน ที่ระบุจำนวนและมูลค่าของหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่าน โดยให้ถือว่า มูลค่าตามหลักฐานดังกล่าวเป็นมูลค่าของหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่าน ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเงินได้

(2) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้จัดหาหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้ผลิตเพื่อขายหรือมิใช่เพื่อขาย สำหรับหอสมุดหรือห้องสมุดของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ให้ถือเอามูลค่าต้นทุนของหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านดังกล่าวที่สามารถพิสูจน์ได้ เป็นมูลค่าของหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเงินได้

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้ สำหรับเงินได้ที่จ่ายให้แก่สถานศึกษาของทางราชการ สถานศึกษาขององค์การของรัฐบาล โรงเรียนเอกชนที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อใช้ในการจัดหาหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่าน ดังต่อไปนี้

1. การได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่จ่ายเป็น

ค่าใช้จ่ายเพื่อใช้ในการจัดหาหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านให้แก่สถานศึกษา ให้ปฏิบัติดังนี้

(1) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ต้องไม่นำค่าใช้จ่ายที่ได้รับสิทธิดังกล่าวเฉพาะส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักลดหย่อนตามมาตรา 47 (1) (2) (3) (4) (5) หรือ (6) แห่งประมวลรัษฎากร ไปหักลดหย่อนสำหรับเงินบริจาค ตามมาตรา 47 (7) แห่งประมวลรัษฎากร และไม่นำค่าใช้จ่ายที่ได้รับสิทธิดังกล่าวไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนไปใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษาสำหรับโครงการที่กระทรวงศึกษาธิการให้ความเห็นชอบ

(2) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ต้องไม่นำค่าใช้จ่ายที่ได้รับสิทธิดังกล่าวเฉพาะส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 10 ของกำไรสุทธิก่อนหักรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะหรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬา ไปหักเป็นรายจ่ายเพื่อการศึกษาตามมาตรา 65 ตรี (3) แห่งประมวลรัษฎากร และไม่นำค่าใช้จ่ายที่ได้รับสิทธิดังกล่าวไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนไปใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษาสำหรับโครงการที่กระทรวงศึกษาธิการให้ความเห็นชอบ

2. การยกเว้นภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้ที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อใช้ในการจัดหาหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านให้แก่สถานศึกษา บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ต้องไม่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกันกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ประกอบกิจการโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนหรือกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งเป็นผู้รับเงินหรือหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น

3. การยกเว้นภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้ที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อใช้ในการจัดหาหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านให้แก่สถานศึกษา กรณีบริจาคเป็นหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่าน การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

(1) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจัดหาหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านมาเพื่อบริจาค ต้องมีหลักฐานการได้มาซึ่งหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริม

การอ่าน ที่ระบุจำนวนและมูลค่าของหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่าน โดยให้ถือว่า มูลค่าตามหลักฐานดังกล่าวเป็นมูลค่าของหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเงินได้

(2) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลบันทึกบัญชีหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่าน เป็นทรัพย์สินของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ให้ถือเอามูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือจากการคำนวณหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน เป็นมูลค่าของหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเงินได้

(3) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นผู้ผลิตเพื่อขายหรือเป็นผู้ขายหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่าน ให้ถือเอามูลค่าต้นทุนของหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านดังกล่าวที่สามารถพิสูจน์ได้ เป็นมูลค่าของหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเงินได้

4. ผู้ที่ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อใช้ในการจัดหาหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านให้แก่สถานศึกษา ต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้

- (1) ใบเสร็จรับเงิน กรณีบริจาคเป็นเงิน
- (2) หลักฐานที่พิสูจน์ได้ว่า ได้จัดหาหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่าน ให้แก่สถานศึกษา ซึ่งได้ระบุมูลค่าของหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านที่เป็นไปตามข้อ 4 กรณีบริจาคเป็นหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่าน

9. รายจ่ายในการจ้างงานผู้สูงอายุ

ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรับผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปเข้าทำงาน เพื่อส่งเสริมให้มีการจ้างแรงงานผู้สูงอายุดังกล่าวเข้าทำงาน มีดังนี้

1. ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรับผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปเข้าทำงาน สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละ 100 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างผู้สูงอายุ เฉพาะรายจ่ายที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างผู้สูงอายุในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 10 ของจำนวนลูกจ้างในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2559 เป็นต้นไป ทั้งนี้ ตาม

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด ในกรณี
ที่ผู้สูงอายุทำงานในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหลายแห่ง
ในเวลาเดียวกัน ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่รับผู้สูงอายุ
เข้าทำงานก่อนได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ การจ้างผู้สูงอายุ
ไม่รวมถึงกรณีการจ้างผู้สูงอายุที่มีรายจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้าง
ในแต่ละเดือนเกินกว่า 15,000 บาท

2. ผู้สูงอายุตามข้อ 1. ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (1) เป็นผู้ที่มีสัญชาติไทย
- (2) เป็นลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
ที่จ้างอยู่ก่อนแล้ว หรือเป็นผู้สูงอายุที่ได้ขึ้นทะเบียนหางานไว้กับ
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน
- (3) ไม่เป็นและไม่เคยเป็นกรรมการหรือผู้ถือหุ้นของ
บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จ้างผู้สูงอายุดังกล่าวหรือบริษัท
หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกัน

10. รายจ่ายจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก ในสถานประกอบการ

โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการ
จัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กหรือศูนย์รับเลี้ยงเด็กในสถานประกอบการ
เพื่อเป็นสวัสดิการของลูกจ้างในสถานประกอบการของบริษัทหรือ
ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น จึงยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือ
ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละ 100
ของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปในการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กหรือศูนย์
รับเลี้ยงเด็กในสถานประกอบการเฉพาะในส่วนที่ไม่เกิน 1 ล้านบาท
ทั้งนี้ เฉพาะรายจ่ายที่ได้จ่ายไปตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2561
ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2563 มีดังนี้

ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละ 100 ของรายจ่ายที่ได้จ่ายเป็น
ค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กตามกฎหมายว่าด้วย
การคุ้มครองเด็ก หรือศูนย์รับเลี้ยงเด็กที่ได้จัดตั้งต่อกรมกิจการ
เด็กและเยาวชนหรือต่อสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์จังหวัด เพื่อเป็นสวัสดิการของลูกจ้างสำหรับสถาน

แนะนำหลักสูตร

รายได้จากสัญญาที่กำกับลูกค้า มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 กับผลกระทบทางบัญชีและภาษีอากร

วันอังคารที่ 30 เมษายน 2562 (เวลา 09.00-16.00 น.) ณ โรงแรมแอมสตัน เมอร์เคียว พอร์จูน (ถ.รัชดาฯ)
โดย...อาจารย์สมเดช โรจน์คุริสสัย โทร. (02) 555-0700 กด 1 www.dst.co.th

ประกอบการของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น เฉพาะใน
ส่วนที่ไม่เกิน 1 ล้านบาท สำหรับรายจ่ายที่ได้จ่ายไปตั้งแต่วันที่
1 มกราคม พ.ศ. 2561 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2563 ทั้งนี้
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

11. รายจ่ายค่าจ้างผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ

โดยที่เป็นการสมควรสนับสนุนให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคลจ้างผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเข้าทำงาน สมควรยกเว้น
ภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าว สำหรับ
เงินได้เป็นจำนวนร้อยละ 50 ของรายจ่ายที่เป็นค่าใช้จ่ายในการ
จ้างผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเฉพาะที่มีการจ่ายผ่านบัตรสวัสดิการ
แห่งรัฐในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 10 ของจำนวนลูกจ้างทั้งหมดใน
บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น สำหรับรอบระยะเวลาบัญชี
ที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2561 แต่ไม่เกินวันที่ 31
ธันวาคม พ.ศ. 2562 มีดังต่อไปนี้

ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
ซึ่งรับผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเข้าทำงาน สำหรับเงินได้เป็นจำนวน
ร้อยละ 50 ของรายจ่ายที่เป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างผู้มีบัตรสวัสดิการ
แห่งรัฐเฉพาะที่มีการจ่ายผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในส่วนที่ไม่เกิน
ร้อยละ 10 ของจำนวนลูกจ้างทั้งหมดในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคลนั้นสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1
มกราคม พ.ศ. 2561 แต่ไม่เกินวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2562 ทั้งนี้
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด ใน
กรณีที่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐทำงานในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคลหลายแห่งในเวลาเดียวกัน ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน
นิติบุคคลที่รับผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเข้าทำงานก่อนได้รับสิทธิ
ยกเว้นภาษีเงินได้

การจ้างผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไม่รวมถึงการจ้างผู้มี
บัตรสวัสดิการแห่งรัฐที่นายจ้างมีค่าใช้จ่ายที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างใน
แต่ละเดือนเกินกว่า 15,000 บาท หรือการจ้างผู้มีบัตรสวัสดิการ
แห่งรัฐ ซึ่งเป็นผู้มีเงินได้พึงประเมินอื่นนอกเหนือจากเงินได้ตามที่
บัญญัติไว้ในมาตรา 42 แห่งประมวลรัษฎากร ในปีภาษีที่
ล่วงมาแล้วเกินกว่า 100,000 บาท

การเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อพิชิตให้เป็นนักบัญชีมืออาชีพ (ตอนที่ 23)

การรับรู้รายได้ - เกณฑ์สิทธิกับเกณฑ์คงค้าง

ปุจฉา มีคำถามว่า การรับรู้รายได้ทางบัญชีกับทางภาษีมีวิธีการอย่างไรบ้าง ?

วิสัชนา คือการตอบ ไม่ใช่วิปัสสนาซึ่งเป็นการฝึกอบรมปัญญาให้เกิดความเห็นแจ้งในสังขารว่าเป็นของไม่เที่ยงเป็นทุกข์ เป็นอนัตตา หรือให้ความหมายสั้นๆ ว่า ความเห็นแจ้ง ซึ่งก็ใกล้เคียงกับการตอบ คือทำคำถามให้แจ้ง ?! คือ **วิสัชนา** ก่อนที่จะทำคำถามให้แจ้ง หรือการตอบคำถามให้กระจ่างก็ต้องมาทำความเข้าใจหลักเกณฑ์ของ 3 เรื่อง คือ การรับรู้รายได้

1. หลักบัญชีที่รับรองทั่วไป
 2. หลักมาตรฐานบัญชี
 3. หลักทางภาษีอากร
- เป็นการรู้กว้าง รู้จักเป็นปริยัติ

เพื่อให้รู้จริง ต่อไปเราก็ต้องรู้ข้อความรายละเอียดแต่ละเรื่องว่ามียังไงบ้างเป็นปฏิบัติรู้จริง ซึ่งผมก็จะรวบรวมมาไว้ดังต่อไปนี้

1. หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป (GAAP = General Accepted Accounting Principle) เกี่ยวกับการรับรู้รายได้มีดังต่อไปนี้

1.1 **เกณฑ์เงินสด (Cash Basis)** คือ วิธีการบัญชีที่บันทึกรายได้และค่าใช้จ่ายต่อเมื่อได้รับเงินหรือจ่ายเงินไปจริง ทั้งนี้โดยไม่คำนึงถึงงวดเวลาที่เกี่ยวข้องของเงินที่ได้รับมาหรือจ่ายไปนั้น

1.2 **เกณฑ์คงค้าง (Accrual Basis)** คือ วิธีการบัญชีที่ใช้เป็นหลักในการพิจารณารายได้และค่าใช้จ่าย ให้อยู่ในงวดเวลาต่างๆ โดยคำนึงถึงรายได้ที่พึงรับและค่าใช้จ่ายที่พึงจ่าย เพื่อให้แสดงผลการดำเนินงานของแต่ละงวดเวลานั้นอย่างเหมาะสม ทั้งนี้โดยไม่คำนึงถึงรายรับและรายจ่ายเป็นเงินสดว่าได้เงินมาแล้วหรือจ่ายเงินไปแล้วหรือไม่ตามเกณฑ์เงินสด ซึ่งมีหลายวิธีดังต่อไปนี้

1.2.1 **เกณฑ์การผ่อนชำระ (Installment Method)** เป็นวิธีบันทึกบัญชีรับรู้รายได้โดยวิธีการบันทึกผลต่างระหว่างราคาขายกับต้นทุนขายเป็นกำไรขั้นต้นที่ยังไม่ถือเป็นรายได้ (Unrealised Gross Profit) แล้วค่อยทยอยโอนเป็นรายได้แต่ละงวดบัญชีตามส่วนของเงินที่เรียกเก็บมาได้ **กำไรขั้นต้นที่จะถือเป็นรายได้ในงวดหนึ่งๆ ก็เท่ากับอัตรากำไรขั้นต้นคูณด้วยจำนวนเงินที่เรียกเก็บได้** สำหรับรายจ่ายที่จะนำมาหักจากรายได้ตามเกณฑ์นี้ ให้ถือว่ารายจ่ายที่เกิดจากการขายผ่อนชำระในงวดใดถือเป็นรายจ่ายหักจากกำไรในงวดนั้นได้

1.2.2 เกณฑ์การผ่อนชำระกรณีการให้เช่าซื้อหรือการขายเงินผ่อน เป็นการรับรู้รายได้ของดอกผลเช่าซื้อหรือดอกผลผ่อนชำระ โดยวิธีดังต่อไปนี้

(1) วิธีเส้นตรง (Straight Line Method) เป็นวิธีรับรู้รายได้เท่าๆ กันทุกงวด เช่น บจ. กอ ขายให้เช่าซื้อรถยนต์นั่ง ให้นาย ข.

	<u>VAT</u>
ราคาเงินสด	800,000
เงินดาวน์ 20%	<u>160,000</u> = 11,200
คงเหลือ	640,000
ผ่อน 36 เดือน ดอกเบี้ย 5%	<u>96,000</u>
ยอดผ่อน 3 ปี	<u>736,000</u> = 51,520
	<u>62,720</u>

การรับรู้รายได้ดอกผลเช่าซื้อจำนวน 96,000 บาท
ตามวิธีเส้นตรง คือ $96,000 \div 36 = 2,666.67$ บาท

(2) วิธีผลรวมตัวเลข (Sum of the digits)

$$\begin{aligned} \text{งวด 1 บวกเรียงกันถึง 36} &= \frac{36}{2} \times 36 + 1 = 666 \\ \text{งวดแรกรับรู้รายได้} &= 96,000 \times \frac{36}{666} = 5,189.19 \\ \text{งวด 2} &= 96,000 \times \frac{35}{666} = 5,045.05 \\ \text{งวด 3} &= 96,000 \times \frac{34}{666} = 4,900.90 \\ &\downarrow \\ \text{งวด 36} &= 96,000 \times \frac{1}{666} = 144.14 \end{aligned}$$

(3) วิธีเงินรายปี (Annuity) เป็นวิธีรับรู้อย่างได้แต่ละงวดเท่ากัน แต่งวดแรกเป็นดอกเบี้ยมากและเงินต้นจำนวนน้อย งวดท้ายๆ เป็นดอกเบี้ยน้อยเป็นเงินต้นมาก เพราะเป็นวิธีต้นเงินลดดอกเบี้ยลด แต่วิธี (1) และ (2) เป็นแบบดอกเบี้ย Flat Rate

1.2.3 **เกณฑ์สัญญาระยะยาว (Long Term Contract Method)** การรับรู้อย่างได้ตามเกณฑ์นี้นิยมใช้สำหรับผู้ประกอบการกิจการรับเหมาก่อสร้าง ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาทำงานเกินกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชี จำนวนเงินได้ที่จะต้องนำมารวมคำนวณเป็นกำไรสุทธิตามเกณฑ์นี้ ตามหลักบัญชีอาจทำได้ 2 วิธี คือ

(1) ถือว่ามีรายได้เมื่องานตามสัญญาเสร็จสิ้น (Completed Contract Method) เป็นวิธีที่ในระหว่างการก่อสร้างจะไม่บันทึกรับรู้อย่างได้ แต่จะรวบรวมรายจ่ายต่างๆ ไว้จนกว่างานก่อสร้างนั้นเสร็จ จึงจะบันทึกรับรู้อย่างได้และนำรายจ่ายที่สะสมมาหักเป็นรายจ่ายเพื่อคำนวณ ปัจจุบันไม่นิยมและมาตรฐานการบัญชีกับสรรพากรไม่ยอมรับ

(2) บันทึกรายได้ตามอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จ (Percentage of Completion Method) วิธีนี้จะบันทึกรายได้เป็นงวดๆ ตามอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จในงวดระยะเวลาบัญชีหนึ่งๆ ส่วนรายจ่ายที่เกิดขึ้นในระหว่างงวดระยะเวลาบัญชีให้นำมาหักจากรายได้ในงวดบัญชีนั้นๆ สำหรับวัสดุก่อสร้างที่ยังไม่ได้เบิกมาใช้ในงานก่อสร้างถือเป็นสินค้าคงเหลือแสดงเป็นสินค้าคงเหลือซึ่งอัตรา % ของงานที่เสร็จจะหาได้ 3 วิธีตามมาตรฐานการบัญชี NPAEs ดังนี้

- (ก) อัตราส่วนของต้นทุนการก่อสร้างที่เกิดขึ้นของงานที่ทำเสร็จจนถึงปัจจุบันกับประมาณการต้นทุนการก่อสร้างทั้งสิ้น
- (ข) การสำรวจเนื้องานที่ได้ทำแล้ว
- (ค) การสำรวจอัตราส่วนของงานก่อสร้างที่ทำเสร็จกับงานก่อสร้างทั้งหมดตามสัญญา โดยพิจารณาจากการสำรวจ

ทางกายภาพ

1.2.4 **เกณฑ์เฉลี่ยเงินได้ (Average of Income)** หมายถึง รายได้ที่ได้รับหรือได้รับทรัพย์สินอย่างอื่นเกินกว่ารอบระยะเวลาบัญชี เช่น เงินกินเปล่า ในกรณีเจ้าของทรัพย์สินให้ผู้เช่าจ่ายเงินกินเปล่าให้ล่วงหน้าโดยมีสัญญาเช่าระยะยาว รายได้ที่เกิดจากเงินกินเปล่านั้นจะต้องเฉลี่ยไปตามอายุของสัญญาเช่านั้นๆ หรือกรณีที่เจ้าของที่ดินมีที่ดินให้ผู้รับเหมาสร้างอาคาร แต่จะมอบอาคารหลังดังกล่าวให้แก่เจ้าของที่ดินเมื่อครบกำหนด 20 ปี ดังนั้น กรรมสิทธิ์ในอาคารยังไม่ถือเป็นรายได้ของเจ้าของที่ดิน แต่จะถือตามข้อผูกพันรายได้ตามสัญญาเช่า

1.2.5 **เกณฑ์รับรู้อย่างได้ทั้งจำนวนเป็นการรับรู้อย่างได้ตามเกณฑ์คงค้าง**

1.2.6 **การรับรู้อย่างได้ตามเกณฑ์ผสม (Hybrid Method)** เป็นการรับรู้อย่างได้ทั้งเกณฑ์เงินสดบางกรณีและเกณฑ์คงค้างบางกรณี

2. หลักการรับรู้อย่างได้ตามมาตรฐานการบัญชี PAEs และ NPAEs

2.1 **การรับรู้อย่างได้จากการขายสินค้ามีดังนี้**

- (1) กิจการได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนที่มีนัยสำคัญของความเป็นเจ้าของสินค้าให้กับผู้ซื้อแล้ว
- (2) กิจการไม่เกี่ยวข้องในการบริหารสินค้าอย่างต่อเนื่องในระดับที่เจ้าของสินค้าพึงกระทำ หรือไม่ได้ควบคุมสินค้าที่ขายไปแล้วทั้งทางตรงและทางอ้อม
- (3) กิจการสามารถวัดมูลค่าของจำนวนรายได้ได้อย่างน่าเชื่อถือ
- (4) มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของรายการบัญชีนั้น
- (5) กิจการสามารถวัดมูลค่าของต้นทุนที่เกิดขึ้นหรือที่จะเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากรายการบัญชีนั้นได้อย่างน่าเชื่อถือ

2.2 **การรับรู้อย่างได้จากการให้บริการมีดังนี้**

เมื่อผลของรายการที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการสามารถประมาณได้อย่างน่าเชื่อถือ กิจการต้องรับรู้อย่างได้ที่เกี่ยวข้อง

กับการให้บริการเป็นรายได้ตามขั้นความสำเร็จของรายการ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน

ผลของรายการสามารถประมาณได้อย่างน่าเชื่อถือเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขทุกข้อต่อไปนี้

- (1) กิจการสามารถวัดมูลค่าของจำนวนรายได้ได้อย่างน่าเชื่อถือ
- (2) มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของรายการบัญชีนั้น
- (3) กิจการสามารถวัดขั้นความสำเร็จของรายการบัญชี ณ วันที่ในงบการเงินได้อย่างน่าเชื่อถือ
- (4) กิจการสามารถวัดมูลค่าต้นทุนได้อย่างน่าเชื่อถือ ต้นทุนในที่นี้หมายถึง ต้นทุนที่เกิดขึ้นแล้ว และที่จะเกิดขึ้นเพื่อทำ

รายการบัญชีนั้นเสร็จสมบูรณ์

- (5) การรับรู้รายได้ตามขั้นความสำเร็จของรายการบัญชี เรียกว่า วิธีอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จ

2.3 การรับรู้รายได้จากการให้ทรัพย์สิน คือ ดอกเบี้ยค่าสิทธิและเงินปันผล

- (1) มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของรายการบัญชีนั้น
- (2) กิจการสามารถวัดมูลค่าของจำนวนรายได้ได้อย่างน่าเชื่อถือ
- (3) ดอกเบี้ยต้องรับรู้ตามวิธีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง หรือวิธีอื่นที่ให้ผลไม่แตกต่างจากวิธีอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง

อย่างมีสาระสำคัญ

- (4) ค่าสิทธิต้องรับรู้ตามเกณฑ์คงค้าง ซึ่งเป็นไปตามเนื้อหาของข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง
- (5) เงินปันผลต้องรับรู้เมื่อผู้ถือหุ้นมีสิทธิได้รับเงินปันผล

2.4 การรับรู้รายได้สำหรับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์มีดังนี้

- (1) รับรู้เป็นรายได้ทั้งจำนวน
- (2) รับรู้เป็นรายได้ตามอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จ
- (3) รับรู้เป็นรายได้ตามเงินค้างงวดที่ถึงกำหนดชำระหรือวิธีอัตรากำลังขั้นต้น

2.5 การรับรู้รายได้ตามสัญญาก่อสร้าง

เมื่อกิจการสามารถประมาณผลของงานก่อสร้างตามสัญญาได้อย่างน่าเชื่อถือ กิจการต้องรับรู้รายได้ค่าก่อสร้างและต้นทุนการก่อสร้างที่เกี่ยวข้องกับสัญญาก่อสร้างเป็นรายได้และค่าใช้จ่ายตามลำดับ โดยอ้างอิงกับ ขั้นความสำเร็จของงานก่อสร้าง ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน

กิจการต้องรับรู้ผลขาดทุนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากงานก่อสร้างตามสัญญาเป็นค่าใช้จ่ายทันที

การกำหนดขั้นความสำเร็จของงานก่อสร้างมีหลายลักษณะโดยใช้วิธีที่สามารถวัดผลของงานที่ทำได้อย่างน่าเชื่อถือ วิธีที่ใช้ขึ้นอยู่กับลักษณะของสัญญาซึ่งอาจรวมถึงวิธีใดวิธีหนึ่งต่อไปนี้

- (1) อัตราส่วนของต้นทุนการก่อสร้างที่เกิดขึ้นของงานที่ทำเสร็จจนถึงปัจจุบันกับประมาณการต้นทุนการก่อสร้างทั้งสิ้น
- (2) การสำรวจเนื้องานที่ได้ทำแล้ว
- (3) การสำรวจอัตราส่วนของงานก่อสร้างที่ทำเสร็จกับงานก่อสร้างทั้งหมดตามสัญญาโดยพิจารณาจากการสำรวจ

ทางกายภาพ

2.6 การรับรู้รายได้ตามสัญญาเช่าตามมาตรฐานบัญชี PAEs ฉบับที่ 17 และ NPAEs บทที่ 14

3. หลักการรับรู้รายได้ค่าใช้จ่ายตามประมวลรัษฎากรมีดังนี้

สรรพากรได้กำหนดหลักเกณฑ์การรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายไว้ตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.1/2528 ดังนี้

ข้อ 2 ให้ความหมายของคำว่าเกณฑ์สิทธิไว้ดังนี้

“การคำนวณรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้เกณฑ์สิทธิโดยให้นำรายได้ที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีใดแม้ว่าจะยังไม่ได้รับชำระในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น มารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น และให้นำ

รายจ่ายทั้งสิ้นที่เกี่ยวกับรายได้นั้น แม้จะยังไม่ได้จ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น มารวมคำนวณเป็นรายจ่ายของรอบระยะเวลาบัญชีนั้น"

ข้อ 3 ได้กำหนดให้ใช้เกณฑ์สิทธิของกิจการแต่ละประเภทดังนี้

ข้อ 3.1 กิจการธนาคาร กิจการธุรกิจเงินทุน ธุรกิจเงินทุนหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ และกิจการธุรกิจหลักทรัพย์ ให้ใช้เกณฑ์สิทธิตามข้อ 2 **เว้นแต่** รายได้ที่เป็นดอกเบี้ยสำหรับระยะเวลาหลังจากที่ได้มีนัดชำระติดต่อกันเป็นเวลาเกิน 3 เดือนแล้ว จะนำดอกเบี้ยนั้นมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับชำระก็ได้

3.1.1 กิจการประกันชีวิต กิจการธุรกิจบัตรเครดิต หรือกิจการอื่นทำนองเดียวกัน ให้ใช้เกณฑ์สิทธิตามข้อ 2 **เว้นแต่** รายได้ส่วนที่เป็นดอกเบี้ยสำหรับระยะเวลาหลังจากที่ได้มีนัดชำระติดต่อกันเป็นเวลาเกิน 6 เดือนแล้วจะนำดอกเบี้ยส่วนนั้นมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับชำระก็ได้เมื่อเข้าหลักเกณฑ์ดังนี้

ข้อ 3.2 กิจการประกันชีวิตให้ใช้เกณฑ์สิทธิตามข้อ 2 **เว้นแต่** รายได้ส่วนที่เป็นเบี้ยประกันชีวิตจะนำรายได้ส่วนนั้นมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับชำระก็ได้

ข้อ 3.3 กิจการฝากขายสินค้าให้ใช้เกณฑ์สิทธิตามข้อ 2 โดยให้นำรายได้จากการขายสินค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้ทั้งจำนวนในรอบระยะเวลาบัญชีที่มีการฝากขายสินค้า **เว้นแต่** ได้นำสัญญาการตั้งตัวแทนผู้รับฝากสินค้าเพื่อขายเป็นหนังสือ โดยตัวแทนผู้รับฝากสินค้าได้รับค่าตอบแทน หรือบำเหน็จตามที่กำหนดไว้ในสัญญา ก็จะคำนวณรายได้เมื่อตัวแทนผู้รับฝากสินค้าขายสินค้าให้ผู้ซื้อได้

ข้อ 3.4 การคำนวณรายได้และรายจ่ายของบริษัทฯ ซึ่งประกอบกิจการให้เช่าทรัพย์สิน ให้ใช้เกณฑ์สิทธิตามข้อ 2 โดยบริษัทฯ นั้นต้องนำรายได้ ค่าเช่าหรือค่างวดและรายจ่ายที่เกี่ยวข้องมารวมคำนวณเป็นรายได้และรายจ่ายในแต่ละรอบบัญชีตามส่วนแห่งระยะเวลาการให้เช่าทรัพย์สิน หรือตามหลักเกณฑ์อื่นที่เหมาะสมตามวิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป

การคำนวณรายได้และรายจ่ายของบริษัทฯ ซึ่งเป็นผู้เช่าทรัพย์สิน ให้ใช้เกณฑ์สิทธิตามข้อ 2 โดยบริษัทฯ นั้นต้องนำรายจ่าย ค่าเช่าหรือค่างวดและรายจ่ายที่เกี่ยวข้องมารวมคำนวณเป็นรายจ่ายในแต่ละรอบบัญชีตามส่วนแห่งระยะเวลาการเช่าทรัพย์สินหรือตามเกณฑ์อื่นที่เหมาะสมตามวิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป

กรณีบริษัท ตามวรรค 1 และวรรค 2 ได้เลือกใช้วิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อคำนวณรายได้และรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ เพื่อเสียภาษีเงินได้แล้ว ให้ใช้วิธีนั้นตลอดไป เว้นแต่จะได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงจากอธิบดีกรมสรรพากร (แก้ไขโดย ท.ป.299/2561 ลงวันที่ 11 ก.ย. 61 ใช้บังคับตั้งแต่ 1 ม.ค. 61 เป็นต้นไป)

ข้อ 3.5 ผู้ประกอบกิจการให้เช่าซื้อหรือขายผ่อนชำระที่กรรมสิทธิ์ยังไม่ได้ออนไปยังผู้ซื้อและมีอายุสัญญาเกิน 1 รอบ ระยะเวลาบัญชี ให้ใช้เกณฑ์สิทธิตามข้อ 2 โดยต้องนำกำไรที่เกิดจากการขายมารวมคำนวณเป็นรายได้ทั้งจำนวนในรอบบัญชีที่มีการ ให้เช่าซื้อหรือขายผ่อนชำระสำหรับดอกเบี้ยเช่าซื้อ หรือขายผ่อนชำระให้นำมารวมคำนวณเป็นรายได้แต่ละงวดตามวิธีการทางบัญชี ที่รับรองทั่วไป

การคำนวณรายได้รายจ่ายของผู้ประกอบกิจการขายผ่อนชำระที่กรรมสิทธิ์ได้ออนไปยังผู้ซื้อทันทีให้นำรายได้จากการขายมารวมคำนวณเป็นรายได้ทั้งจำนวนในรอบบัญชีที่มีการขายสินค้า

การคำนวณรายได้รายจ่ายของผู้เช่าซื้อหรือผู้ซื้อจากการผ่อนชำระให้ใช้เกณฑ์สิทธิตามข้อ 2 โดยต้องนำทรัพย์สิน จากการเช่าซื้อหรือขายผ่อนชำระมาคำนวณหักค่าเสื่อมราคา มูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินให้ถือตามราคาที่ยังต้องชำระทั้งหมด แต่ ค่าเสื่อมราคาที่จะนำมาหักในรอบบัญชีต้องไม่เกินค่าเช่าซื้อ หรือราคาที่ต้องผ่อนชำระในรอบบัญชีนั้น

ข้อ 3.6 การประกอบกิจการก่อสร้างให้ใช้เกณฑ์สิทธิตามข้อ 2 โดยต้องนำรายได้และรายจ่ายที่เกี่ยวข้องตามอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จตามวิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป มารวมคำนวณเป็นรายได้และรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

ข้อ 3.7 ประกอบกิจการขายอสังหาริมทรัพย์ คือ การขายที่ดิน การขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง และการขายอาคารชุด ให้ใช้เกณฑ์สิทธิตามข้อ 2 ดังนี้

(1) ให้คำนวณรายได้และรายจ่ายที่เกี่ยวข้องเป็นรายได้และรายจ่ายทั้งจำนวน เมื่อมีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ ในอสังหาริมทรัพย์ เฉพาะการขายอสังหาริมทรัพย์ที่มีการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ในรอบระยะเวลาบัญชี เดียวกันกับการขายนั้น

(2) ให้คำนวณรายได้และรายจ่ายที่เกี่ยวข้อง ตามอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีมารวม คำนวณเป็นรายได้และรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น หรือ

(3) ให้คำนวณรายได้และรายจ่ายที่เกี่ยวข้องตามงวดที่ถึงกำหนดชำระ โดยให้ใช้วิธีการคำนวณตามอัตรากำไร ขึ้นต้น

(3.1) การคำนวณตาม (2) และ (3) ให้ใช้หลักเกณฑ์ตามวิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป เมื่อเลือกวิธีในการ ขายอสังหาริมทรัพย์ประเภทใดแล้วให้ใช้วิธีนั้นตลอดไป จะเปลี่ยนต้องได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงจากอธิบดีกรมสรรพากร

(3.2) กรณีเป็นกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (PAEs) ตามมาตรฐานการบัญชีซึ่งประกอบกิจการ ขายอสังหาริมทรัพย์ ให้ใช้เกณฑ์สิทธิตามข้อ 2 โดยให้คำนวณรายได้และรายจ่ายที่เกี่ยวข้องตามวิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป

(3.3) กรณีเป็นบริษัทย่อยตามมาตรฐานการบัญชีซึ่งประกอบกิจการขายอสังหาริมทรัพย์ และต้องจัดทำ บัญชีการเงินรวมให้คำนวณรายได้รายจ่ายตาม (3.2) เว้นแต่ได้ใช้วิธีตาม (2) หรือ (3) เพื่อคำนวณก่อนรอบในหรือหลัง 1 ม.ค. 2559

ข้อ 3.8 ประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือกิจการให้บริการตามสัญญาระยะยาวแก่สมาชิก ให้ในเกณฑ์สิทธิตามข้อ 2 โดยต้องนำรายได้ที่เรียกเก็บหรือพึงเรียกเก็บในลักษณะเป็นเงินก้อน เพื่อตอบแทนการให้บริการทั้งจำนวน ไม่ว่ารายได้นั้นจะเกิดขึ้น จากการผ่อนชำระครั้งเดียว และไม่ว่าจะเรียกเก็บในลักษณะเงินค่าสมาชิกเงินประกัน เงินมัดจำ เงินจ่ายล่วงหน้าเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย หรือเงินอื่นที่เรียกเก็บในลักษณะทำนองเดียวกันมารวมเป็นรายได้ทั้งจำนวน ในรอบบัญชีที่เริ่มให้บริการ หรือจะนำรายได้นั้นมาเฉลี่ย ตามส่วนแห่งจำนวนปีตามสัญญาแต่ไม่เกิน 10 ปี

กรณีได้มีการจ่ายคืนเงินดังกล่าวตามข้อตกลงหรือตามสัญญาให้นำมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ เพื่อเสียภาษีเงินได้ในรอบบัญชีที่ได้จ่ายคืนเงิน

ข้อ 3.9 ประกอบกิจการขายขอรต์ (หลักทรัพย์ที่ต้องยืมมาเพื่อการส่งมอบ) ตามประกาศของ ก.ล.ต. ให้ใช้เกณฑ์สิทธิ ตามข้อ 24

ข้อ 3.10 ประกอบกิจการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ โดยมีสัญญาขายหรือซื้อคืนตามประกาศของ ก.ล.ต. ให้ใช้เกณฑ์สิทธิตามข้อ 2๙

ข้อ 3.11 บริษัทบริหารสินทรัพย์ให้ใช้เกณฑ์สิทธิตามข้อ 2 **เว้นแต่** รายได้ที่เกิดจากการบริหารสินทรัพย์โดยคุณภาพที่รับซื้อหรือรับโอนจากสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์ จะนำรายได้ดังกล่าวมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบบัญชีที่ได้รับชำระก็ได้

ข้อ 3.12 การคำนวณรายได้และรายจ่ายของบริษัทฯ ที่ทำสัญญาสัมปทานการร่วมลงทุนกับรัฐบาลเพื่อดำเนินโครงการหรือดำเนินงานร่วมกับรัฐบาล โดยได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาลตามสัญญานั้น ให้ใช้เกณฑ์สิทธิตามข้อ 2 โดยให้นำรายได้เงินสนับสนุนจากรัฐบาลมาเฉลี่ยตามส่วนแห่งระยะเวลา นับตั้งแต่วันที่เริ่มหักค่าเสื่อมราคาของต้นทุนเพื่อการค้าซึ่งสิทธิในสัมปทานนั้นตามมาตรา 65 ทวิ (2) แห่งประมวลรัษฎากร จนถึงวันที่ครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาหรือวันสิ้นสุดสัญญา และนำมารวมคำนวณเป็นรายได้ในแต่ละรอบบัญชีตามส่วนแห่งระยะเวลาที่เฉลี่ยนั้น

คำว่า "รัฐบาล" ตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานราชการ เทศบาล องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐบาล หรือหน่วยงานใดๆ ของรัฐบาล

จากรายละเอียดต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น ก็จะทำให้เรารู้จริงเป็นปฏิบัติในการจะรับรู้รายได้ในแต่ละกรณี ทั้งหลัก GAAP หลักมาตรฐานการบัญชีและหลักภาษีอากร ทำให้เรารู้ลึก คือ ปฏิเวธ เพื่อจะได้ปฏิบัติจริงให้ถูกต้องต่อไปอย่างมีเหตุมีผลและรู้เหตุรู้ผลตามหลักของพระพุทธเจ้าที่ว่าทุกอย่างย่อมเกิดแต่เหตุ ?

(อ่านต่อฉบับหน้า)

แนะนำหลักสูตร

TFRS 15 รายได้จากสัญญาที่กำกับลูกค้า และประเด็นปัญหาในการนำไปใช้ในทางปฏิบัติ

วันศุกร์ที่ 19 เมษายน 2562 (เวลา 09.00-16.30 น.)

ณ โรงแรมสวิสโฮเต็ล กรุงเทพฯ (ถ.รัชดาภิเษก)

โดย...ดร.วรศักดิ์ กุมาขนนท์

โทร. (02) 555-0700 กด 1 www.dst.co.th

แนะนำหลักสูตร

เทคนิคการจัดทำและนำเสนอรายงานบัญชีการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ในเชิงบริหาร (Effective Accounting & Financial Reporting and Presentation Technique)

วันพุธที่ 24 เมษายน 2562 (เวลา 09.00-16.30 น.)

ณ โรงแรมโนโวเทล บางนา (ถ.ศรีนครินทร์)

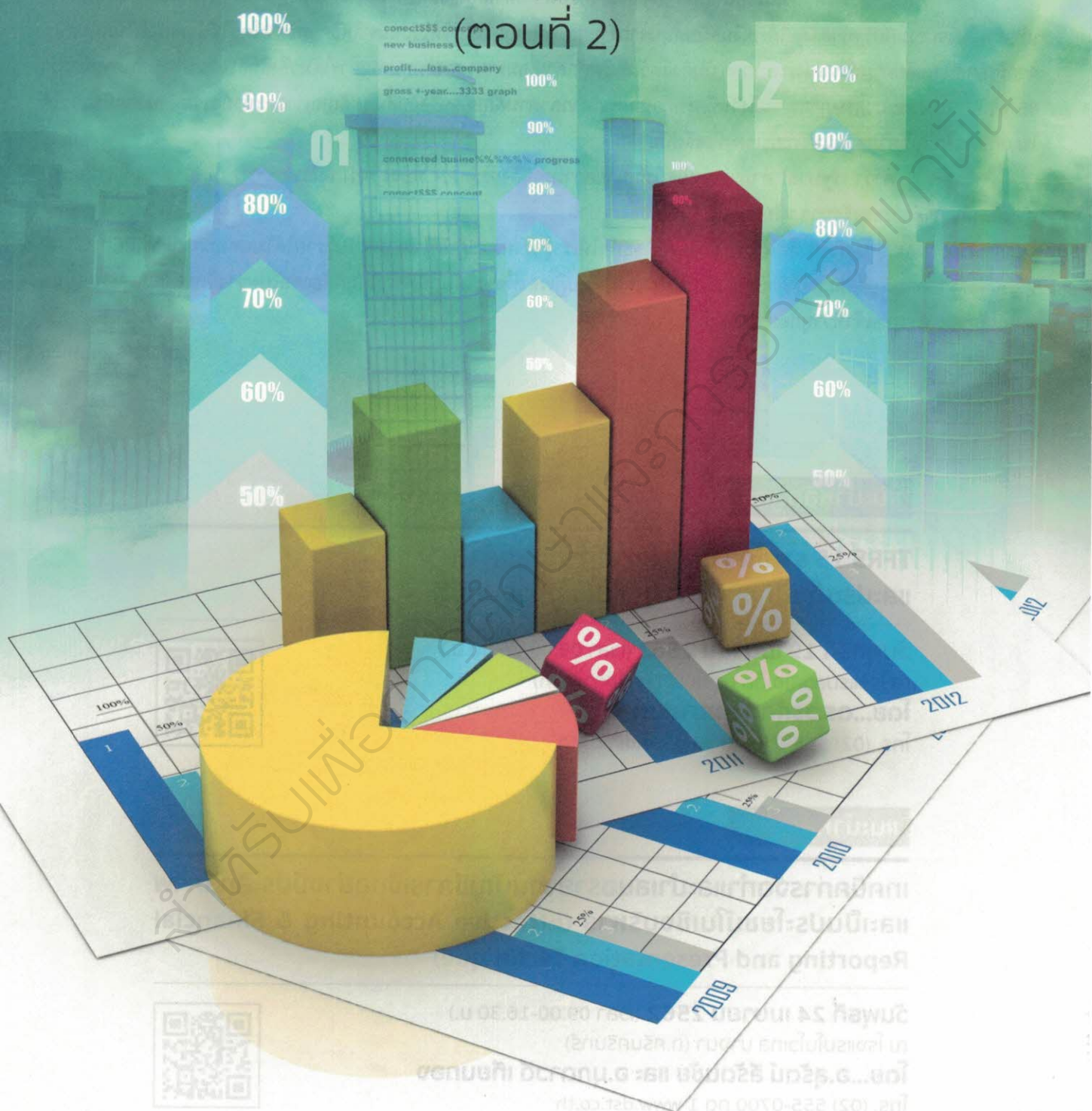
โดย...อ.สุรัตน์ สิริตันชัย และ อ.มุกดาวัตี เกียนทอง

โทร. (02) 555-0700 กด 1 www.dst.co.th

กำไรทางบัญชีกับกำไรทางภาษี

(ตอนที่ 2)

กิจการส่วนใหญ่ที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากฐานกำไรสุทธิ จากตอนที่ 1 ได้อธิบายโดยภาพรวมในการนำกำไรสุทธิทางบัญชี มาปรับปรุงตามเกณฑ์และเงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีตามประมวลรัษฎากร ซึ่งกำไรทางบัญชีกับกำไรทางภาษีจะมีความแตกต่างกัน และมีวัตถุประสงค์ที่ต่างกัน โดยอธิบายสรุปได้ดังนี้

กำไรทางบัญชี	กำไรทางภาษี
รายได้ - ค่าใช้จ่าย	กำไรทางบัญชี + ปรับปรุงตามเงื่อนไขทางภาษี
วัตถุประสงค์ <ul style="list-style-type: none"> ■ แสดงผลการดำเนินงานของกิจการ ■ แสดงผลกำไรให้เจ้าของทราบ 	วัตถุประสงค์ <ul style="list-style-type: none"> ■ เพื่อคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล ■ เพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลถูกต้อง

ซึ่งกำไรทางบัญชีกับกำไรทางภาษี ในความเป็นจริงจะไม่มีทางเท่ากันได้เลย ดังนั้น หากกิจการได้นำกำไรสุทธิไปคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล (กำไรทางบัญชี x อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล) แน่แน่นอนว่าสรรพากรคงจะไปเยี่ยมเยียนกิจการของท่านแน่ๆ เว้นเสียแต่ว่ากิจการจะมีกำไรทางบัญชีเท่ากับกำไรทางบัญชีจริงๆ ซึ่งนั่นคงเป็นงานหนักของนักบัญชีที่ต้องหาเอกสารหลักฐานมาพิสูจน์กันให้ได้ว่ากำไรทางบัญชีกับกำไรทางภาษีเท่ากัน เพราะในมุมมองของสรรพากรก็อยากให้ผู้ประกอบการเสียภาษีอย่างครบถ้วนถูกต้อง ในทางกลับกันกิจการเองก็อยากได้กำไรสูงๆ แต่เสียภาษีน้อยๆ ในอดีตที่ผ่านมากิจการไม่น้อยเลือกทำบัญชีมากกว่า 1 ชุด ซึ่งหากถามนักบัญชีคงไม่มีใครอยากทำบัญชีมากกว่า 1 ชุด เพราะนอกจากเป็นการเพิ่มภาระงานยังมีความเสี่ยงที่จะทำผิดจรรยาบรรณอีกด้วย และการตรวจสอบภาษีแนวใหม่ของสรรพากรยุค 4.0 นี้ ที่มีระบบตรวจสอบกิจการและยังใช้เครื่องมือที่เรียกว่า Risk Base Audit System (RBA) มาช่วยวิเคราะห์กิจการความเสี่ยงด้านต่างๆ ซึ่งสรรพากรเองก็ได้ให้กิจการจัดแจ้งการทำบัญชีและงบการเงินให้สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงของกิจการ (บัญชีเล่มเดียว) ในปี 2559 ที่ผ่านมา กิจการที่จัดแจ้งจะได้รับการยกเว้นการตรวจสอบภาษีย้อนหลัง เรียกว่าเป็นการนิรโทษกรรมทางภาษีกันเลยทีเดียวก็ได้ อดีตจะอย่างไรมาสรรพากรเขาหลับหูหลับตาให้ (หรือเปล่า) มาตั้งต้นปัจจุบันและอนาคตทำให้ถูกต้องกันดีกว่า

กิจการมีหน้าที่จัดทำบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีและหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป เมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี กิจการก็จัดทำงบกำไรขาดทุน (รายได้ - ค่าใช้จ่าย) แล้วนำกำไรทางบัญชีไปปรับปรุงตามเกณฑ์และเงื่อนไขการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยรายการปรับปรุงหลักๆ อธิบายได้ดังนี้

กำไรทางบัญชี		xxx
บวก	รายได้ที่ให้อือเป็นรายได้ ☒ รายได้ทางบัญชี xxx ☒ รายได้ทางภาษี	
	รายจ่ายต้องห้าม ☒ ค่าใช้จ่ายทางบัญชี xxx ☒ ค่าใช้จ่ายทางภาษี	xxx
หัก	รายได้ที่ได้รับสิทธิยกเว้น ☒ รายได้ทางบัญชี (xxx) ☒ รายได้ทางภาษี	
	รายจ่ายที่หักได้เพิ่มขึ้น ☒ รายจ่ายทางบัญชี (xxx) ☒ รายจ่ายทางภาษี	(xxx)
กำไรทางภาษี		xxx

ดังนั้น ในตอนนี้จะขออธิบายและยกตัวอย่าง รายได้ที่ให้อือเป็นรายได้ ซึ่งรายได้ที่ให้อือเป็นรายได้ หมายความว่า ในทางบัญชี อาจจะไม่มีการบันทึกรายได้จำนวนดังกล่าว แต่ในทางภาษีให้นำรายไดดังกล่าวมาถือเป็นรายได้ เช่น รายได้จากกรจำหน่ายจ่ายโอน สินค้า/บริการให้กู้ยืม โดยไม่คิดมูลค่า หรือคิดรายได้ต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ดังนั้น รายการปรับปรุงนี้จะทำให้กำไรทางภาษีสูงกว่ากำไรทางบัญชี

มาตรา 65 ทวิ (4) ในกรณีโอนทรัพย์สิน ให้บริการ หรือให้กู้ยืมเงิน โดยไม่มีค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือดอกเบี้ย หรือมีค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือดอกเบี้ยต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือดอกเบี้ยนั้น ตามราคาตลาดในวันที่โอน ให้บริการ หรือให้กู้ยืมเงิน
ที่มา : กรมสรรพากร

เงื่อนไขดังกล่าวสอดคล้องกับหลักการบัญชีที่รับรู้รายได้ด้วยมูลค่ายุติธรรมอาจจะใช้ราคาตลาดแทนได้ ซึ่งเงื่อนไขทางภาษี ก็ให้รับรู้รายได้จากราคาที่ไม่ต่ำกว่าราคาตลาด กรณีที่มีการจำหน่าย จ่ายโอนทรัพย์สิน ให้บริการ หรือให้กู้ยืมโดยไม่มีค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือดอกเบี้ย ให้รับรู้รายได้ตามราคาตลาด

ราคาตลาด สรรพากรมีแนวทางในการประเมินราคาตลาดอย่างไร?

ราคาตลาด หมายถึง ราคาของค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือดอกเบี้ย ซึ่งคู่สัญญาที่เป็นอิสระต่อกันพึงกำหนดโดยสุจริตในทางการค้า

การคำนวณรายได้หรือรายจ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งราคาตลาด ให้ถือปฏิบัติโดยเลือกใช้วิธีใดวิธีหนึ่งดังต่อไปนี้

1. **วิธีเปรียบเทียบกับราคาที่มีได้มีการควบคุม** (Comparable Uncontrolled Price Method) โดยให้ทำการเปรียบเทียบกับค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือดอกเบี้ยที่เรียกเก็บในทางการค้าระหว่างคู่สัญญาที่เป็นอิสระต่อกัน กรณีโอนทรัพย์สิน ให้บริการ หรือให้กู้ยืมเงินที่มีประเภทและชนิดเดียวกันและอยู่ภายใต้เงื่อนไขเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน

2. **วิธีราคาขายต่อ** (Resale Price Method) โดยให้นำค่าตอบแทนในการโอนทรัพย์สินหรือค่าบริการซึ่งผู้ซื้อสินค้าหรือบริการจากผู้ขายได้ขายต่อให้แก่บุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้สัญญาที่เป็นอิสระต่อกัน หักออกด้วยจำนวนกำไรขั้นต้นที่เหมาะสม จำนวนกำไรขั้นต้นที่เหมาะสมให้คำนวณจากการคูณราคาขายต่อของทรัพย์สินหรือบริการดังกล่าวด้วยอัตรากำไรขั้นต้นที่เกิดจากการโอนทรัพย์สินหรือให้บริการในลักษณะ หรือประเภท หรือชนิดเดียวกันให้แก่คู่สัญญาที่เป็นอิสระต่อกัน

ตัวอย่าง

บริษัท ก. ขายสินค้าให้แก่บริษัท A ซึ่งเป็นบริษัทในเครือในราคา 50 บาท บริษัท A ขายสินค้านั้นต่อให้แก่บริษัท B ซึ่งเป็นบริษัททั่วไปในราคา 90 บาท ทั้งนี้ สมมติให้อัตรากำไรขั้นต้นที่ขายให้แก่คู่สัญญาที่เป็นอิสระต่อกันในตลาดที่ขายสินค้าชนิดเดียวกันนั้น คือ 20% ของราคาขายต่อ

ราคาตลาดที่บริษัท ก. ขายสินค้าให้แก่บริษัท A คำนวณได้โดย

ราคาสินค้าขายต่อให้แก่บริษัททั่วไป	=	90 บาท
หัก กำไรขั้นต้น (90 x 20%)	=	18 บาท
ราคาตลาด	=	72 บาท

3. **วิธีราคาทุนบวกกำไรส่วนเพิ่ม** (Cost Plus Method) โดยให้นำต้นทุนของทรัพย์สินหรือบริการที่ขายให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือบริการบวกด้วยจำนวนกำไรขั้นต้นที่เหมาะสม จำนวนกำไรขั้นต้นที่เหมาะสมให้คำนวณจากการคูณต้นทุนของทรัพย์สินหรือบริการดังกล่าวด้วยอัตรากำไรขั้นต้นที่เกิดจากการโอนทรัพย์สินหรือให้บริการในลักษณะ หรือประเภท หรือชนิดเดียวกันให้แก่คู่สัญญาที่เป็นอิสระต่อกัน

ตัวอย่าง

บริษัท ก. ขายสินค้าให้แก่บริษัท A ซึ่งเป็นบริษัทในเครือในราคา 75 บาท ต้นทุนสินค้าขายคือ 50 บาท บริษัท ข. ขายสินค้าชนิดเดียวกันให้แก่บริษัท B ซึ่งเป็นบริษัททั่วไปในราคา 100 บาท ต้นทุนสินค้าขายคือ 60 บาท ดังนั้น อัตรากำไรขั้นต้นที่ขายให้แก่คู่สัญญาที่เป็นอิสระต่อกัน คือ 40% ของราคาขายหรือ 66.67% ของต้นทุนสินค้า (40/60)

ราคาตลาดที่บริษัท ก. ขายสินค้าให้แก่บริษัท A คำนวณได้โดย

ต้นทุนสินค้าขายให้แก่บริษัทในเครือ	=	50 บาท
บวก กำไรขั้นต้น (50 x 66.67%)	=	33.34 บาท
ราคาตลาด	=	83.34 บาท

4. **วิธีอื่น** (Other Methods) หากวิธีตาม 1. 2. และ 3. ไม่อาจนำมาใช้ในการคำนวณรายได้หรือรายจ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งราคาตลาดของค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือดอกเบี้ย ให้ใช้วิธีอื่นซึ่งเป็นวิธีที่ได้รับรองโดยสากลและมีความเหมาะสมตามสภาพข้อเท็จจริงในทางการค้าที่เกี่ยวข้องกับกรณีโอนทรัพย์สิน ให้บริการ หรือให้กู้ยืมเงินนั้น

ที่มา : คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.113/2545 ณ วันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2545

ตัวอย่าง บริษัทหนึ่ง เป็นผู้ผลิตและจำหน่ายเตาอบลมร้อนที่ใช้ในการอบผลไม้ โดยปกติบริษัทจะผลิตและส่งให้ตัวแทนจำหน่าย ำไปขายในราคาเครื่องละ 1 แสนบาท โดยตัวแทนจำหน่ายจะไปบอกกำไรและกำหนดราคาขายเอง นายเอซึ่งเป็นเจ้าของสวนลำไย กำลังประสบปัญหาเนื่องจากปีนี้ราคาลำไยสดตกต่ำ จึงอยากจะได้เตาอบลมร้อนมาอบลำไยเพื่อขายในราคาที่สูงขึ้น และรู้ว่านายหนึ่ง ซึ่งเป็นเพื่อนเป็นผู้ผลิตเตาอบลมร้อน จึงใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวขอซื้อเตาอบลมร้อนจำนวน 2 เครื่อง ในราคาพิเศษไม่ผ่านตัวแทนจำหน่าย นายหนึ่งเห็นว่านายเอกำลังประสบปัญหา จึงขายเตาอบลมร้อนให้นายเอ ในราคาเครื่องละ 6 หมื่นบาท ซึ่งบริษัทมีต้นทุนในการผลิตเครื่องละ 5 หมื่นบาท นายหนึ่งเห็นว่าบริษัทก็ได้ขาดทุน และเพื่อนกำลังเดือดร้อนจึงไม่อยากเอากำไรมาก จึงออกไปกำกับภาษีให้นายเอ แต่ยังไม่เรียกเก็บเงินจำนวนดังกล่าว

หลักบัญชี		หลักภาษี	
บันทึกรายได้จากการขาย		ราคาขายดังกล่าวต่ำกว่าตลาด	
Dr. ลูกหนี้-นายเอ	128,400		
Cr. รายได้	120,000	ราคาตลาด (100,000 x 2)	200,000
ภาษีขาย	8,400	ราคาขาย (60,000 x 2)	120,000
		ราคาขายต่ำกว่าราคาตลาด	80,000
บันทึกต้นทุนขาย		บริษัทหนึ่งต้องนำรายได้จำนวน 80,000 บาท ไปปรับปรุงจากกำไรสุทธิ	
Dr. ต้นทุนขาย	100,000		
Cr. เตาอบลมร้อน	100,000		
กำไรทางบัญชี	20,000	กำไรทางบัญชี	20,000
		บวก รายได้ที่ให้ถือเป็นรายได้	80,000
		กำไรทางภาษี	100,000

หมายเหตุ กรณีที่กิจการอยู่ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจในการประเมินภาษีมูลค่าเพิ่มจากราคาขายที่ต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันควร

อะไรคือเหตุอันสมควร องค์ประกอบของ “เหตุอันสมควร” จะมีดังนี้

1. ต้องมีเหตุผลทางธุรกิจการค้าสนับสนุนอย่างเพียงพอ
2. ต้องไม่เลือกปฏิบัติกับลูกค้ารายใดรายหนึ่งโดยเฉพาะ

ที่มา : สมเดช โรจน์ศรีเสถียร

ตัวอย่าง บริษัทสอง เป็นธุรกิจให้บริการท่องเที่ยว และช่วงปลายปีได้มีลูกค้าจองแพคเกจทัวร์ไปเที่ยวญี่ปุ่นจำนวนมาก และบริษัทเห็นว่าในปีที่ผ่านมา นายบี ได้ส่งลูกค้ามาใช้บริการกับทางบริษัทได้ตามเป้าที่บริษัทกำหนดไว้ เลยให้นายบี ได้ร่วมเดินทางในทริปนี้ด้วยแบบฟรี ซึ่งปกติแพคเกจทัวร์นี้บริษัทขายในราคา 5 หมื่นบาท

หลักบัญชี		หลักภาษี	
กรณีให้ฟรี !!!		กรณีให้บริการโดยไม่คิดมูลค่า ในทางภาษีให้นำค่าบริการดังกล่าวมารวมคำนวณเป็นรายได้ ดังนั้น บริษัทสองต้องนำค่าบริการจำนวน 50,000 บาท ไปถือเป็นรายได้ในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษี	
ไม่มีการบันทึกบัญชี			
รายได้ทางบัญชี	ไม่มี	รายได้ทางภาษี (เพิ่มขึ้น)	50,000

กรณีดังกล่าว บริษัทสามารถบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมการขายได้ ถ้าการที่บริษัทให้นายบี ได้ร่วมเดินทางฟรีเป็นไปตามเงื่อนไขในการส่งเสริมที่บริษัทกำหนดไว้ แต่ค่าส่งเสริมการขายดังกล่าวเข้าเงื่อนไขต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย 3% ดังนั้น บริษัทฯ ควรหักภาษี ณ ที่จ่าย และนำส่งภาษีที่กรมสรรพากร กรณีนี้ win - win ทั้งบริษัทฯ และนายบี

บริษัทฯ ไม่ต้องนำค่าบริการดังกล่าวไปถือเป็นรายได้ในการคำนวณภาษี

นายบี จ่ายเงินค่าภาษีนี้คืนน้อยได้ จำนวน 1,500 บาท (50,000 x 3%) ได้ไปเที่ยวญี่ปุ่น Happy Ending ดีออก

ตัวอย่าง นายสาม กรรมการบริษัท ได้เกิดภาวะเงินติดลบ จึงนำเงินของบริษัทไปหมุนใช้ก่อนเป็นเงินจำนวน 5 แสนบาทตั้งแต่ต้นปี ซึ่งในทางปกติก็ไม่ได้คิดดอกเบี้ย โดยเงินจำนวนดังกล่าว นายสามได้ดึงไปใช้จากบัญชี OD ของบริษัท ซึ่งเงินจำนวนดังกล่าว ณ วันสิ้นงวด นายสามก็ยังไม่ได้นำเงินมาคืนเข้าบัญชีของบริษัท ธนาคารคิดอัตราดอกเบี้ยในอัตรา 9% ต่อปี

หลักบัญชี		หลักภาษี	
ไม่มีการบันทึกดอกเบี้ย		ดอกเบี้ยจำนวนดังกล่าว บริษัทมีต้นทุนทางการเงิน เพราะในทางกฎหมาย นายสาม กับบริษัท เป็นคนละหน่วยภาษีกัน ดังนั้น บริษัทต้องคำนวณรายได้ค่าดอกเบี้ยที่ให้นายสามได้ใช้ประโยชน์จากเงินทุนของกิจการเป็นรายได้ด้วย	
		จำนวนเงิน	500,000
		อัตราดอกเบี้ย	9%
		รายได้ค่าดอกเบี้ย	45,000
รายได้ทางบัญชี	ไม่มี	รายได้ทางภาษี (ดอกเบี้ย)	45,000

จากตัวอย่างดังกล่าวข้างต้น เป็นเพียงส่วนแรก “รายได้ที่ถือเป็นรายได้” ที่กิจการต้องปรับปรุง ซึ่งหลายกิจการอาจจะไม่มีการปรับปรุงในส่วนนี้ เพราะได้ปฏิบัติถูกต้องแล้วทั้งทางหลักบัญชีและหลักภาษี ตอนหน้าจะได้มาพูดถึงในส่วนนี้ถัดไป “รายจ่ายต้องห้าม” ซึ่งในส่วนนี้นักบัญชีน่าจะคุ้นเคยเพราะคงต้องมีการปรับปรุงกันอยู่ทุกปี

(อ่านต่อฉบับหน้า)

แนะนำหลักสูตร

เทคนิคการปิดบัญชี และการจัดเตรียมข้อมูลสำหรับการปิดบัญชี

วันพุธที่ 10 เมษายน 2562 (เวลา 09.00-16.30 น.)

ณ โรงแรมสวิสโฮเต็ล กรุงเทพฯ (ถ.รัชดาภิเษก)

โดย...อาจารย์รุจรัตน์ ปาลีพัฒน์สุภา

โทร. (02) 555-0700 กด 1 www.dst.co.th

technology

การสอบทานการเปิดเผยข้อมูล

การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบการเงินของกิจการเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บริหารของกิจการ ซึ่งในการตรวจสอบของผู้สอบบัญชีจะต้องสอบถามการเปิดเผยข้อมูลของกิจการว่ามีเปิดเผยข้อมูลที่เพียงพอหรือไม่ หากการเปิดเผยข้อมูลไม่เพียงพอ จะถือว่าเป็นการปกปิดข้อมูลหรือบิดเบือนความจริงอันเป็นสาระสำคัญของงบการเงิน อันอาจทำให้ผู้ใช้งบการเงินหลงผิดหรือสำคัญผิด และทำให้ผู้ใช้งบการเงินตัดสินใจผิดพลาดได้ ซึ่งผู้บริหารของกิจการต้องรับผิดชอบต่อข้อมูลที่เปิดเผยนั้น หากผู้สอบบัญชีตรวจสอบแล้วพบว่า การเปิดเผยข้อมูลในรายงานการเงินของกิจการไม่เพียงพอ จะต้องเสนอให้กิจการแก้ไขให้เกิดการเปิดเผยข้อมูลที่เพียงพอ กรณีที่กิจการไม่ยอมเปิดเผยข้อมูลให้เพียงพอตามการเสนอของผู้สอบบัญชี ผู้สอบบัญชีสามารถพิจารณาและรายงานการสอบบัญชี โดยเสนอความเห็นอย่างมีเงื่อนไขหรือรายงานว่างงบการเงินของกิจการไม่ถูกต้องได้ หากการไม่เปิดเผยข้อมูลนั้นส่งผลกระทบต่ออย่างมีสาระสำคัญหรือมีผลกระทบอย่างร้ายแรงชนิดแพร่กระจายไปในวงกว้างต่อผู้ใช้งบการเงิน

การเปิดเผยข้อมูล หมายถึง การแสดงรูปแบบการจัดรายการ คำอธิบาย รายละเอียดประกอบงบการเงิน ซึ่งให้ข้อเท็จจริง เพื่อช่วยให้ตีความรายงานหรืองบการเงินนั้นได้ดีขึ้น รวมถึงคำศัพท์ที่ใช้ เกณฑ์ที่ใช้ในการคำนวณและรายละเอียด ซึ่งจะเป็นตัวเลข หรือไม่เป็นตัวเลขก็ได้

วัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูลในรายงานการเงิน

งบการเงินหรือรายงานการเงินที่กิจการนำเสนอจะต้องเปิดเผยข้อมูลและรายการต่างๆ อย่างเพียงพอ ให้เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน การเปิดเผยข้อมูลจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) ให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจในงบการเงินและข้อมูลที่กิจการนำเสนอ
- 2) ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินที่กิจการนำเสนอมีลักษณะเชิงคุณภาพ
- 3) ช่วยให้ข้อมูลทางการบัญชีของกิจการหนึ่งสามารถนำไปเปรียบเทียบกับอีกกิจการหนึ่ง หรือเปรียบเทียบกับข้อมูลของกิจการเดียวกันในแต่ละงวดบัญชีได้

การนำเสนองบการเงินตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินได้กำหนดไว้เกี่ยวกับงบการเงินต้องแสดงฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และกระแสเงินสดของกิจการโดยถูกต้องตามที่ควร การแสดงข้อมูลโดยถูกต้องตามที่ควรได้นั้นกิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินอย่างเหมาะสม พร้อมกับเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นอย่างเพียงพอ

ในสภาพการณ์ปัจจุบันที่มีผู้ใช้งบการเงินนอกจากผู้ถือหุ้น ยังมีผู้ใช้งบการเงินอีกหลายกลุ่ม การจัดทำงบการเงินของกิจการจึงต้องระมัดระวังให้เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน รวมถึงการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินมีความสำคัญมากกว่าในอดีต ซึ่งเกิดจากปัจจัยที่สำคัญดังนี้

1. สภาพแวดล้อมทางธุรกิจมีความซับซ้อน การดำเนินงานของธุรกิจมีสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปในความสลับซับซ้อนที่เพิ่มมากขึ้น มีการใช้เครื่องมือทางการเงินใหม่ๆ เทคโนโลยีมีบทบาทมากขึ้น การรวมธุรกิจ และสะท้อนข้อมูลทางการเงินให้มีมูลค่ายุติธรรม ทำให้นักบัญชีที่รับผิดชอบในกิจการต้องจัดทำสรุปข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจในรูปจำนวนเงิน ก่อให้เกิดความยุ่งยาก นักบัญชีจึงต้องอธิบายรายการที่สลับซับซ้อนเหล่านี้ โดยการเปิดเผยข้อมูลและผลกระทบของเรื่องเหล่านี้ไว้ในรายงานทางการเงินให้ผู้ใช้งบการเงินได้รับทราบ

2. ข้อมูลต้องทันเวลา ข้อมูลของกิจการหากเกิดความล่าช้าหรือไม่ทันต่อเวลาจะมีผลต่อผู้ใช้งบการเงิน จะทำให้ข้อมูลนั้นไม่ถูกนำมาเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ข้อมูลที่ชัดเจนเป็นปัจจุบันและสามารถคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตได้ย่อมมีประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินเป็นอย่างมาก จึงทำให้กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ตามกฎหมายหรือข้อบังคับของหน่วยงานกำกับดูแล

3. การควบคุมและติดตามผล ผู้ใช้งบการเงินที่เป็นสาธารณชนและหน่วยงานภาครัฐที่ใช้งบการเงินต้องการให้กิจการเปิดเผยข้อมูลมากขึ้นกว่าเดิม และมากกว่าข้อมูลที่เป็นเพียงตัวเลขในงบการเงิน เช่น คำตอบแทนผู้บริหาร รายการกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ข้อมูลที่เปิดเผยดังกล่าวจะช่วยให้สาธารณชนและหน่วยงานภาครัฐรับทราบและใช้เป็นเครื่องมือในการควบคุมและติดตามผลการดำเนินงานของกิจการได้

ในการตรวจสอบบัญชีของผู้สอบบัญชีจึงต้องทำการสอบทานการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินของกิจการที่ตรวจสอบโดยมีหลักการดังนี้

หลักการเปิดเผยข้อมูลในรายงานการเงิน

ลักษณะและจำนวนของข้อมูลที่กิจการควรเปิดเผยไว้ในรายงานการเงินนั้นมาจากการตัดสินใจของผู้บริหารของกิจการ โดยพิจารณาจาก 2 เรื่อง คือ

1. รายละเอียดที่เพียงพอ ข้อมูลนั้นควรมีรายละเอียดเพียงพอที่จะทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างการเปิดเผยข้อมูลกับการไม่เปิดเผยข้อมูลต่อผู้ใช้ข้อมูลในการตัดสินใจ และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูล

2. สาระสำคัญ ข้อมูลควรมีสาระสำคัญเพียงพอที่จะทำให้ผู้ใช้ข้อมูลเข้าใจในข้อมูลนั้นได้ โดยคำนึงถึงต้นทุนในการจัดทำข้อมูลและผลประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้ข้อมูลนั้น

ผู้รับผิดชอบของกิจการควรระมัดระวังในการเปิดเผยข้อมูลที่มีรายละเอียดมากเกินไป ที่อาจทำให้ผู้ใช้ข้อมูลต้องใช้เวลามากในการทำความเข้าใจกับข้อมูลที่ได้รับ หรืออาจทำให้ผู้ใช้ข้อมูลยากจะเข้าใจในข้อมูลนั้น เนื่องจากข้อมูลรายละเอียดที่มากเกินไปนั้นลดความสำคัญของข้อมูลที่นำเสนอลงไป

การแสดงผลการและการเปิดเผยข้อมูลไว้ในงบการเงินควรเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ โดยแสดงตัวเลขในงบการเงิน มีข้อมูลเพิ่มเติมข้อมูลอื่นที่เกี่ยวกับรายงานการเงิน และข้อมูลอื่นที่อยู่นอกรายงานทางการเงิน ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน ได้กำหนดว่างบการเงินที่สมบูรณ์ประกอบด้วย

- งบแสดงฐานะการเงิน (Statement of Financial Position)
- งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ (Statement of Comprehensive Income)
- งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น (Statement of Changes in Equity)
- งบกระแสเงินสด (Statement of Cash Flow)
- หมายเหตุประกอบงบการเงิน (Notes to Financial Statements)

การสอบทานการเปิดเผยข้อมูลของกิจการจึงต้องพิจารณาว่าข้อมูล และรายการที่กิจการจัดทำได้นำเสนอไว้ในรายงานการเงิน ได้ใช้วิธีปฏิบัติทั่วไปของการให้ข้อมูลที่ข้อมูลใดถ้าละเอียดหรือไม่เปิดเผยแล้ว จะทำให้ผู้ใช้ข้อมูลหลงผิดหรือเข้าใจผิด แสดงว่าข้อมูลนั้นมีความสำคัญ ข้อมูลที่สำคัญและเพียงพอจะมีอิทธิพลต่อดุลพินิจและการตัดสินใจของผู้ใช้ ข้อมูลนั้นควรเปิดเผยให้ผู้ใช้ข้อมูลทราบ เรียกว่า **หลักการเปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอ**

หลักการเปิดเผยข้อมูลตามที่เป็น เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถตีความหมายของข้อมูลนั้นได้โดยปกติ โดยพิจารณาจาก 4 เรื่องดังต่อไปนี้

- 1) **ความเพียงพอ** การเปิดเผยข้อมูลของกิจการต้องเพียงพอเพื่อไม่ให้เกิดความเข้าใจผิด หรือทำให้เข้าใจผิด
- 2) **ความถูกต้อง** ข้อมูลที่ทำการเปิดเผยจะต้องมีความถูกต้องเป็นจริงจึงจะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจถึงรายการและเหตุการณ์ทางบัญชีที่กิจการนำเสนอ
- 3) **ความครบถ้วน** การเปิดเผยข้อมูลทุกรายการที่เกี่ยวข้องต้องครบถ้วน ข้อมูลที่เปิดเผยนั้นไม่ควรมากเกินไป ซึ่งจะทำให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดี เนื่องจากทำให้ข้อมูลหมดความสำคัญ และทำให้เกิดความยากลำบากในการตีความ
- 4) **ความมีสาระสำคัญ** กิจการควรเปิดเผยข้อมูลที่มีสาระสำคัญ การแสดงรายการที่มีสาระสำคัญจะเป็นประโยชน์ในการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน

การเปิดเผยข้อมูลในรายการการเงินเป็นความรับผิดชอบของกิจการที่นักบัญชีผู้รับผิดชอบควรคำนึงถึงเนื้อหาของข้อมูลที่ต้องเปิดเผย ส่วนรูปแบบและวิธีการของการเปิดเผยข้อมูลนั้นไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอนตายตัว การเปิดเผยข้อมูลที่นิยมทั่วไปมีดังนี้

1. การเสนอรายละเอียดประกอบและอธิบายคำศัพท์เฉพาะที่ต้องการสื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจ
2. การแสดงข้อมูลในวงเล็บเป็นการอธิบายเพิ่มเติมให้เกิดความชัดเจน
3. หมายเหตุประกอบงบการเงิน ซึ่งเป็นส่วนประกอบของงบการเงิน จะเปิดเผยทั้งข้อมูลที่เป็นตัวเลขการเงินและไม่เป็นตัวเลข
4. การแสดงรายการโดยไม่ออกยอดจำนวนเงิน
5. งบประกอบและงบย่อย

ในการสอบทานการเปิดเผยข้อมูลของผู้สอบบัญชีจะสอบทานการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นตัวเลขของงบการเงินซึ่งจะเรียกว่า การแสดงรายการ และการเปิดเผยข้อมูลที่อยู่ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน โดยผู้สอบบัญชีจะกำหนดวิธีการตรวจสอบโดยการสอบทานการแสดงผลรายการและการเปิดเผยข้อมูลของแต่ละบัญชีไว้ในแนวการสอบบัญชีในแต่ละเรื่อง

การแสดงรายการงบการเงิน

บัญชีประกอบงบการเงินประเภทสหกรณ์ออมทรัพย์กลุ่มจังหวัด

ในการแสดงรายการงบการเงินนั้นกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ได้กำหนดรายการย่อที่ต้องมีในงบการเงินของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีรายการย่อดังกล่าวถูกกำหนดให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน มีการจัดแบ่งหัวข้อและรายการแต่ละบรรทัดในงบการเงิน กรมพัฒนาธุรกิจการค้าได้จัดทำคำชี้แจง เรื่อง กำหนดรายการย่อที่ต้องมีในงบการเงิน โดยมีหลักการสำคัญดังนี้

- ให้ความหมายของรายการย่อแต่ละบรรทัดไว้อย่างชัดเจน
- แบบของรายการย่อ (แบบ 1 ถึงแบบ 5) เป็นแนวทางในการแสดงรายการแยกเป็นแต่ละบรรทัดพร้อมจำนวนเงิน หากรายการใดไม่มี กิจกรรมไม่ต้องแสดงรายการนั้น
- จำนวนเงินบาทอาจแสดงเป็นหน่วยของหลักพัน หลักหมื่น หลักแสน หรือหลักล้านก็ได้ โดยระบุหน่วยของหลักที่ใช้ไว้ในงบการเงิน
- เมื่อกิจการเลือกแสดงงบการเงินแบบใดแล้ว กิจการควรถือปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอเพื่อประโยชน์ในการเปรียบเทียบ กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบที่เลือกแสดง กิจการควรเปิดเผยให้ทราบไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินด้วย

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

การเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินของกิจการเป็นการให้ข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานและกระแสเงินสดของกิจการได้ชัดเจนมากขึ้น รวมถึงข้อมูลบางประเภทที่ไม่เป็นตัวเลขที่ไม่สามารถแสดงรายละเอียดในงบการเงินได้ เช่น นโยบายการบัญชี ข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินไม่ควรขัดแย้งหรือซ้ำซ้อนกับข้อมูลในงบการเงิน หมายเหตุประกอบงบการเงินจึงมีความสำคัญในการให้ข้อมูลสนับสนุนในการตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้น

หมายเหตุประกอบงบการเงิน หมายถึง ข้อมูลที่กิจการนำเสนอเพิ่มเติม ซึ่งไม่ใช่ข้อมูลในงบการเงิน โดยข้อมูลที่นำเสนอขึ้นเป็นการอธิบายที่มาของตัวเลขในงบการเงิน ประกอบด้วย นโยบายการบัญชีที่ใช้สำหรับการจัดทำงบการเงิน และข้อมูลอื่นๆ ที่จะเปิดเผยเพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูล หมายเหตุประกอบงบการเงินจึงเป็นข้อมูลเพิ่มเติมจากรายการในงบการเงิน ที่จะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจในข้อมูลการเงินที่นำเสนอ และมีลักษณะเชิงคุณภาพ ทั้งนี้ เนื่องจากข้อมูลบางประเภทจำเป็นต้องแสดงรายละเอียดมากขึ้นเพื่อความเข้าใจอันดี หรือข้อมูลบางประเภทที่ไม่เป็นตัวเลขไม่อาจแสดงรายละเอียดในงบการเงินได้

หมายเหตุประกอบงบการเงินยังรวมถึงข้อมูลที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินกำหนดให้กิจการปฏิบัติในมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การนำเสนอของงบการเงิน ได้กำหนดโครงสร้างของหมายเหตุประกอบงบการเงินของกิจการต้องมีลักษณะดังนี้

- 1) แสดงข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์ในการจัดทำงบการเงิน
- 2) ระบุนโยบายการบัญชีที่กิจการเลือกใช้กับรายการ และเหตุการณ์ทางบัญชีที่สำคัญ
- 3) เปิดเผยข้อมูลตามที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินกำหนด
- 4) ให้ข้อมูลเพิ่มเติมที่ไม่ได้แสดงอยู่ในงบการเงิน ข้อมูลที่จำเป็น มีสาระสำคัญ เพื่อให้งบการเงินแสดงโดยถูกต้องตามที่ควร

การเปิดเผยข้อมูลอื่นเพิ่มเติมในหมายเหตุประกอบงบการเงิน เช่น

- ข้อจำกัดต่างๆ ในสิทธิที่มีอยู่เหนือสินทรัพย์
- หลักประกันหนี้สิน
- สินทรัพย์หรือหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น
- ภาวะผูกพันและข้อมูลทางการเงินอื่น
- ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับชื่อ ภูมิลำเนา และสถานะทางกฎหมายของกิจการ ที่อยู่จดทะเบียน หรือสถานที่หลักในการประกอบธุรกิจหากแตกต่างไปจากที่อยู่จดทะเบียน
- การดำเนินงานและกิจกรรมหลักของกิจการ

ตัวอย่างข้อมูลที่เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

บัญชีการเงินฉบับสมบูรณ์

บริษัท จิตมั่นคง จำกัด (มหาชน)
หมายเหตุประกอบงบการเงิน (บางส่วน)
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 25X1

หมายเหตุ	สารบัญ
1	ข้อมูลทั่วไป
2	เกณฑ์ในการจัดทำงบการเงิน
3	นโยบายการบัญชีที่สำคัญ
4	เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด
5	ลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น
6	สินค้าคงเหลือ
7	ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
8	ภาวะผูกพัน
9	เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน

บริษัท จิตมั่นคง จำกัด (มหาชน)
หมายเหตุประกอบงบการเงิน (บางส่วน)
สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 25X1

1. ข้อมูลทั่วไป

บริษัท จิตมั่นคง จำกัด (มหาชน) เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นในประเทศไทยทะเบียนเลขที่ XXXXXXXXXXXX สำนักงานใหญ่ ตั้งอยู่เลขที่ XX ถนนเพชรเกษม หนองแขม กรุงเทพฯ 10160 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ X มกราคม 25XX บริษัทดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ก่อสร้าง

2. เกณฑ์ที่ใช้ในการจัดทำงบการเงิน

บริษัทจัดทำงบการเงินตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ซึ่งกำหนดโดยสภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์และแสดงรายการตามรายการย่อที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้ากำหนด

3. นโยบายการบัญชีที่สำคัญ

3.1 การรับรู้รายได้

บริษัทรับรู้รายได้จากการขายเมื่อบริษัทโอนความเสี่ยงในสินค้าให้กับลูกค้า ซึ่งตามปกติจะเกิดขึ้นเมื่อมีการส่งมอบและออกไปส่งของ

3.2 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

เงินสด หมายถึง เงินสดในมือและเงินฝากธนาคารประเภทจ่ายคืนเมื่อทวงถาม แต่ไม่รวมเงินฝากธนาคารที่ติดภาระค้ำประกัน

รายการเทียบเท่าเงินสด ประกอบด้วย เงินลงทุนระยะสั้นที่มีสภาพคล่องสูงโดยมีระยะเวลาครบกำหนดในเวลา 3 เดือน ซึ่งพร้อมที่จะเปลี่ยนเป็นเงินสดในจำนวนที่ทราบได้และมีความเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าน้อยหรือไม่มีนัยสำคัญ

3.3 ค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญ

บริษัทตั้งค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญสำหรับลูกหนี้ที่คาดว่าจะเรียกเก็บเงินไม่ได้ ทั้งนี้ โดยพิจารณาจากผลการเรียกเก็บหนี้และฐานะการเงินของลูกหนี้

3.4 สินค้ำคงเหลือ

สินค้ำคงเหลือแสดงด้วยราคาทุนโดยวิธีเข้าก่อนออกก่อน หรือมูลค่าสุทธิที่จะได้รับแล้วแต่ราคาใดจะต่ำกว่า

3.5 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แสดงตามราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม ค่าเสื่อมราคาคำนวณโดยวิธีเส้นตรงตามอายุการให้ประโยชน์โดยประมาณของสินทรัพย์ ยกเว้นที่ดินซึ่งมีอายุการให้ประโยชน์ไม่จำกัด โดยประมาณอายุดังนี้

อาคาร	20 ปี
เครื่องใช้สำนักงาน	5 ปี
เครื่องมืออุปกรณ์	5 ปี
เครื่องจักร	7 ปี
ยานพาหนะ	5 ปี

3.6 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

สินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่ได้มา ได้แก่ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสูตรในการผลิต ตลอดจนสิทธิในการเป็นตัวแทนจำหน่ายได้บันทึกเป็นต้นทุนตามราคาทุนที่ได้มาของสินทรัพย์และตัดจำหน่ายโดยวิธีเส้นตรงตลอดอายุการให้ประโยชน์

3.7 รายการบัญชีที่เป็นเงินตราต่างประเทศ

รายการบัญชีที่เป็นเงินตราต่างประเทศซึ่งเกิดขึ้นในระหว่างปีบันทึกเป็นเงินบาทด้วยอัตราแลกเปลี่ยนทันทีของสกุลเงินบาทกับสกุลเงินต่างประเทศ ณ วันที่เกิดรายการ สินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นตัวเงินซึ่งเป็นเงินตราต่างประเทศและคงเหลืออยู่ ณ วันที่สิ้นรอบระยะเวลารายงานแปลงค่าโดยใช้อัตราปิดตามอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันนั้น

สินทรัพย์และหนี้สินที่ไม่เป็นตัวเงินที่อยู่ในรูปของเงินตราต่างประเทศ ซึ่งบันทึกไว้ด้วยราคาทุนเดิมแปลงค่าโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่เกิดรายการ กำไรหรือขาดทุนจากการแปลงค่าบันทึกเป็นรายได้หรือค่าใช้จ่ายเมื่อเกิดขึ้น

4. เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด ประกอบด้วย

XX	XX	XX	XX	XX		หน่วย : พันบาท
XX	X	X	X	XX	25X1	25X0
(X) เงินสด	(X)	(X)	(X)	XX	XX	XX
XX เงินฝากกระแสรายวัน	XX	XX	XX	XX	XX	XX
เงินฝากออมทรัพย์	XX	X	XX	XX	XX	XX
(X) รวมเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	=	(X)	=	XXX	XXX	XXX
XX	XX	XX	XX	XX		

5. ลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น

XXX	XX	XX	XX	XX	XXX	25X1	25X0
XXX ลูกหนี้การค้า	XX	XX	XX	XX	XXX	XXX	XXX
หัก ค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญ					(XX)	(XX)	(XX)
รวมลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น					XXX	XXX	XXX

6. สิ้นค้าคงเหลือ

หน่วย : พันบาท

	25X1	25X0
สินค้าสำเร็จรูป	XXX	XXX
วัตถุดิบ	XXX	XXX
สินค้าระหว่างผลิต	XXX	XXX
รวมสิ้นค้าคงเหลือ	<u>XXX</u>	<u>XXX</u>

7. ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

หน่วย : พันบาท

	ที่ดิน	อาคาร	เครื่องใช้ สำนักงาน และเครื่องมือ อุปกรณ์	เครื่องจักร	ยานพาหนะ	รวม
ราคาทุน						
ณ วันที่ 1 ม.ค. 25X0	XX	XX	XX	XX	XX	XXX
ซื้อ	XX	XX	XX	XX	XX	XXX
จำหน่าย/ตัดจำหน่าย	<u>0</u>	<u>(X)</u>	<u>(XX)</u>	<u>(X)</u>	<u>(XX)</u>	<u>(XX)</u>
ณ วันที่ 31 ธ.ค. 25X0	XXX	XX	XX	XX	XXX	XXX
ซื้อ	XX	XX	-	XX	XX	XXX
จำหน่าย/ตัดจำหน่าย	<u>0</u>	<u>(XX)</u>	<u>-</u>	<u>-</u>	<u>-</u>	<u>(XX)</u>
ณ วันที่ 31 ธ.ค. 25X1	<u>XXX</u>	<u>XXX</u>	<u>XX</u>	<u>XX</u>	<u>XXX</u>	<u>XXX</u>
ค่าเสื่อมราคาสะสม						
ณ วันที่ 1 ม.ค. 25X0	-	XX	XX	XX	XX	XX
ค่าเสื่อมราคาสำหรับปี	-	XX	X	X	X	XX
จำหน่าย/ตัดจำหน่าย	<u>-</u>	<u>(X)</u>	<u>(X)</u>	<u>-</u>	<u>(X)</u>	<u>(XX)</u>
ณ วันที่ 31 ธ.ค. 25X0	-	XX	XX	XX	XX	XX
ค่าเสื่อมราคาสำหรับปี	-	XX	X	XX	X	
จำหน่าย/ตัดจำหน่าย	<u>-</u>	<u>(X)</u>	<u>-</u>	<u>-</u>	<u>-</u>	<u>(X)</u>
ณ วันที่ 31 ธ.ค. 25X1	<u>-</u>	<u>XX</u>	<u>XX</u>	<u>XX</u>	<u>XX</u>	<u>XX</u>
ราคาตามบัญชี						
ณ วันที่ 31 ธ.ค. 25X0	XXX	XX	XX	XX	XX	XXX
ณ วันที่ 31 ธ.ค. 25X1	XXX	XX	XX	XX	XX	XXX

8. ภาวะผูกพัน

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 25X1 บริษัทได้ทำสัญญาจะซื้อที่ดินมูลค่า 5 ล้านบาท กำหนดรับมอบที่ดินในเดือนมิถุนายน 25X2

9. เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน

ตามมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น เมื่อวันที่ 31 มกราคม 25X2 บริษัทเพิ่มทุนจดทะเบียนจากเดิม 200 ล้านบาทเป็น 250 ล้านบาท โดยการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน 50 ล้านหุ้น มูลค่าหุ้นละ 1 บาท บริษัทได้จดทะเบียนเพิ่มทุนกับกระทรวงพาณิชย์เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 25X2

การเปิดเผยข้อมูล ดังที่กล่าวมาเป็นสิ่งที่ผู้สอบบัญชีจะต้องทำการสอบทานการแสดงผลการและเปิดเผยข้อมูลของกิจการ เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และข้อมูลที่เปิดเผยนั้นเพียงพอต่อผู้ใช้งบการเงินหรือไม่ โดยผู้สอบบัญชีจะกำหนดวิธีการสอบทานไว้ในแนวการสอบบัญชีที่ทุกบัญชีที่ตรวจสอบ แต่ในกรณีกิจการขนาดเล็กผู้สอบบัญชีอาจเป็นผู้จัดทำแล้วให้กิจการ ผู้รับผิดชอบเป็นผู้อนุมัติก่อน ผู้สอบบัญชีจึงจะออกรายงานการสอบบัญชีได้

บรรณานุกรม

- ศิลปพร ศรีจันทพร. (2556). เอกสารการสอนชุดวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 รายงานการเงินและการวิเคราะห์งบการเงิน หน่วยที่ 12. มหาวิทยาลัยไซท์ไทย ธรรมาราชชนนบุรี.
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2561). มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน. สืบค้นเมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2562.

แนะนำหลักสูตร

เจาะประเด็นสำคัญแนวปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี
เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน
และมาตรฐานรายงานทางการเงิน การวัดมูลค่ายุติธรรม

วันศุกร์ที่ 5 เมษายน 2562 (เวลา 09.00-16.30 น.)

ณ โรงแรมอินเตอร์คอนติเนนตัล กรุงเทพฯ (ถ.เพลินจิต)

โดย...ดร.สิงห์ชัย อรุณวุฒิพงษ์

โทร. (02) 555-0700 กด 1 www.dst.co.th

แนะนำหลักสูตร

การบริหารความเสี่ยงเพื่อป้องกันการทุจริต
(Fraud Risk Management : Workshop)

วันศุกร์ที่ 10 พฤษภาคม 2562 (เวลา 09.00-16.30 น.)

ณ โรงแรมแกรนด์ เมอร์เคียว พอร์จูน (ถ.รัชดาภิเษก)

โดย...คุณสิริชัย สุกุลแพร่พาณิชย์

โทร. (02) 555-0700 กด 1 www.dst.co.th

DBD Business Data Warehouse

ติดต่อทางธุรกิจให้ผู้ประกอบการไทยและประชาชนสามารถตรวจสอบข้อมูลนิติบุคคลได้ด้วยตนเอง

กรมพัฒนาธุรกิจการค้าเดินหน้าพัฒนาระบบ DBD Business Data Warehouse : คลังข้อมูลธุรกิจเพื่อติดต่อทางธุรกิจให้ผู้ประกอบการไทยและประชาชนสามารถตรวจสอบข้อมูลนิติบุคคลได้ด้วยตนเอง ตามแนวคิด open data ค้นหาด้วยตนเอง ทุกที่ ทุกเวลา เกิดประโยชน์กับทุกกลุ่ม ทั้งผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และภาครัฐ สร้างความมั่นใจในการลงทุน ตัดสินใจทางธุรกิจ และวางแผนนโยบายส่งเสริมธุรกิจของประเทศ มากไปกว่านั้นขณะนี้ DBD Business Data Warehouse ได้ผ่านการคัดเลือกเข้าสู่รอบสุดท้ายเพื่อชิงรางวัล WSIS Project Prizes 2019 ต้องขอกล่าวถึงหน่วยงานประชาชนชาวไทยร่วมส่งแรงใจกดดันให้บริการนี้สามารถขึ้นสู่ 1 ใน 5 ของผู้มีสิทธิรับรางวัลระดับโลก !!

นายวุฒิไกร ลีวีระพันธุ์ อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เปิดเผยว่า กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ได้เดินหน้าพัฒนาระบบ DBD Business Data Warehouse : คลังข้อมูลธุรกิจ เพื่อติดต่อทางธุรกิจให้ผู้ประกอบการ SMEs และประชาชนสามารถตรวจสอบข้อมูลนิติบุคคลได้ตามแนวคิด open data ค้นหาด้วยตนเอง ทุกที่ ทุกเวลา รวมทั้งเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ เสมือนมีผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์ประสิทธิภาพและโอกาสทางธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการและผู้ที่สนใจจะประกอบธุรกิจ ได้ใช้ในการตรวจสอบวิเคราะห์ตำแหน่งของธุรกิจ โอกาสและความเสี่ยง สถานะของธุรกิจทั้งรายนิติบุคคล รายพื้นที่ และขนาดของธุรกิจ เพื่อการตัดสินใจ ในการลงทุนที่แม่นยำ การค้นหาคู่ค้า รวมถึงการวางแผนขยายธุรกิจ และการให้สินเชื่อจากสถาบันการเงิน ทั้งนี้ ภาครัฐยังสามารถนำข้อมูลเพื่อไปใช้ตรวจสอบสถานะและประเมินสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่จะกำหนดนโยบายการส่งเสริมพัฒนาธุรกิจ หรือนโยบายการกำกับดูแลตามอำนาจหน้าที่ โดยจะส่งผลดีต่อเนื่องไปยังความเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างมั่นคงและยั่งยืน

อธิบดี กล่าวเพิ่มเติมว่า "การพัฒนาระบบ DBD Business Data Warehouse : คลังข้อมูลธุรกิจ จะเป็นการให้บริการข้อมูลทางธุรกิจผ่านทาง Internet เพื่อเผยแพร่ข้อมูลนิติบุคคล และงบการเงิน ประกอบไปด้วย ข้อมูลที่จำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจ อาทิ ข้อมูลทั่วไปของนิติบุคคล สถานะของธุรกิจ สถิติการประกอบธุรกิจ ของประเทศไทย การวิเคราะห์อัตราดอกเบี้ย การขยายตัว

และแนวโน้มของธุรกิจไทย เป็นต้น ตลอดจนการวิเคราะห์งบการเงินที่จะแสดงถึงความสามารถในการบริหารจัดการธุรกิจ ความน่าเชื่อถือ ความเสี่ยงที่จะดำเนินธุรกรรม โดยประมวลผลให้เป็นข้อมูลสารสนเทศรายนิติบุคคล จัดหมวดหมู่ในกลุ่มธุรกิจ ตามมาตรฐานรหัส TSIC จำนวน 1,098 หมวด การจำแนกรายพื้นที่ ระดับภาค ระดับจังหวัด และพื้นที่เขตเศรษฐกิจ รวมถึงการวิเคราะห์การเติบโตและโอกาสของธุรกิจแต่ละขนาด S M L ตามเงินทุนและรายได้ของธุรกิจ"

"ปี 2019 โครงการ DBD Business Data Warehouse : คลังข้อมูลธุรกิจ ของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ได้ผ่านการคัดเลือกเข้าสู่รอบสุดท้ายรางวัล WSIS Project Prizes 2019 ที่จัดโดยสหภาพโทรคมนาคมนานาชาติ (International Telecommunication Union : ITU) องค์การสหประชาชาติ (United Nations : UN) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ ให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาประเทศและสังคมโลกอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) โดยการคัดเลือกจะแบ่งออกเป็น 18 หมวด ซึ่งโครงการ DBD Business Data Warehouse (คลังข้อมูลธุรกิจ) อยู่ในหมวดที่ 3 (Category 3 : Access to Information and knowledge) จากทั้งหมด 101 โครงการ ทั้งนี้ การตัดสินจะคัดเลือกโครงการที่ชนะเลิศคะแนนโหวตสูงสุดในแต่ละหมวดจำนวน 5 อันดับ/หมวด จึงขอฝากประชาสัมพันธ์ไปยังภาคธุรกิจและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านให้ร่วมเป็นกำลังสำคัญที่จะทำให้ประเทศไทยมีสิทธิชนะการประกวดในรางวัล WSIS Project Prizes 2019 ในครั้งนี้ ซึ่งสามารถโหวตได้ทาง www.itu.int หรือสามารถโหวตผ่านทาง www.dbd.go.th ภายในวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2562" อธิบดีกล่าวในท้ายที่สุด

ผู้สนใจสามารถเข้าใช้บริการคลังข้อมูลธุรกิจ DBD Business Data Warehouse+ ได้ที่ www.dbd.go.th เลือกเมนูบริการออนไลน์ เลือก DBD Data Warehouse+ เข้าถึงได้โดยสะดวก ทุกที่ ทุกเวลา ในแต่ละปีจะมีอัตราการใช้บริการคลังข้อมูลธุรกิจ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 6 ล้านครั้งต่อปี

ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

กรมพัฒนาฯ ประกาศหลักเกณฑ์ และแนวทางยื่นงบการเงินรอบปี 2561 ยืดระยะเวลาการส่งงบการเงินถึงมิถุนายน 62

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ออกประกาศหลักเกณฑ์และแนวทางการยื่นงบการเงินรอบปี 61 อำนวยความสะดวกให้นิติบุคคลปรับตัวก้าวสู่เทคโนโลยี โดยจัดโปรโมชั่น **ยืดระยะเวลาการส่งงบการเงินไปอีก 7 วัน จากเดิมสิ้นสุด 31 พ.ค. 62 ไปเป็น 7 มิ.ย. 62** ย้ำเฉพาะส่งผ่าน DBD e-Filing เท่านั้น และพิเศษเพิ่มเติม บริษัทและบริษัทมหาชนจำกัดสามารถยื่นสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นได้ทางระบบ DBD e-Filing ได้อีกด้วย

นายวุฒิไกร ลีวีระพันธุ์ อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่า ปัจจุบันประเทศไทยมีธุรกิจที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลและยังดำเนินกิจการอยู่จำนวน 714,478 ราย แบ่งเป็น ห้างหุ้นส่วนจำกัด/ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล จำนวน 183,014 ราย บริษัทจำกัด จำนวน 530,246 ราย และบริษัทมหาชนจำกัด จำนวน 1,218 ราย (ข้อมูล ณ วันที่ 30 พ.ย. 61) ซึ่ง พ.ร.บ.การบัญชี พ.ศ. 2543 ได้กำหนดให้นิติบุคคลต้องจัดทำงบการเงินและยื่นต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าภายใน 5 เดือน นับแต่วันปิดบัญชี โดยการนำส่งงบการเงินรอบปีบัญชี 31 ธันวาคม 2561 จะครบกำหนดการยื่นตาม พ.ร.บ.ฯ ในวันที่ 31 พฤษภาคม 2562

อธิบดี กล่าวต่อว่า “ขณะนี้กรมฯ ได้ออกประกาศหลักเกณฑ์และแนวทางการยื่นงบการเงินประจำปี โดยมีใจความสำคัญดังนี้ การนำส่งงบการเงิน ปัจจุบันกรมฯ ได้อำนวยความสะดวกให้แก่นิติบุคคลสามารถยื่นงบการเงินผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ (DBD e-Filing) ทำให้นิติบุคคลลดเวลาการจัดเตรียมเอกสารสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลงบการเงินเพื่อทำธุรกรรมได้รวดเร็ว สร้างความเชื่อมั่นสถานะทางธุรกิจกับคู่ค้าและสถาบันการเงิน โดยกรมฯ ได้ขยายระยะเวลาการยื่นงบการเงิน เฉพาะกรณีส่งผ่านระบบ DBD e-Filing เท่านั้น ออกไปอีก 7 วัน จากเดิมสิ้นสุดวันที่ 31 พฤษภาคม 2562 ไปเป็นวันที่ 7 มิถุนายน 2562 เพื่ออำนวยความสะดวกให้นิติบุคคลนำส่งงบการเงินผ่านทางออนไลน์มากขึ้น ทั้งนี้ นิติบุคคลที่ประสงค์จะยื่นงบการเงินผ่านทางช่องทางเดิม คือ รูปแบบเอกสาร ทั้งการยื่นด้วยตนเอง (Walk in) หรือไปรษณีย์จะต้องยื่นงบการเงินผ่านระบบ DBD e-Filing อีกครั้ง ภายใน 30 วัน นับแต่วันครบกำหนดระยะเวลาตามกฎหมาย”

“สำหรับนิติบุคคลที่ยังไม่มีรหัสผ่านเข้าระบบการส่งงบการเงินออนไลน์ สามารถยื่นแบบคำขอรับ Username และ Password ได้ที่กองข้อมูลธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าเขต 1-6 หรือสำนักงานพาณิชย์จังหวัดทุกจังหวัด อย่างไรก็ตาม ขอความร่วมมือให้จัดส่งงบการเงินทางออนไลน์แต่เนิ่นๆ เพื่อลดการกระจุกตัวเมื่อใกล้สิ้นสุดระยะเวลาการยื่นงบการเงิน ซึ่งอาจทำให้นิติบุคคลไม่ได้รับความสะดวกเท่าที่ควร”

“ส่วนการยื่นสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น กฎหมายกำหนดให้บริษัทจำกัด ต้องยื่นสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (บอจ.5) ต่อนายทะเบียนภายใน 14 วัน นับแต่วันประชุมสามัญผู้ถือหุ้น และบริษัทมหาชนจำกัด ต้องยื่นสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (บมจ.006) ที่มีอยู่ในวันประชุมสามัญประจำปีต่อนายทะเบียนภายใน 1 เดือน นับแต่วันเสร็จการประชุม โดยขอให้ยื่นผ่านระบบ DBD e-Filing เพื่อความสะดวกและรวดเร็ว นอกจากนี้ ยังได้เพิ่มความสะดวกให้แก่บริษัทมหาชนจำกัดในการยื่นแบบ บมจ.006 และรายงานประจำปีในรูปแบบลิงก์ (URL) หรือ QR Code ได้ เพื่อลดภาระการจัดเตรียมเอกสารจำนวนมากและลดปริมาณการใช้ทรัพยากรกระดาษได้อย่างเป็นรูปธรรม”

“ทั้งนี้ จากสถิติการส่งงบการเงินในปี 2560 มีนิติบุคคลที่นำส่งงบการเงินจำนวน 528,615 ราย ซึ่งเป็นสิ่งที่น่ายินดีที่นิติบุคคลได้ปรับตัวเข้าสู่การใช้บริการผ่านระบบออนไลน์มากขึ้น โดยมีการนำส่งงบการเงินผ่านระบบ DBD e-Filing จำนวนมากถึง 479,563 ราย คิดเป็นร้อยละ 91 ถือเป็นก้าวสำคัญที่ภาครัฐและภาคเอกชนจะเดินทางสู่ยุคเศรษฐกิจดิจิทัล และตอบสนองการพัฒนาระบบให้บริการภาคธุรกิจที่เป็นเลิศมุ่งสู่ Thailand 4.0 ซึ่งผู้ประกอบการต้องปรับตัวให้ทันกับอนาคตของโลกเทคโนโลยีเพื่อความยั่งยืนของธุรกิจ” อธิบดีกล่าวทิ้งท้าย

ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

สรรพากรเปิดตัวบริการ ดิจิทัลยุคใหม่ตรงใจผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

วันนี้ (4 มีนาคม 2562) ณ ห้องพระอุเทน 1 กรมสรรพากร ดร.เอกนิติ นิติทัณฑ์ประภาศ อธิบดีกรมสรรพากร ได้เปิดตัวบริการดิจิทัลของกรมสรรพากรสำหรับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภายใต้ชื่องาน “PIT Digital Services **ก้าวสู่ยุคใหม่ สรรพากรบริการประชาชน**” ที่กรมสรรพากรได้ปรับเปลี่ยนมุมมองการให้บริการ โดยมีผู้เสียภาษีเป็นศูนย์กลางเพื่อยกระดับการให้บริการทางภาษีของกรมสรรพากร และเป็นการปรับรูปแบบการพัฒนาของกรมสรรพากรให้เป็น “กรมสรรพากรยุคใหม่” ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เสียภาษีอย่างแท้จริง

ดร.เอกนิติ นิติทัณฑ์ประภาศ อธิบดีกรมสรรพากร กล่าวว่า “กรมสรรพากรได้ยกระดับบริการของ “กรมสรรพากรยุคใหม่” ในส่วนของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยตั้งแต่เดือนมีนาคม 2562 เป็นต้นไป การค้นหาแผนรายการและข่าวสารเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาบนหน้าเว็บไซต์ของกรมสรรพากรจะง่าย สะดวก และตรงใจผู้เสียภาษีมากยิ่งขึ้น หน้าเว็บไซต์จะเป็น Single Point Gateway ให้ผู้เสียภาษีสามารถเลือกเข้ารับบริการที่ต้องการสำหรับการยื่นแบบแสดงรายการผู้เสียภาษีสามารถยื่นแบบและชำระภาษีออนไลน์บนระบบ e-Filing ทางเว็บไซต์กรมสรรพากร หรือ RD Smart Tax Application หรือผู้เสียภาษีที่ยื่นแบบ ภ.ง.ด.91 กรมสรรพากรได้ร่วมมือกับภาคเอกชนในการให้บริการ Open API เพิ่มทางเลือกให้กับผู้เสียภาษีสามารถจัดเตรียมและนำส่งข้อมูลแบบแสดงรายการภาษีผ่านโปรแกรมซอฟต์แวร์ออนไลน์ โดยกรมสรรพากรจะเริ่มให้บริการนำร่องสำหรับการยื่นแบบ ภ.ง.ด.91 ผ่าน RD Smart Tax Application บนอุปกรณ์ Smartphone และ Tablet

ในการชำระภาษี ถ้ามีการยื่นภาษีออนไลน์ผ่านระบบ e-Filing สามารถชำระด้วยบัตรเครดิต บัตรเดบิต e-Payment และ ATM on Internet ได้ทันที นอกจากนี้ ผู้เสียภาษีที่ประสงค์ขอคืนเงินภาษีสามารถตรวจสอบข้อมูลค่าลดหย่อน และสิทธิประโยชน์ทางภาษีผ่านระบบ My Tax Account ซึ่งเป็นระบบให้บริการตรวจสอบข้อมูลที่กรมสรรพากรเชื่อมโยงจากหน่วยงานภายนอกตามความสมัครใจของผู้เสียภาษี และสามารถเลือกรับเงินภาษีคืนด้วยการโอนเงินผ่านระบบ PromptPay หรือขอรับเงินภาษีคืน

ในรูปแบบบัตร e-Money และ e-Wallet นอกจากนี้ กรมสรรพากรยังมีบริการแจ้งเตือนกำหนดก่อนชำระภาษีทางระบบ SMS สำหรับผู้เสียภาษีที่ใช้บริการผ่อนชำระภาษี รวมทั้งมีการบริการสอบถามข้อมูลการขอคืนเงินภาษีและแจ้งเตือนการคืนเงินภาษีทางระบบ SMS ด้านการบริการเพื่อสนับสนุนผู้เสียภาษี กรมสรรพากรได้พัฒนา “น้องอารี” Chatbot ซึ่งเป็น Artificial Intelligence Virtual Assistant ช่วยตอบคำถามผู้เสียภาษีในรูปแบบบทสนทนาบนหน้าเว็บไซต์ของกรมสรรพากร สำหรับผู้เสียภาษีที่สะดวกรับบริการด้วยตนเองที่สำนักงานสรรพากร กรมสรรพากรได้มีการจัดเตรียมเจ้าหน้าที่คอยให้บริการทางภาษี และที่สำคัญกรมสรรพากรได้จัดทำ Citizen Feedback แบบสำรวจความพึงพอใจในรูปแบบ QR Code ผู้เสียภาษีสามารถแสดงความคิดเห็นผ่านแบบสำรวจดังกล่าว ซึ่งกรมสรรพากรจะนำมาใช้ในการพัฒนาการบริการให้ตรงใจมากยิ่งขึ้น”

ในวันนี้กรมสรรพากรยังได้มีการเปิดตัวงาน TAX Talks ซึ่งถือเป็นครั้งแรกที่กรมสรรพากรเปิดโอกาสให้ตัวแทนจากภาคเอกชนมาร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการดิจิทัลของกรมสรรพากร ในรูปแบบการเสวนาหัวข้อ “ยื่นภาษียุคใหม่ ง่ายจริงหรือ ?” โดยมีผู้เข้าร่วมเสวนา ได้แก่ ดร.พนชิต กิตติปัญญางาม (นายกสมาคม Thai Tech Startup) ผศ.ดร.ยุทธนา ศรีสวัสดิ์ (CEO, iTAX Inc.) และ ดร.วิรัช วิเศษสุวรรณภูมิ ผู้อำนวยการกองมาตรฐานการจัดเก็บภาษี กรมสรรพากร โดยมีคุณมนต์ชัย วงศ์กิตติไกรวัล Business Editor สำนักข่าว The Standard เป็นผู้ดำเนินรายการ

ดร.เอกนิติ ได้กล่าวทิ้งท้ายว่าช่วงนี้เป็นหนึ่งเดือนสุดท้ายของกำหนดระยะเวลายื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด.90 ภ.ง.ด.91) ประจำปีภาษี 2561 จึงขอเชิญชวนให้ประชาชนที่มีรายได้ถึงเกณฑ์ยื่นแบบภายในวันที่ 1 เมษายน 2562 อย่างไรก็ตาม กรณีการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาทางอินเทอร์เน็ตจะสามารถยื่นแบบได้ถึงวันที่ 9 เมษายน 2562

ที่มา : แถลงข่าวกรมสรรพากร

เรื่อง ร่างประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาทำงาน ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ สำหรับผู้เชี่ยวชาญทักษะสูง นักลงทุน ผู้บริหาร ระดับสูง และผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติในหลักการร่างประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาทำงานในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ สำหรับผู้เชี่ยวชาญทักษะสูง นักลงทุน ผู้บริหารระดับสูง และผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้นตามที่กระทรวงแรงงาน (รง.) เสนอ และให้ส่งคณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรีตรวจพิจารณา แล้วดำเนินการต่อไปได้

รง. เสนอว่า

1. ได้มีประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาทำงานในราชอาณาจักรได้รับยกเว้นไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 สำหรับผู้เชี่ยวชาญทักษะสูง นักลงทุน ผู้บริหารระดับสูง และผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น ลงวันที่ 29 มกราคม 2561 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2561 เป็นต้นไป ได้กำหนดสิทธิประโยชน์ให้แก่คนต่างด้าวซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทักษะสูง นักลงทุน ผู้บริหารระดับสูง และผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น รวมถึงผู้ติดตามซึ่งได้รับการตรวจลงตราประเภทคนอยู่ชั่วคราวเป็นกรณีพิเศษ (Smart Visa) ได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานในราชอาณาจักรโดยไม่ต้องมีใบอนุญาตทำงานตลอดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ สกท. ประกาศกำหนด เพื่อเป็นการส่งเสริมการลงทุนและดึงดูดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถเข้ามาทำงานใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย (10 S – Curve)

2. ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี (6 พฤศจิกายน 2561) ดังนั้น จึงได้ยกเลิกประกาศตามข้อ 1. และได้แก้ไขเพิ่มเติมสิทธิประโยชน์ให้แก่คนต่างด้าวซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทักษะสูง นักลงทุน ผู้บริหารระดับสูง และผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น รวมถึงผู้ติดตามที่ได้รับการตรวจลงตราประเภทคนอยู่ชั่วคราวเป็นกรณีพิเศษ (Smart Visa) เพื่อเป็นการส่งเสริมการลงทุนและดึงดูดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถหรือทักษะสูงให้เข้ามาทำงานในอุตสาหกรรมเป้าหมายตามนโยบายรัฐบาล อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งจะมีส่วนสำคัญในการช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามนโยบายไทยแลนด์ 4.0 และจะช่วยสนับสนุนเป้าหมายของรัฐบาลในการเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดี และภาพลักษณ์ของประเทศไทยในเรื่อง Ease of Doing Business

สาระสำคัญของร่างประกาศ

1. ให้ยกเลิกประกาศกระทรวง เรื่อง การอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาทำงานในราชอาณาจักรได้รับการยกเว้นไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 สำหรับผู้เชี่ยวชาญทักษะสูง นักลงทุน ผู้บริหารระดับสูง และผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น ลงวันที่ 29 มกราคม 2561

2. กำหนดสิทธิประโยชน์ให้แก่คนต่างด้าวผู้ถือ Smart Visa และผู้ติดตาม ดังนี้

2.1 ให้คนต่างด้าวซึ่งเป็นประเภทผู้เชี่ยวชาญทักษะสูง (Talent) นักลงทุน (Investor) ผู้บริหารระดับสูง (Executive) และผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น (Startup) ที่ได้รับการตรวจลงตราประเภทคนอยู่ชั่วคราวเป็นกรณีพิเศษ สามารถทำงานซึ่งไม่เป็นงานที่ห้ามคนต่างด้าวทำในประเทศไทยได้ตลอดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

2.2 ให้คู่สมรสโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ถือ Smart Visa ประเภทผู้เชี่ยวชาญทักษะสูง (Talent) นักลงทุน (Investor) หรือผู้บริหารระดับสูง (Executive) คู่สมรสโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ถือ Smart Visa ประเภทผู้ประกอบการวิสาหกิจ เริ่มต้น (Startup) ที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป และบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ถือ Smart Visa ประเภทผู้เชี่ยวชาญทักษะสูง ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป สามารถทำงานในประเทศไทยได้ตลอดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร แต่ต้องไม่เป็นงานที่ห้ามคนต่างด้าวทำตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

(มติ ครม. วันที่ 5 มีนาคม 2562)

คำทับศัพท์เพื่อการตีความและคำอธิบายเพิ่มเติม

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 676)
พ.ศ. 2562

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร
ให้ไว้ ณ วันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562
เป็นปีที่ 4 ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมการยกเว้นรัษฎากรที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร บางกรณี อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 175 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 3 (2) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 676) พ.ศ. 2562"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (3) ของมาตรา 4 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2500 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 25) พ.ศ. 2510

(3) สำนักงานเศรษฐกิจและการค้าของต่างประเทศที่จัดตั้งขึ้นในประเทศไทยตามความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่สำนักงานดังกล่าว ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามความตกลงนั้น"

ผู้รับสนองพระราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นรัษฎากรที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร ให้แก่สำนักงานเศรษฐกิจและการค้าของต่างประเทศที่จัดตั้งขึ้นในประเทศไทยตามความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่สำนักงานดังกล่าว อันจะเป็นการช่วยสร้างความสัมพันธ์และส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจและการค้าระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 677)
พ.ศ. 2562

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร
ให้ไว้ ณ วันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562
เป็นปีที่ 4 ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ บางกรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 175 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 3 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 677) พ.ศ. 2562 ”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชกฤษฎีกานี้

“ธนาคารพาณิชย์” หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน แต่ไม่หมายความรวมถึงสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์

มาตรา 4 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 2 และส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ผู้ถือหุ้นของธนาคารพาณิชย์ สำหรับผลประโยชน์ที่ได้จากการที่ธนาคารพาณิชย์ควบเข้ากันหรือโอนกิจการทั้งหมดให้แก่กัน ซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าเงินทุน

มาตรา 5 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ภาษีธุรกิจเฉพาะตามหมวด 5 และอากรแสตมป์ตามหมวด 6 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ธนาคารพาณิชย์ สำหรับเงินได้พึงประเมิน รายรับ หรือการกระทำตราสารที่เกิดขึ้นหรือเนื่องมาจากการที่ธนาคารพาณิชย์ควบเข้ากันหรือโอนกิจการทั้งหมดให้แก่กัน

มาตรา 6 ให้ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด 4 ภาษีธุรกิจเฉพาะตามหมวด 5 และอากรแสตมป์ตามหมวด 6 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ธนาคารพาณิชย์ สำหรับมูลค่าของฐานภาษี รายรับ หรือการกระทำตราสารที่เกิดขึ้นหรือเนื่องมาจากการที่ธนาคารพาณิชย์โอนกิจการบางส่วนให้แก่กัน

มาตรา 7 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับเงินได้เท่ากับรายจ่ายที่ได้จ่ายเพื่อการลงทุน หรือการเปลี่ยนแปลง หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สินอันเนื่องมาจากการควบเข้ากันหรือการรับโอนกิจการทั้งหมด

หรือบางส่วน แต่ไม่ใช่เป็นการซ่อมแซม ให้คงสภาพเดิม ตามมาตรา 65 ตี (5) แห่งประมวลรัษฎากร แล้วแต่กรณี ให้แก่

(1) ธนาคารพาณิชย์ที่เกิดจากการควบเข้ากันหรือที่รับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนที่มีสินทรัพย์รวมเกินกว่าหนึ่งล้านล้านบาทแต่ไม่เกินสองล้านล้านบาท เป็นจำนวนร้อยละสี่สิบห้าของรายจ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริง

(2) ธนาคารพาณิชย์ที่เกิดจากการควบเข้ากันหรือที่รับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนที่มีสินทรัพย์รวมเกินกว่าสองล้านล้านบาทแต่ไม่เกินสามล้านล้านบาท เป็นจำนวนร้อยละห้าสิบของรายจ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริง

(3) ธนาคารพาณิชย์ที่เกิดจากการควบเข้ากันหรือที่รับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนที่มีสินทรัพย์รวมเกินกว่าสามล้านล้านบาทแต่ไม่เกินสี่ล้านล้านบาท เป็นจำนวนร้อยละเจ็ดสิบห้าของรายจ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริง หรือ

(4) ธนาคารพาณิชย์ที่เกิดจากการควบเข้ากันหรือที่รับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนที่มีสินทรัพย์รวมเกินกว่าสี่ล้านล้านบาท เป็นจำนวนร้อยละหนึ่งร้อยของรายจ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริง

รายจ่ายตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นรายจ่ายที่ได้จ่ายเพื่อการลงทุนในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือการเปลี่ยนแปลง หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งอาคารถาวร แต่ไม่รวมถึงที่ดินและอาคารถาวรที่ใช้เพื่อการอยู่อาศัย และต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) โปรแกรมคอมพิวเตอร์ต้องไม่เคยผ่านการใช้งานมาก่อน

(2) ต้องสามารถหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาตามมาตรา 65 ทวิ (2) แห่งประมวลรัษฎากร และต้องได้ทรัพย์สินนั้นมาและอยู่ในสภาพพร้อมใช้การตามประสงค์ภายในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2565

(3) ไม่เป็นทรัพย์สินที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินนั้นตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในประมวลรัษฎากร ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

มาตรา 8 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับเงินได้เท่ากับรายจ่ายที่ได้จ่ายเพื่อการเลิกหรือการปรับปรุงแก้ไขสัญญาซื้อขาย สัญญาเช่า สัญญาจ้างทำของ หรือสัญญาบำรุงรักษา ที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือที่เกี่ยวข้องกับธนาคารพาณิชย์ อันเนื่องมาจากการควบเข้ากันหรือการรับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วน ให้แก่

(1) ธนาคารพาณิชย์ที่เกิดจากการควบเข้ากันหรือที่รับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนที่มีสินทรัพย์รวมเกินกว่าหนึ่งล้านล้านบาทแต่ไม่เกินสองล้านล้านบาท เป็นจำนวนร้อยละสี่สิบห้าของรายจ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริง

(2) ธนาคารพาณิชย์ที่เกิดจากการควบเข้ากันหรือที่รับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนที่มีสินทรัพย์รวมเกินกว่าสองล้านล้านบาทแต่ไม่เกินสามล้านล้านบาท เป็นจำนวนร้อยละห้าสิบของรายจ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริง

(3) ธนาคารพาณิชย์ที่เกิดจากการควบเข้ากันหรือที่รับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนที่มีสินทรัพย์รวมเกินกว่าสามล้านล้านบาทแต่ไม่เกินสี่ล้านล้านบาท เป็นจำนวนร้อยละเจ็ดสิบห้าของรายจ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริง หรือ

(4) ธนาคารพาณิชย์ที่เกิดจากการควบเข้ากันหรือที่รับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนที่มีสินทรัพย์รวมเกินกว่าสี่ล้านล้านบาท เป็นจำนวนร้อยละหนึ่งร้อยของรายจ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริง

มาตรา 9 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับเงินได้เท่ากับรายจ่ายที่ได้จ่ายเพื่อการซื้อเครื่องจักร ส่วนประกอบ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องตกแต่ง และเฟอร์นิเจอร์ อันเนื่องมาจากการควบเข้ากันหรือการรับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วน ให้แก่

(1) ธนาคารพาณิชย์ที่เกิดจากการควบเข้ากันหรือที่รับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนที่มีสินทรัพย์รวมเกินกว่าหนึ่งล้านล้านบาทแต่ไม่เกินสองล้านล้านบาท เป็นจำนวนร้อยละสี่สิบห้าของรายจ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริง

(2) ธนาคารพาณิชย์ที่เกิดจากการควบเข้ากันหรือที่รับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนที่มีสินทรัพย์รวมเกินกว่าสองล้านล้านบาทแต่ไม่เกินสามล้านล้านบาท เป็นจำนวนร้อยละห้าสิบของรายจ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริง

(3) ธนาคารพาณิชย์ที่เกิดจากการควบเข้ากันหรือที่รับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนที่มีสินทรัพย์รวมเกินกว่าสามล้านล้านบาทแต่ไม่เกินสี่ล้านล้านบาท เป็นจำนวนร้อยละเจ็ดสิบห้าของรายจ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริง หรือ

(4) ธนาคารพาณิชย์ที่เกิดจากการควบเข้ากันหรือที่รับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนที่มีสินทรัพย์รวมเกินกว่าสี่ล้านล้านบาท เป็นจำนวนร้อยละหนึ่งร้อยของรายจ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริง

มาตรา 10 การใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ตามมาตรา 7 มาตรา 8 และมาตรา 9 ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข และระยะเวลาตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา 11 การยกเว้นภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ ตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้เฉพาะธนาคารพาณิชย์หรือผู้ถือหุ้นของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบให้ควบเข้ากันหรือโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนให้แก่กันจากธนาคารแห่งประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2561 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2562 และต้องควบเข้ากันหรือโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนให้แก่กันแล้วเสร็จภายในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2564

มาตรา 12 การใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่ได้จ่ายตามมาตรา 7 มาตรา 8 และมาตรา 9 ต้องจ่ายไปตั้งแต่วันที่ควบเข้ากันหรือโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2565 ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา 13 ในกรณีที่ธนาคารพาณิชย์ได้ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา 7 มาตรา 8 หรือมาตรา 9 และต่อมาไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา 10 หรือมาตรา 12 ในรอบระยะเวลาบัญชีใด ให้สิทธิที่จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามพระราชกฤษฎีกานี้สิ้นสุดลงและธนาคารพาณิชย์นั้นจะต้องนำเงินได้ที่ได้ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ไปแล้วไปรวมเป็นรายได้ในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้ใช้สิทธินั้น เว้นแต่กรณีที่มีการขายทรัพย์สินหรือทรัพย์สินถูกทำลายหรือสูญหายหรือสิ้นสภาพ ให้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นั้นสิ้นสุดลงนับแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่ได้ขายทรัพย์สินหรือทรัพย์สินนั้นถูกทำลายหรือสูญหายหรือสิ้นสภาพ แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องนำเงินได้ที่ได้รับจากการใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ที่ได้รับแล้วไปรวมเป็นรายได้ในการคำนวณกำไรสุทธิอีก

มาตรา 14 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้คือ โดยที่เป็นการสมควรสนับสนุนการควบรวมธนาคารพาณิชย์ไทย เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์มีเสถียรภาพและเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้ระบบการเงินของประเทศมีความพร้อมรองรับการแข่งขันในระดับประเทศมากยิ่งขึ้น ในการนี้ เพื่อเป็นการลดอุปสรรคและส่งเสริมการควบเข้ากันหรือโอนกิจการให้แก่กันของธนาคารพาณิชย์ สมควรยกเว้นภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ ให้แก่ผู้ถือหุ้นของธนาคารพาณิชย์และธนาคารพาณิชย์ที่ควบเข้ากันหรือโอนกิจการให้แก่กัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 337)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับรายจ่าย
ที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่าย ในการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กหรือศูนย์รับเลี้ยงเด็กในสถานประกอบการ
เพื่อเป็นสวัสดิการของลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 659) พ.ศ. 2561 อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับรายจ่าย ที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่าย ในการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก หรือศูนย์รับเลี้ยงเด็กที่ได้จัดตั้งต่อ กรมกิจการเด็กและเยาวชน หรือต่อสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เพื่อเป็นสวัสดิการของลูกจ้าง ในสถานประกอบการของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในประกาศนี้

"สถานรับเลี้ยงเด็ก" หมายความว่า สถานรับเลี้ยงเด็กที่ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก ตามกฎหมายว่าด้วยการ คุ้มครองเด็ก

"ศูนย์รับเลี้ยงเด็ก" หมายความว่า ศูนย์รับเลี้ยงเด็กตามระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ว่าด้วยการจัดให้มี ศูนย์รับเลี้ยงเด็กในสถานประกอบการ พ.ศ. 2560

ข้อ 2 ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้รับยกเว้นภาษีเงินได้เป็นจำนวนร้อยละหนึ่งร้อยของรายจ่ายที่ได้จ่าย เป็นค่าใช้จ่าย ในการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กหรือศูนย์รับเลี้ยงเด็กในสถานประกอบการ เพื่อเป็นสวัสดิการของลูกจ้างเฉพาะในส่วนที่ไม่เกิน หนึ่งล้านบาท สำหรับรายจ่ายที่ได้จ่ายไปตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2561 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2563

ค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กหรือศูนย์รับเลี้ยงเด็กตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่บริษัทหรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจำเป็นต้องจ่ายในการจัดให้มีสถานรับเลี้ยงเด็กหรือศูนย์รับเลี้ยงเด็กของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่มีลักษณะและคุณสมบัติถูกต้องครบถ้วนตามหลักเกณฑ์จนได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กตามกฎหมายว่าด้วยการ คุ้มครองเด็ก หรือได้รับใบประกาศการจัดให้มีศูนย์รับเลี้ยงเด็ก ตามระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ว่าด้วยการจัดให้มี ศูนย์รับเลี้ยงเด็กในสถานประกอบการ พ.ศ. 2560 แล้วแต่กรณี

ข้อ 3 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามข้อ 2 ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ยื่นคำขอและได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กหรือยื่นคำขอจัดตั้งและ ได้รับใบประกาศการจัดให้มีศูนย์รับเลี้ยงเด็ก ตามระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ว่าด้วยการจัดให้มีศูนย์รับเลี้ยงเด็ก ในสถานประกอบการ พ.ศ. 2560 ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2561 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2563

(2) จัดทำรายงานแสดงรายละเอียดของค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก หรือศูนย์รับเลี้ยงเด็กในแต่ละรอบ

ระยะเวลาบัญชีที่ใช้สิทธิในการยกเว้นภาษีเงินได้ โดยมีรายละเอียดอย่างน้อยตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ และเก็บรักษารายงานดังกล่าวไว้ ณ สถานประกอบการ พร้อมทั้งจะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

(3) เก็บรักษาใบอนุญาตจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก หรือใบประกาศการจัดให้มีศูนย์รับเลี้ยงเด็กไว้ ณ สถานประกอบการ พร้อมทั้งจะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

ข้อ 4 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2561 เป็นต้นไป

กรมสรรพากร

(พล.อ.สุวิทย์) พล.อ.วิเชียร ประภาศ ณ วันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2562

เอกนิติ นิติทัณฑ์ประภาศ
(นายเอกนิติ นิติทัณฑ์ประภาศ)

อธิบดีกรมสรรพากร

รายงานแสดงรายละเอียดของค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กหรือศูนย์รับเลี้ยงเด็ก
ตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๖๕๙) พ.ศ. ๒๕๖๑

ชื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร

สถานรับเลี้ยงเด็กที่ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก ใบอนุญาตเลขที่

ศูนย์รับเลี้ยงเด็ก ตามระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ว่าด้วยการจัดให้มีศูนย์รับเลี้ยงเด็กในสถานประกอบการ พ.ศ. ๒๕๖๐ ใบประกาศเลขที่

สถานที่ตั้ง (ระบุสถานที่) เลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน ตำบล/แขวง

อำเภอ/เขต จังหวัด รหัสไปรษณีย์ โทรศัพท์

สำนักงานใหญ่ สาขาที่

ลำดับ ที่	ค่าใช้จ่ายในการจัดตั้ง ในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี (ตั้งแต่วันที่ ๑ ม.ค. ๖๑ - ๓๑ ธ.ค. ๖๓)	จำนวนเงิน (บาท)	หมายเหตุ
๑.	(ชื่อเอกสาร)	(วัน เดือน ปี)	
๒.		รวมทั้งสิ้น	

หมายเหตุ

- ๑ ค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งหรือปรับปรุงพื้นที่เพื่อใช้สถานรับเลี้ยงเด็กหรือศูนย์รับเลี้ยงเด็กของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เช่น หนึ่งสี่อสังญา ใบสั่งซื้อ ใบสั่งจ้าง หรือข้อตกลงในลักษณะทำนองเดียวกัน หลักฐานการจ่ายเงิน เช่น ใบเสร็จรับเงิน ใบเสร็จรับเงิน/ใบกำกับภาษี ฯลฯ
- ๒ วัน เดือน ปีที่จ่ายเงิน กรณีเป็นการจ่ายด้วยเช็คให้ถือตามวันที่หลงในเช็ค กรณีมีการโอนเงินเข้าบัญชีธนาคาร ให้ถือตามวันที่ที่มีการโอนเงิน

**ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
กรณีการหักลดหย่อนภาษีจากเงินบริจาค**

Q

ปัญหา

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการ ก.(สำนักงานฯ) ได้หารือเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีการหักลดหย่อนภาษีจากเงินบริจาคโดยมีรายละเอียดสรุปได้ว่า สำนักงานฯ มีสถานะเป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 โดยมีวัตถุประสงค์ตามมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ดังนี้

- (1) ส่งเสริมสวัสดิการ สวัสดิภาพ สิทธิประโยชน์เกื้อกูลอื่น และความมั่นคงของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาและปฏิบัติงานด้านการศึกษา
- (2) ส่งเสริมความสามัคคีและผูกพันของผู้นประกอบวิชาชีพทางการศึกษาและปฏิบัติงานด้านการศึกษา
- (3) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของกระทรวงในเรื่องสื่อการเรียน การสอน วัสดุอุปกรณ์การศึกษา และเรื่องอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา
- (4) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนา การดำเนินงานด้านสวัสดิการ สวัสดิภาพ และผูกพันของผู้นประกอบวิชาชีพทางการศึกษา

สำนักงานฯ หารือว่า กรณีที่มีผู้บริจาคเงินให้แก่สำนักงานฯ ผู้บริจาคสามารถนำหลักฐานการบริจาคที่สำนักงานฯ ออกให้ไปใช้ในการลดหย่อนภาษีได้หรือไม่ อย่างไร

A

คำวินิจฉัย

สำนักงานฯ เป็นนิติบุคคลและเป็นหน่วยงานของรัฐมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว แต่ไม่เข้าลักษณะเป็นสถานพยาบาลและสถานศึกษาของทางราชการตามมาตรา 47 (7) (ก) แห่งประมวลรัษฎากร และไม่เข้าลักษณะเป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศลตามมาตรา 47 (7) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 2) เรื่อง กำหนดองค์การ สถานสาธารณกุศล สถานพยาบาล และสถานศึกษาตามมาตรา 47 (7) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร และ มาตรา 3 (4) (ข) แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวล

รัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 239) พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 254) พ.ศ. 2535 ลงวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2535 ดังนั้น ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่บริจาคเงินให้แก่สำนักงานฯ จึงไม่สามารถนำหลักฐานการบริจาคเงินดังกล่าวไปหักลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตามมาตรา 47 (7) (ก) และ (ข) แห่งประมวลรัษฎากร

(หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0702/5696 ลงวันที่ 19 กรกฎาคม 2561)

**ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและ
ภาษีเงินได้นิติบุคคล
กรณีการยกเว้นภาษีเงินได้ที่เกี่ยวกับองค์การ
หรือสถานสาธารณกุศล**

Q

ปัญหา

มูลนิธิ ช. (มูลนิธิฯ) ขอหารือกรณีการลดหย่อนภาษีเงินได้จากการบริจาคเงินให้แก่มูลนิธิฯ และขอความอนุเคราะห์ต่อกรมสรรพากรในการแก้ไขชื่อของมูลนิธิฯ ตามที่ปรากฏบนเว็บไซต์ของกรมสรรพากร ดังความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

A

คำวินิจฉัย

1. กรมสรรพากรได้ดำเนินการแก้ไขชื่อของมูลนิธิฯ บนเว็บไซต์ของกรมสรรพากรแล้ว ซึ่งกรณีตามข้อเท็จจริง มูลนิธิฯ เป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศล ตามข้อ 2 จัตวา ของประกาศกระทรวงการคลังว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 2) เรื่อง กำหนดองค์การ สถานสาธารณกุศล สถานพยาบาล และสถานศึกษา ตามมาตรา 47 (7) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร และมาตรา 3 (4) (ข) แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 239) พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 254) พ.ศ. 2535 ลงวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2535 ซึ่งปรากฏอยู่บนเว็บไซต์ของกรมสรรพากรในรายชื่อสถานสงเคราะห์ สถานพักฟื้นบำบัดและฟื้นฟูเด็ก คนชรา คนพิการ

ที่สามารถหักลดหย่อนเงินบริจาคได้ในลำดับที่ 288 ดังนั้น ในการบริจาคเงินให้แก่มูลนิธิ ผู้บริจาคมีสิทธิหักลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หรือถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลได้ ดังนี้

1.1 กรณีบุคคลธรรมดา เฉพาะการบริจาคเงินให้แก่มูลนิธิ ผู้บริจาคมีสิทธินำเงินบริจาคไปหักลดหย่อนในการคำนวณเงินได้สุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้เท่าที่บริจาค แต่ต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินที่เหลือหลังจากหักลดหย่อนตามมาตรา 47 (1) (2) (3) (4) (5) หรือ (6) แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา 47 (7) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร

1.2 กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลบริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่มูลนิธิ เข้าลักษณะเป็นรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมีสิทธินำเงินหรือทรัพย์สินที่บริจาคมาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิตามมาตรา 65 ตรี (3) แห่งประมวลรัษฎากร

2. เนื่องจากมูลนิธิ ได้รับการประกาศกำหนดให้เป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศลตามมาตรา 47 (7) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร จึงไม่เข้าลักษณะเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร และไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

(หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0702/5694 ลงวันที่ 19 กรกฎาคม 2561)

ภาษีธุรกิจเฉพาะ กรณีการนับระยะเวลาการได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในที่ดิน

Q ปัญหา นายสุ หรือภาษีธุรกิจเฉพาะ กรณีการนับระยะเวลาการได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในที่ดิน มีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

1. เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ. 2514 นายสุได้ซื้อที่ดินโฉนดเลขที่... เลขที่ดิน... หน้าสำรวจ... ตำบล... อำเภอ... จังหวัดนครปฐม เนื้อที่ดิน 3 ไร่ 68 ตารางวา จากนาย ก. ไปจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมขายที่ดินดังกล่าวให้แก่นาง ร. เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2559 ในราคา 5,400,000 บาท เจ้าพนักงานที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดนครปฐม สาขา... ได้เรียกเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะไว้จำนวน 162,000 บาท และภาษีรายได้ส่วนท้องถิ่นเป็นเงินจำนวน 16,200 บาท ต่อมานายสุได้ยื่นคำร้องขอคืนเงินภาษีอากร (ค.10) เลขที่... ลงวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2559 จำนวน

เปิดเผยด้วยความสงบและไม่ผู้ใดโต้แย้ง ทั้งนี้ ไม่ปรากฏว่าในคดีดังกล่าวได้มีการเรียกนายสุ เจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดิน เข้ามาเป็นคู่ความในคดีแต่อย่างใด และศาลจังหวัดนครปฐมได้มีคำสั่งในคดีหมายเลขแดงที่ .../2543 ให้นายสมได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินโฉนดเลขที่... โดยการครอบครองปรบักษ์ เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2543 และนายสมได้นำคำสั่งศาลฯ ไปจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินเป็นของตนเอง เมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2544

3. ต่อมาเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2544 นายสมได้จดทะเบียนให้นาง ส. ถือกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินดังกล่าว จำนวน 600 ส่วน จากทั้งหมด 1,200 ส่วน โดยมีค่าตอบแทนราคา 2,000,000 บาท และได้จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมขายที่ดินส่วนที่เหลืออีก 600 ส่วน ให้แก่ นาง ส. โดยมีค่าตอบแทนราคา 1,000,000 บาท เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2544

4. นายสุได้เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องนายสมเป็นจำเลยที่ 1 และนาง ส. เป็นจำเลยที่ 2 ต่อศาลจังหวัดนครปฐม เป็นคดีแพ่งเพื่อเรียกทรัพย์สิน และเพิกถอนนิติกรรมการโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ต่อมาเมื่อวันที่ 27 มกราคม พ.ศ. 2552 ศาลจังหวัดนครปฐม ได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขแดงที่ .../2552 สรุปได้ว่า ที่ดินโฉนดเลขที่... ตำบล... อำเภอ... จังหวัดนครปฐม เป็นกรรมสิทธิ์ของนายสุ ให้เพิกถอนการโอนที่ดินระหว่างนายสมกับนาง ส. และให้บุคคลทั้งสองส่งมอบกรรมสิทธิ์ที่ดินดังกล่าวคืนนายสุ โดยไปดำเนินการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงเป็นชื่อของนายสุ พร้อมทั้งเป็นผู้ออกค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายทั้งหมดอันเกิดจากการโอนที่ดินนี้แทนนายสุ

นายสมและนาง ส. ได้อุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้น ต่อศาลอุทธรณ์ภาค 7 และศาลอุทธรณ์ภาค 7 ได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2554 คดีหมายเลขแดงที่ .../2554 ลงวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2554 พิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

5. นายสุได้นำคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 7 ดังกล่าวไปจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์และชื่อเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินเป็นของตนเองเมื่อวันที่ 11 เมษายน พ.ศ. 2555 และได้มีการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมขายที่ดินดังกล่าวให้แก่นาง ร. เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2559 ในราคา 5,400,000 บาท เจ้าพนักงานที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดนครปฐม สาขา... ได้เรียกเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะไว้จำนวน 162,000 บาท และภาษีรายได้ส่วนท้องถิ่นเป็นเงินจำนวน 16,200 บาท ต่อมานายสุได้ยื่นคำร้องขอคืนเงินภาษีอากร (ค.10) เลขที่... ลงวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2559 จำนวน

162,000 บาท โดยแจ้งมูลเหตุที่ขอคืนเงินภาษีอากรว่า เป็นเจ้าของที่ดินโฉนดเลขที่... ตั้งแต่วันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ. 2514 และขายที่ดินดังกล่าว เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559 จึงไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ

6. ส่วนกรรมวิธีและคืนภาษี สท.ชลบุรี ขอร้องว่า ระยะเวลาการถือครองที่ดินโฉนดเลขที่... ของนายสุ มีระยะเวลาไม่กี่ปี และต้องนับระยะเวลาการได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินตั้งแต่เริ่มต้นหรือไม่ เพราะเหตุใด

A คำวินิจฉัย

1. ตามข้อเท็จจริง ศาลจังหวัดนครปฐมและศาลอุทธรณ์ภาค 7 ได้วินิจฉัยในประเด็นกรรมสิทธิ์ในที่ดินโฉนดเลขที่... ว่าในคดีที่นายสมได้ยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดนครปฐม และศาลได้มีคำสั่งว่านายสมเป็นผู้ได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินโดยการครอบครองปรักษ์ แต่ในคดีดังกล่าว นายสมได้เป็นคู่ความด้วย นายสุเป็นบุคคลภายนอกและมีสิทธิที่จะพิสูจน์ว่ามีสิทธิดีกว่า คำสั่งศาลในคดีดังกล่าวจึงยังไม่ผูกพันกับนายสุ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 145 วรรคสอง (2) ดังนั้น นายสุและนายสมจึงต่างนำสืบพิสูจน์ว่าตนเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่พิพาท

2. ศาลจังหวัดนครปฐม และศาลอุทธรณ์ภาค 7 ได้มีคำพิพากษาว่า ที่ดินโฉนดเลขที่... เป็นกรรมสิทธิ์ของนายสุ ให้เพิกถอนการโอนที่ดินระหว่างนายสมและนาง ส. และให้ส่งมอบกรรมสิทธิ์ที่ดินและจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงเป็นชื่อของนายสุ หากไม่ปฏิบัติตามให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนา และนายสุได้นำคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ดังกล่าว ไปจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์และชื่อเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินเป็นของตนเอง

3. กรณีตามคำพิพากษา เมื่อนายสมไม่ได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินที่พิพาทที่ดินโฉนดเลขที่... กรรมสิทธิ์ในที่ดินจึงยังคงเป็นของนายสุมาโดยตลอด นับแต่วันที่ได้มาคือวันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ. 2514 ต่อมานายสุได้ขายที่ดินให้นาง ร. เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559 ดังนั้น ระยะเวลาการถือครองของสังหาริมทรัพย์เป็น 5 ปี นับแต่วันที่ได้มา จึงไม่เข้าลักษณะเป็นการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไร ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ ตามมาตรา 91/2 (6) แห่งประมวลรัษฎากร และมาตรา 4 (6) แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการ

ขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไร (ฉบับที่ 342) พ.ศ. 2541 ประกอบกับข้อ 3 (6) ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 82/2542 เรื่อง การเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ สำหรับการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไร ตามมาตรา 91/2 (6) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542

(หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0702/5692 ลงวันที่ 19 กรกฎาคม 2561)

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีขอยายกำหนดเวลา การยื่นแบบแสดงรายการภาษี

Q ปัญหา

นาย อ.ได้รับบำนาญย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 ถึงปี พ.ศ. 2556 โดยได้รับเงินดังกล่าวรวมกันในปี พ.ศ. 2556 ทำให้ต้องนำเงินได้ที่ได้รับมารวมคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในปีภาษี 2556 เป็นจำนวนมาก จึงขออนุมัติขอยายกำหนดเวลาการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีเงินบำนาญที่ได้รับย้อนหลัง สำหรับปีภาษี 2546 ถึงปีภาษี 2556 และขอลดหรือลดเงินเพิ่มจากภาษีสำหรับปีภาษีดังกล่าว ดังความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

A คำวินิจฉัย

กรณีท่านได้รับเงินบำนาญย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 ถึงปี พ.ศ. 2556 ภายหลังจากการได้รับอภัยโทษ โดยได้รับเงินบำนาญดังกล่าวรวมในคราวเดียวในเดือนกันยายน พ.ศ. 2556 เป็นจำนวนเงิน 2,452,189.89 บาท ทำให้ท่านต้องนำเงินที่ได้รับดังกล่าวมาคำนวณเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับปีภาษี 2556 และต้องเสียภาษีเป็นจำนวนมากขึ้น จึงอนุโลมให้ถือว่าเงินบำนาญที่ท่านมีสิทธิจะได้รับสำหรับปีภาษี 2546 ถึงปีภาษี 2556 เป็นเงินได้ของปีภาษีนั้น และถือเป็นกรณีมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาภายในกำหนดเวลาได้ จึงอนุมัติให้ขอยายกำหนดเวลาการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของท่านสำหรับปีภาษี 2546 ถึงปีภาษี 2556 ออกไปอีก 15 วัน นับแต่วันที่ท่านได้รับหนังสือแจ้งผลการอนุมัติจากกรมสรรพากร ทั้งนี้ ตามมาตรา 3 อัญญา วรรคหนึ่ง แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งมีผลทำให้ท่าน

ไม่ต้องรับผิดชอบค่าปรับอาญา กรณีไม่ยื่นแบบแสดงรายการภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 35 แห่งประมวลรัษฎากร และได้รับการลดเงินเพิ่มลงคงเสียในอัตราร้อยละ 0.75 ต่อเดือนหรือเศษของเดือน ตามมาตรา 27 วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร (หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0702/496 ลงวันที่ 24 กรกฎาคม 2561)

ภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณีขอหักวันภาษีอากร

Q

ปัญหา

มูลนิธิ ส. (มูลนิธิฯ) ได้มีหนังสือลงวันที่ 9 มิถุนายน พ.ศ. 2561 ถึงปลัดกระทรวงการคลัง เพื่อขอยกเว้นภาษีอากร โดยมีข้อเท็จจริงสรุปได้ว่ามูลนิธิฯ ได้ตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ยากจน รวมถึงบำรุงการศึกษาและศาสนาเป็นการทั่วไป มูลนิธิฯ จึงใคร่ขอให้การยกเว้นภาษีอากรให้แก่มูลนิธิฯ ด้วย ดังความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

A

คำวินิจฉัย

กรณีที่มูลนิธิฯ จะได้รับการยกเว้นภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร มูลนิธิฯ จะต้องได้รับการพิจารณาประกาศกำหนดให้มูลนิธิฯ เป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศล ตามความในมาตรา 47 (7) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร และมาตรา 3 (4) (ข) แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 239) พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 254) พ.ศ. 2535 ดังนั้น มูลนิธิฯ ต้องยื่นคำขอพร้อมเอกสารหลักฐานต่างๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานของมูลนิธิฯ ต่อกรมสรรพากร โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 704) ลงวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2561

(หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0702/5828 ลงวันที่ 24 กรกฎาคม 2561)

ภาษีมูลค่าเพิ่ม

กรณีการประกอบกิจการโรงเรียนกวดวิชา

Q

ปัญหา

นาย ก. หรือภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการประกอบกิจการโรงเรียนกวดวิชา มีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

1. ตามที่กระทรวงการคลังได้ออกพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 588) พ.ศ. 2558 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 307 (พ.ศ. 2558) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร เพื่อยกเลิกการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับการประกอบกิจการโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทกวดวิชา ตั้งแต่วันที่ 11 กรกฎาคม พ.ศ. 2558

2. ท่านเป็นผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชาจำนวน 29 ฉบับ สำหรับจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชา ก. 29 แห่ง (โรงเรียนกวดวิชาฯ) ตั้งแต่ปี 2540 ได้จดทะเบียนตั้งบริษัท ก. จำกัด (บริษัทฯ) เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2558 เพื่อรับโอนกิจการโรงเรียนกวดวิชา ทั้ง 29 แห่ง โดยหนังสือรับรองนิติบุคคลของบริษัทฯ ได้ระบุว่าบริษัทฯ มีสำนักงานใหญ่และสาขารวมทั้งหมด 29 แห่ง และมีท่านเป็นกรรมการผู้มีอำนาจของบริษัทฯ

3. หลังจากตั้งบริษัทฯ แล้ว ท่านได้ยื่นคำร้องต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่โรงเรียนกวดวิชาฯ แต่ละแห่งตั้งอยู่ เพื่อขอโอนใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชาฯ ทุกแห่งไปให้บริษัทฯ เป็นผู้รับอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงการขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนนอกระบบ พ.ศ. 2555 ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาของแต่ละจังหวัดได้พิจารณาและอนุญาตให้การโอนมีผลตามวันที่ต่างกัน โดยโรงเรียนกวดวิชาฯ แห่งแรกที่ได้รับอนุมัติโอนใบอนุญาตไปให้บริษัทฯ คือโรงเรียนกวดวิชา ก. กรุงเทพมหานคร ได้รับอนุญาตให้โอนเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2558

4. ในระหว่างวันที่ 11 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 ถึงวันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2558 ซึ่งเป็นวันที่กฎหมายการจัดเก็บภาษีเงินได้สำหรับกิจการโรงเรียนกวดวิชามีผลใช้บังคับแล้ว ท่านมีความประสงค์ที่เสียภาษีเงินได้ในรูปของนิติบุคคล จึงได้นำเงินค่าเรียนที่ได้รับชำระในช่วงเวลาดังกล่าวจำนวน 17,719,970 บาท เข้าเป็นรายได้ของบริษัทฯ พร้อมทั้งออกใบเสร็จรับเงินค่าเรียนในนามของบริษัทฯ นอกจากนี้ ท่านยังได้นำค่าเรียนที่ได้รับไว้แล้วช่วงระหว่าง

วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2558 ถึงวันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 จำนวน 14,710,215 บาท มาถือเป็นรายได้ของบริษัทฯ ด้วย โดยในทั้งสองช่วงเวลาดังกล่าว บริษัทฯ ยังไม่ได้รับใบอนุญาต และยังไม่มีความเป็นผู้นับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชา

ท่านขอหรือ ดังนี้

1. ในช่วงระหว่างวันที่ 11 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 ถึงวันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2558 ที่บริษัทฯ ยังไม่ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชา จะถือว่าเป็นรายได้อะไร มีฐานะเป็นผู้ประกอบการโรงเรียนกวดวิชาหรือไม่

2. เงินได้ทั้งสองจำนวนที่นำมาถือเป็นรายได้ของบริษัทฯ จะได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่

3. กรณีโรงเรียนกวดวิชา แห่งอื่นที่ทำการโอนใบอนุญาตเสร็จสิ้นหลังวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2558 ได้รับชำระค่าเรียนและนำเข้าเป็นรายได้ของบริษัทฯ จะถือว่าเป็นรายได้ที่ได้รับจากการประกอบกิจการโรงเรียนกวดวิชาที่จะได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่ อย่างไร ดังความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

A คำวินิจฉัย

1. กรณีการให้บริการการศึกษาที่จะได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81 (1) (ข) แห่งประมวลรัษฎากรนั้น ผู้ประกอบการจะต้องเป็นโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน โดยต้องได้รับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนตามกฎหมาย กฏ หรือระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด เมื่อปรากฏว่า ระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2558 ถึงวันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2558 บริษัทฯ ยังไม่ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชา ตามที่กำหนดให้ต้องกระทำตามกฎหมายกระทรวงการขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนนอกระบบ พ.ศ. 2555 แห่งใดเลย ท่านจึงยังเป็นผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชา ทั้ง 29 แห่ง มีฐานะเป็นผู้ประกอบการโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน และได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81 (1) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร

2. กรณีที่ท่านได้จัดตั้งบริษัทฯ เพื่อรับโอนใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชา บริษัทฯ ย่อมมีสภาพเป็นนิติบุคคลและเป็นบุคคลแยกต่างหากจากท่าน เมื่อท่านดำเนินการยื่นคำร้องต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อขอโอนใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชา ไปให้บริษัทฯ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้อนุมัติให้โอนใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชา ว. ไปให้บริษัทฯ เป็นแห่งแรกเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2558 ดังนั้น ก่อนวันดังกล่าว ท่านจึงยังเป็นผู้ประกอบการโรงเรียนกวดวิชา และบริษัทฯ

ยังไม่มีฐานะเป็นผู้ให้บริการการศึกษาของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เมื่อตามข้อเท็จจริงปรากฏว่า ท่านได้นำค่าเรียนที่ได้รับในระหว่างวันที่ 11 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 ถึงวันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2558 จำนวน 17,719,970 บาท และได้นำเงินค่าเรียนที่ได้รับไว้แล้วระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2558 ถึงวันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 จำนวน 14,710,215 บาท ซึ่งเป็นช่วงเวลาบริษัทฯ ยังไม่ได้รับโอนใบอนุญาตมาถือเป็นรายได้ของบริษัทฯ กรณีไม่อาจถือได้ว่า รายได้ทั้งสองจำนวนดังกล่าว บริษัทฯ ได้รับมาในฐานะผู้ให้บริการการศึกษาของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน รายได้ดังกล่าวจึงไม่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตั้งแต่วันที่มูลค่าของฐานภาษีเกินมูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อม ทั้งนี้ ตามมาตรา 77/2 (1) และมาตรา 85/1 แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อปรากฏว่า บริษัทฯ มิได้จดทะเบียนและเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจึงต้องรับผิดชอบตามประมวลรัษฎากร ดังนี้

2.1 เสียเบี้ยปรับสองเท่าของเงินภาษีที่ต้องเสียในแต่ละเดือนภาษีตามมาตรา 89 (1) แห่งประมวลรัษฎากร

2.2 เสียเงินเพิ่มร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระหรือนำส่งโดยไม่รวมเบี้ยปรับตามมาตรา 89/1 แห่งประมวลรัษฎากร

2.3 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 5,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา 90/2 (2) แห่งประมวลรัษฎากร

อย่างไรก็ดี เนื่องจากท่านได้จัดตั้งบริษัทฯ ขึ้นมาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการโรงเรียนกวดวิชาด้วยการรับโอนกิจการจากท่าน ซึ่งเมื่อได้รับอนุมัติให้รับโอนใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชา แล้วกิจการของบริษัทฯ ย่อมได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81 (1) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร ทั้งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา บริษัทฯ โดยท่านในฐานะกรรมการได้ให้ความร่วมมือกับกรมสรรพากร อีกทั้งบริษัทฯ มิได้มีเจตนากระทำผิดที่จะไม่จดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการภาษีมูลค่าเพิ่มและไม่ชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม จึงงดเบี้ยปรับตาม 2.1 ให้แก่บริษัทฯ ตามมาตรา 89 วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ 2 ข้อ 3 และข้อ 11 ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.81/2542 เรื่อง หลักเกณฑ์การงดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มภาษีเงินได้ ภาษามูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ ตามมาตรา 22 มาตรา 26 มาตรา 67 ตรี มาตรา 89 และมาตรา 91/21 (6) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2542 สำหรับเงินเพิ่มตามมาตรา 89/1 แห่งประมวลรัษฎากร ไม่มีกฎหมายให้อำนาจงดหรือลดได้

3. กรณีที่บริษัทฯ ได้รับโอนใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียน กวดวิชาฯ แต่ละแห่งในวันที่ต่างกัน เมื่อบริษัทฯ ได้จดทะเบียน จัดตั้งโดยระบุว่ามีส่วนงานใหญ่และสาขารวม 29 แห่ง เพื่อ รับโอนใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชาฯ ทุกแห่งมาให้กับบริษัทฯ เป็นผู้รับใบอนุญาตทั้งหมด แต่การอนุมัติให้โอนใบอนุญาตจัดตั้ง ของโรงเรียนกวดวิชาฯ แต่ละแห่งมิได้เสร็จสิ้นพร้อมกัน ซึ่งเป็นผล ให้เงินค่าเรียนของโรงเรียนกวดวิชาฯ แห่งที่การโอนอนุญาต ยังไม่เสร็จสมบูรณ์แต่ได้นำเข้าเป็นรายได้ของบริษัทฯ อาจถือ ไม่ได้ว่าเป็นรายได้จากการให้บริการการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนตามมาตรา 81 (1) (ข) แห่ง ประมวลรัษฎากรนั้น ในการจัดตั้งบริษัทฯ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อ ดำเนินกิจการโรงเรียนกวดวิชาฯ และได้มีการจดทะเบียนจัดตั้งสถาน ประกอบกิจการของบริษัทฯ ว่า มีสำนักงานใหญ่และสาขารวม 29 แห่ง ซึ่งได้แก่โรงเรียนกวดวิชาฯ ทุกแห่งที่จะดำเนินการรับ โอนใบอนุญาตจัดตั้งมาจากท่าน เมื่อท่านได้ดำเนินการยื่นคำร้อง ต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแต่ละแห่งที่สาขาตั้งอยู่ในเขตตาม ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงการขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียน นอกกระบบ พ.ศ. 2555 แล้ว และโรงเรียนกวดวิชา ว. ซึ่งเป็น สำนักงานใหญ่ของบริษัทฯ ได้โอนใบอนุญาตเสร็จสมบูรณ์เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2558 กรณีถือว่า บริษัทฯ เป็นผู้รับใบอนุญาต จัดตั้งโรงเรียนกวดวิชาฯ แล้ว และเป็นผู้ให้บริการการศึกษาของ โรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน แม้การโอน ใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชาฯ แห่งอื่นที่เป็นสาขาของบริษัทฯ จะยังไม่เสร็จสมบูรณ์ก็ตาม ประกอบกับในการรับชำระค่าเรียนที่ โรงเรียนกวดวิชาฯ แต่ละแห่งเป็นผู้ให้บริการ ได้กำหนดระบบการ รับชำระค่าเรียนโดยให้ผู้เรียนไม่ว่าจะเลือกเรียนที่สาขาใดต้อง ชำระที่ธนาคารหรือเคาน์เตอร์เซอร์วิสที่เปิดบัญชีรับเงินไว้ในนาม ของบริษัทฯ และใบเสร็จรับเงินค่าเรียนจะออกในนามของบริษัทฯ ดังนั้น แม้การโอนใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชาฯ แต่ละแห่ง จะมีได้เสร็จสมบูรณ์พร้อมกัน แต่เนื่องจากสาขาถือเป็นนิติบุคคล เดียวกับสำนักงานใหญ่และใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชาของ สำนักงานใหญ่ได้โอนไปเป็นของบริษัทฯ แล้วเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2558 จึงถือว่า บริษัทฯ เป็นผู้ประกอบกิจการโรงเรียนกวดวิชา ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เงินค่าเรียนที่สาขาต่างๆ ได้รับ มาตั้งแต่วันดังกล่าว จึงถือเป็นรายได้ของบริษัทฯ และได้รับยกเว้น ภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81 (1) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร (หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0702/พ.5888 ลงวันที่ 26 กรกฎาคม 2561)

ภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีเงินได้ หัก ณ ที่จ่าย กรณีการเสียภาษีของสถาบัน

Q ปัญหา สถาบัน ท. (สถาบันฯ) ได้หารือปัญหาภาษี เงินได้นิติบุคคล และภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย มีรายละเอียดสรุปได้ว่า ตามมาตรา 5 และมาตรา 15 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันฯ พ.ศ. 2551 กำหนดว่า "ให้สถาบันฯ เป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่ เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และ กฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่ เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น" และ "รายได้ของสถาบันฯ ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวง การคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ" ดังนั้น สถาบันฯ ไม่ต้องยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล และ หากสถาบันฯ ได้รับผลประโยชน์หรือค่าตอบแทน สถาบันฯ จึง ไม่ต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ดังความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

A คำวินิจฉัย สถาบันฯ มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามมาตรา 5 แห่ง พ.ร.บ. สถาบันฯ พ.ศ. 2551 ไม่เข้า ลักษณะเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ตามมาตรา 39 แห่ง ประมวลรัษฎากร ไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตาม ประมวลรัษฎากร ผู้จ่ายเงินได้ให้แก่สถาบันฯ จึงไม่มีหน้าที่ต้อง หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย แต่อย่างไรใด (หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0702/5975 ลงวันที่ 1 สิงหาคม 2561)

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษี เงินได้หัก ณ ที่จ่าย กรณีเงินอุดหนุนการวิจัย

Q ปัญหา มหาวิทยาลัยราชภัฏ (มหาวิทยาลัยฯ) หารือ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีเงินได้ หัก ณ ที่จ่าย กรณีเงินอุดหนุนการวิจัย มีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยฯ ก่อตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการวิชาการแก่สังคม ปรับปรุงถ่ายทอดเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู โดยได้รับการจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินผลประโยชน์ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการของมหาวิทยาลัยฯ

2. มหาวิทยาลัยฯ กำหนดให้อาจารย์ นักวิจัย และบุคลากรอื่นๆ ของมหาวิทยาลัยฯ สามารถเสนอขอสนับสนุนทุนอุดหนุนการวิจัยเพื่อดำเนินโครงการวิจัย ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 และข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏ ฐ. ว่าด้วยมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560 โดยการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนการวิจัยเป็นไปตามข้อ 12 ของระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏ ฐ. ว่าด้วยทุนอุดหนุนการวิจัย พ.ศ. 2560 ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

"ข้อ 12 การเบิกจ่ายทุนอุดหนุนการวิจัย ให้ผู้รับทุนเสนอแผนการวิจัยและแผนการใช้จ่ายเงินตามงบประมาณที่ได้รับ โดยแยกประเภทรายจ่ายและอัตราค่าใช้จ่าย ดังต่อไปนี้

ก. งบดำเนินการให้จ่ายเป็นสามงวด

(1) งวดที่หนึ่ง จำนวนร้อยละ 60 ของทุนอุดหนุนการวิจัยที่ได้รับอนุมัติ จ่ายเมื่อโครงการวิจัยได้รับอนุมัติและทำสัญญารับทุนอุดหนุนการวิจัยกับมหาวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

(2) งวดที่สอง จำนวนร้อยละ 20 ของทุนอุดหนุนการวิจัยที่ได้รับอนุมัติ จ่ายเมื่อผู้รับทุนเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้วและรายงานความก้าวหน้า

(3) งวดที่สาม จำนวนร้อยละ 20 ของทุนอุดหนุนการวิจัยที่ได้รับอนุมัติ จ่ายเมื่อผู้รับทุนส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่ผ่านการตรวจรับจากคณะกรรมการประเมินผลงานวิจัย และแผ่นบันทึกข้อมูล ให้สถาบันวิจัยและพัฒนาตามจำนวนที่กำหนดในสัญญารับทุนอุดหนุนการวิจัย พร้อมรายงานสรุปค่าใช้จ่าย และคืนครุภัณฑ์ที่ได้จัดซื้อจากเงินอุดหนุนการวิจัยแล้ว

ข. งบลงทุน (ครุภัณฑ์) ให้จ่ายเต็มจำนวนในคราวเดียวกับงบดำเนินการในงวดที่หนึ่ง

กรณีรับเงินทุนอุดหนุนการวิจัยจากหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย และหน่วยงานนั้นได้ออเงินมาให้มหาวิทยาลัย ดำเนินการจ่ายให้ผู้รับทุน ให้ผู้รับทุนทำการเบิกจ่ายตามงวดเงินของหน่วยงานผู้ให้ทุนกำหนด"

3. มหาวิทยาลัยฯ เห็นว่า การจ่ายเงินให้แก่ผู้รับทุนในแต่ละงวดถือเป็นการจ่ายทุนวิจัยสำรองจ่ายล่วงหน้า เป็นการมอบให้ผู้รับทุนนำไปเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการวิจัยแทนมหาวิทยาลัยฯ โดยงวดสุดท้ายผู้รับทุนต้องทำสรุปค่าใช้จ่ายพร้อมส่งคืนครุภัณฑ์ (ถ้ามี) ให้มหาวิทยาลัยฯ และหากมีงบประมาณเหลือจ่ายให้ผู้รับทุนนำส่งคืนมหาวิทยาลัยฯ ตามประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏฯ เรื่อง แนวปฏิบัติการใช้จ่ายเงินทุนอุดหนุนการวิจัย ลงวันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2561

4. งบประมาณของโครงการวิจัย จำแนกออกเป็น 3 ส่วน คือ

4.1 งบบุคลากร ได้แก่ ค่าจ้างชั่วคราว ค่าจ้างผู้ช่วยนักวิจัย

4.2 งบดำเนินการ ได้แก่ ค่าตอบแทน (เช่น ค่าตอบแทนคณะผู้วิจัย ค่าตอบแทนที่ปรึกษา ค่าตอบแทนวิทยากร ค่าตอบแทนกลุ่มตัวอย่าง ค่าตอบแทนผู้ให้ข้อมูล เป็นต้น) ค่าใช้สอย (เช่น ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าจ้างเหมาบริการ ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุม เป็นต้น) ค่าวัสดุ ค่าธรรมเนียมอุดหนุนสถาบัน ค่าสาธารณูปโภค

4.3 งบลงทุน ได้แก่ ค่าครุภัณฑ์ ค่าสิ่งก่อสร้าง

5. มหาวิทยาลัยฯ ขอหาหรือดังนี้

5.1 ทุนวิจัยตาม 4. เป็นเงินได้พึงประเมินของผู้รับทุนหรือไม่ หากเป็นจะถือเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทใด

5.2 กรณีมีผู้รับทุนวิจัยในโครงการมากกว่า 1 คน โดยได้กำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบของผู้ร่วมวิจัยในข้อเสนองานวิจัย และในสัญญาได้ระบุจำนวนผู้ร่วมวิจัย แต่ละคนจะต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้อย่างไร

5.3 หากทุนวิจัยเป็นเงินได้พึงประเมินของผู้รับทุน จะมีแนวทางผ่อนปรนภาระภาษีอย่างไร ได้หรือไม่ เพื่อเป็นการสนับสนุนการวิจัยซึ่งสอดคล้องยุทธศาสตร์ชาติของรัฐบาล

5.4 กรณีผู้รับทุนวิจัยขอคืนทุนอุดหนุนการวิจัย ผู้รับทุนสามารถขอคืนภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ได้หรือไม่ และมหาวิทยาลัยฯ สามารถดำเนินการแทนผู้รับทุนได้หรือไม่ อย่างไร

A คำวินิจฉัย

1. กรณีตามข้อเท็จจริง เงินทุนวิจัยส่วนที่เป็นเงินค่าตอบแทนตัวผู้รับทุนวิจัย สามารถพิจารณาได้ดังต่อไปนี้

1.1 กรณีผู้รับทุนจ้างของมหาวิทยาลัยฯ ไม่ว่าจะมิถูกจ้างคนเดียวหรือหลายคนก็เข้าทำสัญญาเป็นผู้รับทุนวิจัยกับ

มหาวิทยาลัยฯ เงินค่าตอบแทนที่ได้รับจะเข้าลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ของผู้รับทุนวิจัยแต่ละคน

1.2 กรณีผู้รับทุนวิจัยมิใช่ลูกจ้างของมหาวิทยาลัยฯ เงินค่าตอบแทนที่ได้รับจะเข้าลักษณะเป็นเงินได้เนื่องจากการรับทำงานให้ ตามมาตรา (40) (2) แห่งประมวลรัษฎากร

1.3 กรณีผู้รับทุนวิจัยมิใช่ลูกจ้างของมหาวิทยาลัยฯ และได้ทำการวิจัยร่วมกับบุคคลอื่นหรือลูกจ้าง หรือมีสำนักงาน และมีค่าใช้จ่ายในการบริหารงานจำนวนมาก เงินได้ที่ได้รับเข้าลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากร

2. กรณีหากมหาวิทยาลัยฯ ได้จ่ายเงินทุนวิจัยส่วนที่เป็นงบบุคลากร งบดำเนินการอื่นๆ นอกจากค่าตอบแทนตัวผู้รับทุนวิจัย และงบลงทุนให้แก่ผู้รับทุนวิจัย หากการจ่ายเงินทุนวิจัยในส่วนดังกล่าวมีลักษณะเป็นการยืมเงินท่ตรงจ่าย เงินดังกล่าวไม่ใช่เงินได้พึงประเมินของผู้รับทุนวิจัย มหาวิทยาลัยฯ ไม่มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย เมื่อมีการจ่ายเงินยืมตรงจ่ายดังกล่าว โดยต้องมีข้อเท็จจริงที่พิสูจน์ได้ว่าเป็นการยืมเงินตรงจ่าย เช่น กรณีมหาวิทยาลัยฯ ได้สั่งซื้อครุภัณฑ์หรือสิ่งจ้างโดยตรง แต่ให้ผู้รับทุนวิจัยยืมเงินตรงจ่ายไปจ่ายตามใบสั่งซื้อหรือสิ่งจ้างนั้น ซึ่งผู้ขายสินค้าได้ออกหลักฐานใบเสร็จรับเงินในนามมหาวิทยาลัยฯ และมหาวิทยาลัยฯ มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50 (4) หรือมาตรา 69 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร แล้วแต่กรณี และเมื่อสิ้นสุดโครงการวิจัย ผู้รับทุนได้คืนเงินทุนวิจัย วัสดุ อุปกรณ์ ส่วนที่เหลือและครุภัณฑ์ให้แก่มหาวิทยาลัยฯ เงินทุนวิจัยส่วนอื่นนอกจากค่าตอบแทนของผู้รับทุนวิจัยดังกล่าวจึงไม่เข้าลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมินของผู้รับทุนวิจัย

3. หากเงินทุนวิจัยที่ผู้รับทุนวิจัยได้รับไม่เข้าลักษณะตาม 2. แต่เข้าลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมินของผู้รับทุนวิจัย ปัจจุบันยังไม่มีนโยบายของรัฐบาลในการผ่อนปรนภาวะภาษีในกรณีดังกล่าวแต่อย่างใด ผู้รับทุนวิจัยจะต้องนำเงินได้พึงประเมินดังกล่าวรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยแบ่งประเภทของเงินได้ในลักษณะเช่นเดียวกับ 1.

4. กรณีผู้รับทุนวิจัยขอคืนทุนอุดหนุนการวิจัย หากเงินทุนวิจัยส่วนที่เป็นเงินค่าตอบแทนของตัวผู้รับทุนวิจัย หรือเงินทุนวิจัยส่วนที่ไม่เข้าลักษณะเป็นการยืมเงินตรงจ่ายตาม 2. ซึ่งเป็นเงินได้พึงประเมินของผู้รับทุนวิจัย หากมีการยกเลิกสัญญาเป็นเหตุให้มีการคืนเงินค่าตอบแทนดังกล่าว และหากผู้รับทุนวิจัยได้คืนเงิน

ดังกล่าวให้แก่มหาวิทยาลัยฯ แล้ว จึงเป็นกรณีที่ผู้รับทำวิจัยถูกหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ไว้เป็นจำนวนเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ผู้รับทุนวิจัยมีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนภาษีได้ภายในกำหนดเวลา 3 ปี นับแต่วันสุดท้ายแห่งปีซึ่งได้ถูกหักภาษีเงินได้ไปตามมาตรา 63 แห่งประมวลรัษฎากร

(หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0702/5977 ลงวันที่ 1 สิงหาคม 2561)

ภาษีมูลค่าเพิ่มและอากรแสตมป์ กรณีรับจ้างทำวิจัย

Q ปัญหา มหาวิทยาลัย ท. (มหาวิทยาลัยฯ) หรือ อากรแสตมป์และภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีที่ มหาวิทยาลัยฯ ซึ่งเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ท. พ.ศ. 2551 รับจ้างทำวิจัย มีรายละเอียดสรุปได้ว่า มหาวิทยาลัยฯ โดยนาย ท. อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ผู้รับมอบอำนาจ (ในฐานะผู้รับจ้างฯ) ได้รับอนุมัติ การจ้างดำเนินการโครงการวิจัยจากการคณะแห่งชาติ (ในฐานะผู้ว่าจ้าง) เรื่อง โครงการศึกษาวิจัยการจัดการเพื่อการพัฒนาชุมชนเมืองและที่อยู่อาศัยในเขตการค้าชายแดนไทย – มาเลเซีย (โครงการฯ) ภายในวงเงิน 2,320,000 บาท ตามสัญญาเลขที่... ซึ่งตามข้อกำหนดขอบเขตของงาน (Terms of Reference – TOR) การจัดทำวิจัยโครงการฯ กำหนดขอบเขตการดำเนินงาน ดังนี้

1. สำรวจ รวบรวม และจัดเก็บข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัย
2. ศึกษาบริบทแวดล้อม (Environmental Context) ในปัจจุบันและภูมิหลังในพื้นที่เขตการค้าชายแดนไทย – มาเลเซีย ดังนี้
- 2.1 ด้านกายภาพ ได้แก่ การเติบโตของเมืองที่อยู่อาศัยและชุมชน การใช้ที่ดิน องค์ประกอบ (Function) ของเมือง ฯลฯ
- 2.2 ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ เศรษฐกิจในพื้นที่ ฯลฯ
- 2.3 ด้านสังคม ได้แก่ ประชากรและการตั้งถิ่นฐาน ภูมิวัฒนธรรม วิถีการดำเนินชีวิต ฯลฯ
- 2.4 ด้านนโยบายและการปกครอง
3. จัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System : GIS) ที่สอดคล้องกับระบบสารสนเทศ

ภูมิศาสตร์ที่การเคหะแห่งชาติมีอยู่ ประกอบด้วยข้อมูลที่สำคัญ และมีความจำเป็นในการนำมาวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่และการใช้ที่ดิน สำหรับการใช้ในการวางแผนบริหารจัดการในพื้นที่เป้าหมาย

4. สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาพื้นที่ ประกอบด้วย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา ภาคประชาชนนักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญ เป็นต้น โดยถ่ายทอดแนวคิด องค์ความรู้ในด้านการพัฒนาเมืองและที่อยู่อาศัยและสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการคิดและจัดทำแผนพัฒนาเมืองในมิติของที่อยู่อาศัยและชุมชน

5. วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อใช้สำหรับการศึกษาวิจัยและจัดทำร่างแผนพัฒนาเมืองในมิติของที่อยู่อาศัยและชุมชน

6. จัดให้มีการประชุมระดมความคิดเห็น หรือวิพากษ์และเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขร่างแผนพัฒนาเมืองในมิติของที่อยู่อาศัยและชุมชน

7. จัดศึกษาดูงานชุมชนต้นแบบของการจัดการเพื่อการพัฒนาเมือง ชุมชน และที่อยู่อาศัยที่ประสบความสำเร็จภายในประเทศ อย่างน้อย 1 แห่ง

8. สรุปผลการศึกษาวิจัยและปรับปรุงแก้ไขร่างแผนพัฒนาเมืองในมิติที่อยู่อาศัยและชุมชนเพื่อจัดทำแผนพัฒนาเมืองในมิติของที่อยู่อาศัยและชุมชนที่สมบูรณ์

9. จัดประชุมสัมมนาเผยแพร่ผลงานวิจัย โดยให้มีผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนา รวมแล้วไม่น้อยกว่า 70 คน

10. จัดทำสื่อวีดิทัศน์ หรือสื่อ Animation ที่แสดงกระบวนการปฏิบัติงานต่างๆ ตั้งแต่เริ่มปฏิบัติงานจนเสร็จสิ้นกระบวนการวิจัย เช่น การสำรวจภาคสนาม การประชุมรับฟังความคิดเห็น การประชุมสัมมนา ฯลฯ สำหรับเผยแพร่ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

พร้อมนี้การเคหะแห่งชาติ ได้แจ้งให้มหาวิทยาลัยฯ เข้าทำสัญญาการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ภายในวันที่ 30 มีนาคม 2559 โดยจะต้องชำระค่าธรรมเนียมสำหรับการปิดตราสารสัญญาต้นฉบับและคูฉบับ

มหาวิทยาลัยฯ ขอรื้อว่า มหาวิทยาลัยฯ มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมและภาษีมูลค่าเพิ่มจากการเข้าทำสัญญารับจ้างดังกล่าว หรือไม่ อย่างไร

A คำวินิจฉัย

1. เนื่องจากการรับจ้างตามสัญญาจ้างจัดทำโครงการศึกษาวิจัยการจัดการเพื่อการพัฒนาชุมชนเมืองและที่อยู่อาศัยในเขตการค้าชายแดนไทย – มาเลเซีย แก่การเคหะแห่งชาติ เป็นการรับทำงานให้โดยมุ่งผลสำเร็จของงาน ซึ่งเข้าลักษณะเป็นสัญญาจ้างทำของตามมาตรา 587 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้นมหาวิทยาลัยฯ ผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องเสียอากรแสตมป์ ตามลักษณะตราสาร 4. แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ อย่างไรก็ดี โดยที่มหาวิทยาลัยฯ เป็นนิติบุคคลที่มีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยฯ พ.ศ. 2551 ถือได้ว่าเป็นองค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งกิจการของรัฐ ตามมาตรา 2 แห่งประมวลรัษฎากร กรณีดังกล่าวจึงเข้าลักษณะฝ่ายที่ต้องเสียอากรเป็นรัฐบาล ดังนั้น หากมหาวิทยาลัยฯ ไม่ได้ใช้ทุนหรือทุนหมุนเวียนเพื่อประกอบการพาณิชย์ มหาวิทยาลัยฯ ได้รับยกเว้นอากรแสตมป์สำหรับสัญญาจ้างทำของดังกล่าว ตามมาตรา 121 แห่งประมวลรัษฎากร

2. เนื่องจากการรับจ้างตามสัญญาดังกล่าว เข้าลักษณะเป็นการให้บริการวิจัยหรือการให้บริการทางวิชาการในสาขาวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์โดยสถาบันอุดมศึกษา แก่การเคหะแห่งชาติ ซึ่งเป็นนิติบุคคลตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2537 และมีฐานะเป็นองค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือกิจการของรัฐตามกฎหมายที่จัดตั้งกิจการนั้น ดังนั้น การให้บริการทางวิชาการดังกล่าว ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 81 (1) (ฎ) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 12) เรื่อง กำหนดสาขาและลักษณะการประกอบกิจการ การให้บริการวิจัยหรือการให้บริการทางวิชาการ ตามมาตรา 81 (1) (ฎ) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 171) เรื่อง กำหนดสาขาและลักษณะการประกอบกิจการ การให้บริการวิจัยหรือการให้บริการทางวิชาการ ตามมาตรา (81) (1) (ฎ) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550

(หนังสือกรมสรรพากรที่ กค 0702/5980 ลงวันที่ 1 สิงหาคม 2561)

ข้อเข่าเสื่อม อาการที่วัยทำงาน พึงระวัง

หลายๆ คนคงเคยได้ยินเกี่ยวกับโรคข้อเข่าเสื่อม ซึ่งพอได้ยินแล้วก็อาจจะปล่อยผ่านไป ไม่ได้สนใจอะไรนักเพราะคิดว่าเป็นโรคที่เกิดได้กับวัยสูงอายุเท่านั้น แต่ในความเป็นจริงแล้ว โรคนี้ในปัจจุบันสามารถเกิดได้กับทุกวัยค่ะ เช่น วัยรุ่น วัยทำงาน โดยเฉพาะวัยทำงานที่มีความเสี่ยงสูงมาก ยิ่งกับเพศหญิงนั้น พบว่าอายุเพียงแค่สามสิบขึ้นไปก็มีความเสี่ยงสูงที่จะเป็นข้อเข่าเสื่อมแล้ว และเมื่อเป็นขึ้นมา อาการของโรคนี้ก็ก่อความรำคาญ และทรมานไม่น้อย ส่งผลต่อทั้งการทำงาน และการใช้ชีวิตประจำวัน ดังนั้น ข้อมูลของโรคนี้จึงเป็นอะไรที่วัยทำงานทุกท่านไม่ควรละเลย อย่างไรก็ตามการป้องกันไว้ก่อน และดูแลตัวเองให้ห่างไกลความเสี่ยงจากอาการเจ็บป่วยทุกชนิดก็เป็นดีที่สุดค่ะ

สาเหตุของโรคข้อเข่าเสื่อมมีหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็น

- สาเหตุตั้งแต่กำเนิด ความผิดปกติที่ทำให้เข่าของทารกผิดปกติ และส่งผลกระทบต่อสุขภาพต่อเนื่องในทุกช่วงวัย

- วัยที่มากขึ้น ดังที่พบเห็นว่าวัยชรา มักจะเป็นโรคนี้กันทั้งเพศชาย และเพศหญิง โดยเฉพาะเพศหญิงที่ด้วยฮอร์โมนทำให้มีความเสี่ยงสูงกว่าเมื่ออายุมากขึ้น จากการลดลงของฮอร์โมนเอสโตรเจน (Estrogen Hormone) ซึ่งเป็นฮอร์โมนที่ช่วยสะสมแคลเซียมไว้ในกระดูก เมื่อฮอร์โมนนี้ลดลง แคลเซียมที่สะสมในร่างกายก็จะน้อยลงตามไปด้วย และนำไปสู่กระดูกที่ไม่แข็งแรง เพราะหักง่าย

- พฤติกรรมการใช้ชีวิต เช่น การนั่งนานๆ ในท่าเดิมเป็นเวลายาวนาน, การรับประทานอาหารที่ไม่มีประโยชน์หรือขาดแคลเซียม ซึ่งเมื่อมารวมกันก็ยิ่งส่งผลเสีย

ต่อสุขภาพ เพราะทั้งร่างกายไม่แข็งแรง และร่างกายถูกจัดท่าไว้ในท่าใดท่าหนึ่งเป็นเวลานาน ทำให้กระดูกและกล้ามเนื้ออ่อนแอ

- น้ำหนักตัวมากเกินไป ผู้ที่มีน้ำหนักเกินอาจจะได้รับผลกระทบคือปวดเข่าได้ง่ายและนานไปก็จะกลายเป็นข้อเข่าเสื่อมได้ในที่สุด เพราะกระดูกของคนเราต้องแบกรับน้ำหนักตัวเวลาเดินหรือทำกิจกรรมต่างๆ เช่น ออกกำลังกายหรือขึ้นบันได ยกของต่างๆ เข่าส่วนมีส่วนช่วยในการแบกรับน้ำหนักเหล่านั้นทั้งสิ้น ถ้าหากมีน้ำหนักมากเกินไป เข่าอาจจะรับน้ำหนักไม่ไหวและเกิดอาการเจ็บป่วยข้อเข่าตามมา

- การออกกำลังกายที่ใช้เข่ามากเกินไป การออกกำลังกายเป็นเรื่องดีก็จริง แต่หลายๆ ท่าในการออกกำลังกายนั้นมีการใช้เข่าร่วมอยู่ด้วย หากเราใช้เข่ามากเกินไป แทนที่จะทำให้ร่างกายแข็งแรง อาจจะกลายเป็นผลเสียแทนได้

จากสาเหตุต่างๆ ด้านบน โรคข้อเข่าเสื่อมจึงไม่ใช่โรคไกลตัววัยหนุ่มสาวอย่างที่หลายคนเคยคิด การเฝ้าสังเกตอาการต่างๆ ของร่างกาย ดูแลและตรวจเช็คสุขภาพตนเองจึงเป็นเรื่องควรกระทำอยู่เสมอ โดยเราควรหมั่นสังเกตว่ามีอาการเจ็บปวดตามข้อต่างๆ บ้างหรือไม่บ่อยแค่ไหน และพฤติกรรมการใช้ชีวิตของเราเป็นอย่างไร หากเคยมีอาการปวดตามข้อเข่า และลักษณะการใช้ชีวิตอยู่ในกลุ่มเสี่ยง ตรวจเช็คร่างกายว่ามีอาการอะไรเพิ่มเติมหรือไม่ เพื่อพบแพทย์ปรึกษาได้ก่อนจะลุกลามใหญ่โตยิ่งขึ้น

โดยสัญญาณเตือนที่ควรระวังเบื้องต้น เช่น อาการเจ็บปวดตามข้อต่างๆ

ของร่างกาย และจะเจ็บมากขึ้นเป็นพิเศษยามเคลื่อนไหว, มีเสียงเมื่อขยับเคลื่อนไหว ข้อต่างๆ ของร่างกาย, บริเวณข้อที่เจ็บปวดอาจบวมแดง มีลักษณะเด่นของกระดูกชัด, เจ็บบริเวณข้อมากหากเปลี่ยนท่านั่ง หรือไม่สามารถนั่งและขยับตัวในบางท่าได้ หรือบางคนอาจจะขยับตัวได้ปกติ ไม่รู้สึกเจ็บปวด แต่อาจจะรู้สึกขั้ๆ ตามข้อแทนเมื่อเคลื่อนไหว เป็นต้น

แนวทางในการดูแลและปรับพฤติกรรมเพื่อป้องกันความเสี่ยงและไม่ให้อาการลุกลาม มีดังนี้

- ผู้ที่ชีวิตประจำวันจะต้องนั่งท่าเดิมเป็นระยะเวลานานๆ เช่น วิทยุทำงานที่นั่งหน้าคอมพิวเตอร์ อาจจะต้องหมั่นลุกเปลี่ยนท่า ขยับตัวเดินบ้างทุกๆ สองสามชั่วโมง ให้ร่างกายได้ยืดเส้นยืดสายและกระดูกกับกล้ามเนื้อได้ใช้งานบ้างอย่างพอเหมาะ

- ผู้มีน้ำหนักตัวมากหรือเมื่อตรวจสุขภาพประจำปี แพทย์บอกว่าอยู่ในเกณฑ์น้ำหนักมาก มีไขมันสูง ควรพยายามปรับพฤติกรรมมารับประทานให้เน้นผัก ผลไม้ ธัญพืชมากขึ้น หรืออาจจะรับประทานอาหารที่เสริมแคลเซียมซึ่งสำคัญต่อการสร้างกระดูก ควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมกับความสูงร่างกาย เพื่อไม่ให้เข่ารับน้ำหนักมากเกินไป และยังส่งผลดีต่อสุขภาพโดยรวมด้วย

- ออกกำลังกายอย่างเหมาะสม ศึกษาข้อมูลการออกกำลังกายที่ไม่ทำร้ายตนเองเกินไป การหักโหมออกกำลังกายมากเกินไป แทนที่จะส่งผลดีก็จะส่งผลเสียแทน และไม่เฉพาะเข่าเท่านั้น แต่คนเราไม่ควรออกกำลังกายเน้นหนักไปในร่างกายส่วนใดส่วนหนึ่งเป็นพิเศษ ควรดูแล

ร่างกายทุกส่วนให้บาลานซ์กัน เพราะการออกกำลังกายหักโหมที่ส่วนใดส่วนหนึ่ง เช่น ท่าที่ใช้เข่ามากเกินไป ก็อาจจะเกิดการปวดกระดูกบริเวณเขาได้

ทั้งนี้ สาเหตุและวิธีการดูแลตัวเองด้านบนทั้งหมดที่ยกมาเป็นเพียงเบื้องต้นเท่านั้นค่ะ ข้อเข่าเสื่อมเกิดขึ้นได้กับหลายสาเหตุ ทั้งทางพันธุกรรมและสาเหตุมาจากโรคอื่นๆ แต่หลักๆ ที่พบในปัจจุบันของวัยทำงานมักเกิดจากการออกกำลังกายไม่ถูกวิธี การรับประทานอาหารไม่เหมาะสม และไลฟ์สไตล์ที่ทำให้กระดูกไม่แข็งแรง เช่น การนั่งรถนานๆ เนื่องจากรถติด, การนั่งเก้าอี้นานๆ ท่าเดิม ซึ่งเป็นหนึ่งในออฟฟิศซินโดรม (Office Syndrome) ของคนวัยทำงานด้วย

อย่างที่เห็นว่าย่างอายุมากขึ้น การดูแลใส่ใจสุขภาพก็ยิ่งเป็นเรื่องจำเป็นค่ะ แม้แต่โรคที่เราคิดว่ามีแต่ผู้สูงอายุเท่านั้นที่เป็น ก็อาจจะเกิดขึ้นกับวัยอื่นๆ ได้ การออกกำลังกายที่คนเราคิดว่าดีต่อสุขภาพก็อาจจะส่งผลเสียต่อร่างกายได้ การใส่ใจดูแลตนเอง ตรวจเช็คสุขภาพประจำปี พบแพทย์เมื่อมีอาการผิดปกติจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้ร่างกายของเราแข็งแรงปลอดภัย และใช้ชีวิตในแต่ละวันได้อย่างปกติสุข ☺

ที่มา :

<https://www.dmh.go.th/news-dmh/view.asp?id=27012> กรมสุขภาพจิต
<https://women.mthai.com/beauty/health/352456.html>

สวัสดิ์ศรีรับสงกรานต์ปีนี้ขออวยพรให้ท่านสมาชิกวารสาร “เอกสารภาษีอากร” ทุกท่านมีสุขภาพแข็งแรง มีสติปัญญาผ่องใส ประสบแต่ความเจริญ มีความสุขมากๆ ในวันปีใหม่ไทยนะครับ ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณท่านสมาชิกทุกท่าน ที่ได้เข้าร่วมฟังสัมมนาพิเศษครั้งที่ 1 วันที่ 20-22 มีนาคม 2562 กันเป็นจำนวนมากในหลักสูตร “การรับรู้รายได้

ตามมาตรฐานใหม่ (TFRS 15) และการเปลี่ยนแปลงชุดมาตรฐานการบัญชีที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อกิจการ PAEs และ NPAEs” หวังว่าท่านสมาชิกจะนำความรู้และวิธีปฏิบัติที่ได้จากการอบรมในครั้งนี้ไปปรับใช้ในการจัดทำบัญชีในกิจการของท่านให้ถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชีต่อไปครับ

อีกเรื่องที่น่าพลาดในเดือนนี้ !! กับหลักสูตรอบรมราคาพิเศษ จัดเพียงครั้งเดียวเหมาะสำหรับทุกกิจการ หลักสูตร “สรุปประเด็นสำคัญของการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินของกิจการ NPAEs” ในวันศุกร์ที่ 26 เมษายน 2562 ณ โรงแรมแมนดาริน โดยท่านวิทยากร ดร.วรศักดิ์ ทุมมานนท์ อาจารย์ผู้ได้ชื่อว่าเป็น “พหูสูตร” ทางการบัญชีไทย

อัตราค่าสัมมนา

จากราคาปกติ สมาชิก 4,500 บาท	
สมาชิกเหลือเพียง	
สมาชิก TAX, HR, CPD	4,000 + VAT 280 = 4,280 บาท
บุคคลทั่วไป	5,000 + VAT 350 = 5,350 บาท

พิเศษ สำหรับสมัครสมาชิกใหม่หรือต่ออายุวารสารเอกสารภาษีอากร ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม – 19 เมษายน 2562 เท่านั้น ได้รับสิทธิเข้าสัมมนา ราคาพิเศษท่านละ 2,500 บาท (ยังไม่รวม VAT)

สำรองที่นั่งการสัมมนา 02-555-0700 กด 1, 02-587-6860-4

ต่ออายุ/สมัครสมาชิกกันเข้ามาเนะครับ ท้ายสุดนี้ ขอให้ท่านสมาชิกฉลองเทศกาลสงกรานต์ตามประเพณีท่องเที่ยวกันอย่างมีความสุขสนุกสนานเบิกบานใจ และเดินทางปลอดภัยกันทุกๆ ท่านนะครับ

SCAN เพื่อจองสัมมนา

ต่ออายุสมาชิก เอกสารภาษีอากร

○ ต่ออายุ 1 ปี 12 ฉบับ ราคา 1,900 บาท

- รับประมวลรัษฎากรปี 62 1 เล่ม
- หนังสือ Tax Ruling (เล่ม 5) 1 เล่ม

○ ต่ออายุ 2 ปี 24 ฉบับ ราคา 3,600 บาท

- รับประมวลรัษฎากรปี 62, 63 2 เล่ม
- หนังสือ Tax Ruling (เล่ม 5) 1 เล่ม
- กระเป๋าตังค์ใส่มือถือ 1 ใบ

○ ต่ออายุ 3 ปี 36 ฉบับ ราคา 5,300 บาท

- รับประมวลรัษฎากรปี 62, 63, 64 3 เล่ม
- หนังสือ Tax Ruling (เล่ม 5) 1 เล่ม
- หนังสือ Update งบการเงินใหม่ล่าสุดฯ 1 เล่ม
- หนังสือ บัญชีเล่มเดียว 1 เล่ม
- กระเป๋า Shopping 1 ใบ

○ ต่ออายุ 4 ปี 48 ฉบับ ราคา 7,000 บาท

- รับประมวลรัษฎากรปี 62, 63, 64, 65 4 เล่ม
- หนังสือ Tax Ruling (เล่ม 5) 1 เล่ม
- หนังสือ Update งบการเงินใหม่ล่าสุดฯ 1 เล่ม
- หนังสือ บัญชีเล่มเดียว 1 เล่ม
- กระเป๋าวินเทจใบใหญ่ 1 ใบ

○ ต่ออายุ 5 ปี 60 ฉบับ ราคา 8,600 บาท

- รับประมวลรัษฎากรปี 62, 63, 64, 65, 66 5 เล่ม
- หนังสือ Tax Ruling (เล่ม 5) 1 เล่ม
- หนังสือ Update งบการเงินใหม่ล่าสุดฯ 1 เล่ม
- หนังสือ บัญชีเล่มเดียว 1 เล่ม
- กระเป๋า Shopping 1 ใบ
- กระเป๋าเป้ 1 ใบ

หนังสือ Tax Ruling (เล่ม 5)

หนังสือ บัญชีเล่มเดียวฯ

หนังสือ Update งบการเงินใหม่ล่าสุดฯ

พิเศษ! ต่ออายุล่วงหน้า รับเพิ่ม

กระเป๋าเป้

กระเป๋า Shopping

กระเป๋าวินเทจใบใหญ่

กระเป๋าตังค์ใส่มือถือ

(บริษัทขอสงวนสิทธิ์เปลี่ยนแปลงของสมนาคุณโดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า)

เอกสารภษาวิชาการ

178 อาคารธรรมนิติ ชั้น 4 ซอยเพิ่มทรัพย์ (ประชาชื่น 20) ถนนประชาชื่น แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

สำหรับเจ้าหน้าที่

เลขที่สมาชิก

เลขที่ใบเสร็จ/ใบกำกับภาษี

เริ่มสมาชิกตั้งแต่

เดือน ค.ศ.

ถึงเดือน ค.ศ.

แบบฟอร์ม ☐ สมัครสมาชิกใหม่ ☐ ต่ออายุสมาชิก	เป็นสมาชิกในนาม <input type="text"/>	กรุณากรอกหมายเลข <input type="text"/>	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13
	บุคคลธรรมดา	บัตรประชาชน 13 หลัก <input type="text"/>	<input type="text"/>
	นิติบุคคล	ประจำตัวผู้เสียภาษี 13 หลัก <input type="text"/>	<input type="text"/>
		(เลขทะเบียนนิติบุคคล)	
ที่มา : TAX 04/2019	กรุณาระบุสถานที่ประกอบการว่าเป็น ☐ สำนักงานใหญ่ ☐ สาขาที่ <input type="text"/> (สามารถระบุเป็นตัวเลขได้)		

ชื่อ (ภาษาอังกฤษ) บนมัตรสมาชิก

ที่อยู่ในการออกใบเสร็จ/ใบกำกับภาษี

(บริษัทฯ ขอสงวนสิทธิ์การเปลี่ยนแปลงที่อยู่ออกใบกำกับภาษีกรณียังไม่ครบ 1 ปี)

บจ. บมจ. หจก. ส่วนบุคคล

ชื่อ

เลขที่ หมู่

อาคาร/หมู่บ้าน ชั้น ห้อง

ตรอก/ซอย

ถนน

แขวง/ตำบล

เขต/อำเภอ

จังหวัด รหัสไปรษณีย์

ที่อยู่ในการจัดส่งวารสาร เหมือนที่อยู่ออกใบเสร็จ

ชื่อผู้รับ

บจ. บมจ. หจก. ส่วนบุคคล

เลขที่ หมู่

อาคาร/หมู่บ้าน ชั้น ห้อง

ตรอก/ซอย

ถนน

แขวง/ตำบล

เขต/อำเภอ

จังหวัด รหัสไปรษณีย์

E-mail :

โทรศัพท์

โทรสาร

โทรศัพท์มือถือ

ท่านต้องการรับใบข่าววีรหลักสูตรการอบรมสัมมนาทาง

ไปรษณีย์ E-mail

อัตราค่าสมัครสมาชิกใหม่

- สมัคร 1 ปี 12 ฉบับ จำนวนเงิน 2,100 บาท
- สมัคร 2 ปี 24 ฉบับ จำนวนเงิน 3,800 บาท
- สมัคร 3 ปี 36 ฉบับ จำนวนเงิน 5,500 บาท
- สมัคร 4 ปี 48 ฉบับ จำนวนเงิน 7,200 บาท
- สมัคร 5 ปี 60 ฉบับ จำนวนเงิน 8,800 บาท

อัตราค่าต่ออายุสมาชิก

- ต่ออายุ 1 ปี 12 ฉบับ จำนวนเงิน 1,900 บาท
- ต่ออายุ 2 ปี 24 ฉบับ จำนวนเงิน 3,600 บาท
- ต่ออายุ 3 ปี 36 ฉบับ จำนวนเงิน 5,300 บาท
- ต่ออายุ 4 ปี 48 ฉบับ จำนวนเงิน 7,000 บาท
- ต่ออายุ 5 ปี 60 ฉบับ จำนวนเงิน 8,600 บาท

*หมายเหตุ : (ค่าสมาชิกถือเป็นการขายหนังสือ ได้รับการยกเว้นการหักภาษี ณ ที่จ่าย) ราคานี้รวมภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว

ชำระค่าสมาชิก/พร้อมกันนี้ได้ส่ง (งดรับเช็คส่วนตัว)

เช็คเลขที่ ธนาคาร

สาขา ลงวันที่

กรุณาขีดคร่อมสั่งจ่ายในนามบริษัท สำนักพัฒนาการบริหารธรรมนิติ จำกัด

ธนาณัติสั่งจ่าย ปณจ.บางซื่อ

ในนามบริษัท สำนักพัฒนาการบริหารธรรมนิติ จำกัด

โอนเงินเข้าบัญชีออมทรัพย์ ชื่อบัญชี

บริษัท สำนักพัฒนาการบริหารธรรมนิติ จำกัด

DHARMNITI OFFICE OF MANAGEMENT DEVELOPMENT CO.,LTD

- ธนาคารกรุงไทย สาขาบางโพ เลขที่บัญชี 395-0-11703-2
- ธนาคารกรุงศรีอยุธยา สาขาเตาปูน เลขที่บัญชี 114-1-16804-6
- ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาบางโพ เลขที่บัญชี 027-2-44002-8
- โอนเงินเข้าบัญชีกระแสรายวัน
- ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางโพ เลขที่บัญชี 033-1-07667-8

กรุณาส่งหลักฐานการโอนเงินและแบบฟอร์มนี้มายังฝ่ายบริการสมาชิก

ทาง E-mail : member@dharmniti.co.th หรือ แฟกซ์ (02) 555-0911-14 และกรุณาโทร.ยืนยันการส่งหลักฐานนี้กับเจ้าหน้าที่ โทร. (02) 555-0901-9